

BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
KRAKOWE

kat.komp.
Ino. 3667
Mag. St. Dr. III

Biblioteka Jagiellońska

stdr0004166

¶PAVLVS ¶ OROSIVS¶

Pauli Orosii uiri doctissimi historiarum initium ad Aurelium Augustinum.

RAECEPTIS tuis parui beatissime pater Augustine: atque utinam tam efficaciter quam libenter: quam ego in utramvis partem parum de explicito mouear: rectene: an secus egerim. Tu enim iam isto iudicio laborasti: utrumne hoc: quod praecipis possem. Ego autem solius obediētia: si tamē eā uoluntate conatuque decorauī: testimonio cōtentus sum. Nam & in magna magni patrifamilias domo cum sint multa diuersi generis animalia adiuuamento familiaris rei cōmoda: nō est tamē canū cura postrema: quibus solis natura insitū est: uolūtariae ad id quo praeparantur urgeri: & pingentam quādam obediētiaē formulā sola disciplinati tremoris expectatiōe suspēdi: donec ad pagendi licentiā nutu signoue mittatur. Habēt enī proprios appetitus quāntū brutis excellētiōres: tantū rationalibus propinquantes: hoc est discernere: amare: seruire. Nā discernētes iter dominos atque extraneos nō eos quos insectantur: oderūt. sed per his quos amāt zelāt: & amātes dominū ac domū nō quasi ex natura apti corporis uigilantes: sed ex cōscientia solliciti amoris iuigilāt: unde est mystico sacramēto in euāgeliis: quod edāt micās catelli sub mēsa dominorum: & Chananea mulier nō erubuit dicere: & dñs nō fastidiuit audire. beat⁹ etia Tobias ducē angelū sequens canē comitē habere nō spreuit. Igitur generali amori tuo speciali amore cōnexus uolūtati tuae uolēs parui. Nā cum subiectio mea pcepto paternitatis tuae factū debeat: totūque tuū sit: quod ex te ad te redit: opus meū hoc solo cumulat⁹ reddidi: quod libens feci. Praecepas mihi uti aduersis uaniloquā prauitatē eorum: qui alieni a ciuitate dei ex locorum agrestium cōpitis & pagis pagani uocantur siue gētiles: quia terrēa sapiunt: quod cum futura nō quārant: praeterita aut obliuiscant: aut nesciant: praesentia tamen tēpora ueluti malis extra solitū infestatissima: ob hoc solū: quod creditur christus: & colitur deus: idola autē minus coluntur: infamāt. Praecepas ergo ut ex omnibus quae haberi ad praesens possunt historiae atque animalium fastis: quaecūque aut bellis grauias: aut corrupta morbis: aut fame tristia: aut terrarum motibus terribilia: aut inuadati omnibus agrum insolita: aut eruptionibus ignium metuēda: aut ictibus fulminum plagisque gradinum saeva: uel etiā parricidiis flagitiisque misera pertransacta retro saecula reperissem: ordinato breuiter uolumis textu explicarē: maxime cum reuerentiā tuā perficiēdo aduersum hos ipsos paganos. xi. libros insistentē quorum iam x. orientes radii mox: ut de specula ecclesiastica claritatis elati sunt: toto orbe fulserūt leui opusculo occupari nō oportet: & sanctus filius tuus Iulian⁹ Carthaginēsis seru⁹ dei satis fieri super hac re petitiōi suae eadē fiducia: quam poposcit exigeret: dedi operam. & me ipsum in primis cōfusione praesens: cui plerūque reputati supra modū exaestuauisse praesentium clades tēporum uidebant. Nact⁹ sū enī praeteritos dies nō solū aequae. ut hos graues: uerū etiā tanto atrocius miseros: quanto longius a remedio uerā religiois alienos: ut merito hac scrutatiōe claruerit regnasse mortē auidā sanguinis dum ignorat religio: quam phiberet a sanguine. Ista illucescēte illā ostupuisse. illā cōcludi: cum ista iam proualeat: illā perit⁹ nullā futurā cum haec sola regnauit: exceptis uidelicet semotisque illis diebus nouissimis sub fine saeculi & sub appetiōe Antichristi: uel etiā sub cōclusiōe iudicii: quibus futuras angustias: quales autem nō fuerāt dñs xps per scripturas sacras sua est cōtestatiōe praedixit. cum secundum ipsum quod dicitur: quod & nūc & sepe modū uerū aptior ac grauiore discrimine per intolerabiles tribulatiōes tēporum illorum factos perbatio: impios perditio sequitur. Et quoniam omnes perperam tam apud graecos quam apud latios studiosi adscribēdū uiri quod res gestas rerū popularūque ob diuurnā memoriā uerbis perpagauerūt iūtiū scribēdi a Nino Bēli filio rege assyriorum fecerūt: quod eū opiniōe caeca mundi originē creaturāque hominum sine initio credi uelit: cepisse tamē ab hoc regna bellaque definiūt: quasi uere eaten⁹ hūanū gen⁹ ritu pecudū uixerit. & tūc primū: ueluti ad nouam prudentiam concussū suscitaturumque uigilauerit.

Go initium miseriae hominum ab initio peccantis hominis ducere institui; paucis dūtaxat; iisdemq; breuiter deliberatis. Sūt autem ab Adam primo homine usq; ad Ninum magnū: ut dicunt regem; quādo natus est Abraam anni tria milia. xxxiiii. qui ab omnibus historiographis uel omissi uel ignorati sūt. A Nino autē uel abraam usq; ad Cæsare augustum; idest usq; ad natiuitatem Christi qui fuit āno imperii Cæsaris. xlii. cum facta pace cum Parthis Iani portae clausae sūt; & bella toto orbe cessarūt; coliguntur anni duo milia. xv. in quibus inter se autores scripto relq; omniū ocia negociaq; triuerūt; quā ppter res ipsa exigit ex his libris q̄ breuissime uel pauca attingere; qui originē mundi loquentes praxeritorū fidem annūciatiōe futurorū; & post subsequa p̄batiōe fecerūt; non quo auctoritatem eorū cuiq; uideamur ingerere; sed q̄ operaprecium sit de opinione uulgata; quae nobis cum oibus cōmunis est cōmonere; primum quia si diuina p̄uidencia; quae sicut bona ita pia & iusta est; agitur homo & mundus; hominē autem qui cōuertibilitate naturae & libertate licentiae infirmus & cōtumax est; sicut pie gubernare egenum opis oportet; ita iuste corripi imoderate libertatis necesse ē; iure ab initio hominis per bona malaq; alternātia exerceri hūc mūdum sentit quisquis per se atq; in se humanū genus uidet; deinde cum ab ipso primo homine peccatum punitioq; peccati coepisse doceamur; porro autem cū etiam isti de mediis tēporibus inchoantes; quīs superiorum nusq; meminerint; nihil nisi bella cladesq; descripserint; quae bella quid aliud dicenda sunt; nisi urgentia in alterutrum mala; mala autem huiusmodi quae tunc erant sicut & nunc sunt inq̄tum sunt sine dubio aut manifesta peccata sunt; aut occulte punitiones peccatorū quid impeditenti est nō eius rei caput pandere; cuius illi corpus expresserint; & priora illa saecula quae multo numerosiora mōstrabimus; uel tenuissimo testari relatu similes miseras pertulisse. Dicitur igitur ab orbe cōdito usq; ad urbem conditā; dehinc usq; ad Cæsaris p̄cipatum natiuitatemq; Christi; ex quo sub potestate urbis orbis māsit imperium; uel etiā usq; ad dies nostros in quātum ad cognitionem uacare suffecero; conflictatiōes generis humani & ueluti per diuersas partes ardentē malis mundum; face cupiditatis incensum e specula ostentaturus; necessarium reor; ut primū ipsum terrarum orbē; quē inhabitabat humanū genus; sicut est a maioribus trifare distributus; deinde regionibus prouinciisque determinatus expediam; quo facili⁹ cum locales bellorum morborūque clades ostentabūtur; studiosi quique nō solum rerū ac temporū; sed etiam locorū scientiā cōsequant.

Maiores nostri in tres partes mūdum totum diuisisse. Cap. II.

Maiores nostri orbem totius terrae oceani limbo circumseptum triquadrū statuere; eiusque tres partes Asiam; Europam; & Aphricam uocauerūt; quīs aliqui duas; hoc est Asiam; ac deinde Aphricā in Europā accipiendā putauerint. Asia tribus partibus oceano circūcineta p̄ totā transuersi plagā orientis extendit. Haec occasum uersus a dextra sui sub axe septentrionis incipientē cōtingit. Europā; a sinistra Aphricā dimittit; sub Aegypto uero & Syria mare nostrū; quod magnū generaliter dicimus; habet. Europa incipit septentrionalis a flumine Tanai; qua Riphæi montes Sarmatico auersi oceāo Tanaim fundūt fluuiū; qui praxeritēs aras ac terminos Alexandri magni in Roxolanorū finib⁹ sitos Mæotidas auget paludes; quaz̄ immensa exun

datio iuxta Theodosiā urbē: Euxinū pontū late ingreditur: inde iuxta Cōstātinopolim
 longæ mittuntur āgustia: donec eas mare hoc: quod dicimus nostrū accipiat. Europæ
 in Hispania occidētalī ocean⁹ terminus ē: maxime ubi apud Gades insulas Hercules colūnæ
 uisuntur: & Tyrrheni maris faucibus oceāi æstus immittitur. Aphricæ principiū
 est a finibus Aegypti urbisque Alexandria ubi Par ethoniū ciuitas sita est sup hoc ma-
 re magnū: quod oēs plagas terrasque medias iterluit: idē p loca q̄. accolæ catabathmon
 uocāt: haud procula castris Alexādrī magni: & super lacū Calcartium: deinde iuxta su-
 periorū fines Anafitarum missa in trāsuersum per Aethiopica deserta meredianū cōti-
 git oceanū. Termini Aphricæ ad occidētē iidem sunt: qui & Europæ: id est fauces Ga-
 ditani freti: ultimus autē finis eius ē mōs Athlas: & insulæ quas fortunatas uocant. Et
 quia breuiter generales tripartiti orbis diuisiones dedi: ipsarū quoq; ptium regiones: sicut
 pollicitus sum: significare curabo. Asia ad mediam frontē oriētis habet in oceano Eoo
 ostia fluminis Gangis: a sinistra promontorium Calligicum cui submanet ad Eux in-
 sula Taprobane: ex qua oceanus Indic⁹ uocari incipit a dextra habens Emodos mōtes:
 ubi Caucasus deficit: promontoriū Samaram: cui ad aquilonē ostia fluminis subiacēt
 Octorogorra: ex quo oceāus sericus appellatur. In his finibus India est. quæ habet ab
 occidēte flumē Indum: quod rubro mari accipitur: a septentrione montē Caucasus: re-
 liqua: ut dixi: Eoo & Indico oceano terminatur. Hæc habet gētes quatrāgintaquatuor
 absque insula Taprobane: quæ habet decem ciuitates: & absque reliquis insulis habita-
 bilibus plurimis. A flumē Indo: quod ē ab oriēte usq; ad flumē Tigrim: quod ē ad oc-
 casum: regiōes sunt istæ Aracosia: Parthia: Assyria: Persida: & Media situ terrarū mōto-
 so & aspero. Hæ a septētrione habēt montē Caucasum: a meridie mare rubrū & sinum
 Persicū: in medio at̄ sui flumīa præcipua Hydaspem & Arabim. In his sunt gentes tri-
 gintaduæ: sed generaliter Parthia dicit̄: quā scripturæ sãctæ uniuersã sæpe Mediam uo-
 cent. A flumē Tigri usque ad flumē Euphratē Mesopotāmia est: incipiens a septētrio-
 ne iter mōtem Taurū & Caucasum: cui ad meridiē succedit Babylonia: deinde Caldea:
 nouissime Arabia: ea demum inter sinum Persicum & sinum Arabicum āgusto terræ
 tractu orientem uersus extenditur. In his sunt gentes. xxviii. a flumine Euphrate: quæ
 est ab oriente usq; ad mare nostrum: quod est ab occasu: deinde a septentrione: id est a ci-
 uitate Dascuta: quæ in confinio Capadociæ & Armeniæ sita est. haud procula loco ubi
 Euphrates nascitur usq; ad Aegyptum & ad extremum sinum Arabiæ: qui est ad meri-
 diem longo āgustoq; sulco saxi insulisq; creberrimo. a rubro mari id est ab oceano oc-
 casum uersus extenditur: Siria generaliter nominatur: habens maximas prouincias
 Comagenem: Pheniciam & palestina absq; saracenis & nabathæis quorum gentes.
 xii. sunt in capite syriæ capadocia ē: quæ habet ab oriente Armeniam ab occasu Asiam.
 ab aquilone Themiscirios campos & mare Cimericum. a meridie Taurum montem:
 cui subiacet Cilicia & Isauria usq; ad Illicus sinum: qui spectat contra insulam Cypruz.
 Asia regio uel: ut proprie dicam Asia minor absq; orientali parte: qua ad capadociam sy-
 riamque progreditur: undiq; circumdata est mari. a septentrione ponto euxino. ab oc-
 casu propontide. atq; Helesponto: a meridie mari nostro ubi est mons olimpus. Aegy-
 ptus inferior ab oriente habet Syriam palestina: ab occasu Libyam. a septentrione
 mare nostrum. a meridie montē: qui appellatur Climax. & Aegyptum superiorē. flu-
 uiumque Nilum. qui de littore incipientis maris rubri uidetur emergere ī loco qui dici-
 tur Mosylon: deinde diu ad occasum profluens faciens insulā nomine Meroen in me-
 dio sui: nouissime ad septentrionem inflexus: tempestiuusq; auctus incrementis plana

Aegypti rigat. Hunc aliqui auctores ferunt haud procul ab Atlante habere fontem: & continuo harenis mergi: inde interiecto breui spacio uastissimo lacu exundare: atq; hinc oceanotenus orientem uersus per aethiopica deserta prolabi: rursusq; in flexu ad sinistra ad Aegyptum descendere. Quod quidem uerum est esse huiusmodi fluuium magnum: quod tali ortu taliq; cursu sit: & re uera tot tantaq; mostra gignat: quem utiq; prope fontem barbari Dara nominant: caeteri uero accolae Nuhul uocant. Sed hinc in regione getium: quae Libya aegyptiae uocantur: haud procul ab illo fluuio: quae a littore maris rubri primum proximis: immenso lacu acceptus assumit: nisi forte oeculto meatu in alueum eius: qui ab oriente descendit eructet. Aegyptus superior in orientem per longum extenditur: cuius a septentrione sinus Arabicus: a meridie oceanus: nam ab occasu ex inferiori Aegypto incipit ad orientem rubro mari terminatur ubi sunt gentes. xxiiii. Et quoniam meridianam partem uniuersae Asiae descripsimus: superest ut ab oriente ad septentrionem pars quae restat expediat. Montes Caucasus inter Colchos: qui sunt super Cimericum mare: & inter Albanos qui sunt ad mare Caspium primum attollitur: cuius quidem usque in ultimum orientem unum uidetur iugum: sed multa sunt nomina. Et multi hoc ipsum iugum Tauri montes credi uolunt: quia re uera Parchoatras montes Armeniae inter Taurum & Caucasum medius continuare Taurum cum Caucaso putant. Sed hoc ita non esse discernit fluuius Euphrates qui de radice Parchoatras montis effusus tendens in meridiem ipsum ad sinistra Taurum excludit. Ad dexteram itaque ipse Caucasus inter Colchos & Albanos ubi & portas habere montes Caucasus dicitur a portis Caspiis usque ad Armenias pylas: uel usque ad fontem Tigris fluminis inter Armeniam & Iberiam montes Acroceraunii dicuntur a fonte Tigris usque ad Carras ciuitatem inter Massagetas & Parthos mons Ariobarzones. A Carris ciuitate usque ad oppidum Cathippi inter Hyrcanos & Bactrianos mons Memarmali: ubi amomum nascitur: a quo proximum iugum montes Parthau dicitur. Ab oppido Cathippi usque ad uicum Saphrum inter Dahassaraucas & Parthyenas montes Oscobares: ubi Gages fluuius oritur: & Laser nascitur. A fonte fluminis Gages usque ad fontes fluminis Octorogorrae: qui sunt a septentrione: ubi sunt montes Paropanifadae & montes Taurus. A fontibus Octorogorrae usque ad ciuitatem Octorogoram inter Hunnos & Scythas & Gangaridas mons Caucasus. Ultimus autem inter Eosas & Pasiadras mons Imaus: ubi flumen Chrisoroas & promontorium Samara orientali excipitur oceano. Igitur a monte Imauo: hoc est ab imo Caucaso & dextra orientis parte qua oceanus Sericus tenditur usque ad promontorium Boreum & flumen Boreum & inde tenus Scythico mari: quod est a septentrione usque ad mare Caspium quod est ab occasu: & usque ad extentum Caucasi iugum: quod est a meridie. Hyrcanorum & Scytharum gentes sunt quadragintaduae: propter terrarum infaecundam diffusionem late oberrantes. Mare Caspium sub aquilonis plaga ab oceano oritur cuius utraque circa oceanum littora loca deserta incultaque habentur: inde meridiem uersus per longas angustias tenditur: donec per magna spatia dilatatum Caucasi montis radicibus terminetur. Itaque a mari Caspio quod est ad orientem per ora oceani septentrionalis usque ad Tanaim fluuium & Maeoticas paludes: quae sunt ad occasum per littus Cimerici maris: quod est ab Africo usque ad caput & portas Caucasi: quae sunt ad meridiem gentes sunt trigintaquatuor: sed generaliter regio proxima Albania ulterior sub mari & monte Caspio Amazonum nuncupatur. Expliciti autem sunt quam breuissimae fines Asiae. Nunc autem Europam in quantum cognitioni hominis conceditur: stilo peruagabor. A montibus Rhiphaeis ac flumine Tanai Meotisque paludibus: quae sunt ad orientem per littus septentrionalis oceani usque ad Galliam Belgicam & flu-

men Rhenū: quod ē ab occasu: deinde usque ad Danubiū: quē & Istrū uocat: qui est a meridie ad orientē direct⁹ pōto accipit: ab oriente Alania ē: in medio Dacia: ubi & gothia: deinde germania est: ubi plurimā ptem Sueui tenent: quoz oīum gentes sūt quinquagintaquatuor. Nūc qe quid Danubi⁹ a barbarico ad mare nostrū secludit expediā. Moesia ab oriente habet ostia fluminis Danubii: ab euro Thracia: a meridie Macedoniam: ab Aphrico Delmatia: ab occasu Istriā: a circio Pannoniā: a septentrione: Dāubium. Thracia habet ab oriente Propōtidis sinum & ciuitatē Constantinopolim quā Bizātiū pri⁹ dicta ē: a septentrione ptem Delmatiae: & sinum Euxini ponti: ab occasu & Aphrico Macedoniā: a meridie Aegæum mare. Macedonia habet ab oriente Aegæū mare: a borea Thracia: ab euro Euboeam & Macedonicū sinū: a meridie Achaiam: a Fauonio montes Acroceraunios in angustiis Adriatici sinus: qui montes sunt contra Apuliam atque Brundisium: ab occasu Delmatia: a circio Dardaniā: a septentrione Moesiam. Achaia undique propemodum cincta est mari: nam ab oriente habet Myrtoum mare: ab euro Arcticum mare: a meridie Ionium mare: ab aphrico & occasu Gephaloniam & Cassiopam insulas: a septentrione sinum Corinthium: ab aquilone angustum terræ deorsum: quo Macedonia coniungitur: uel potius Atticæ: qui locus Isthmos uocatur: ubi est Corinthus habens in Atticam a borea non longe Athenas ciuitatem. Delmatia habet ab oriente Macedoniam: ab aquilone Dardaniam: a septentrione Moesia: ab occasu Istriam & sinum Liburnicum & insulas Liburnicas: a meridie Adriaticū sinū. Pannonia Noricus & Rhetia habent ab oriente Moesiam: a meridie Istriam: ab aphrico alpes Apenninas: ab occasu Galliam belgicam: a circio Danubii fontem & limitem: qui Germaniam a Gallia inter Danubiū Galliamque discernit: a septentrione Danubium & Germaniam. Italiae situs a circio in eorum tenditur: habēs ab aphrico Tirrenū mare: a borea Adriaticum sinum: cuius ea pars quæ cōtinenti terræ cōmunis & cōtigua est alpiū obicibus obstruitur. Quæ a gallico mari per Ligusticum sinū exurgētes primum Narbonensium fines: deinde Galliā Rhetiamque secludunt: donec ī sinu Liburnico defigantur. Gallia belgica habet ab oriente fluminis Rheni & germaniam: ab euro alpes Apenninas: a meridie prouinciā Narbonensem: ab occasu prouinciā Lugdunensem: a circio oceanum Britanicum: a septentrione Britanicam insulam. Gallia lugdunensis ducta per longum: & per angustum inflexa Aquitanicam prouinciā semicigit. Hæc ab oriente habet Belgicam: a meridie partem prouinciæ Narbonensis: quæ Arelatū ciuitas sita est: & mari gallico Rhodani flumen accipitur Narbonensis prouincia pars Galliarum habet ab oriente alpes Coctias: ab occidente Hispaniam: a circio Aquitaniam a septentrione galliam lugdunensem: ab aquilone Belgicam galliā: a meridie mare gallicū quod est inter Sardiniam & insulas Baleares: habens in fronte qua Rhodan⁹ fluius in mare exit: insulas Sthecadas. Aquitanica prouincia obliquo cursu Ligeris fluminis qui ex plurima parte terminus eius est: in orbem agitur. Hæc a circio habet oceanum: qui Aquitanicus sinus dicitur: ab occasu Hispanias habet: a septentrione & oriente Lugdunensem ab euro & meridie Narbonensem prouinciā contingit. Hispania uniuerso terrarum situ trigona est: & circumfusione oceani Tyrrenique pelagi pene insula efficitur. Huius angulus prior spectans ad orientem: a dextris Aquitanica prouincia: a sinistris Balearico mari coartatus Narbonensium finibus inseritur. Secundus angulus circium intendit: ubi Brigantia gallicæ ciuitas sita altissimum Pharum & inter paucā memorandi operis ad speculam Britannia exiit. Tertius eius angulus est: quo Gades insula intentæ in Aphricum Atlantem montem interiecto sinu oceani pro-

spiciūt Hispaniā citeriōrē ab oriente incipientē Pyrenēi saltus a pte septentrionis usque ad Cantabros Asturesque deducit: atque inde p Vacceos & Oretanos quos ab occasu habet: positam in nostri maris littore Carthaginez determinat. Hispania ulterior habet ab oriente Vacceos: Celtiberos: & Oretanos: a septentrione oceanū ab occasu oceanum: a meridie gaditanum oceanum fretum. Inde mare nostruz: quod Tyrrhenum uocatur: immittitur. Et quoniam oceanus habet isulas quas Britaniā & Hiberniā uocāt: quæ in aduersa galliaruz parte ad prospectū Hispaniæ sitæ sunt: breuiter explicabuntur. Britaniā oceanum insula per longum in boream extenditur: a meridie gallias habet: cuius proximum littus transmeantibus ciuitas aperit: quæ dicitur R. hutupi portus: undē haud procul a Morynis in austro positos Menapos Batasiosque prospectat. Hæc insula hēt in longuz milia passuū octingenta: in latum milia ducēta: a tergo at: unde oceano infinito patet: Orchadas insulas habet: quārum uiginti desertæ sunt: tredecim incolunt. Deinde isula Tyle quæ p infinitū a cæteris separata circū uersū medio sita oceāo uix paucis nota habet. Hybernia insula iter Britannia & Hispaniā sita ē: quæ lōgiore ab Aphrico in boreā spacio porrigit. Huius ptes priores intentæ Cantabrico oceano Brigantiā gallicæ ciuitatē ab aphrico sibi incircū occurrente spatioso interuallo procul spectat: ab eo p̄cipue promontorio ubi Senæ fluminis ostium ē: & Velabri Lucenique consistūt. Hæc propior Britaniæ spatio terræ angustior: sed cœli solisque tēperie magis utilis a Scotorum gentib⁹ colit. Huic etiam Meuania insula pxima ē: & ipsa spatio nō paruo solo cōmoda æque a Scotoz gentib⁹ habitat. Hi sunt fines toti⁹ Europæ. Aphricam: ut dixi: cum tertiā orbis ptem maiores nostri accipiēdam descripserint: non spatio rum mensuras: sed diuisionum rationes secuti sunt. Mare hoc siquidem magnū: quod ab occasu ex oceano oritur: in meridiem magis uergens angustioerem inter se & oceanum coartatæ Aphricæ limitem fecit: unde etiam aliqui quous eam longitudine parem: tamen multo angustioerem intelligētēs: inuerecundum arbitrati tertiam partem uocare: sed potius in Europa Aphricam deputantes: ad secundam portionem appellare maluerunt: præterea cum multo amplius terræ in Aphrica ardore: solis: quā in Europa rigore frigoris incultum atque incognitum sit: quippe cum omnia pene animantia uel germinantia patientius & tolerabilius ad summum frigoris quā ad summum caloris accedant: ea scilicet causa est: Aphricam per omnia situ & populis minorem uideri. Et quia natura sui min⁹ habet spatii: & cœli inclementia plus deserti: cuius descriptio per prouincias & gentes hæc est. Libya cyreniaca & Pentapolis post Aegyptum in parte Aphricæ prima est. Hæc incipit a ciuitate Parethonio & montibus Catabatynon: inde secundo mari usque ad aras Philenorum extenditur. Post se habet usque ad oceanum meridianum gentes Libyorum Aethiopum & garamantum. Huic est ab oriente Aegyptus: a septentrione mare Libycum: ab occasu Syrtes maiores & Troglodytæ: contra quos insula Calypso est: a meridie Aethiopicus oceanus. Tripolitana prouincia: quæ & Subuentana: uel regio Arzugum dicitur: ubi Leptis magna ciuitas est: quous Arzuges per longum Aphricæ limitem generaliter uocentur: habet ab oriente aras Philenorum: inter Syrtes maiores & Troglodytas: a septentrione mare Siculum: uel potius Adriaticum: & Syrtes minores: ab occasu Byzantium usque ad lacum Salinarum: a meridie barbaros getulos Nathabres & garamantas usque ad oceanum Aethiopicum pertingentes Byzantium Zeugis & Numidia. Zeugis autem prius non unius conuentus: sed totius prouinciæ generale nomen fuisse inuenimus. Bizantium ergo: ubi Hadrumentus ciuitas. Zeugis ubi Carthago magna. Numidia ubi Hypos

regius & Nisicada ciuitates sunt: habent ab oriente syrtes minores & lacū salinarum: a septentrione mare nostrum: quod spectat ad siciliam & sardiniā insulas: ab occasu mauritaniam sitiphensem: a meridie fontes uzaræ & post eos Aethiopum gentes puagates usque ad oceanum Aethiopicum Sitiphenses & Cæsarienses. Mauritania habet ab oriente Numidiam: a septentrione mare nostrum: ab occasu flumen Maluā: a meridie montem Astrixim qui diuidit inter uiuam terram & arenas iacentes usque ad oceanum & oberrant Ganges aethiopes. Tingitana mauritania ultima est aethiopicæ. Hæc habet ab oriente flumen Maluam: a septentrione mare nostrum usque ad fretum Gaditanum: quod iter Hauennem & Calpe duo contraria sibi promontoria coartatur: ab occidente Atlantez montes & oceanum Atlanticum sub Africo Hesperium montes: a meridie gentes Aulolum: quæ nunc Galaulles uocant usque ad oceanum Hesperium contingentes. Hic est terminus uniuersæ aethiopicæ. Nunc insularum quæ in nostro mari sunt: loca: nomina: & spacia dimetiatur. Insula Cyprus ab oriente mari Syrio quod Missicum uocant: ab occidentem mari paphilico: a septentrione Vulone Ciliciæ: a meridie Syriæ & phœnicis pelago cingitur: cuius spatium in longum tenet milia passuum centum septuaginta quatuor: in latum milia passuum centum uiginti quatuor. Insula Creta finitur ab oriente Carpathio mari: ab occasu & septentrione mari cretico: a meridie mari Libico: quod & Adriaticum uocant. Habet in longum milia passuum centum septuaginta duo: & in latum quinquaginta. Insulae Cyclades: quarum est ab oriente prima Rhodos a septentrione Tenedos: a meridie Carpatos: ab occasu Cythera. Ab oriente finiuntur littoribus Asiae: ab occidentem mari Icario: a septentrione mari Aegæo: a meridie mari Carpatio. Sunt autem omnes Cyclades numero quinquaginta tres. Hæc tenent a septentrione in meridies milia passuum quinquaginta: ab orientem in occasum milia. cc. Sicilia insula tria habet promontoria: unum quod dicitur Pelorum & aspicit ad aeglonem: cui Messana ciuitas proxima est: secundum quod dicitur Pachynus sub quo ciuitas Siracusana respicit ad Euronotum tertium quod appellatur Lilybeus: ubi & ciuitas eiusdem nominis sita est: dirigiturque in occasum. Hæc habet a Peloro in pachynum milia passuum centum quinquaginta nouem. a Pachyno in Lilybeum centum septuaginta septem milia. Hæc ab orientem cingitur mari Adriatico: a meridie mari Africo: quod est contra Subuentanos & syrtes minores: ab occidentem & septentrione habet mare Tyrrhenum: a borea usque ad subsolanum fretum Adriaticum quod diuidit Tauronimitæos Siciliae & Brutios Italiae. Sardinia & Corsica insulae pro freto hoc est milium uiginti passuum diuiduntur: ex quibus Sardinia habet a meridie contra Numidiam Caralitæos: contra Corsicam insulam: hoc est septentrionem uersus habet Vlbienfes: cuius in longum spatium tenet milia passuum. cc. xxx. in latum milia centum octuaginta. Hæc habet ab orientem & boream Tyrrhæicum mare: quod spectat ad portum urbis Romæ: ab occasu mare Sardum: ab aethiopicis insulas Baleares longe positas: a meridie Numidicum sinum: a septentrione ut dixi Corsicam. Corsica insula multis promontoriis angulosa est. Hæc habet ab orientem Tyrrhenum mare & portum urbis: a meridie Sardiniam: ab occasu insulas Baleares: a circio & septentrione Ligusticum sinum. Tenet autem in longum milia passuum. c. lx. in latum milia. xx. & vi. Insulae Baleares duae sunt maior & minor: quibus insunt bina oppida: maior Tarraconem Hispaniae ciuitatem: minor Barchilonam septentrionem uersus contra se habet. Maiori subiacet insula Hebusus: deinde ab orientem Sardiniam: ab aquilone mare Gallicum: a meridie & aethiopicum Mauritanicum pelagus: ab occasu Ibericum spectat pelagus. Hæc sunt insulae ab Helleponto usque ad oceanum per totum magnum pelagus constitutæ: quarum & cultus & memoria magis celebres habentur. Percensui breuiter: ut potui prouentus & insulas orbis uniuersi: nunc locales gentium singularum miseras: sicut ab initio incessabiliter extiterunt & qualiter quibusque exorta sint in quantum succero: proferam.

Hic ponitur diluuii uindicta.

Cap. III.

Um post fabricā ornatumque mundi hui⁹ homo: quē rectum atque imacu-
latū fecerat deus morti se substrauisset: ac perīde humāum genus libidinis de-
prauatū peccatis fundit⁹ obsorberetur: cōtinuo iniustā licentiā punitio iusta
cōsecuta est. Sētentiā creatoris dei & iudicis peccāti homini ac terræ ppter hominē de-
stinatā: semperque: dū homines terrā habitauerint: duraturā omnes uidelicet aut pba-
mus negādo: aut cōfitendo toleramus: obstinatique mētibus testes sibi infirmitas sua
inurit: quib⁹ fidelis scriptura nō suaserit Deinde refuso sub Noe ī omnē terrā mari im-
misloque diluuiio: cū toto orbe cōtecto unū spatiū coeli esset ac pelagi: deletū fuisse uni-
uersum humāum genus paucis ī arca fidei suæ merito ad substituēdam originē refer-
uatis: euidentissime ueracissimi scriptores docēt. fuisse tamen etiā illi cōtestati sunt: qui
præterita quidē tēpora ipsumque auctorem tempore nesciētes tamen ex īdicio & conie-
ctura lapidum: quos ī remotis montib⁹ conchis & ostreis scabros etiam sæpe cauatos
aquis uisere solemus: coniciendo didicerunt. Et quī huiusmodi adhuc & relatu digna
fideque certa proferri a nobis queant. tamē hęc ueluti principalia duo de præuaricatio-
ne primi hominis & condemnatione generatiōis uitæque eius: ac de in de perditioe to-
tius generis humani dicta sufficiāt tātum ut si qua gētiles historici de nostris aliquo or-
dine contigerint: hęc plenius cum cæteris ipso quo incurrerint ordine proferantur.

Primus Ninus rex Assyriorum.

Cap. IIII.

Nte annos urbis cōditæ mille. ccc. Ninus rex Assyriorū primus ut ipsi uolūt:
propagandæ dominationis libidine arma foras extulit: cruentāque uitam quī
quaginta p annos totam Asiam bellis egit a meridie atque rubro mari surgēs
sub ultimo septētrione. Euxinum pontū uastando perdomuit. Scythicamque barba-
riam adhuc tunc imbellem & inocētem torpentēque excitare sæuiciā: uires suas nosse:
& non laciam pecudū: sed sanguinem hominūz biberi: ad postremum uincere: dum uī-
cit edocuit. Nouissime Zoroastrem Bactianorum regem: eundemque magicæ artis:
ut ferunt reptorem pugna oppressum interfecit. post ipse dum deficientem a se oppu-
gnant urbem: sagittæ ictu interiit. Huic mortuo Semirāis uxor successit: uirum aīo &
habitu gerēs: audiosque iam usu sanguinis populos per quadragintaduos annos cædi-
bus gentiū exercuit. Non cōtēta terminis mulier: quos a uiro suo tūc solo bellatore quī
quaginta annis acquisitos susceperat. Aethiopiam bello pressam: sāguine illitam īperio
adiecit. Indis quoq; bellum itulit: quos præter illā & Alexadrū magnūz nullus ītrauit:
quod eo tempore ideo crudelius grauiusq; erat: q̄ nunc est pseq & trucidare populos
in pace uiuentes: q̄a tunc apud illos nec foris erāt ulla incēdia belloz: nec domi tāta ex-
ercitia cupiditatum. Hęc libidie ardens: sanguinē sitiens inter incessabilia stupra & ho-
micidia euz omnes: quos regie acerfitos meretricie habitos cōcubitu oblectasset: occi-
deret: tandē filio flagitiose cōcepto: impie exposito: iceste cognito priuatā ignominiā
publico scelere obtexit. Præcepit enim ut iter parētes ac filios nulla delata reuerētia na-
turæ de cōiugiis appetendis: quod cuiq; libitum esset: libitum fieret.

Quod ignis de cælo descendit in Pentapolim.

Cap. V.

Nte annos urbis conditæ. M. c. lx. confinē Arabiæ regionē: quæ tūc Pētapo-
lis uocabatur: arsisse penitus igne cœlesti: inter alia etiam Cornelius tacitus re-
fert qui sic ait. Haud procul ide campos: quos ferunt oli uberes: magnisq; ur-
bibus habitos fluminum iactu arsisse: sed māere uestigia: terrāq; ipsā specie solida uim
frugiferam perdidisse. Et cum hoc loco nihil de inensis ppter peccata hominum ci-

uitatibus: quasi ignarus expresserit: paulo post uelut oblitus cōsiliū: subiecit & ait. Ego sicut inclytas quondam urbes igne coelesti fragasse concesserim: ita halitu lacus ifici terram & corrūpi reor. Quo dicto inuitus licet de exustis urbibus quæ proculdubio peccatorum noxa conflagrauerant: & scisse se & concessisse confossus: palam prodidit: non sibi cognitionis fidem defuisse: sed expmenda fidei uoluntatem: quod nunc a me plenius profertur. In confinio Arabiae & Palestinae: qua dimissi altrinsecus montes subiectis campis excipiuntur quinq; ciuitates fuisse referuntur Sodoma: Gomora: Adama: Seboim: & Segor. sed Segor ex his parua. illæ magnæ & amplæ: quippe quib; & soli foecunditas suberat. & Iordāis fluuius p plana diffusus: ac p opportua diuisus augmentis ubertatis impēdebat. Huic uniuersæ regioni bonis male utēti abundātia rerū causa malorū fuit. Ex abūdātia. n. luxuria ex luxuria foedæ libidines adoleuere: adeo ut masculi in masculos operātes turpitudinē: nec cōsideratis qdē locis cōditiōibus atati busq; proruerent. Itaq; iratus deus pluit sup hanc terrā ignē & sulphur: totāq; regionē cum populis atq; urbibus exustā testē iudiciū sui futurā æterna dānatione dānauit ut nūc quoq; appareat quidē forma regiōis: sed inueniatur regio cineris: mediāq; cōuallē: quā iordanis irrigauerat: nūc mare superfusū tegat: tātumq; de rebus ut putatur: paruis diuine indignatiōis iudiciū accensū est: ut ppter hoc illi male utētes bonis: fructus miseriarū: nutrimēta libidinū fecerāt: terra quoq; ipsa quæ has habuerat ciuitates: primū exusta ignib; post oppressa aq; in æternā dānationē cōmuni pirespectui.

Vbi Romāi nihil mali se passos eē dixerūt: si circus illis redderet. *Ca. vi.*

Taq; nunc si placet: hi: qui in Christū: quē nos iudicē sæculorū ostēdimus: quātum in ipsis ē sputa coniciūt: inter Sodomā & Romā discernant causas: & cōferāt pœnas: quæ a me uel maxime ob hoc retractādæ non sunt: qā omnibus notæ sunt. Et tamen quālibēter eorum sentētias acciperē: si illi fideliter: ita ut sentiūt faterētur quāquam quod de tēporibus christianis rari & hoc ī angulis murmurēt: nō usque adeo moleste accipiēdum putem cū totius populi romāi cōsona uoce pari; iudicio sēsus ac sermo sit cognitus. Adeo quodam aut paruo: & leui motu hæsitasse erga se parum p consuetudinē uoluptatum idubitatissime cōtestatus est: ut libere cōclamaret: si reciperet circus; nihil esse sibi factum: hoc est: nihil egisse Romæ Gothorum enses: si concederet spectare Romanis circēses: Nisi forte ut se habet apud plærosque hoc præcipue tempore: qui ex longa requie: uel paruam obortam sollicitudinē intolerabilem laborem putant. has clāmentissimas admonitiōnes quibus omnes aliquando restringimur: alienis punitiōibus auditis lectisque præponunt. Quos saltem de hoc ipso exitu Sodomorū & Gomorreorum moneo: ut discere atque intelligere queant: q̄liter de peccatores puniuerit. qualiter puniū possit. qualiter puniturus sit. Ante ānos urbis cōditæ mille. septuagīta dum Thelcises & Carsathii peruicax prælium aduers; Phoreneum regem Argiuorū: & Parapasios accipiunt: spem sine fructu uictoriæ gesserūt: Idēque Thelcises & Carsathii post paululum bello uicti: patria pfugi: ignarique rex: credentes quia se penitus a congressu totius humanæ habitationis abstraherēt: Rhodū insulā quæ Ophiusa antea uocabat; quasi tuta possessione cæperunt.

Vbi in Achaia sæuum diluuium actum est.

Cap. VII.

An te annos urbis conditæ mille. xl. in Achaia sæuum diluuium uastatiōe plurima totius pene prouinciæ fuit. Quod quia Ogygis: qui tunc Eleusinae cōditor & rex erat temporibus effusum est: nomen loco ac tempori dedit.

De fame: quæ fuit in Aegypto.

Cap. VIII.

ANte annos conditæ urbis mille. xlviii. fuisse apud Aegyptum primum insolitâ fastidiendamque ubertatem: deinde iugem atque intolerabilem famem legimus: cui Ioseph uir iustus & sapiens diuina prouisione subuenerit: ut Pompeius historicus refert. eiusque breuiator Iustinus docet: qui inter cætera sic ait. Minimus ætate inter fratres Ioseph fuit: cuius excellens ingenium fratres ueriti interceptû peregrinis mercatoribus uendiderunt. A quibus deportatum in Aegyptum: cum magicas sibi artes solerti ingenio percepisset: breui ipsi regi percarus fuit. Nam & prodigiorum sagacissimus erat. & somniorum primus intelligentiam cōdidit. Nihilque diuini iuris: humanique ei incognitum uidebatur: adeo ut etiam agrorum sterilitatem futuram ante multos annos prospiciens: fruges congregasset. Tantaque eius experimenta fuerunt: ut non ab homine: sed a deo responsa accepisse uideretur. Filius Ioseph Moyses fuit: quem præter paternæ scientiæ hæreditatem etiâ formæ pulchritudo cōmendabat. Sed Aegyptii cum scabiem & uiriliginem paterentur: responso moniti eum cum ægris: ne pestis ad plures serperet: terminis Aegypti pellunt. hæc Iustinus. Sed quoniâ hæc idem Moyses: quem isti sapientem scientemque fuisse attestantur: plenius ueriusque tanq̄ per se suosque gesta conscripsit: primum fide eius atque auctoritate: quam etiam isti probant: horum ignorantia est supplenda. dehinc sacerdotum Aegyptiorum fallax malitia confutanda est: qui uel astu: quod manifestius est: euidentem iram misericordiamq; ueri dei memoriæ subtrahere conati sunt: particulatim expositione confusa ne in contumeliam idolorum suorum eum colendum merito ostenderent: cuius consilio annunciata hæc mala: & auxilio euitata docuissent: uel forte ut indulgētius accipiamus obliui sunt. Illius. n. nostri Ioseph: qui fuit ueri dei seruus: & pro creatura domini sui picintenteque sollicitus: prouisione ipsi abundabant frugibus: quasi sacerdotes: sed quia falsi sacerdotes erant: cum cæteris esurientibus nō dolebant. Enim uero: cui placet: obliuiscitur cui dolet: meminit: q̄q̄ huius temporis argumentū historiis factisq; reticentibus ipsa sibi terra Aegypti testis pronūciat: quæ tunc redacta in potestatem regiam: restitutaq; cultoribus suis ex omni fructu suo usque ad nunc quintæ partis incessabile uectigal persoluit. Fuit itaq; hæc famis magna sub rege Aegyptiorum Diapolito: cui nomen erat Amosis quo tempore Baleus Asyrios: Argiuos Apis regebat. Fuerunt aut ante annos famis septem præcedentes alii septem ubertatis anni: quorum affluentiam tanto negligentius perituram: quanto uberius natam Ioseph noster solertia sua collegit: & condidit: totamq; Aegyptum conseruauit. Acquisiuit uniuersam Pharaoni pecuniam & deo gloriam reddens dispensatione iustissima: cui uectigal uectigal: cui honorem honore omnium pecora: terras: censuq; collegit. ipsos autem qui semetipos cū terris suis accipiendæ stipis taxatione uendiderant statuta quintæ partis pactiōe laxauit. Hunc Ioseph: quē cōstituit deus Aegyptiis cōseruata salutis auctorem: quis credat ita in breui eorū excidisse memoria: ut filios eius atq; uniuersam cognationem paulo post seruitio addixerint: laboribus affecerint: internitionibus profligauerint. Quamobrem nō ē mirandum: si nunc quoq; aliq; repertiunt: qui cū a ceruicibus suis impendētem gladiū prætento christiano noīe auerterint ipsum nomē christi: quo solo salui sunt: aut dissimulent: aut infament: grauariq; se eorū tēporib⁹ asserāt: quorū meritis liberant̄.

De Amphitryone Deucalione & Libero. Cap. ix.

ANno. dece. decimo ante urbem cōditam Amphitryon Athenis tertius a Cecrope regnauit: cuius temporibus agrum illuuias maiorem partem populorum Thesaliæ absumpsit: paucis per refugia motium liberatis maxime in monte

Parnaso: in cuius circuitu Deucalion tunc regno potiebatur: qui tunc ad se ratibus cō fugientes susceptos per gemina Parnasi iuga fouit aluitq; a quo ppter ea genus humanum reparatum ferunt. Tunc etiam in Aethiopia pestes plurimas dirosq; morbos pene usq; ad desolationē exastuauisse Plato testatus est. Et ne forte diuisa tēpora esse credantur iræ dei furorisq; belici: ea tempestate subactam Indiam Liber pater sanguine ma defecit: cædibus oppleuit: libidinibus polluit: gentem utiq; nulli hominū unq; obnoxiam uernacula tantum quiete contentam.

Hic dicit q; popul⁹ dei i Aegypto afflict⁹ ē: & decē plagis pculsa ē Aegypt⁹ ca. xii

ANno ante urbem conditam octingentesimo quinto infanda Aegyptiis mala atq; intolerabiles plagas incubuisse Pompeius Corneliusq; testatur: qui quidē cum hæc ambo de Iudeis referēda pponantur: aliquātulum me pro sua diuersitate mouerunt: ait enim Pompeius siue eius abbreviator Iustinus hoc modo Aegyptii cum scabiem ac uiriliginem paterentur: responso in oniti Moysen cum agris ne pestes ad plures serperet terminis Aegypti pellunt: dux igitur exulum factus sacra Aegyptiorum furto abstulit: quæ armis repetentes Aegyptii domum redire tempestatibus compulsi sunt. At uero cornelius de eadem re sic ait. Plurimi auctores consentiunt cū orta per Aegyptum tabes corpora fœdaret regem Boccorum adito Ammōis oraculo remedium petentem purgare regnum: & id genus hominum ut iuisum diis alias in terras uehere iussum: sic conquisitum collectumq; uulgus postquā uastis in locis relictus sit: cæteris per lachrymas torpentibus Moysen unum exulum monuisse: ne quā deorum templorū hominūue opem expectarent: sed sibimet duci cœlesti crederent primo cuius auxilio præsentis miserias pepulissent. Itaque Cornelius dicit q; ipsis Aegyptiis cogentib⁹ in deserta propulsi sunt Iudei: & postea subiungit incaute q; ope Moysi ducis in Aegypto miserias pepulissent: q; re ostenditur quædā quæ per Moysen strenue acta sunt fuisse celata. Item Iustinus asserit pulsum æque cum populo Moysen sacra Aegyptiorū fuisse furatum: quæ Aegyptios armis recipere molientes coactos tempestatibus ac repulso domū redisse. Et hic aliqd amplius & si nō totum prodidit quod ille celauit: quapropter quia Moysi magno illi duci testimonium ambo dixerunt: ab ipso sicut quæ per eum & gesta & dicta sunt proferatur: cum populum dei: hoc est genus Ioseph Aegyptii cuius ope salui erant seruitio oppressum labore cruciarent: insuper etiaz ad necādā sobolem suam crudeli imperio cogent: dimitti deus populum suum liberum ad seruiendum sibi per Moysen nunciū iubet: contēptusq; durissimis contumaces suppliciis agit: qui decem plagis onerati ac protriti tandem quos dimittere noluerāt etiam festinare coegerunt: post aquas in sanguinem conuersas ardentib⁹ siti grauiora afferētes pœnarū remedia q; pœnas: post horridos ranarū squalores per omnia munda imundaque reptantes: post ignitos siniphes & nunq; se toto aere uibrātes pene inuitabiles: post muscas caninas etiam per interiora membrorū horridis motib⁹ cursitātes acerbeque inferentes tam grauiā tormēta q; turpia: post grādez omnium pecorū & iumētorum repentinā ruinā: stragemque generalem: post uescas efferuescētes: ulceraque manantia: & ut ipsi dicere maluerunt scabiē ac uiriliginem totis corporib⁹ erūpentem: post grandinem cū igne pmixtam passim hōines armenta atq; arbores pterētez: post locustarū nubes exhaustis oibus ipsas quoq; radices seminum persequentes: post tenebras imaginib⁹ diras: crassitudine palpabiles: diurnitate ferales: postremo post uniformē ī tota Aegypto primitiue sobolis nece: parēque p uniuersos orbitatū tēpestatez q; iubēti deo nō cesserāt: cesser puniti: s; mox pessime pœnitētes dimissos p

sequi ausi ultima nefandæ peruicaciæ expendere supplicia: nam rex eorum uniuersû Aegypti exercitum curribus atque equitibus instructum in circûerrantes egit: cuius numerum hoc solo uel maxime argumento conicere possumus: quod eum, de . milia uiroꝝ timuerunt atque fugerunt. Sed protector depressorum & ultor cõtumacium deus diuisit subito rubrum mare: ac dilatatis utrinque marginibus rigentium undarum in montis faciem latera erecta suspendit: ut inoffensis pelagi uis prolocatis: pii uiam desperatæ salutis: impii foueam insperatæ mortis intrarent. Itaque Hebræis tuto per sicca gradientibus refuis a tergo aquarû astantiû molibus obruta est & interfecta cû rege suo uersa Aegypti multitudo: tota prouincia plagis ante cruciata: ac postremo interfectione uacuata est. Extant etiã nunc certissima horû monumenta gestorû: nam tractus curruûq; rotarû orbitarû nõ solû in littore: sed etiã in profundo: quousque uisus admitit: peruidetur: & si forte ad tẽpus uel casu: uel curiositate turbant: cõtino diuinitus in pristina facie uentis fluctibusq; reparant: ut si quis timore dei nõ doceatur uel ppalatæ religionis studio: iræ eius trãfactæ ultionis terreat exẽplo. His etiã tẽporibus adeo iugis & grauis æstus icãduit: ut sol p deuia trãsuectus: uniuersû orbẽ nõ calore affecisse: sed igne toruisse dicat: impressûq; feruorẽ & Aethiops plus solitû & isolitû Scytha nõ tulerit: ex quo etiã quidam: dum non concedunt deo ineffabilem potentiam: suas inanes ratiunculas conquiritentes ridiculam Phæontis phabulam teruerunt.

De duobus fratrum filiis.

Cap. XI.

Tem anno ante urbem conditam septingentesimo septuagesimo quinto inter Danaos atque Aegisthi fratrum filios quinquaginta parricidia una nocte commissa sunt. Ipse deinde de tantorum scelerum fabricator Danaus regno: quod tot flagitiis acq̄sierat: pulsus: Argos concessit: ibique idigne persuasus in facinus argiuis Sthelenum: quod eum profugum egentemque suscepit: regno expulit atque ipse regnauit. Busiridis in Aegypto cruentissimi tyranni crudelis hospitalitas: & crudelior tunc religio fuit quam innocetem hospitum sanguine diis scelerum suorum participibus propinabat: quod execrabile sine dubio hominibus ipsis ne dum etiã diis uideri potest. Tunc etiã a Progne Terei & Philomene incestui parricidium adiuctum est: execrabilius utriusque conuiuium per infandos cibos additum est: cuius propter sororis pudicitiam ereptam: precisamque linguam filium paruulorum mater occidit: pater comedit. Iuldes temporibus Perseus a Graecia in Asiam transuectus est: ibi barbaras gentes graui diuturnoque bello domuit: & nouissime uictor nomen subiectæ genti dedit: namque a Perseo Persæ uocati sunt. At ego nunc cogor fati me prospiciendi finis: quod de tanta malorum sæculi circumstantia præterire plurima: cuncta breuiare: nequaquam. nam tam densam aliquando siluam prætergredi possem nisi etiam crebris interdum saltibus subuolarem.

De regno Assyriorum: quod per quinquaginta reges propemodum actum est: Cap. XII.

Nam cum regnum Assyriorum per mille centum sexaginta annos usque ad Sardanapalum per quinquaginta propemodum reges actum sit: & nunquam pene uel inferendis uel excipiendis usque in id tempus bellis quieuerit: quæ finis reperietur si ea commemorari numero: ne dicam describendo conemur: præsertim cum & Græcorum prætereunda non sint: & Romanorum uel maxime recensenda sint. Nec mihi nunc enumerare oportet Tantali & Pelopis facta turpia & fabulas turpiores: quorum Tantalus rex Phrygiarum Ganimedem Trois Dardaniorum regis filium cum flagitiosissime rapuisset: maiori conserti certaminis foeditate detinuit: sicut Panoles poeta confirmat quod maximum bellum excitatum ab hoc fuisse commemorat: siue quia hunc ipsum Tantalum utpote astraclam deorum uideri uult raptum puerum ad libidine Iouis familiari lenocinio preparasse: quod ipsum quoque filium Pelopem epulis eius non dubitarit impendere. Tedet etiam ipsius Pelopis contra Dardanum atque Troianos quælibet magna refer

re certamīa; quæ quia in fabulis cælebrari solita sunt; negligentius audiuntur. Illa quoque præterea quæ de Perseo & Cadmo Thebanis Spartanisque per inextricabiles alternatium malorum recursus Palephato scribente referunt. Taceo flagitia Læniadum. Prætermitto Pædiæ Atheniensium regis flebilem fugam. Atrei & Thiestæ odia stupra & parricida coelo quoque iussa dissimulo. Omitto Oedipum interfectorem patris; matris maritum. Filiorum fratrem uictum cum suorum filii malo. Et heocleam atque Polinice mutuis laborasse concursibus ne quis eorum parricida non esset. Nolo meminisse Medæ amore suo faucibus; & pignorum parrulorum cæde gaudētis; & quicquid temporibus illis perpetratum committitur; quod etiam astra fugisse dicuntur.

De certamine inter Cretenses & Athenienses. Cap. XIII.

Anno ante urbem conditam quingentesimo. lx. atrocissimum iter Cretenses & Athenienses certamine fuit; ubi utrinque populis infelicitate profligatis cruentiorē uictoriā Cretenses exercuerunt; qui nobilium Atheniensium filios minotauris; utrumque ferro homini an humanæ bestię aptius dicam nescio; deuorandos crudeliter addicebant; atque informe prodigium effossis Græciæ luminibus saginabant. Iisdem diebus Laphitæ & Thessali famosis nimium certauere conflictibus; sed Thessalos Palephatus in libro primo incredibiliū perdit; ipsos a Laphitis creditos dictosque fuisse cætauros; eo quoque discurrentes in bello equites; ueluti unum corpus equorum & hominum uiderentur.

Vbi Vefores rex Aegypti meridiem & septentrionem uedicare sibi uoluit. Cap. XIII.

Anno ante urbem conditam. cccc. lxxx. Vefores rex Aegypti meridiem & septentrionem diuisas pene toto cælo ac pelago plagas aut miscere bello; aut regno iungere studens; Scythis bellum primus induxit; in illis prius legatis; qui hostibus parendi leges dicerent; ad quæ Scythæ legatis responderunt; stolidè opulentissimum regem aduersus inopes sumpsisse bellum; quod timendum ipsi magis uersa uice fuerit propter incertos belli euentus; nulla præmia; & damna manifesta; porro sibi non expectandum; dum ad se ueniatur; sed ultro prædæ obuiam ituros. Nec mora; nam dicta factis insequuntur; primum ipsum Veforem territus; refugere in regnum cogunt; destitutum uero exercitum inuadunt; omnemque belli apparatus capessunt. Vniuersam quoque Aegyptum populassent; nisi paludibus impediti repulsi fuissent. Inde continuo reuersi perdomitam cædibus infinitis Asiam uictigalem fecere; ubi per. xv. annos sine pace immorati tandem uxorū flagitatione reuocantur denunciati; ni redeant; sobolem se a finitimis quæsituras. Medio autem tempore apud Scythas duo regii iuuenes Plinos & Scholopythus per factionem optimatum domo pulsi ingentem iuuentutem secum traxere; & in Cappadociæ Ponticæ ora iuxta amnem Thermodoontem confederunt campis Themiseireis sibi subiectis; ubi diu proxima quæque populati conspiratione finitimorum per insidias trucidantur. Horum uxores exilio ac uiduitate permotæ arma sumunt; & ut omnibus par ex simili conditione animus fieret; uiros; qui supererant; interficiunt; atque accensæ in hostem sanguine suo ultionem cæsorū coniugum finitimorum excidio consequuntur.

Vbi amazones arma sumpserunt.

Cap. XV.

Nunc pace armis quæ sita externos concubitus inuenit; aditos mares mox necat. foeminas studiose nutriunt; iustis infantium dexteris mamillis; ne sagittarum iactu impediretur; unde Amazones dictæ. Harum duæ fuere reginæ; Marpesia & Lapedo; quæ agmine diuiso in duas partes uicissim curam belli & domus custodiæ sortiebantur. Igitur cum Europam maxima parte domuissent; Asiæ uero aliquantis ciuitatibus captis; ipsæ autem Ephesum aliasque urbes condidissent; præcipuam exercitus sui partem onusta opulentissima præda domum reuocant; reliquæ ad tuendum Asiæ imperium relictæ cum

Marpesia regina cōcursu hostiū trucidat. Huius locū capessit Orethia filia: quæ singu-
larem uirtutibus gloriā ppetuā uirginitate cumulauit. Hac fama excitas gētes tāta ad-
miratio & formido iuaferat: ut Hercules quoq; cū iussus fuisset a domino suo exhiberē
arma reginæ: quasi ad inuitabile piculū destinatus: uniuersam Græciæ lectā ac nobilē
iuuētutē cōtraxerit: nouē lōgas naues præparauerit: nec tātū cōtextus examie uiriū ex
iprouiso aggredi: & ispatas circūuēir maluerit. Duæ tūc sorores regno præerāt Arthio-
pe & Orithyia. Hercules mari aduectus icautas iermesq; pacis icuria desides oppressit:
itercæsas captasq; q̄ plurimas. Duæ sorores Antiope & Menalippe ab hercule: & Hyp-
polite a Theseo retentæ sunt: sed Theseus Hippolytem matrimonio asciuit: Hercules
Menalippeꝝ sorori reddidit: & arma reginæ præcio redemptionis accæpit. Post Orithy-
iam Pentesilea regno potita est: cuius Troiano bello clarissimo inter uiros documen-
ta uirtutis accæpimus: Cap. XVI.

Hic dicitur de Gothis: quos Alexāder & Cæsar esse uitandos iudicarūt.

Rohdolor pudet terroris humāi. Mulieres patria pfugæ: Europā atq; Asiā. i.
plurias fortissimasq; mūdi ptes itrauerūt: puagatæ sūt: deleuerūt: & c. pene an-
nis euertēdo urbes plurias: atq; alias iſtruēdo tēuerūt: nec tam miseræ hoīūꝝ
p̄llura tēporē deputata ē. Modo at Gethæ illi: q̄ & nūc Gothi: quos Alexāder euitādos
pnūciauit: Pyrrh⁹ exhorruit: Cæsar etiā decliauit: relictis uacuefactisq; sedib⁹: ac totis
uirib⁹ tuti Romanas igressi puicias: simulq; ad terrorē diu oñtati societate Romāi fœ-
deris p̄cib⁹ sperāt: quā armis uēdicare potuisset. Exigua habitatiōis sedē nō ex sua ele-
ctiōe: sed ex nostro iudicio rogāt: qb⁹ subiecta & parēte uniuersa terra: p̄sumere: qd̄ eēt
libituz: libere fuit: semetipsos ad tuitionē Romāi regni offerūt: q̄s solos iuicta regna ti-
muerunt: & tñ cæca gētilitas cū hæc Romana uirtute gesta nō uideat: fide Romanorū
ipetrata nō credit: nec acquiescit cuz itelligat: cōfiteri beneficio christiāe religiōis: q̄ co-
gnataꝝ per oēs populos fidē iungit: eos uiros sine prælio sibi esse subiectos: quorūꝝ fœ-
minæ maiorē terrarū partem immensis cædibus deleuerunt.

De raptu Helenæ: & coniuratione Græcorum.

Cap. XVII.

T uero ante urbē cōditā. ccc. tricesimo & amplius anno raptus Helenæ: con-
iuratio Græcorū: & concursus mille nauīū: dehinc decēnalis obsidio: ac postre-
mo famosum Troiæ excidiū prædicat: i quo bello p decē annos cruentissime
gesto: quas natōes: quātosq; populos idē turbo iuoluerit: atq; afflixerit: Homerus poe-
ta i primis clarus luculētissimo carmine palā fecit: nec p ordinē nunc retexere nostruz
ē: quia & opilōguz & oībus notū uidef. Verūtāmē qui diuturnitate illi⁹ obsidiōis: euer-
sionis atrocitate: cædē captiuitatēq; didicerunt: uideant: si recte isto: qualiscunq; est præ-
sentis tēporis statu offendunt: quos hostes occulta misericordia dei cuz per omnes ter-
ras instructis copiis persequi possent: pacis gratia prætentis obsidibus per omnia ma-
ria sequuntur: & ne forte hæc quietis amore facere credantur: seipsos ac pericula sua
pro Romanorum pace aduersus alias gentes offerunt.

Aenæ in Italiam aduentus.

Cap. XVIII.

Aucis præterea annis iteueniētibus Aenæ pfugi ex Troia aduētus in Italiā
quæ arma cōmouerit: qualia p triēniū bella excitauerit: quātos populos ip̄li-
cuerit: odio excidioq; afflixerit: ludi litterarii disciplina nostræ quoq; memo-
riæ insitum est. Horū præterea tēporūꝝ medio iteriacent exilia naufragiaq; Græcorum
Pelopenses clades Chodro moriente: fatorum ignari Thraces noua in bella surgen-
tes: & generalis tunc per totam Asiam Græciamque commotio.

De Sardanapalo rege Assyriorum nouissimo.

Cap. XIX.

b ii

ANno ante urbē conditā. lxxiii. nouissimus apud Assyrios regnauit Sardana-
palus: uir muliere corruptior: qui iter scortorū greges fœmineo habitu pur-
purā collo tractans a præfecto suo Arbactō: qui tunc Medis præerat uisus at-
q; execrationi habitus: mox etiam excitis Medorū populis ad bellū prouocatus & ui-
ctus ardenti pyræ se iniecit. Exhinc regnum Assyriorum in Medos concessit. Deinde
multis præliis undiq; scitentibus: quæ per ordinem differere nequaquam aptum ui-
detur: per uarios prouentus ad Scythas Chaldeosq; & rursus ad Medos parili uia redi-
it. In qua breuitate pensandum est: quantæ ruinæ cladesq; gentium fuere: quanta bel-
la fluxerunt: ubi totiens tot & talia regna mutata sunt. Post hæc Medis Phraortes
imperitauit: qui creberrimis Persarum Assiriorumq; bellis uiginti & duos regni sui
annos consumpsit. Post hunc Diocles regnauit: uir armis expertissimus semperq; bel-
lis immorat⁹: qui auctum late imperium moriens Astyagi dedit. Astyages uirili prole
uacuis Cyrus nepotem apud Persas genitum habuit. Sed Cyrus mox ut adoleuit:
congregata Persarum manu auro certamen indixit. Porro Astyages oblitus sceleris
sui: quod in Harpalum dudum admiserat: cum filium eius unicum & paruulum in-
terfecit: epuladumq; patri apposuit: ac ne quid infelicissimæ orbitati felix ignorantia
subtraheret: infames epulas ostensis patri cum capite manibus improperauit. Huius
ergo facti immemor ipsi Harpalo summam belli commisit: qui acceptum exercitū sta-
ti Cyro per proditiōem tradidit: quo cōperto Astyages raptis secū copiis in Persas ipse
p̄ficiscit: acriusq; certamem istaurat: p̄posito suis metu: si quis de proelio cedere molire-
tur ferro extiperet: qua necessitate istāter Medis pugnantibus: pulsa iterū Persarum
acies cū paulatim cederet: matres & uxores eorū obuiā occurrūt: orāt i proeliū reuertā-
tur. Cūstātibus sublata ueste obscœna corporis ostēdūt: quærentes: nū in uteros ma-
trū uel uxorū uellent refugere: Quo facto erubescētes i proeliū redeūt: & facta ipres-
sione: quos fugiebāt: fugere cōpellūt. Ibi tunc Astyages capit: cui Cyrus nihil aliud q̄
regnū abstulit: eūq; maxime Hyrcanorū genti præposuit. In Medos uero ipse reuerti
noluit. Is finis iperii Medorū fuit: sed ciuitates quæ tributariæ Medorum erāt: a Cyro
defecerant: quæ res Cyro multorum bellorum causa & origo extitit.

Quod Phalaris Siculus tyrannidem arripuit.

Cap. XX.

A tempestate Phalaris Siculus Agrigentinos arrepta tyrannide depopula-
batur: qui crudelis mente: commentis crudelior: omnia nefarie in innocētes
agens: inuenit aliquando quem iuste puniret iniustus: nam Perillus quidam
æris opifex affectans tyranni amicitiam aptum munus crudelitati illius ratus: taurū
æneum fecit: cui fabre ianuam e latere composuit: quæ ad contrudendos damnatos
receptui foret: ut cum inclusis ibidem subiectis ignibus torreretur: sonum uocis ex-
tortæ capacitas concaui æris augetet: pulsūq; ferali competens imagini murmur emit-
teret: nefarioque spectaculo mugitus pecudis: non gemitus uideretur. Sed Phalaris
factum amplexus factorem execratus: & ultioni materiam præbuit & crudelitatinā
ipsum opificem sua inuentione puniuit. Fuerat etiam paulo superiori tempore apud
Latinos rex Romulus: qui per annos. xviii. flagitiis impietatibusque crescens ad po-
stremum diuino iudicio flumine intercæptus matura supplicia immatura ætate exol-
uit. Eligant nunc: si uidetur: latini & Siculi: utrū in diebus Romuli & Phalaris esse ma-
luisent: innocentium uitas pœnis extorquentium: an his temporibus christianis cu;
imperatores Romani ipsa in primis religioe compositi post cōmunitas reipublicæ bo-
no tyrannides: ne ipsorum quidem iniurias exigunt tyrannorum.

De bello Peloponnensium & Atheniēsum.

Cap. XXI.

Anno ante urbem conditam. xiii. Peloponnesium Atheniensemq; maximuz
 bellum totis uiribus animisq; commissum est: in quo caedibus mutuis ad hoc
 coacti sunt: ut uelut uicti se ab alterutro subtraheret: belloq; discederet. Tunc
 etiã Amazonum gentis & Cimmeriorũ i Asiam repentinus incursus: plurimã diu lateq;
 uastationem strageq; addidit. Anno uicesimo ante urbem conditam Lacedaemonii con-
 tra Mesanios propter spretas uirgines suas in soleni Mesanioruz sacrificio per annos
 .xx. idefesso furore bellantes ruinã suã totas Graciã uires implicuerunt: q; cũ se magnis
 execrationibus deuouissent: sacramentisq; obstrinxissent: domum nisi Mesana expu-
 gnata nũquã esse redituros: ac per decem annos longa fatigati obsidione: nec tamen
 aliquem uincendi fructũ adepti: porro autem & querelis uxoz sup longa uiduitate: &
 periculo sterilitatis contestantium permoti reuocarent: consulatione habita ueriti: ne
 intercepta spe sobolis sibi magis hac perseuerantia: q; Mesaniis perditio nutrire: se-
 lectos i exercitu eos: qui post iusiurandum in supplementum militiae uenerant: Spar-
 tam remittunt: qbus p̄miscuos omnium foeminae concubitus: p̄misere: infami satis
 nec tamẽ utilicetia. Ipsi autem p̄posito insistentes expugnant: fraudeq; Mesanios ui-
 ctos seruitio premunt. At illi cruentam diu dominationem inter ubera & uincula
 perpeffi iugũ excutiũt: arma sumunt: bellũ instaurant. Lacedaemonii Tyrteuz poetam
 Atheniensem ducem proelio legũ: q; tribus conflictibus fusi amissum exercituz: uoca-
 ta in libertatem seruoz manu: suppleuerũt. Sed cum sic quoq; desistẽdum certamie
 p̄pter metuz piculi arbitrarẽtur: Tyrtei poetæ & ducis cõposito carmine: & p̄ contione
 recitato: rursus accensi mox in certamen ruunt: tantaq; ui aioruz concursus est: ut ra-
 ro unquã cruentius proelium exarserit. At postremuz tamẽ uictoria Lacedaemonioz
 fuit. Tertio Mesanii reparauere certamen: nec Lacedaemoniis mora in auxiliũ copias
 multas utrinq; duxerũt. Athenienses uero Lacedaemonios alibi intentos diuerso ag-
 gredi parãt. Nec Lacedaemonii quieuerẽ: nam ipsi in Mesanios occupati Peloponẽses
 imiserunt: qui Athenienses bello exciperẽt. Athenienses autem misa in Aegyptũ par-
 ua classe impares uiribus nauali congressu facile uincuntur. Dehinc recapta classe au-
 cti etiã militum robore uictores in proelium uocant. Lacedaemonii quoq; omissis Me-
 saniis in Athenienses arma conuertunt. Diu graues & uariã pugnae & anceps uicto-
 riã status: quare ad postremum pendente euentu utrinque discessum est. Sciendum
 tamen est: ipsam esse Spartam: quam Lacedaemoniã ciuitatẽ dicunt: atq; inde Laceda-
 monios Spartanos dici. Igitur inde reuocati Lacedaemonii ad Mesaniorũ bellum: ne
 medium tempus ociosum Atheniensibus relinquerent: cum Thebanis paciscuntur: ut
 Boetioz imperium eis restituerent: quod temporibus belli Persici amiserant si illi Athe-
 nensium bella susciperent. Tantus furor Spartanorum erat: ut duobus bellis implici-
 ti suscipere terminum non recusarent: dummodo inimicis suis hostes acquererẽt. Athe-
 niẽses tãta belloz tẽpestate permoti duos dies deligũt: Periclem spectatã uirtutis uirẽ
 & Sophocle scriptorẽ tragœdiã: q; diuiso exercitu & Spartanoz fines populati sunt
 & multas Asiã ciuitates Atheniensiuꝝ imperio adiecerũt. Hinc porro per annos. l. icerta
 semper uictoria terra mariq; pugnatũ est: donec Spartani & opibus iminutis: & fide
 p̄fligata sociis quoq; p̄bro fuere. Sed hæc p̄ tot æratum uolumina icubuisse Graciã
 paruipenditur. Nũc autẽ interpellari interdiu uoluptates & impediri parũq; libidines nõ su-
 stinetur: q̄q; inter illius temporis homines atq; istius hoc interest: q; illi æquo animo:
 hæc intoleranda tolerabant: quia in his nati uel enutriti erãt: & meliora non nouerãt
 isti autẽ perpetuo in uita sua tranquillitatuꝝ & deliciaz sereno assuefacti: ad omne uel
 modicũ obduetã sollicitudinis nubiluꝝ commouentur. Atq; utinã ipsum depulforem

huius uel modicæ inquietudinis precarentur: cuius munere hanc ignoratam aliis temporibus iugitatem pacis habuerunt. Et quoniam spondisse me memini: cum ueluti articulis quibusdã dicendi ordinẽ definirẽ: dicturẽ me esse ab orbe condito usq; ad urbem condita: huic uolumini: quod ab orbe condito explicuimus: finis hic sit: ut ab urbe condita sequens libellus incipiat: qui contextiora illoꝝ temporũ mala exercitiorib; quippe ad nequiciam atque eruditioribus hominibus continebit.

Pauli Orosii historiarum secundi libri initium. Cap. I.

Neminẽ iam esse hominũ arbitror: quẽ latere possit: quẽ hominẽ in hoc mũdo Deus fecerit: unde et pecate hoie mũd; arguit: ac ppter nostrã intemperatiã cõprimendã terra hec: i qua uiuimus: defectu ceteroꝝ aialiu & sterilitate suoꝝ fructuũ castigat. Itaq; si creatura dei merito: & dispensatio dei sumus: quis magis diligit eã: q̃ ille q̃ fecit: Quis at ordiat; regit: q̃ is: qui & fecit & diligit: Quis uero sapiẽtius & fortius ordinare & regere facta potest: q̃ qui & facienda puidit: & p̃uisa perfecit: Quapropter omnẽ potestatem a deo esse: omnemq; ordinationem: & qui nõ legũt sentiunt: & qui legũt cognoscũt. Quod si potestates a deo sunt: quãto magis regna: a quibus reliquæ potestates p̃grediunt; Si at regna diuersa: quanto æquĩ regnũ aliquod maximũ: cui reliquoꝝ regnoꝝ potestas uniuersa subicit; Quale a p̃cipio Babylonicũ: & deinde Macedonicũ fuit: postea etiã Africãũ: atq; i fine Romanũ: qd usq; ad nũc manet: eadẽq; ineffabili ordiatiõẽ p̃ quattuor mũdi cardines. iiii. regnoꝝ p̃cipat; fuere distinctis gradib; eminentes: ut Babylonicũ regnũ ab oriẽte: a meridie Carthaginẽse: a septẽtriõẽ Macedonicũ: ab occidẽte Romanũ: quoꝝ iter primũ & nouissimũ: id est iter Babylonicũ & Romanũ: q̃si iter patrẽ senẽ ac filiũ puũ: Africãũ & Macedonicũ breuia & media: quasi tutor curatorque uenerũt: potestate tẽporis nõ iure hæreditatis admissa. Quod utrum ita sit: apertissimẽ me expedire curabo.

De Nino rege Assiriorum occiso.

Cap. II.

Rex primus apud Assyrios: qui eminere ceteris potuit: Ninus fuit. Occiso Nino Semiramis uxor eius totius Asiæ regina Babyloniã urbem instaurauit: caputq; regni Assirii: ut esset: instituit. Regnum Assiriorum diu inconcussa potentia stetit. Sed cum Arbact us: quem alii Arbacem uocant: p̃fectus Medoꝝ: idemq; natione Medus Sardanapaluz regẽ suum apud Babyloniã interfecisset: regni nomẽ & summã ad Medos trãstulit. Ita Nini & Babylonis regnum eo anno in Medos deriuatum est: quo anno apud Latinos Procas Amulij & Numitoris pater: atq; uxor Rheæ Siluiæ: quæ mater Romuli fuit: regnare cõcepit. Ut aut omnia hæc ineffabilibus mysteriis & p̃fundissimis dei iudicis disposita: nõ aut humanis uiribus aut incertis casibus accidisse p̃doceã: omnes historiæ antiquæ a Nino incipiunt: omnes historiæ Romanæ a Proca exoriũtur. Deinde a primo año imperii Nini usq; quo Babylon a Semiramide istaurari cõcepta est: iterueniũt anni. lxxiii. Et a primo anno Procæ cũ regnare cõcepit usq; ad cõditionem urbis factam a Romulo: iter sunt anni. æque. lxxiii. Ita regnante Proca futuræ Romæ sementis iacta est: & si nõdũ germẽ apparet. Eodem anno ipsius Procæ regni Babylonis regnũ defecit: etsi adhuc Babylon ipsa cõsistit. Discedẽte aut; Arbactõ in Medos partẽ regni penes se retinere Chaldei: qui Babyloniã sibi aduersum Medos uedicauerũt. Ita Babyloniæ potestas apud Medos: proprietas apud Chaldæos fuit. Chaldæi aut; ppter antiquã regiæ urbis dignitatẽ non illam suam: sed se illius uocari maluerunt: unde factum est: ut Nabuchodonosor ceteriq; post eũ usq; ad Cyru;

reges quibus Chaldaeorum uiribus potentes: & Babylonia nomine clari legantur: in numero tamen & ordine regum non habentur illustrium. Cap. III.

Quando Babylon illa cecidit: & Roma surrexit.

Babyloni itaque eo anno sub Arbaeto praefecto dehonora-
ta est: quo Roma sub Proca rege ut proprie dixerim seminata est. Babylon nouissime eo tempore a
Cyro rege subuersa: quo primū Roma a Tarquiniorum regū dominatione li-
berata est: siquidem sub una eademque conuenientia temporum illa cecidit: ista surre-
xit: illa tunc primum alienigenarum perpeffa dominatum: hæc tunc primum etiam
suoꝝ aspernata fastidiū: illa tūc quasi moriens dimisit hæreditatē: hæc uero pubescens
tūc se agnouit hæredē: tūc orientis occidit imperiū: & ortū est occidentis. Et ne diutius uer-
bis morer: cōmitto me dētibz ī saniētū: sed ueritatis præsidio liberādū. Regnauit Ni-
nus annis. llii. Medio imperii sui tempore Babyloniā caput regni condidit.

De Babylone & Roma.

Cap. III.

Tem Babylon post annos. M. c. lxxiii. q̄ condita erat a Medis & Arbaeto rege
eorum: praefecto autē suo spoliata opibus & regno: atque ipso rege priuata ē:
ipsa tamen post aliquādiu mansit incolumis. Similiter & Roma post annos
totidē: hoc ē. M. lxxiii. a Gothis & ab Alarico rege eorū: comite at suo irrupta: & opibz
spoliata: non regno: manet adhuc: & regnat incolumis: quamuis intantum arcanis sta-
tutis in utraq̄ urbē conueniētia totius ordo seruatus sit: ut & ibi praefectus eius Ar-
tabus regnum inuasērit: & hic huius praefectus Attalus regnare tentauerit: tãt si apd
hanc solam merito christiani imperatoris Honorii attentatio prophana uacuata sit. Ita-
que hæc ob hoc præcipue commemoranda credidi: ut tanto arcano ineffabilium iudi-
ciorum dei ex parte patefacto intelligant hi: qui insipiēter utique de t̄pibus christianis
murmurant: unum deum disposuisse tempora: & in principio Babyloniis & ī fine Ro-
manis: illius clemētiæ esse: quod uiuimus: quod autem misere uiuimus intemperan-
tiæ nostræ. Ecce similis Babyloniæ ortus: & Romæ similis potentia: similis magnitu-
do: similia tempora: similia bona: similia mala: tamē si non similis exitus similisue defe-
ctus: Illa enim regnum amisit: hæc retinet: illa interfectione regis orbata: hæc incolumi
imperatore secura est. Et hoc quare? quoniam ibi in rege libidinum punita turpitu-
do: hic christianæ religionis cōtinētissima æquitas ī rege seruata est: ibi absq̄ religio-
nis reuerentia auiditatem uoluptatis licentia furoris impleuit: hic & christiani fuerūt:
qui parcerent: & propter quorum memoriā: & ī quorū memoriā parceretur. Qua
propter desinat religiōem lacerare: & lacessere patientiam dei ppter quam habēt quod
habēt: & utinam hoc quoque impūitum habeāt: si aliquādo desistant. Recolant sa-
ne mecū maiorū suorū tempora bellis inquietissima: sceleribus execrabilia: dissensio-
nibus foeda: miseris cōtinuatissima: quæ & merito possunt horrere: qui affuere: & ne-
cessario debent rogare: ne sint: eum sane rogare solum deum: qui & tunc occulta iusti-
cia permisit ut fierēt: & nūc aperta misericordia præstat: ut nō sint: quæ modo a me ple-
nius ab ipso urbis exordio peruolutis per ordiē historicis proferētur.

Vrbs Roma italia cōdita.

Cap. V

Anno igitur post euerfionem Troiæ circiter. ccc. xxxv. Olympiade autē sexta:
quæ quito demum āno quattuor ī medio expletis apud Elidem Græciæ ci-
uitatem agone & ludis exercere solet: urbs Roma ī Italia a Remo & Romu-
lo geminis auctoribus condita est: cuius regnū cōtinuo Romulus parricidio imbu-
it: pariq̄ successu crudelitatis sine more raptas sabinas improbis nuptiis confederaras
maritorū & parētū cruore detrauit. Itaq̄ Romulus interfecto primum auo Numito:

re: de hinc Remo fratre: arripuit imperiū: urbemq; cōstituit. Regnū aui: muros fratris. templū soceri sanguine dedicauit: sceleratoꝝ manū p̄miscua impūitate collegit. Prim⁹ illi cāpus ad bellū forum urbis fuit: mixta simul externa ciuiliaq; bella nunquā defutura significās. Sabinorū: quos fœdere ludisque pellexerat: fœminas tā inhœste præsumsit: q̄ nefarie defendit. Ducē eorū Titum Tatium senē hœstis pietatis causis insistentem: diu armis ppulsatū: mox ut ī societate regni assumpsit: occidit. Cū Veietib⁹ proeliū adhuc paruo nomine magnis uirib⁹ agitatū est. Cenninēsiū captū ac dirutū oppidum: assumptis semel armis nunq̄ quies fuit: quippe qbus egestas turpis atque obscœna fames domi timeretur si unquā paci ac quie uisset. Iam hinc incessabilia certamina: & iuxta quātitate uiriū semper grauiā q̄ breuissime strinxero. Tullū Hostiliū militaris rei institutorē fiducia bene exercitatae iuuetutis Albanis itulisse bellū: & diu altrinsec⁹ spe incerta certa que clade: tandem pessimos exitus & dubios euentus compendiosa tergeminiū congressione fuisse. Rursus pace dirupta Metium Suffetium Fidennate bello meditata etiam prodicione suspensum: curribus in diuersa raptantibus duplicis animi noxam pœna diuisi corporis expendisse Latinos Anco Martio duce sæpe congressos: aliquando superatos: Tarquinium Priscum omnes finitimos & potentes tunc xii. Thusciae populos innumeris concidisse cōflictibus: Veientes Seruo Tullo insistēte uictos fuisse nec domitos: Tarquinii supbi regnū occiso socero scelere assūptū: hīta ī ciues crudelitate detētū flagitio adulteratae Lucretiae amissū: & itus domestica uicia uirtutesq; forinsecus emicātes. i. oppida ualida ī Latio p̄ eū capta Ardeā Oricolū Siuessā Pometiaque: & quicquid in Gabios uel fraude propria uel pœna filii uel Rōanis uirib⁹ ppetrauit. Sed Rōani quāta mala per. cc. xl. & .iiii. ānos cōtinua illa regū dominatiōe pertulerint nō solū unius regis expulsio: uerū etiā abiuratio regii nominis & potestatis ostēdit: naq; si uniu⁹ tantū supbia fuisset in culpa ipsū solū oportuisset expelli seruata regia dignitate. Meliorib⁹ igit regib⁹ urbe ppulsis Romāi cōsulēdū sibi q̄ cuiq; suae libertati dominādū rati: cōsules creauerūt: qbus ueluti adulta reipublicae crescētis ætas robustioribus ausis exercebatur.

Cap. VI.

Nno post urbem conditam. cc. xliiii. Brutus primus apud Romanos consul primum conditorem regemq; Romae non solum exæquare patricio: sed & uincere studuit: quippe duos filios adolescentes totidemque uxoris suae fratres Vitellios iuuenes reuocandorum in urbē regum placitos in simulatos in concionem protraxit uirgis cecidit securique percussit. Ipse deinde Veientum Tarquiniensiumq; bello cum Arunte superbi filio congressu sibi commortuoque procubuit. Porfenna rex Hetruscorum grauissimus regii nominis suffragator Tarquiniensium manum ingerens tribus continuis annis trepidam urbem terruit: conclusit: obsedit: & nisi hostem uel mutuis constanti urendae manus patientia: uel uirgo Chloelia admirabili transmeati fluminis audacia permouisset: profecto Romani compulsi fuissent perpeti aut captiuitatem hoste insistente superati: aut seruitutem recepto rege subiecti. Post hæc Sabini corrosis undique copiis magno apparatu belli Romam contendunt quo metu consternati Romani dictatorem creant: cuius auctoritas & potentia consulētem præiret: quæ res in illo tunc bello plurimum emolumenti tulit. Sequitur discessio plæbis a patribus cum Marco Valeriano dictatore delectum militum agente uariis populis stimulatus iniuriis sacrum montem insedit armatus: qua pernicio quid atrocius: cum corpus a capite defectum perditionem eius: per quod spirabat: meditaretur actumque de Romano nomine intestina p̄nicie foret: nisi maturata reconciliatio subrepsisset prius: q̄ se discessio ipsa cognosceret: urget enī se atq; imminet sibi extra illas

apertas bellorū clades successu misero clandestina perniciēs: quippe Tito Gellonio & Publio Numitio cōsulibus duo uel maxima omnium malorū abominamēta fames & pestilentia fessā urbē corripuere. Cessatū est paulisper a proeliis: cessatū tamē a mortibus nō est. Veietes & Hetrusci graues hostes adiūctis sibi finitimorū copiis ī bella surgētes obuiis Marco Fabio & Gneo Manlio cōsulibus excipiunt: ubi post sacramētū iurationis: quo se Romani deuouerāt: nō nisi post uictoriā ad castra redituros: adeo atrox certamē fuit: ut uictis uictoribusque par forma eēt: & amisso plurimo exercitu: occisisque in pugna Manlio cōsule & Fabio cōsulari: Marcus fabius cōsul oblatū sibi a senatu triūphū suscipere recusaret: quia tātis reipublicae detrimētis luctus potius debebat. Gloriosissima illa numero & uiribus Fabiorū familia Veietanū sortita certamē quātā reipublicae orbitatē occasu suo itulerit: ī famibus usq; nūc uocabulis testes sūt fluiuius q; p̄didit & porta quae emisit: nā cū sex & .ccc. Fabii uere clarissima Romani status lumina speciale sibi aduersū Veietes decerni bellū expetiuisset: spē temere sūpra expeditionis primis successibus firmauerūt: de hinc īducti ī insidias circūuentiq; ab hostibus oēs ibidē trucidati sunt: uno tantum ad enunciandam cladem reseruato: ut miserius audiret patria perditos: q̄ perdidisset. Ad hāc non Romae tantum talia gerebantur: sed quae quae puincia suis ignibus aestuabat: & quod poeta praecipuus ī una urbe descripsit: ego de toto orbe descripsim. Crudelis ubique luctus: ubique pavor: & plurima mortis mago.

De regno persarum & Cyro rege. Cap. VII.

Gitur eodem tempore Cyrus rex Persarum: quem superius explicandae historiae causa commemorauerat: qui tūc Asiae: Scythiae: totūque orientē armis peruagabat: cū Tarquiniū supbus urbē: uel rex: uel hostis aut seruitio premebat: aut bello. Cyrus: ut dixi: cūctis: aduersus quos ierat: p̄domitis: Assyrios & Babyloniam petit gentes: urbemque tūc cūctis opulentiorē: sed impetū eius Gāges fluuius secundae post Euphratē magnitudinis itercepit. Nā cū unū regionē equorū cādore formaque praecipuū cū equite trāsmēadi fiducia psuasū: qua per rapacē alueū offensi uada uorticis attollebant: abreptū praecipitatūq; miserisset: rex iratus ulcisci ī amnē statuit cōtestans eū qui tā praclarū equū eq̄tēq; uoraslet: foeminis uix genua tangentibus a se permeabilem relinquendum. Nec in peragendo segnior totis copiis perpete anno Gangem fluuium per magnas concisum deductumque fossas in .cccc. & .lx. alueos comminuit. Eo opere perdoctis fossoribus etiam Euphratem longe ualidissimum & mediam Babyloniam interfluentem deriuauit: Ac si meabilibus uadis siccum: etiam patentibus aluei partibus iter fecit: cepitq; urbem: quae uel opere humano extrui potuisset: uel humana uirtute destrui posse: utrunque pene incredibile apud mortales erat. Namque Babyloniam a Nembroth gygante fundatam: a Nino uel Semiramide reparatam multi prodidere. Hāc campi planicie undique conspicua: natura loci latissima: castrorum facie mœnibus paribus per quadrum disposita: murorum eius uix credibili relatu firmitas & magnitudo. i. latitudo cubitorum. l. altitudo q̄ter tanta. Caetera ambitus eius. cccc. lxxx. stadiis circumuenit. Murus coctili latere atque interfuso bitumine compactus: fossa extrinsecus late patens uice amnis circumfluit. A frōte murorū .c. portae aerae. Ipsa autem latitudo in consumatione pinnarum utroque latere habitaculis defensorum aequae dispositis media intercapedine actas quadrigas capit: domus intrinsecus quater geminae: habitationes minaci proceritate mirabiles. Et tamen magna illa Babylon prima post reparationē humani generis condita: nunc pene etiam minima mora uicta: capta: ac subuersa est. Ibi tunc Crœsus rex Lydorum famosus opibus: cum ad auxiliandum Babylonis uenisset: uictus sollicitusque in regnum refugit

Cyrus autē posteaq̄ Babyloniā ut hostis inuasit: ut uictor euertit: ut rex disposuit: bellū trāstulit in Lydiā: ubi cōterritū superiore iā proelio exercitū nullo negotio superauit. Ipsuz etiā Croesus cepit: captūque uita & patrimōio dōauit. Exaggerare hoc loco mutabiliū rex instabiles status nō op⁹ est: quicquid enim ē ope & manu factū labi & cōsumi uetustate Babylon capta cōfirmat: cui⁹ ut primū impiuz ac potentissimū extitit: ita primū cessit: & ueluti quodā iure succedētis ætatis debita posteris tradere hæreditas: ipsis quoq; eandē tradēdi formulā seruaturis: ita ad proxima aduētātis Cyri tentamēta succubuit magna Babylon: & ingens Lydiā: aplissima orientis cum capite suo brachia: unius proelii expeditione ceciderunt: & nostri in circumspecta anxietate causantur: si potentissima illæ quondam Romanæ reipublicæ moles nunc magis imbecillitate ppriæ senectutis: q̄ alienis concussæ uiribus contremiscunt.

Cyr⁹ scythis bellū intulit: & a Tomyri regia q̄ tūc eis p̄erat: uict⁹ & occis⁹ ē. Ca. VIII.

Citur Cyrus pximi tēporis successu Scythis bellū intulit: quē Tomyris regina: quæ tunc gēti præerat cū prohibere trāsitū Araxis fluminis posset: trāfire permisit: primū ppter fiduciaꝝ sui: dehinc ppter oportūitatē ex obiectu fluminis hostis iclusi. Cyrus itaq; Scythiā ingressus pcul a trāsmisso flumie castra metatus: in super astu eadē istructa uino epulisq; deseruit: q̄ si territ⁹ refugisset. Hoc cōperto regina tertiā pteꝝ copiaꝝ & filiū adolescentulū ad persequendū Cyruꝝ mittit. Barbari ueluti ad epulas inuitati primū ebrietate uincunt: mox reuertēte Cyro uniuersi cū adlescēte obruncant. Tomyris exercitu ac filio amisso uel matris: uel reginæ dolorem sanguine hostium diluere promptius: q̄ suis lachrymis parat. Simulat diffidentiam desperatione cladis illatæ: paulatimq; cedendo superbum hostem in insidias uocat. Ibi quippe compositis inter montes insidiis. cc. M. Persarum cum ipso rege deleuit: adiecta sup omnia illius rei admiratione: q̄ nec nuncius quidem tantæ cladis superfuit. Regina caput Cyri amputari: atque in utrem humano sanguine opletum coniici iubet: nō muliebriter increpitans: satia te sanguine: quem sitisti: cuius per annos triginta insatiabilis perseuerasti.

Darius post aliquantū temporis: occiso Cyro rege regnum suscepit. Cap. IX.

Anno ab urbe condita. cc. xl. quinto Darius: Cyro apud Scythas interfecto: post aliquantulum iteruallum sorte regnum adeptus est. Regnauit. n. mediis eorum Cambises Cyri filius: qui deuicta Aegypto cunctam Aegypti religionem abominatus cærimonias & templa eius deposuit. Post hunc etiam magi duo sub nomine quem occiderant: regis regno obrepere ausi: qui quidem mox deprehensi & oppressi sunt. Darius itaque unus ex his qui magorum audaciam ferro coercuerant: consensu omnium rex creatus est: qui postq̄ Assirios ac Babyloniā Persarum regno deficiente bello recuperauit: Attyro rege Scytharum hac uel maxime causa bellum intulit: quod filia eius petitas sibi nuptias non obtinuisset. Magna scilicet necessitas pro unius libidine hominis. .dvii. M. uirorum periculo mortis exponi incredibile quippe apparatu cum .dvii. M. armatorum Scythiam ingressus: non facientibus hostibus iustæ pugnae potestatem: insuper repentinis in curribus extrema copiarum dilacerantibus: metuens ne sibi reditus interrupto ponte Istri fluminis negaretur: amissis. lxxx. M. bellatorum trepidus refugit: quamuis hūc amissorum numerum inter damna non duxerit: & quem habendum uix quisquam ambire ausus esset: perditum ille non sensit. Inde Asiam Macedoniamq; aggressus pdomuit: Ionas quoq; nauali congressione superauit. Deinde in Athenienses: quod Ionas aduersum se auxilio iuuisent: impetum fecit: atque arma direxit. Porro Athenienses ubi aduentare Da

rium cōpererunt: quāuis auxiliū a Lacedæmoniis poposcissent tamē cū detineri Per-
sas quatruiduanæ religiōis ocio cōpertū haberēt: spē occasiōe sumētes īstructis tātūz. x.
.M. armatorū ciuīū: & Plataēnsib⁹ auxiliariis. M. aduersūz. dc. milia hostiū campis.
Marathonis proruperūt. Melciades ei tunc bello præfuit: q̄ celeritate magis q̄ uirtute
frātus alacri satis expeditiōe pri⁹ hosti comin⁹ inhæsit: q̄ posset expedito sagittay iactu
ppulsari. Tāta in eo bello diuersitas certādi fuit: ut ex alia pte uiri ad occidendū parati:
ex alia pecudes ad moriendū præparatæ putarent. cc. M. Persarū apud cāpos Maratho-
nios ea tēpestate ceciderūt. Sēsit Dari⁹ hoc damnū: nā uictus fugatusque arreptis nauī-
bus refugit ī Persas. Cū at̄ istauraret bellū: & ulcisci in uictōres moliret: in ip̄o apparatu
concidit olympiade septuagesima quarta: hoc ē post urbē conditā anno. cc. lxx. quinto:
quo tēpore Romæ Popilia uirgo ob crimē stupri uiua defossa ē. Xerxes Dario patri in
regno succedēs bellū aduersus Græciā a patre suscepiū: per quinquēniū instruxit: qd̄
Demarat⁹ Lacedæmoniis: q̄ tūc forte apud Xerxen exulabat: p̄ tabellas primū scriptas:
deinde cæratas suis pdidit.

Xerxes Dario in regnū patris successit. Cap. X.

Igitur Xerxes. dcc. M. armatorum de regno. & .ccc. M. de auxiliis: rostratas
etiā naues. M. cc. onerarias autem tria. M. numero habuisse narratur: ut
merito inopinato exercitui immensæque classi uix ad potum flumina: uix ad
īngressum terras: uix maria ad cursum suffecisse memoratum sit. Huic tam incredibi-
li temporibus nostris agmini: cuius numerum nunc difficilius est altrui: q̄ tunc fuit
uinci. Leonides rex Spartanorum cum .iiii. M. hominum angustiis Thermopyla-
rum obstitit. Xerxes autem contemptu paucitatis obiectæ iniri pugnam: conseri ma-
num imperat. Porro illi: quorum cognati & commanipulares in campis Marathonis
occubuerant: & certaminis simul & cladis extitere principium. Deinde succedens si-
bi turba maior ac segnior: cum iam neque ad procurrendum libera: neque ad pugna-
dum expedita: neque ad fugiendum prompta solis mortibus subiaceret: triduo cō-
tinuo non duorum pugna: sed cædes unius populi fuit. Quarto autem die cum
uideret Leonides undique hostem circumfundi: hortatur auxiliares socios: ut subtra-
hentes se pugnae in cacumen montis euadant: ac se ad meliora tempora reseruent: si-
bi uero cum Spartanis suis aliam sortem esse subeundam: plus se patriæ debere q̄ ui-
tæ. Dimissis sociis Spartanos admonet de gloria plurimum: de uita nihil sperandum:
neque expectandum uel hostem uel diem: sed occasione noctis prorumpenda castra
commiscenda arma: conturbanda agmina esse. Nusquam uictōres honestius: q̄ in ca-
stris hostium esse perituros. Persuasi igitur mori: male ī ultionem futuræ mortis arma-
tur: tanquam ipsi interitum suum & exigerent & uindicarent. Mirum dictu sexcenti
uiri castra: dc. M. irrumpunt: tumultus castris totis oritur. Persæ quoq; ipsi Sparta-
nos adiuuāt mutuis cædibus suis. Spartani quærentes regem: nec inuenientes cædūt
sternuntque omnia castra: peruagantur uniuersa: & inter densas strues corporum ra-
ros homines uix sequuntur. Victōres sine dubio non essent: nisi mori elegissent. Proe-
liū a p̄cipio noctis ī maiore partē diei tractū: ad postremū uicēdo fatigati: ubi quisq;
eorū deficiētib⁹ mēbris uisus ē sibi mortis suæultiōez satiat⁹: ibi inter impedimēta ca-
dauerūz campūque crassūz & semigelatūz sāguine palpitādo laps⁹ & mortu⁹ est. Xer-
xes bis uict⁹ ī terra nauale p̄liūz pat. Sed Themistocles dux Atheniēsū cū itellexisset
Ionas: quib⁹ dū auxiliūz superiori bello præbet: ī se Persarū impetūz uerterat: ī auxiliūz
Xerxis instruatam classem deducere: sollicitare eos parti suæ hostique subtrahere statu-
ti. Et quia colloquendi facultas negabatur: locis ad quæ Iones accessuri nauibus ui-

debantur: proponi symbola: saxisque affigi iubet: socios quondam & participes periculorum: nunc autem iniuste agentes apta increpatione corripiens: atque ad antiquorum iura foederum religiosa adhortatione persuadens: praecipueque admonens: uti commisso proelio cadentium uice inhibeant remos: seseque bello auferant. Igitur rex partem nauium sibi detinens spectator pugnae in littore manet. Contra autem Artemidora regina Halicarnasi: quae in auxilium Xerxi uenerat: inter duces primos accerrime bello immiscetur: ita: ut uersa uice in uiro foeminea cautela: in foemina uirilis audacia spectaret. Cum autem anceps pugna esset: Iones iuxta praecipuum Themistoclis paulatim se certamini subtrahere coeperunt: quorum defectio Persas iam fugam circumspectantes aperte fugere persuasit: in qua trepidatione multae naues captae mersaeque sunt. Plures tamen saeuitiam regis: uelut immanitatem hostis timentes domum dilabuntur. Anxium tot malis regem Mardonius aggreditur suadens regem in regnum redire oportere prius quam aduersa fama nouas res domi moliretur. Se autem si residuae sibi copiae traderentur & ultionem ab hoste exacturum & ignominiam domesticam propulsaturum: aut si aduersa belli per seuerassent: cessurum se quidem hosti: sed tamen sine regis infamia probato consilio exercitus Mardonio traditur. Rex Abydum ubi pontem ueluti uictor maris conseruerat cum paucis proficiscitur: sed cum portum hybernis tempestatibus dissolutum offendisset: piscatoria scapha trepidus transiit: Erat sane quod spectare humanum genus & dolere debuerat: mutationes rerum hac uel maxime uarietate permetiens: exiguo contentum latere nauigio: sub quo ipsum pelagus ante latuisset: & iugum captiuitatis suae uinctum ponte portasset: uilissimo unius seruuli egere ministerio: cuius potentiae dum montes exciduntur: ualles replentur: amnes exhauriuntur: ipsa & rerum natura cessisset: pedestres quoque copiae: quae ducibus: commissae fuerant: labore: fame: ac metu tabuerunt: & crudescente morbo: tanta pestis tantaque foeditas morientium exorta est: ut uiae cadaueribus replerentur: dirae etiam alites: improbae bestiae: escarum illecebris sollicitatae moribundum sequerentur exercitum. At uero Mardonius cui reliqua belli Xerxes commiserat: afflatus primum successu breui: mox in extrema deiectus est. Olynthum siquidem Graeciae oppidum expugnauit. Athenienses uaria sollicitatione adducere in speciem pacis aggressus est: ubi inexpugnabilem eorum libertatem uidet: incensa urbis parte in omnem Boetiam belli apparatus deducit. Illic quoque eum: c. M. Graecorum insecuta sunt & commisso sine mora proelio Mardonium deletis copiis ipsius uelut e naufragio nudum cum paucis fugere compulerunt: castra regis opibus referta caeperunt: non paruo quidem antiquae industriae damno: nam post istius praedae diuisionem aurum Persicum prima uirtutis Graeciae corruptio fuit. Urget igitur inceptus miseris extrema perditio: nam forte eodem die quo in Boetiam Mardonii copiae deletae sunt: pars Persici exercitus in Asia sub moenibus Mychales nauali proelio dimicabat. Ibi nouus repente rumor utriusque classis & populi impleuit aures Mardonii: extinctas copias: Graecos extitisse uictores. Mira diuini iudicii ordinatio. In Boetia oriente sole bellum fuisse commissum. In Asia meridianis horis sub eadem die: tantis spatiis maris terraeque interioribus: nuntiatum: cui rumori uel maxime astipulatum est: quod Persas audita clade sociorum primum dolore dehinc desperatione correptos: nec bello expeditos: nec fugae habiles reddidit. Atque ita consternatos profligatosque constantior factus hostis successu felicitatis inuasit.

Xerxes rex a suis occisus est.

Cap. XI.

x Erxes bello in Graecia infeliciter gesto: contemptibilis suis factus per Artabanum praefectum suum in regia circumuentus occiditur. O tempora desiderio & recordatione dignissima. O dies illos inoffensae serenitatis: qui nobis uelut in tenebris re-

spiciendi proponuntur: quibus breuissimo intervallo de uisceribus unius regni decies nouies cetera milia uiroꝝ: tribus proximis regibus: tria bella rapuerunt: ut taceam de infelicissima tunc Græcia: quæ totum hunc: de quo nunc hebescimus: numerum moriendo superauit. Leonides ille clarissimus dux Lacedæmoniorum in bello isto aduersus Xerxem: quod supremum ipsi atque hostibus fuit: cum sexcentis famosissima illa incitamenta dixisset: prædedit: tamquam apud inferos coenaturi: auxiliariis tamen: quos excedere bello iubebat misericorditer suasit: ut se ad meliora tempora reseruarent. Ecce cum ille promiserit futura meliora: istique asserant meliora præterita: quod aliud colligi dat: utroque in suis detestante præsentia: nisi aut semper bona esse: sed ingrata: aut nunquam omnino futura meliora: At Romæ: ut ad id tempus redeam: unde digressus sum: neque enim intervallo miseriæ ad alios transire compellor: sed sicut se quondam effervescentia mala ubique ipsis actibus colligantur: ita etiam promissa referunt: nobis quippe conferre inter se tempora uerbis: non cuiusquam partis eius laboribus insultare propositum est.

Quod grauis pestilentia Romam inuasit.

Cap. XII.

Romæ ergo post urbem conditam anno. cc. sexagesimo suspensio ad modicum bello grauis pestilentia: quæ semper ibi raras inducias aut factas intercepit: aut ut fierent coegit: per uniuersam ciuitatem uiolenter incanduit: ut merito præcedente prodigio coelum ardere uisum sit: quando caput gentium tanto morborum igne flagrauit. Nam eo anno Ebutium & Seruiliam ambos consules pestilentia consumpsit: militares copias plurima ex parte confecit: multos nobis præcipueque plæbæ foeda tabe deleuit: quæ iam superiori etiam quarto anno oborta eundem populum depopulata sit.

Post pestilentiam multa & grauiora bella sustinuerunt Romani. Cap. XIII.

Roximo dehinc anno ciues exules seruique fugitiui duce Herdonio uiro Sabino inuasert: incenderuntque Capitolium: ubi fortissime quidem Valerio consule & imperatore obstiterunt iuiores: sed adeo atrox & graue discrimen proelii fuit: ut ipse quoque consul Valerius ibi fuerit occisus: & indignam de seruis uictoriam insuper etiam sua morte foeda uerit. Sequitur annus in quo coniuncto exercitu consul obsessus est: nam Minutium consulem congressum proelio Aequi Volscique superant: & fugientes in Algidum: fame ferroque cicerunt: actumque infeliciter foret nisi Quintius Cicinnatus: præcipuus ille dictator artam obsidionem oppresso hoste soluisset: qui repertus ruri ab aratro accersit ad impii fasces: sumpto honore: instructoque exercitu: mox uictor effectus iugum bouum equos imposuit: uictoriamque quasi stitiam tenens subiugatos hostes præ se egit primus. Anno quæ ab urbe condita proximo trecentesimo fuit: dum legati ad Athenienses propter Solonis leges deferendas missi expectant: arma Romana famem pestilentiamque contempserunt. Ipso autem trecentesimo anno hoc est olympiade nonagesima quinta potestas consulum decem uiris tradita constitutaque legum Atticæ gratia magna reipublicæ punitiue inuexit: nam primus ex decem uiris: cedentibus cæteris solus Appius Claudius sibi continuauit imperium: statimque aliorum coniuratio subsequuta est: ut more contempto: quo infigne impudenes unum potestas aut consilis erat: omnes omnia propriis libidinibus agitabant. Itaque inter cætera: quæ insolentissime cuncti presumebant: repetere singuli cum duodecim fascibus cæterisque impiis insignibus processerunt: de nouo improbae ordinationis incerto a legata religione consulum emicuit agmen tyrannorum duabus tabulis legum ad decem priores additis: augentesque insolentissimo fastu plurimas die quo deponere magistratum mos erat: cum iisdem insignibus processerunt. Maxima Apium Claudium libido auxit inuidiam: quæ ut Virginiam uirginem stuprum inferret: prius seruitutis causam intulit: quæ ob rem adactus Virginius pater dolore libertatis & pudore dedecoris protractam ad seruitutem filiam in conspectu populi primo parricida prostrauit: quæ populus necessitate atrocitatis promouit: & periculo libertatis admouit motum Auentinum occupauit armatum. Nec tueri minus libertatem destitit: nisi postquam se coniuratorum conspiratio impis quoque honoribus abdicauit.

Tertia & quarta post ceteras olympiades p totū fere annū taz crebri tāq; etiam graues in italia terræmotus fuerūt: ut de innumeris qualitatiōibus ac ruinis uillaz oppidorūq; assiduis Roma intus fatigaretur. Deinde ita iugis & torrida siccitas fuit: ut præsentis tūc futuriq; anni spem gignendis terræ fructibus abnegarit. His deniq; tēporibus cu; Fidēnates hostes maximorum auxilioꝝ manu stipante terribiles Rōanis arcibus iminerēt: Aemilius tertio dictator magnā mali molē ipsis Fidēnis uix captis depulit: & sanauit: tāta ī ipsis erat maloz animoz cōtētio: ut uel domesticæ clades supfusa forinsecus bella obliterarent: uel post damna belloꝝ inducias relaxatas diuersæ pestes celo terraq; excandescentes incessabili infestatione corrumpent.

Quod Sicilia semper fuit nutrix tyrannoz.

Cap. XIII.

Sicilia ab initio patria Cyclopu; & post eos semper nutrix tyrānoz fuit. Sæpe etiam captiua seruoꝝ: quorum primi carnibus hominū mediæ cruciatibus: postremi mortibus pascebant: excepto eo: qd̄ externis bellis aut p̄da habebat: aut præmiū. Hæc ut q̄breuissime absoluā: regem maloz: nisi nūc nescit: imo ut euidētius diuersitates tpoz declarēt: sicut ātea uel itestinos uel externos tumultus p̄pessa ē iter oēs sola sēp: ita nūc ex oibus sola nunq̄ patit: nā etiā ut sileā de diurnitate uel illi⁹ calamitatis: q̄ p̄ssa ē: uel isti⁹ e cōtrario q̄ fruit pacis. Aetna ipsa: q̄ tūc cū excidio urbiū atq; agroꝝ crebris eruptiōibus æstuabat: nūc tm̄ innoxia specie ad p̄teritoꝝ fidē fumat. Igit̄ ut prætermittā iterī de tyrannis: quoz mos q̄ fuit ultor successor effect⁹ ē medio tpe: hoc ē āno ab urbe cōdita. ccc. xxxv. cū Regyni ap̄d Siciliā discordia laboraret: ciuitasq; p̄dissēsione diuisa ī duas ptes cēt: ps una ueteranos ab Himera urbe siciliæ ī auxiliū uocauit. Porro illi pulsas ciuitate primū his cōtra q̄s iplorabāt: deide mox cæsis et illis: q̄b⁹ ad auxiliādū cōuenerāt urbē cu; cōiugibus & liberis socioꝝ occupauer: ausi facius nullo tyrāno cōparādū: q̄ppe cu; Rhegynis qcqd̄ uis p̄peti sati⁹ fuerit: q̄ ut ultro iuitarēt: q̄bus patriā: cōiuges: liberos: ac penates ipsi extorres ad p̄dā reliquerēt. At et Catineses: cu; Syracusāos graues ifestoz paterent ab Atheniēsisibus auxilia poposcerunt. S; Atheniēses suo magis q̄ socioꝝ studio īstructā classē ī Siciliam misere: cu; & sibi p̄pagare molirēt ipium: & Syracusanā classē nup̄ īstructā Lacedæmoniis p̄ficere uerent. Et qm̄ Atheniēses: q̄ missi erāt: cæsis hostibus p̄spa initia sumpserāt: maiores copias robustiorēq; exercitū cu; Lachete & Chariade ducibus ī Siciliā reduxerunt. S; Catineses belli tedio p̄moti: cu; Syracusanis foedus ineunt: auxilia Atheniensiu; sp̄nunt. Postāt Syracusāis cōditiōes pacis meditatiōe dominariōis trāsgredientib⁹ denuo legatos Athenas mittunt: qui capillo barbaq; s̄q̄lidi: & lugubrib⁹ p̄nis iduti: misericordiā atq; auxiliū: & h̄mōe & habitu p̄parent. Igit̄ magna classis īstruit ducib⁹ Nicia & Lamachō: tātisq; uirib⁹ Sicilia repetit: ut suffragia sua & hi timerēt q̄ ipetrauissēt. Atheniēses duas illico pedestres pugnas secundis successib⁹ faciūt: cōfertozq; ī urbe hostes: & obiecta classe circūdatos terra mariq; cōcludunt. At Syracusāi fractis fessiq; reb⁹ auxiliū a Lacedæmoniis petunt: a q̄b⁹ mox mittit Gilipp⁹ sol⁹ q̄de; s; ī q̄ oium p̄sidioꝝ īstar p̄fererat: q̄ ueniens ut audiuit iclātū iā belli statū: auxiliis p̄tī ī Græcia: p̄tī ī Sicilia cōtractis: opportuna bello loca occupauit. Deinde duob⁹ proeliis uict⁹: nec territ⁹: tertio ogressu Lamachū occidit: hostes ī fugā uertit: socios obsidiōe liberauit. Hic Atheniēses terrestri proelio uicti: expim̄ta maris iēunt & nauali certāne pant cōgredi: q̄ cognito Gilipp⁹ classē īstructā a Lacedæmoniis accersit: æq; Atheniēses ī locū amissi duce Demosthene; & Eurimedote; cu; supplemento copiaz mittunt. Pelopōessi q̄q; cu; multaz urbiū cōsēsu & decreto igētia Syracusāis auxilia misere. Ita sub specie socialis belli dōesticos mot⁹ exequunt: & q̄si de Græcia trāslatū certamen ī Sicilia; fuerit: sic

ex utraq; pte sumis uirib⁹ dimicat. Igit^r Atheniēses priā cōgressiōe uicunt: castra quoq;
cū oī pecūia uel publica uel priuata: & cū uniuerso instructu diurnae expeditionis amit-
tūt. Fractis opib⁹ & i angustū redactis suadet Demosthenes: duz nōdū oīno res pditae
sūt q̄tūlibet uideant afflictae: domū redeāt: Siciliaq; decedāt. Nicias at pudore male ge-
stae rez ab initio despatior reddit⁹ māte rēdit. Reparāt natale certam & mox p in-
scitiā i angustias Syracusai maris deducti isidiis hostiū circunueiunt. Euriloc⁹ dux pri-
m⁹ occidit. xi. naues icēdūt. Demosthenes & Nicias classez dimittūt q̄si tutius terrena
expeditiōe fugituri. Gilippus autē primū naues eoz relictas. c. xxx. iuadit: dehic ipsos
fugietes pseq aggress⁹ capit: ceditq; q̄plurios. Demosthenes dedecus seruitutis uolūta-
ria morte decliat. Nicias uero idignā turpēq; uitā dedecore captiuitatis accumulāt. Igit^r
Atheniēses biēnio apd Sicilia n̄ sine Lacedemōioz dāno cōflicti: aliis domi malis cir-
cūueiunt. Alcibiades enī dux pridē aduers⁹ Siracusas pnūciat⁹: mox ad iudiciū p qua-
dā isimulatiōe detētus uolūtario exilio Lacedemōiā se cōtulit: ipulitq; spartāos: ut turba-
tis Atheniēsi⁹ nouo rursuz bello isisterēt: neq; eis respirādi spatiuz: qn oppriērent rela-
xarēt: cui icepto ita Grācia oīs astipulata ē q̄si ad cōmūe icēdiū restigueduz bono pu-
blico cōgestis uirib⁹ osulerēt. Dari⁹ ē rex p̄saez memor paterni auitiq; i hāc urbē odiū:
p Thissaphernē p̄fectuz Lydiae cū Lacedemōiis foedus paciscit: eisq; sūptus belli & copi-
as pollicet. Mix⁹ dictu: Atheniēsiū tātas ea tēpestate opes fuisse: ut cū aduers⁹ eos: hoc
ē aduers⁹ unā urbez Grāciae: Asiae totiusq; oriētis uiribus icursū sit: pugnādo saepe nec
unq̄ cedēdo cōsumpti magis uideāt fuisse q̄ uicti. Pricipio enī Alcibiades oēs socios de-
ficere ab his ad Lacedemōios coegit: sed & ab his q̄q; p iuidiā isidias appetit⁹ aufugit:
& ad Thissaphernē i Mediā cōcessit: cui statū accōmodato igēio & apti eloqi gratia fami-
liarior fact⁹: psuadet: ne Lacedemōios tā p̄fusis opib⁹ adiuuaret: iubet eū potis istius
certānis arbitrū spectatorēq; fieri debē: itegrasq; Lydiae uires aduersus uictorē refer-
uādas. Quāobrē Thissaphernes p̄tez classis cū aliq̄nta māu deduci Lacedemonez iu-
bet: ne uel abundantes suffragiis: alieno tuti periculo dimicarent: uel in totum destitu-
ti: susceptū certamē ommitterēt. Discordia Atheniensium: & bella grauiā. Cap. XV.

Pud Atheniēses uero cū diu domestica discordia agitaretur: iminēte piculo su-
ma ipii ad senatuz populi uoluntate trāsfertur: quippe odio discordiae nutriun-
tur. At ubi necessitas incubuit postpositis puatis causis atq; odiis i cōe cōsulit^r
Sed hoc ipsuz cū propter isitā gēti supbiaz & tyrannicas libidies pniciōsū foret: tadē Al-
cibiades exul ab exercitu reuocatur: & dux classis cōstituit. Quo cōperto principes pri-
mo Spartāis urbez prodere moliti sunt: deinde cū id frustra cogitasset: i exiliū spēte ces-
serūt. Igit^r Alcibiades patria liberata classez i hostes dirigit. Cōmisso proelio uictoriam
Athenienses capessūt. Porro at maior ps Spartāi exercit⁹ caesa: duces quoq; pene oēs
interfecti & .lxxx. naues captae absq; his quae i cōflictu icēsae demersaeq; pierūt. Rursū
belluz i terraz translātū Spartanis aequē ifeliciter cessit: qbus reb⁹ fracti Lacedemōiū
petiere paez: nec tamen ipetraī potuerunt. Præterea Syracusana praesidia i Sicilia au-
dita Carthaginēnsis belli infestatione reuocata sunt. Quamobrez Alcibiades classe ui-
ctrici totaz Asiaz puagat: bellis icēdiis caedib⁹ rapit: sternitq; oīa. Vrbes q̄ dudū a socie-
tate defecerāt capit: recipitq; q̄plurimas. Sic Alcibiades magni nominis fact⁹ Athēas
cū admiratiōe & gaudio oīum uictor igrediē. Paruo post interuallo auget uires: exerci-
tū classēq; nūero puehit: rursūq; Asiaz petit. Lacedemōiū uero Lyfandæ ducē classi bel-
loq; pficiūt. Cyrus autē frater Darii i locuz thissaphernis loīae Lydiae q; praepolitus ma-
gnis eos opibus auxiliisq; cōfirmat. Lyfander itaq; Alcibiadis exercitū praedae intentū:
ac per hoc ubiq; dispersum ac uaguz repentino incurfu opprimis: sine conflictu aliquo

uleat: ceditq; fugiētes. Magna hæc clades Atheniēsiū: & multo atrocior uuln; q; dudū
 inflixerat: susceperūt: quo cōperto Atheniēses opinati sūt Alcibiadē antiquū exiliū sui
 dolorē: isto scelere pditiōis uideat curasse: ideo ī locū eius Cononē cōstituūt: cui residu
 am manū & sūmā belli cōmittūt: q; supplere saltē nūero exaustas copias uolēs senes &
 pueros legit: exercitūq; cōscripsit. Sed huiusmōi man; morā bello nō attulit: q; ppe qd
 robo; nō nūero cōfici solet. Itaq; statū imbellis māus uel capta uel cæsa ē: tātaq; strages
 occisorū illo proelio facta ē: ut deletū nō solū regnū: sed et nom; Atheniēsiū uideret. At
 illi despatis reb; statuunt urbē peregrinis dare: ut q; p totā Asiā pauloātē domiati sūt:
 nūc ex hac colluue muros saltē libertatēq; tueant: & quis uel suo iudicio ad hæc tuēda
 et obiectis muris nō sufficiat: itez tamē expiri nauale proeliū parāt. Exps consilii furor
 dolorē uirtutē putat: quātūq; meditat; ira: tātū pmittit audacia. Itaq; oib; pti captis: pti
 interfectis de ipsis quoq; reliq; nihil reliq; factū ē. Sol; dux Conō supstes bello & popu
 lo: timēs ciuū crudelitātē ad Cy; regē cōcessit. Euagoras at dux Lacedæmonio; ade
 ptis oib; ciuitatib; nihil Athēiēsiū pter iane; urbē reliq;: nec hoc diu: nā & ipā urbē
 postea obsidiōe circūdedit. agebat ītrifec; fæes: d; solatio: & morb; obsessos. Et cū post
 oīa miseriā; abōināta: q; et dicere horroris ē: nihil spei pteritæ pter mortē occurreret:
 pacē petiuer. Magna hīc iter Spartāos & socios fuit deliberatio: & cū plurimi inq;etis
 simā ciuitate; sternēdā solo: populūq; īfestissimū cū ipō nomie abolēdu; pnūciarent:
 Spartāi negauerunt se pmisuros: nisi ut e duob; Græciæ oculis unus erueret: insup et
 pace; pmiserūt: si Pyræi port; ducentia ī urbez mūimā uerterent: nauēq; reliq; ultro
 traderent. Huic cōditiōi addictis & succumbentib;: Lacedæmōii Lysād; ad cōponen
 das ī urbe parendi leges cōstituerunt. Insignis hīc ānus & expugnationē Athenarū: &
 morte Darii Persæ regis: & exilio Dionysii Siciliæ tyrāni fuit. Igif. xxx. rectores Athe
 niensibus ordinati. xxx. tyrāni exoriunt;: q; p;rio se tribus. M. satellitū stipāt: mox etiā.
 dcc. milites uictoris exercitus laterib; suis circumponunt: cæde; oīum passim futurā:
 occiso Alcibiade auspiciāt: q; fugiens ī itinere clausus cubiculo uiuus icensus est: quo in
 terfecto: ultore q;si sublato: securi miseras urbis reliq;as cædibus rapinisq; exhauriunt:
 Theramenē quoq; unū ex numero suo: cui hæc displicere senserunt: in exemplūq; re
 liquo; trucidāt. Itaq; omnes passim ex urbe diffugiunt s; interdīctū Lacedæmonio;
 cū p totā Græciā exulib; negaret hospitium: omnes se ad Argos ac Thebas cōtulerūt:
 ubi ita hospitalitatis obsequio frati sunt: ut nō solū dolore; amissæ patriæ lenirent: ue; et
 etiā spē recuperādæ meditarent. Erat iter exules Thrasylbulus uir strenuus: & generis
 nobilitate inter suos clar;: q; auctor audendi p patria fuit. Itaq; castellū Philenē Atti
 corū finiu; collecti exules capiunt: multarūq; ciuitatū opib; adiuti uires capessunt q;
 bus q; Lysias Syracusāus orator: q;si ī auxiliū urbis q; esset patria cōmunis eloq;ntiæ.
 .d. milites cū stipendiis suis misit: atrox id proeliū fuit: s; his p patria: p libertate: illis p
 aliena dominatiōe certātib; aio; atq; causæ ipsa q; tulit pugna iudiciū: nā uicti ty
 rāni in urbez refugerunt: omnesq; q; ex Atheniensib; prius sibi satellites legerat tunc
 suspectos pditiōis ab urbis custodia remouerunt: Thrasylbulū quoq; ipsū tentā cor
 ruptiōe ausi sunt: qd ubi frustra sptū est: accersitis a Lacedæmōia auxiliis: rursus ī bellū
 ruunt: ubi duo sæuissimi omniū: lōge tyrāno; trucidāt. Cæteros uictos & fugā uer
 sos: Thrasylbul; ubi uel maxie atheniēses esse itelligit clāore cōseq;: o;oe retinet: p cib; li
 gat: ppōens ate oculos eorū: q; fuger; uel ad q; refugere uellent: sibi aduers; .xxx. domi
 nos: nā aduers; ciues miseros bellū esse susceptū. Quī potio: oēs q; se meminerint esse
 Athenienses seq; oportet Atheniensiu; libertatis ultores. Itaq; hæc exhortatio tm apd
 eos ualuit: ut mox reuersi ī ciuitate; tyrānos arce deceder; atq; Eleusin emigrā cōpule

rit: q postq̄ i societate urbis ciues suos eateus exules excapunt tyrānos i bellū emulati-
one suscitāt: qb̄ libertas alioꝝ q̄si ipsoꝝ seruit̄ uidebat. Tūc̄ idicta pugna cū prius q̄si
ad colloquz̄ cōuenit̄ circūuēti i sidiis ueluti pacis uictiā trucidāt. Ita reuocati i unū post
i explebiles magnoz̄ lachrymas gaudiōꝝ hęc patriā fūdāna recuperatē libertatis istau-
rāt: pposita iurisiurādi cōtestatiōe uti discordiā aiositatesq; p̄teritā i obliuionē ppetuaz̄
atq; i imortale silētiū deducant. Quod pactiōis gen̄ q̄si nouā uitā istitutionē nouāq;
felicitatē stat̄ sui i formātes Amnestiā uocauerūt: idē abolitionē maloz̄. Sapiētissima
fuit hęc Atheniēsū p̄serti post tāta miseriāꝝ documēta puissio: si quo pacto res hūanā
manēte cōsensu hominū ut ordināt: ualerēt. Sed adeo hoc idē placitū iter ipsa pene pla-
citi uerba corruptū ē: ut uix itercedente biēnio Socrates ille clarissim̄ philosophoz̄: ad
actus malis ueneno sibi ap̄ eos uitā extorserit. Deīde uix. xl. ānis iterueniētib̄: ut alia
fileā i idē Atheniēs adēpta sibi p̄it̄ libertate sub Philippo Macedonū rege seruiērit.
Per cōcordiā res minimas crescere: & p discordiam labi maximas. Cap. XVI.

Verūtāme sapiētissimi oīum Atheniēs: ēt suis malis satis docti: cōcordia mini-
mas res crescere: discordia maxias labi: cūctaq; uel bōa uel ēt mala q̄ foris gerū-
tur i ternis eē radicata & emissa p̄cipiis: dōi abstersere odia & foris bella p̄se-
rūt: reliquerūtq; posteris suis de ruīa sua exēpluz̄: de reparatiōe cōsiliū: si tñ ob i firmissi-
mā hūanā mētis mutabilitatē: qd̄ i afflictis reb̄ cōsiliū: in p̄speris seruaēret. Iisdeꝝ fere
dieb̄ bellū ciuile imo etiā pl̄ q̄ ciuile uix parricidio termiatuz̄ ap̄d̄ Persas gerebat: mor-
tuo enī rege Dario cū Artaxerxes & Cyrus filii eius de regno ambigerēt: tādeꝝ magnis
apparatibus magnis puiciāꝝ ac populoz̄ ruinis ē utriq; certatuz̄: i quo cōflictu cū e di-
uerso cōcurrentes sibi ābo fratres mutuo cas̄ obiectauisset: prior Artaxerxes uulnera-
tus a fratre eq̄ uelocitate morti exēpt̄ euasit. Cyrus āt mox a cohorte regia oppressus
sineꝝ certāini dedit. Artaxerxes ergo & p̄da fraternā expeditiōis & exercitu potitus: po-
testateꝝ regni parricidio firmauit: sic uniuersa Asia atq; Europa p̄ti in se singulā: p̄ti iter
se iuceꝝ funerib̄ & flagitiis p̄miscēbant. Esse paruissima pagina uerbisq; paucissimis
quātos de tot puinciis: populis atq; urbibus nō magis explicui act̄ opum q̄ iplicui glo-
bos miseriāꝝ. Quis enī cladē illius t̄pis: q̄s fando funera explicet aut æq̄re lachrymis
posset dolores? Verūtāme hęc ipsa quia multo interiectu sēculorum exoluerunt: facta
sunt nobis exercitiā i geniorum & oblectamenta fabularum: quanq̄ si quis intentius ad
hibebat animum: se seque toto mentis affectu ipsis pene causis bellisq; p̄miscēat: ac rur-
sus ueluti in arce spectaculi cōstitutus utrunq; in suis qualitatibus tēp̄ p̄metiat: facile
dixerim eum iudicaturum: neq; illa nisi irato atq; auersato Deo posse taz̄ infelicitē per-
turbari ac permisceri neq; ista sic nisi propitio & miserante componi. His deinde tempo-
ribus grauissimo motu terrā concussa Sicilia: insup & æstuantibus Aetnā mōtis igni-
bus fauillisq; gradibus & calidis cum detrimento plurimo agrorum uillarumq; uasta-
ta est. Tūc̄ etiam Athalente ciuitas Locris adhærens terrā contigua repentino maris
impetu abscissa atque in insulam desolata est: Atheniensū quoque miserabiles reliqui-
as pestis inuasit: diuq; populata est.

De bellis Romanorum.

Cap. XVII.

Anno ab urbe condita. cccly. obsidio Veiorum. x. continuis annis obsessio
res magis q̄ obsessos detriuit: nam Romani repentinis sæpe hostium eru-
ptionibus cōminuti: præterea in hibernis bella fortiti: hyemare sub pellibus:
postremum famem ac frigus in conspectu hostium perpeti coacti sūt: urbem nouissi-
me sine ullo digno Romanā uirtutis testimonio cuniculis & clandestina obreptiōe cæ-
perunt. Hanc utilem magis q̄ nobilem uictoriam: primo dictatoris Camilli: qui eaz̄ de
ciii

Veientibus patrauit: exilium: dehinc irruptio Gallorum & icēdiū urbis insequitur: cui cladi audeat q̄sq̄: si potest aliquos motus t̄pis huius cōparā: quīs nō æque p̄deat p̄teriti mali fabulā p̄sētis iniuria. Igit̄ Galli senones duce brēno exercitu copioso & robusto nimis: cū urbē Clusīa: quæ nūc Dusia dicit̄: obsiderēt: legatos romanorū: q̄ tūc cōponēda inter eos pacis gratia uenerant: in acie aduersum se uiderunt pugnantes: quā indignatione p̄moti Clusini: oppidi obsidiōe dimissa rotis uirib⁹ Romā cōtēdunt. Hostia ruentes Fabius cum exercitu cōsul excipit: nec tamen obstitit: immo potius hostilis ille impetus quasi aridam segetē succidit: strauit & transit. Testatur hāc Fabii clade: fluuius Alia: sicut Cremera Fabioꝝ. Nū enī facile aliq̄s siml̄ ruinā Romāe militiæ recēteret: et si Rōa īsup icēsa nō esset: patētē galli urbē penetrāt: trucidāt rigentes simula croꝝ modo ī suis ædibus senatores: eosq̄ icēdio domoꝝ crematos lapsu culminū suoꝝ sepeliunt: uniuersā reliquā iuuentuteꝝ: quā cōstat uix mille hōinum tūc fuisse ī arce Capitolii mōtis latitantē obsidiōe cōcludunt: ibiq̄ infelices reliq̄as fame: peste: despatione: formidie terūt: subigūt: uēdūt: nā mille libris auri discessiōis precīū paciscūt: nō q̄ apud Gallos Rōa parui noīs fuit: sed q̄ illā sic iā āte detriuerāt: ut āplius tūc ualere nō posset. Exētibus Gallis remāserat in illo quōdāz urbis ābitu informiuz ruinarū obscēna congeries: & undiq̄ p̄ impedita errātiuz: & iter sua ignotoꝝ offensa uocis imago: respōden- tis trepidos suspēdebat auditus: horrore q̄tiebat animos: silentioq̄ ipso terrebat. Siqui dez materia pauoris ē raritas ipsa uocis. Hic illis mutare sedes: aliud icolere oppidū: altero et cēseri nomie cogitatuꝝ placituꝝ atq̄ tētatuꝝ ē. En t̄pa: quoꝝ cōparatione p̄sēntia ponderant̄: en quibus recordatio suspirat̄: en q̄ incutiunt de ciecta: uel potius de neglecta religione poenitētiā: Re uera pares sunt & cōferunt̄ inter se hæ duæ captiuitates: illa sex mēsis desæuiens: & tribus diebus ista trāscurrēs. Galli extincto populo: urbe deleta: ipsius quoq̄ Romæ nomen ī extremis cinerib⁹ p̄sequentes: & Gothi relicta intentionē p̄ædandi ad cōfugia salutis: hoc ē sanctorū locoꝝ agmina ignara cogentes. Ibi uix quenq̄ inuentum senatorem: qui uel absens euaserit: hic uix quenq̄ requiri: qui forte uel latens perierit recte sane potest cōparari: hunc fuisse ibi senatorum numerum: qui fuerit perditorum. Plane quod re proditur fatendum est: in hac clade p̄sēnti plus deum sæuisse: homines minus: tum peragendo ipse: quod illi non ipse uissent cur eos miserit demonstrauit: quippe cum supra humanas uires esset incendere æneas trabes: & subruere magnarum moles structurarū: ictu fulminum folum cum imagi- nibus uanis: quæ superstitione miserabili: uel deū uel hominem mentiūtur abiectum est: horumq̄ omnium abominatorum qd̄ immissa per hostem flamma non adiit: missus e coelo ignis euerit. Et quoniā uber dicendi materia est: quæ nequaq̄ hoc cōcludi libro potest hic p̄sēntis uoluminis finis sit: ut ī subsequētib⁹ cætera prosequamur.

Pauli Orosii tertii libri initium.

Cap. .I.

HIn superiori iā libro testat⁹ suꝝ: etiā nūc necessarie repeto, scdm̄ p̄ceptū tuū de āteactis cōflictiōib⁹ sæculi: & me nec omnia posse q̄ gesta sūt: & sicut gesta sūt explicar̄: qm̄ magna atq̄ inūera copiosissime a plurimis scripta sūt. Scriptores at̄ & si n̄ easdē causas easdē tamē res habuer̄ p̄positas: q̄ppe cū illi bella: nos belloꝝ miseras euoluāt. Præterea ex hac ip̄a de q̄ queror: abūdātī āgustia orit̄ mihi: & cōcludit me sollicitudo nodosior. Si. n. aliqua studio breuitatis om̄itto: putabūt aut mihi nūc defuisse: aut ī illo tūc tpe n̄ fuisse. Si uero significar̄ eūcta: nec expr̄ere eūcta: nec expr̄ere studēs cōpēdiosa breuitate succigo obscura faciā: & ita apd̄ plærosq̄ erūt dubia: ut nec

dicta uideat maxie: cū e cōtrario nos uī rez: n̄ imaginē cōmēdar curē. Breuitas at atq; obscuritas: imo ut ē sēp obscura breuitas: et si cognoscēdi imaginē p̄fert: aufert tam̄ itelligēdi uigorē. Sed ego cū utrūq; uitādū scia: utrūq; facia: ut quocūq; mō alterutra tēpēt: nec mīta p̄termīssa: nec multū d̄stricta uideat. Quomō Galli romā icēderūt. Ca. II.

Anno ab urbe cōdita. ccc. lxxiii. quē ānuz sicut grauissimū p̄pter ignoratā sibi cāptiuitatē Roma presēsit: ita magnificū p̄pter isolitā pacē Grācia habuit. Eo si q̄dez tēpore quo Galli Romā captā incēsāq; tēuerūt ac uēdiderūt: Artaxerxes Rex Persaz discedere ab armis & q̄scere in pace uniuersā Crāciā p̄ legatos p̄cepit: denūciās cōtradictorē pacis bello impetēdū: quē ita iubētē potuissēt utiq; Grāci tā cōstanter cōtēnere: q̄ fortiter saxe uicerūt: nisi porrectā undecūq; occasiōez: quā auide desiderauerāt tā libēter hausissēt. Ostēderūt. n. q̄ agre & misere illa eaten⁹ gesserūt: quā tā facile idigna ēt cōditiōe deposuerūt: nā quid tā idignū liberis & fortib⁹ uiris q̄ lōge remoti: saxe ēt uicti hostis: & deinde minitatis īperio arma depōere: paci q; seruire: si nō ipso tantū ānūciatā pacis sono p̄ corda cūctoz agra belli tabuisset itentio: & post diurnas laboz uigilias oscitātes ac stupefactos q̄es inopinata laxasset: pri⁹ q̄ ipsaz q̄tez uolūtas pacta cōponeret: Vnde at tāta fatigatio oīuz p̄ totā Grāciā populoruz corda corporaq; oppresserūt: quā efferos animos ignoto acquiescere ocio tam̄ facile psuasit: q̄ breuissime ostendā. Lacedæmonii utpote homines & Grāci hoīes: quo plura habebāt: eo ampliora cupientes: postq̄ auxilio Atheniensium potiti sunt: uniuersam Asiā spe dominatiōis hauserunt. Itaq; toto orienti bellum mouentes: Hircilidem ducem in hanc militiam legunt: qui cū sibi aduersus duos potētissimos Artaxerxis Persaz regis p̄fectos Pharnabazum & Thissaphernē pugnādū uideret: prouiso ad tēpus consilio: ut pōdus geminæ cōgressionis eluderet: denūciato bello unū appetit: alterū pacta pace suspēdit. Pharnabazus: Thissaphernē apud Artaxerxem cōmunez tūc regē defert: ut p̄ditorē p̄sertim qui cū hoste belli tēpore de fœderis conditione pepigisset: hortaturq; regē ut ī locū eius Cononez Atheniensēz uir: qui tuuc forte apud Cyprū exulabat: duceq; nauali bello cōstituat. Acceptis igitur q̄ngētis argenti talentis Conō p̄ Pharnabazū euocat: classiq; p̄facitur: quibus cōpertis Lacedæmonii & ipi auxilia naualis belli a rege Aegypti Heciniōne per legatos petunt: a quo centū instructas triremes & sexcēta millia modia frumenti accēperūt: a sociis etiaz undiq; magna contraxere subsidia. Cui militiæ cōsensu omnium Agesilaum ducem decreuerūt: uirum pede claudum: sed qui in difficillimorum statu mallent sibi regez claudicare q̄ regnum. Raro nūq; ita pares omni īdustria duces in unum coiere bellum: qui acerbissimis iuicez p̄celiis fatigati: & multo sāguine oblitū: uelut inuicti ab alterutro recesserunt. Igitur Conon accepto iteruz a rege Persæ magno stipendio: reuersus ad classē inuadit hostiles agros: turres: castella: cæteraq; p̄sidia expugnat: & ueluti effusa tempestas quacunque incumbit: cuncta prostermit. Lacedæmonii uero domesticis malis circunuenti: externis inhiare desistunt: abiciuntq; spem dominationis: imminente periculo seruitutis. Agesilaum autem: quez cū exercitu ī Asiā miserant: ad subsidium patriæ reuocant. Interea Lysander dux apud Spartā per Hagesilauū regez relictus maximā munitāq; classē tunc istruxerat: motus æmulatione uirtutis Hagesilai: ut illo pedestrez expeditiōez agitante: ipse quoq; nauali discursu ora maritima peruagaretur. Conon uero suscepto oī negotio: duplicem curaz īpendebat: debens sociis sollicitudinez: patriæ fidez: ui huic exhiberet naturā: illis p̄beret industriaz: ī hoc propensior ciuib⁹: qd̄ quieti libertatiq; eoz alicui sāguinis discrimē īpēderet: pugnare aduersus isolentissimos hostes periculo regis: p̄mio patriæ. Conscunt itaq; nauale certamen Persæ Cononaz: & Spartāi Lysandro ducē: milites & reiges

ipsiq; ductores uno pariter i mutuã cædẽ ardore rapiunt. Magnitudine atq; atrocitate belli istius inclinã ex hoc semp est in postez Lacedæmõioꝝ status: prona nãq; ex illo fluere ac sublapsa retro referri spes Spartanõꝝ uisa: donec assurgẽdo ægre ac misere recidẽdo cõfecta & potestate careret & nomine. Atheniẽsib; uero hæc eadẽ pugna initiũ recuperãdæ potetia: sicut Lacedemõis amittẽdæ fuit. Primi igit Thebã auxiliõ Atheniẽsiũ fulti supiore clade saucios ac trepidos aggrediunt: multa aiatu fiducia ppter uirtutẽ & idustriã Epaminũdæ ducis sui: cũ quo sibi facile obtinere posse impiuꝝ toti; Græciã uidebãtur. Fit itaq; terrestræ proeliũ Thebãis minimo negocio uincẽtib;. Vicitur eni; et hoc cõflictu Lysãder & occidit. Pausanias quoq; dux alter Lacedæmonioꝝ ismulat; proditionis in exiliũ trudit. Thebã aut uictoria potiti: collecta uniuersi exercitus manu Spartã cõtẽdũt putãtes se uacuã ciuitatẽ præsidio: nullo itraturos negocio: cuius iã oēs pene copias cũ ipso rege delessent: atq; ab oib; locis destitutos uiderẽt. Lacedæmõii piculo ciuitatis impulsu i exercitati militis qualicũq; delectu obuiã hosti pcedũt. Sed uicti semel aduers; uictores obsistẽdi nec uirt; nec anim; erat. Cũ igit cædes unius tantũ pene partis ageret: repẽte rex Agesilaus accersit; ex Asia improuisus bello superuẽit: Thebãosq; iã successu duplicis uictoriæ lætiores: legnioresq; aggredit;: nec difficile superat: maxime cũ adhuc apud ipm pene itegre uires haberẽtur. Ipse tamẽ Agesilaus grauiter uulneratus ẽ. At uero Atheniẽses cũ comperissent isperata Lacedæmonios uictoria subleuatos pristina seruitutis: de qua tũ respirare uix cõperãt: trepidi metu exercitũ cõtrahũt: eũq; Boetiis i auxiliũ adiũgũt cõmissu Iphicratis ducis: q; adolescẽs admodũ uix dũ uigintiãnos natus: isfirmitatẽ ætatis maturitate animi nutriebat. Conõ quoq; uir qdẽ atheniẽsis: dux at Persici exercitus audito Agesilai reditu: ad populandos Lacedæmõioꝝ agros reuertit. Ita Spartã exercitu circũsonatiũ undiq; hostium clausi atq; exterriti ultima ppe modũ desperatiõẽ tabuerũt. Sed Conõ postq; uasta hostilis soli populatiõẽ satiatus ẽ: Athẽas pgit i maximo gaudio ciuiũ: ipse quippe tristis cũ uideret urbẽ populo quõdãz cultuque ornatissimã: tũc miserabili ruinaꝝ ac desolatiõis squalore cõfectã. Itaq; magnuz pietatis miseratiõisq; monumentuz i reparationẽ eius operatus est: nãq; eaz a Lacedæmõis exinanitaz Lacedæmõioꝝ præsidii repleuit. Persis incendẽtib; cõcrematã: Persis ædificãtib; reformauit. Interea Artaxerxes rex Persaz: sicut i principio dictũ ẽ: uniuersis Græciã populis plegatos: ut ab armis discederẽt: & paci acq; scerent impauit: nõ q; misericorditer fessis cõsuleret: sed ne illo in Aegipto bellis occupato aliqua in regnũ suũ tẽtare irruptio. Cũctis igit Græcis optatissima qete resolutis: domesticõq; ocio torpẽtib; Lacedæmõii inqeti magisq; strenui: & furore potius q; uirtute intollerabiles post bella deposita tẽtãt furta belloꝝ: nã speculati absentia Archadũ castelluz eõꝝ repentina irruptiõẽ pfringunt. Arcades uero excitati iniuria iũcto sibi Thebanõꝝ auxilio amisso furto belluz repetũt. In eo proelio Archedamus dux Lacedæmonioꝝ uulneratus: cũ etiã cædi suos uictos uideret: occisõꝝ corpora per præconez ad sepulturã poposcit: qd signũ uictoriæ traditã iter Græcos haberi solet. Thebã at hac cõfessioẽ cõtenti: dato pendi signo: sinez dedere certãni. Paucis deide interueniẽtib; iducriaz dieb;: Lacedæmõis ad alia bella cõuersis Thebã euz Epaminunda duce de iuadẽda Lacedæmõia quasi secura & destituta cæpere fiducia. Taciti in tempesta nocte Lacedæmonẽ ueniũt: sed nõ ita incautam uel indefensam: ut rebãtur: offendũt. Armati eni senes euz reliqua turba imbellis ætatis: præcognito aduentu hostium: in ipsis se portaz angustiis obiecerunt: & aduersus quindecim millia milituz uix centuz cõfecti æuo homines proruperunt. His itaq; tãtã belli molem sustinentibus: iuuent; supueniens congregi aduersus Thebanos aperto certamine incũctanter decreuit. Cõmissõ proelio euz

Lacedæmonii uincuntur: repētē Epaminūdas dux Thebanorū icauti⁹ dimicās uulne-
 rat: qua redū his ex dolor met⁹ illis ex gaudio stupor nascit: ueluti ex cōfesu tacito utrinq;
 discessū est. Epiminūdas aut grauius sauiat⁹ cū de uictoria suorū cōperisset: scutūq; de
 osculatus esset: remota manu qua uulnus occluserat: egressu sanguinis ad mortē pate-
 fecit itroitū: cui⁹ mortē sic Thebanorū pditio subsecuta ē: ut nō pdidisse ducē: sed ipi cū
 eo tūc pisse uiderent. Cōtextui idigēstæ historiæ: inextricabilē cladē atq; incertos belloꝝ
 orbis huc atq; illuc lymphatico furore gestorū uerbis euestigio secut⁹ implicui: quoniā
 tāto ut uideo iordiat⁹ scripsi q̄to magis ordinē custodiui. Improba dominādi Lacedæ-
 moniorū cupiditas: q̄tis populis: q̄lib⁹ urbib⁹: q̄b⁹ puiciis: cuiusmōi odiorū mot⁹: q̄tas
 causas certaminū suscitari: quas uel nūero: uel ordie: uel ratiōe dispōat: cū ipi quoq; nō
 plus afflictū bellis q̄ belloꝝ cōfusiōe referātur: siq; deꝝ tracto p aliquot ætates cōtūo hoc
 bello Atheniēses: Lacedæmōii: Archades: Boetii: Thebāi: postreō Græcia: Asia: Persis
 atq; Aegiptiis cū Libya: isulis quæ maximis nauales simul pedestresq; cōflict⁹ idiscre-
 tis egere discursib⁹: referre cæsa hominū millia nō possē: etiā si bella nūerare. At nūc in-
 crepet hæc tēpora: atq; illa collaudet qcūq; nescit hosce oēs istarū urbiū puinciarūq; po-
 pulos: ita nūc i solis ludis ac theatris cōsenescere: sicuti tūc i castris maxime proeliisq; ta-
 buisse: florētissima illa & toti⁹ tūc imperiū oriētis affectās Lacedæmōiorū ciuitas uix cē-
 tū habere potuit senes: ita icessabilib⁹ circūuēta malis imaturas expēdebat misere ata-
 tes. Et quærūt nūc hoies: quorū refertæ pueris & senib⁹ ciuitates secura iuuenūꝝ pere-
 grinatiōe ditant: pacificisq; exercitiis stipēdia domesticæ uoluptatis acqrūt: nisi forte ut
 affolēt hūanæ mutabilitati sordere oī præsetia nouitate reꝝ actu auditūq; pruriētibus
 etiā ipsa uita fastidio est. Terræmot⁹ in Achaia aliquādo factus. Cap. III.

ANno ab urbe condita. ccc. lxxvi. sæuissimo terræmotu Achaia uniuersa con-
 cussa est: & duæ tunc ciuitates: idest Eborā & Helice abruptis locorum hiati-
 bus deuorata. At ego nunc e contrario poteram similia i diebus nostris apud
 Constantinopolim æque modo principēꝝ gentium: prædicta & facta: sed non perfecta
 narrare: cum post terribilem denunciationem consciamq; mali sui cōscientiam subter-
 commota: funditus terra tremere: & desuper fusa celitus flāma pēderet: donec oratiōe
 Archadii p̄cipis & populi christiani: præsentē pditionē Deus exoratus auerteret: pro-
 bans se solum eē & conseruatoreū humiliū: & punitoreꝝ malorū. Sed hæc ut cōmemo-
 rata sint magis q̄ explicata: uerecundiæ concesserim: ut & qui scit recolat: & qui nescit i-
 quirat. Interea Romā: q̄ p. lxx. annos ab urbe Volcorū: præterea Phaliscorū: Aequo-
 rū & Sutrinorū subacti & attriti assiduis bellis conficiebatur: tādēꝝ in superscriptis die-
 bus Camillo duce cæpe eadēꝝ ciuitates: & rediuiuo fineꝝ dedere certāni. Prænestinos
 atq; eodēꝝ tempore: q̄ usq; ad portā Romæ bellādo & cedendo uenerant: ad flumen
 Aliā Tito quatio pugnate uicerūt. Dicit Romā graui pestilentia laborasse. Ca. IIII.

ANno ab urbe condita. ccc. lxxxiiii. Lutio genutio & Q. uito seruilio cōsulibus i
 gens uniuersā Romā pestilentia corripuit: n̄ ut assolet plus minusue solito tē-
 porū turbata tēperies: hoc est aut itēpestiua siccitas hyemis: aut repentin⁹
 calor ueris: aut icōgru⁹ hūor æstatis: uel autūni diuitis idigēsta illecebra: isup etiā expi-
 rata de Calabris saltib⁹ aura corrupens: repētinōs acutaz ifirmitatūꝝ afferre trāscurs⁹:
 s; grauiā & diuturna: q̄ i nullo dispar sexu: i nulla dissimilis ætate generaliter cunctos p
 biēniū iugiter tæbe cōfecit: ut ēt quos n̄ egit i morteꝝ: turpi macie exināitos afflictosq; di-
 miserit. Cōquerent hoc: ut arbitror loco obrectatores tēporis christiani: si forte silen-
 tiō præterierim: q̄bus tunc cærimōiis Romā placauerint deos: & sedauerint morbos:
 cum pestilentia indies crudesceret: autores suasere pōtifices: ut ludi scænici diis expeten

tibus aderent: & ita pro depellenda tēporali peste corporū accersitus ē ppetuus morb⁹ aiorū. Vber nunc qdē mihi locus iste doloris atq; icrepationis ē: sed in quo iā reuerētia tua studiū sapiētiae & ueritatis exercuit: mihi sup eo audere fas nō est. Cōmonuisse me satis sit & ex qualibet itentiōe lectorez ad illius lectionis plenitudinē remisisse.

Marcus curtius se prācipitio dedit.

Cap. V.

Sequit hanc, miserā lucē: miseriorēq; eius expiationē pxio āno satis triste pdi-
giū. Repēte siquidē medio urbis terra dissiluit: uastoq; prāruptu hiātia subito
interna patuerūt. Manebat diu ad spectaculū terrorēq; cūctoz patēti uoragie
īpudēs specus: nefariāq; uiui hoīs sepulturā diis iterprātib⁹ expectabat. Satisfecit īpro-
bis faucibus prācipitio sui Marcus curtius: uir eques armat⁹: iiecitq; crudeli terrā īopi-
natā satietatē: cui parū eēt: q; ex tanta pestilētia mortuos p sepulchra suscipet: nisi etiam

Auiuos scissa sorberet. Vbi regnū macedonū: & ubi nat⁹ ē Alexāder. Ca. VI.
Nno ab urbe cōdita. ccc. lxxxviii. itez terribilis Galloz inūdatio iuxta Anienē
fluuiū ad qrtū ab urbe lapidē cōsedit: facile sine dubio pōdere multitudinis &
alacritate uirtutis pturbatā occupatura ciuitatem: nisi ocio & lētitudine torpuisset. Vbi
atrocissimā pugnā Manlius torquatus singulariter inchoauit: Titus quintius dictator
eruentissima cōgressione cōfecit: fugati ex hoc proelio plurimi Galli: instauratis iterum
copiis in bellum ruentes: a Gaio sulpitio dictatore superati sunt. Post paululum quoq;
Tuscorum pugna sub Gaio martio consecuta est: ubi conici datur: quāta hominū mul-
tudo caesa sit: quādo octo. M. sūt capta thuscoz. Tertio autē ī iisdē dieb⁹ Galli se ī prae-
dā p maritima loca: subiectosq; cāpos Albāis mōtib⁹ diffuderunt: aduersū quos nouo
militū delectu habito: cōscriptisq; legionibus decē. lx. milia Romāoz: negatis sibi auxi-
liis Latinorum pcesserūt. Cōfecit hāc pugnā Marcus ualerius: auxiliāte coruo alite un-
de postea Coruinus ē dictus. Occiso enim prouocatore Gallo: hostes territi: sparsimq;
fugiētes grauiter trucidati sunt. Numerandū etiam inter cætera mala censeo primum
illud ictum cum Carthaginensibus foedus: qd̄ iisdem temporibus fuit: presertiz ex quo
tā grauia orta sunt mala: ut ex hinc coepisse uideātur. Anno siquidē ab urbe cōdita qua-
dringētesimo secundo legati a Carthage Romā missi sunt: foedusq; pepigerūt. Quaz
ex ingressu Carthaginensiu ī Italiam malorū grauedinem secuturam: cōtinuarūq; mi-
seriaz tenebras iuges historiarū fides: locoz īfamia: & abominatio dierū quibus ea ge-
sta sunt protestantur. Tūc etiā nox usq; ad plurimā diei partem tēdi uisa est: & saxea de
nubibus grando descēdēs ueris terrā lapidibus uerberauit. Quibus diebus etiā Alexā-
der magnus: magnus uere ille gurges miseriaruz atq; atrocissimus turbo totius oriētis
est natus.

Artaxerxes iudeos captiuos ducit.

Cap. VII.

Cum etiā Ochus qui & Artaxerxes: post transfactū ī Aegypto' maximū diutur-
nūq; bellū: plurimos Iudeoz ī trāsmigrationē egit: atq; ī Hyrcania ad Caspiuz
mare habitare prācepit: quos ibi usq; in hodiernum diem amplissimis generis
sui incremētis extat consistere: atq; exinde quandoq; erupturos opinio est: cuius ēt bel-
li tempestatē trāscurrens: & Sidona opulentissimā Phoenicis prouinciā urbē deleuit: &
Aegyptū quīs Pyrrhus uictus tūc tamē subactā: cōminutāq; ferro Persarū subiecit īpe-
rio. Iaz hinc statiz a Romanis aduersus Samnites gētē opib⁹ armisq; ualidaz p Campa-
nis & Sidicinis bella suscapta sunt. Samniticuz belluz ancipiti statu gestū Pyrrhus uel
maximus Romani nominis hostis excæpit. Pyrrhi bellum: mox Punicum cōsecutum
est. Et quīs nunq; post mortem Numæ a bellorū cladibus fuisse cessatum Iani patentes
semper portæ iudicēt: ex eo tamen ueluti per meridiem toto impressus celo maloz fer-
uor incanduit.

Initium belli punicī.

Cap. VIII.

Porro at inchoato semel bello puico: utrum aliquando bella: caedes atque ruinae: omni-
 niūque ifandae mortiu genera: nisi Caesare augusto impante cessauerint: in grat
 inuēiat: pdat: quisque ifamada christiana tēpora putat: Absque illo tamē iter bel-
 la punica unū anī: ueluti alitis praeteruolātis excursu romāi ppter iani portas clausas in-
 ter febres morbosque reip. adhuc breuissimo pacis signo: uelut tēuissio aquae gelidae hau-
 stu illecti sūt: ut in pei⁹ recalescētes: multo graui⁹ uehemētiusque afflictaerent. At uero si
 indubitatissime cōstat sub augusto primū caesare: post partā pacē uniuersū terrarū orbē
 positis armis: abolitisque discordiis generali pace & noua qete cōpositū romāis paruissē le-
 gib⁹: Romana iura: q̄ ppria arma maluisse: spretisque ducib⁹ suis iudices elegisse roma-
 nos. Postremo oib⁹ gētib⁹ cūctisq̄ puincis innūeris ciuitatib⁹: infinitis populis: to-
 tis terris unā fuisse uolūtate: libero hō estoque studio inferuire paci: atque in cōmune cōsu-
 lere: quod pri⁹ ne una quidē ciuitas: unusue populus ciuiū: uel quod mai⁹ est: una do-
 mus fratru iugiter habere potuisset. Quod si ēt cū impante Caesare ista puenerit: i ipō
 imperio caesaris illuxisse ortū in hoc mūdo domini nostri Iesu Christi liq̄dissima p̄batio
 ne māifestū est: iuuit licet illi: quos i blasphemā urget iuidia: cognoscere fateriq̄ cogun-
 tur: pacē istā totius mūdi & tranquillissimā serenitatē nō magnitudine Caesaris: sed po-
 testate filii Dei: qui i dieb⁹ caesaris apparuit extitisse: nec unū urbis iperatori: sed creato-
 ri orbis uniuersi orbē ipsuz generali cognitiōe paruissē: qui sicut sol oriēs diē luce pfūdit:
 ita misericorditer adueniēs extēta mundū pace uestierit. Quod d̄ pleni⁹ cū ad id ipm: pfici-
 ente domino uētuz fuerit: pferem⁹. Quod Roāni Latinis bellū itulerūt. Cap. IX.

Manlius Torquatus: & decio Murena cōsulis in quo bello unus cōsul iterfectus ē
 alter extitit parricida. Manlius enī Torquatus filium suum peremit: iuuenēz
 uictorē iterfectoremque Metii Thusculani nobilis militis: & tum praecipue prouocantis
 atque insultantis hostis. Alius uero consul: eum iterato conflictu illud cornu cui praerat
 caedi atque affligi uideret: in confertissimos hostes sponte prolapsus occubuit. Manlius
 quis uictor: occursum tamen nobiliū iuuenū Romanorū: q̄ legitime exhiberi solet: triū
 phans parricida non meruit. Anno autem post hūc subsequente Minutia uirgo uesta-
 lis ob admissū incestū damnata ē: uiuacque obruta in campo: qui nūc Scelerat⁹ uocatur.

Scelus matronarum hic refertur.

Cap. X.

At uero paruo exin tēpore iteriecto: horresco referre: quod gestū est: nā Clau-
 dio Marcello & Valerio Flacco consulib⁹ incredibili rabie & amore scelerū Ro-
 māe matrōe exarserūt. Erat utiq̄ foedus illae ac pestilens annus: iflictaque iā
 undique cateruatim strages egerebātur: & adhuc penes oēs de corrupto aere simplex
 credulitas erat: cū existēte quadā acilla indice & cōuincēte: primū multae matrōe ut bi-
 berēt: quae coxerāt: uenena cōpulsae: deīde simul ut hausere cōsumptae sunt. Tāta autē
 multitudo fuit matrōarū i his facinorib⁹ cōscia: ut. ccc. lxxx. dānae ex illis simul fuisse
 referantur.

Alexander rex a Lucanis uictus & occisus. Cap. XI.

Anno ab urbe condita. ccc. xxii. Alexāder rex Epirotarū Alexādrillus Magni
 auunculus traiectis in Italiā copiis: cuꝝ belluz aduers⁹ Romāos pararet: & cir-
 ca finitimas Roāe urbes firmaret uires exercitus sui: auxiliacque uel sibi acqrere
 uel hostibus subtrahere studēs bellise exerceret: a Sānitis q̄ Lucanae genti suffragabant
 maximo bello i Lucania uictus atque occisus est. Sed quoniā aliquantuz Roānas clades
 recensendo pgress⁹ sum: uel Alexādrillus istius mentiōe cōmonitus: de Philippo Macedo-
 nuz rege q̄ Olympiadē huius Alexādrillus Epirotae sororeꝝ uxoreꝝ habuit: ex q̄ Alerādruz
 magnuz genuit: paucissimis anis retro repetitis magna paruissē: i quatuꝝ potero colligā.

De regno Philippi patris Alexandri regis Macedoniae. Cap. XII.

Anno ab urbe condita. cccc. Philippus Amyntæ filius Alexandri pater regnū Macedonū adeptus. xxv. annis tenuit: quib⁹ hos omnes acerbitatū aceruos cunctasq; malorū moles struxit. Hic primū ab Alexandro fratre obses Thebais datus p̄ triēniū apud Epaminundā strenuissimū impatorē & summū philosophū erudit⁹ ē. Ipso at̄ Alexandro interfecto scelere Eurydices matris: quīs ea cōmisso adulterio: & altero primū filio occiso: filiaq; uiduata generi nuptias mariti morte pepigisset cōpulsus a populo regnū: quod paruo occisi fratris filio tuebat: suscepit: q̄ cū foris cōcursu exurgentiū undiq; hostiū: domi at̄ deprehēsarū: sæue insidiarū metu fatigaret: primū bellum cū Atheniensib⁹ gessit. Quib⁹ uictis arma ad Illyrios transfudit: multisq; milib⁹ hostiū trucidatis Larissam urbem nobilissimā cepit. Inde Thessaliā non magis amore uictoriae: q̄ ambitioe habēdoz equitū Thessaloz: quoz⁹ robur exercitui suo admisceret: iuasit. Ita Thessalis ex inproviso præoccupatis atq; i potestātē redactis: iugēdo eqtū perditūq; fortissimas turmas & copias iuictissimū fecit exercitū. Igit̄ uictis Atheniensib⁹ subiectisq; Thessalis Olipiadē Euruchæ regis Moloz sororē duxit uxorē. Qui Eurucha cū p̄ hoc q; societātē Macedonū affinitate regis paciscebatur: imperiū suū se dilaturū putaret: per hoc decēptus amisit priuatusq; i exilio cōsenuit. Deinde Philippus cū Methonā urbē oppugnaret: ictu sagittæ oculū pdidit. Ipsā uero urbē mox expugnauit & cepit. Exin Græciā totā p̄pe cōsiliis præuentā uirib⁹ domuit. Quippe Græciæ ciuitates dū i perare singulæ cupiūt: i peritū oēs pdiderūt. Et dū in mutuū exitiū sine mō ruūt: ab oib⁹ uictæ periere: quod singule amitterēt: oppressæ demū seruiētēsq; sen serūt: quarū dū insanas cōcursatiōes Philippus ueluti e specula obseruaret: auxiliūq; semp inferioribus suggerēdo: contētiōes: belloz fomites: callidus doli artifex foueret: uictos sibi pariterq; uictores subiecit. Huic at̄ ad obtinēdā toti⁹ Græciæ dōinationē: dōinatio imoderata Thebanoz dedit facultatē: q̄ uictos Lacedæmōios ac Phocēses: cædib⁹ et rapinisq; cōfectos: cū isup i cōmuni Græciæ cōcilio tāta pecuniæ mulcta onerauisset: quātā illi sol uere nullo mō possēt ad arma fugere coegerūt. Itaq; Phocēses & Philōene duce & auxiliis Lacedæmōioz Atheniensūq; fulti cōmissa pugna hostibusq; fugatis Thebāorū castra ceperūt. Sequēti prælio inter immēsas utriusq; populi strages Philomenes occis⁹ est: i cui⁹ locū Phocēses Oenomanū ducē creauerūt. Porro at̄ Thebāi & Thessali omisso delectu ciuiū: Philippū Macedoniae regē: quē hostē pri⁹ repellere laborabāt: ultro sibi ducē expetiuerūt. Cōmisso prælio & Phocēsi⁹ pene ad iternitiōē cæsis uictoria ad Philippū cōcessit. Sed Atheniēses audito belli euētū: ne Philippus trāsiret i Græciā angustias Thermopylarū pari ratione: sicut aduentantib⁹ antea Persis occupauere. Igit̄ Philippus: ubi exclusū se ab ingressu Græciæ perstructis Thermopylis uidet: paratū in hostes bellum: uertit in socios: nā ciuitates quarū paulo ante dux fuerat: sibi gratulātes ac se excipientes parentes hostiliter inuadit: crudeliter diripit: omniq; societatis conscientia penitus abolita: coniuges liberosq; omniū sub corona uēdidit: tēpla quoq; uniuersa subuertit: spoliavitq;: nec tamē unq; p. xxv. annos quasi iratus diis uictus ē. Post hæc in Cappadociā trāsit: ibiq; bellū pari pfidia gessit: captos p̄ dolū finitimos reges interfecit. totaq; Cappadociā i perio Macedoniae subdidit. Inde post cædes & icēdia depdatiōesq; in socias urbes gestas parricidia in fratres conuertit: quos patri ex nouerca genitos cum cohæredes regni ueretur: interficere aggressus est. Cum autem unum ex his occidisset: duo in Olynthū confugerunt: quam mox Philippus hostiliter aggressus urbes antiquissimā & florētissimā: cedibus ac sanguine repletam opibus hominibusq; uacuauit abstractos etiā fratres supplicio & neci dedit. Dehinc cum excidio sociorū & parricidio

fratrum elatus: licet sibi omnia: quæ cogitauisset putaret: auraria loca in Thessalia & argenti metalla in Thracia inualit: ac ne aliquod ius uel fas inuiolatū prætermitteret: præoccupato mari & classe dispersa piraticā quoque exercere instituit. Præterea cum eum fratres duo Thraciæ reges de regni terminis ambigentes: iudicē ex cōsensu præoptauisset: Philippus more ingenii sui ad iudicium tanquā ad bellum cum instructo exercitu ingressus inscios iuuenes uita regnoque priuauit. Athenienses uero qui prius Philippi ingressū Thermopylarum munitione repulerant: ultro pacem eius expetentes fraudulētissimū hostem: de neglecta introitus custodia cōmouerunt. Cæteræ etiā Græciæ ciuitates ut intētius ciuilibus bellis uacarent: sub specie pacis & fœderis sponte se externæ dānatiōi subiecerunt: maxime cū Thessali Boetique poscerent Philippū: ut p̄fessum se aduersum Phocēses ducē exhiberet: susceptumque bellū gereret contra Phocenses: adhibitis secus Atheniensibus & Lacedæmōiis: uel differri bellū: uel auferri precio & precibus laborabant. Philippus tacite utrisque diuersa p̄misit: Phocensibus pacē & ueniā se datūque sacramento cōfirmans: Thessalis uero affuturū se mox cū exercitu spōdet: bellum tamen ab utrisque parari uetat. Igitur Philippus instructis copiis angustias Thermopylarum securus ingreditur: easque occupatas: dispositis præsidiis emunit: tuncque primū se nō Phocenses soli sed & omnis Græcia captā esse p̄sentit: siquidem primo Phocenses Philippus rupta fide calcatoque sacramento infandæ dilacerationi dedit. Inde omniū urbes finesque populatus eruenta præsentia effecit: ut etiā absens timeret. Vbi uero in regnū rediit more pastorū qui pecora sua nunc per æstiuos: nunc per hybernos saltim circūducunt: populos & turbas ut illi replenda: uel relinquenda quæque loca uidebant: ad libidinem suam transfert Miseranda ubique facies: & atrocissimum miseriarum genus obuersabatur: perpeti excidium sine irruptione: sine bello captiuitatē: sine crimine exilium: sine uictore dominatum: premit miseros inter iniuriarum stimulos superfusus pauor: ipsaque dissimulatione dolor crescit: hoc altius demissus: quo minus profiteri licet timentibus ne ipsæ quoque lachrymæ pro cōtumacia accipiantur: alios populos auulsos a sedibus suis finibus hostiū opponit: alios in extremis regni terminis statuit: quosdā æmulatione uirium ne possent quod posse credebant in supplementa exhaustarum urbiū diuidit. Ita gloriosissimum illud quondam florentis Græciæ corpus in multas laceratas particulas extincta primum libertate concidit. Sed hæc cum per aliquātas Græciæ ciuitates exercuisset: & tamen omnes metu premeret coniciens ex præda paucorum opes omnium ad perficiendam æqualem in uniuersis uastationem utili emolumento necessariam maritimam urbem ratus Byzantium nobilem ciuitatem aptissimam iudicauit ut receptaculū sibi terra marique fieret: eamque obsistentem ilico obsidione cinxit.

De ciuitate Bizantio quæ Constantinopolis dicta est.

Cap. XIII.

Acc autem Byzantium quōdam a Pausania rege Spartanorum condita: post autem a Constantino christiano principe in maius aucta & Constantinopolis dicta gloriosissimi nunc imperii sedes & totius caput orientis est. Philippus uero post longam & irritam obsidionem: ut pecuniam quam obsidendo exhauiserat prædando repararet piraticam aggressus est. Captas itaque. clxx. naues mercibus confertas distraxit: & anhelanti inopiæ parua recreatione subuenit. Inde propter agenda prædæ & curandam obsidionem diuisit exercitum. Ipse autem cum fortissimis profectus multas Cherronesi urbes suscepit: profligatisque populis opes abstulit. Ad Scythiarum quoque cū Alexandro prædandi intentione præsiit. Scythas tūc Etheas regebat: qui cū Istriarum bello premeretur: auxilia a Philippo per Apollonienses petiit: sed continuo Istriarum rege mortuo: & belli metu & auxiliorum necessitate liberatus pactiōem fœderis cum

Philippo habitam dissoluit. Philippus dimissa obsidione Byzantii Scythicum bellum totis uiribus aggreditur. Commissoque proelio cum Scythæ & numero & uirtute præstaret. Philippi fraude uincuntur. In ea pugna. xx. M. uirorum ac foeminarum Scythicæ gentis capta: pecorum magna copia abducta: auri atque argenti nihil repertum: nares & ea res primo fidem inopiæ Sythicæ dedit. Viginti milia nobilium equorum sufficiens generi in Macedoniam missi sunt: sed reuertenti Philippo Traballi bello obuiat: in quo ita Philippus in femore uulneratus est: ut per corpus eius equus interficeret. Cumque eum omnes occisum putarent in fugam uersi prædâ amiserunt. Aliquantula deinde mora dum conalescit a uulnere: in pace conqueuit. Statim uero ut conualuit: Atheniensibus bellum intulit: qui in tanto discrimine positi Lacedæmonios quondam hostes: tunc socios asciscunt: totiusque Græciæ ciuitates legationibus fatigant: ut communem hostem communibus uiribus petant. Itaque aliquantæ urbes Atheniensibus sese coniungere: quasdam uero ad Philippum belli metus traxit. Proelio commisso cum Athenienses longe maiori numero militum præstarent: assiduis tamen bellis indurata Macedonum uirtute uincuntur: quâ pugnam longe omnibus anterioribus bellis atrociorē fuisse ipse rerum exitus docuit.

Græcia libertatem suam amisit. Cap. XIII.

Atem & hic dies apud uniuersam Græciæ acquisitæ dominationis gloriam: & uetustissimæ libertatis statum finiuit. Postea Philippus cruentissimam uictoriam in Thebanos & Lacedæmonios exercuit: siquidem principes ciuitatum alios securi percussit: alios in exilium egit: & omnibus bonis priuauit. Pulsos quidem a ciuibus in patriam restituit: ex quibus. ccc. exules iudices rectoresque præfecit: qui ut antiquum dolorem noua potestate curarent: pressos infeliciter populos in spem libertatis respirare non sinerent. Præterea magno delectu militum in subsidium regis dispositionis ex tota Græcia habito. cc. M. peditum & xv. M. equitum absque exercitu Macedonum & infinita gentium barbariarum Persicæ expeditioni in Asiam missurus instruxit. Tres duces: hoc est Parmenionem: Amyntam & Attalum præmittendos in Persas legit. Et dum superscriptæ copiarum de Græcia congregarentur: Alexandri qui erat Olympiadis uxoris suæ frater & postea Sabinis in Lucania prostratus est: quem Epiri regem ob mercedem stupri perpetrati in eum constituerat nuptias in copulando ei filiam suam Cleopatram celebrare decreuit: qui cum pridie quod occideretur interrogatus fuisset: quis finis homini esset magis optandus respondisse fertur: eum esse optimum: qui uiro forti post uirtutum suarum gloriam in pace regnanti sine conflictatione corporis & dedecore animi subitus & celer inopinato ferro potuisset accidere: quod ipsi mox contigit. Nec ab iratis diis quos sæpe paruipenderat: quorumque aras templa simulacraque subuerterat: qui lectissimam ut ipsi uidebatur mortem adipisceretur: potuit impediri: nam die nuptiarum: cum ad ludos magnifice apparatus inter duos Alexandros generum filiumque contenderet a Pausania nobili Macedonum adolescente in angustiis sine custodibus circumuetus occisus est. Asserant nunc multisque hæc uocibus efferant quasi uirorum fortium laudes & facta felicia quibus amarissimæ aliorum calamitates in dulces fabulas cedunt: si tamen nunquam ipsi iniurias quibus aliquando uexantur: relatu tristiori deplorent. Si uero de propriis querimoniis tantum alios audientes affici uolunt quantum ipsi perpetiundo senserunt: prius ipsi non presentibus præterita: sed gestis gesta comparant: & utraque ex auditu: uelut certi alienorum arbitri iudicent per. xxv. annos incendia ciuitatum: excidia bellorum: subiectiones prouinciarum: cædes hominum: opum rapinas: prædas pecorum: mortuorum uenditiones: captiuitatesque uirorum unius regis fraus effera: & dominatus agitauit.

Alexander successit Philippo in regnum.

Cap. XV.

Sufficerent ista ad exemplum miseriarum insinuata memoriae nostrae gesta per Philippum: etiam si Alexander ei non successisset in regnum. Cuius bellum: imo sub cuius belli mundi mala ordine sequentia suspendo paulisper: ut in hoc loco pro convenientia temporum Romana subiiciam. Anno ab urbe condita. ccccxxvi. Caudinas furculas satis caelebres & famosas: insignis Romanorum fecit infamia: nam cum superior bello viginti milia Sannitum Fabio magistro equitum pugnam conferente cecidissent: circumspectio re cura Sannites ac magis instructo apparatu apud Caudinas furculas conederunt: ubi cum Vesturium & Posthumium consules omnesque copias Romanorum angustiis locorum armisque clausissent: Pontius dux eorum intantum abusus est uictoriae securitate: ut Haerenium patrem consulendum putaret: utrum occideret clausos: an parceret subiugatis: ut uiuos tamen dedecori reseruaret: elegit. Romanos enim antea saepissime uinci & occidi: nunquam autem capi: aut ad deditioem cogi potuisse constabat. Itaque Sannites uictoria potiti uniuersum exercitum Romanum turpiter captum: armis etiam uestimentisque nudatum: tantum singulis uilioribus operimentis ob uerecunda corporum tegenda concessis: sub iugo missum seruitioque subiectum: longum agere pompae ordinem praeeperunt. Sexcentis autem equitibus Romanis in obsidatum receptis oneratos ignominia: caeteris rebus uacuos consules remiserunt. Quid de exaggeranda huius foedissimi foederis macula uerbis laborem: qui tacere maluissem? Hodie enim Romani aut omnino non essent: aut Sannio dominante seruirent: si fidem foederis: quam sibi seruari a subiectis uolunt: ipsi subiecti Sannitibus seruauissent. Posteriore anno infringunt Romani firmatam cum Sannitibus pacem: eosque in bellum cogunt: quod Papyrius consule insistente commissum magnas strages utriusque populi dedit. Cumque hinc ira recentis infamiae: inde gloria proximae uictoriae pugnae stimulare: tandem Romani pertinaciter moriendo uicerunt: nec caedi pariter uel caedere destiterunt: nisi postquam uictis Sannitibus: & capto duce eorum iugum reposuerunt. Idem deinde Papyrius Satricum: expulso inde Sannitico praesidio: expugnauit: & cepit. Hic autem Papyrius adeo tunc apud Romanos bellicosissimus habebatur: ut cum Alexander magnus disponere diceret ab oriente descendens obtinere uiribus Africae: atque inde in Italiam transuehi: Romani inter caeteros duces tunc in republica sua optimos: hunc praecipuum fore: qui Alexandri impetum sustinere posset: meditentur.

Initium regni Alexandri magni.

Cap. XVI.

Agitur Alexander anno ab urbe condita. ccccxxvi. patri Philippo successit in regnum: qui primam experientiae animi & uirtutis suae compressis caeleriter Graecorum motibus dedit: quibus autor ut ab imperio Macedonum deficeret: Demosthenes orator auro Persarum corruptus extiterat. Itaque Atheniensibus bellum deprecantibus remisit: quos insuper etiam multo metu soluit. Thebanos diruta ciuitate deleuit: reliquos sub corona uendit: caeteras uero urbes Aethiopiae & Thessaliae uectigales fecit. Illyricos quoque & Thracas translato mox ab hac bello domuit. Inde profectus ad Persarum bellum: omnes cognatos ac proximos suos interfecit. In exercitu eius fuisse tantummodo pedum. xxxii. milia: equum. iiii. M. d. naues. c. lxxx. referunt: hac tanta parua manu uniuersum terrarum orbem utrum mirabilius sit quod uicerit: an quod aggredi ausus fuerit: incertum est. Primo eius cum Dario rege congressu. dc. M. p. sarum in acie fuerunt: quae non minus arte Alexandri superata: quam uirtute Macedonum terga uerterunt: magna igitur caedes Persarum fuit. In exercitu autem Alexandri. cxx. eqtes & nouem tantum pedes defuere. Deinde Gordien Phrygiae ciuitatem: quam nunc Sardis uocant: obsessam expugnatamque cepit: ac direptioni dedit. Inde nunciato sibi Darii cum magnis copiis aduentu: timens angustias quibus inerat locorum: Tauum motum mira celeritate transcedit: et. d. stadiis sub una die cursu transmissis Tharsum uenit: ibique cum sudas in Cydnum

perfrigidus amne descendisset: obrigit: contractu neruorum proxius mortifuit. Interea Darius cum. ccc. M. peditibus & c. M. equitum in acie procedit: mouebat haec multitudo hostium et Alexandri maxime respectu paucitatis suae: quauis iam pridez. dc. M. hostium ea de paucitate superatis non solum non timere pugna: sed etiam uictoriae sperare didicisset. Itaque cum intra iactum teli uterque constitisset exercitus & intetos in signum belli populos discurrentes principes uariis incitamentis acurrerent: ingentibus utrinque animis pugna committitur. In qua ambo reges Alexander & Darius uulneratur: ac tandem certamine anceps: quoadulque fugeret Darius. Exinde caedes Persarum secuta est. Ibi tunc peditum octoginta. M. equitum: decem milia caesa: capta autem quadraginta. M. fuere. Ex Macedonibus uero ceciderunt centum triginta pedites: equites. cl. In castris Persarum multum auri ceterarumque opum repletum est. Inter captiuos castrore mater & uxor eademque soror & filiae duae Darii fuere. Quae redemptio nem Darius cum est oblata regni dimidia parte non impetrauisset: tertio cunctis Persarum uiribus sociorumque auxiliis contractis bellum instaurat. Sed dum haec Darius agit: Alexander Parmenionem ad iuadendam Persicam classem cum copiis mittens ipse in Syriam proficiscitur: ibique ex multis sibi regibus cum infulis ultro occurrentibus alios elegit: alios mutauit: alios perdidit: Tyrum urbem antiquissimam & florantissimam: fiducia Carthaginensium cognatorum sibi obstitente oppressit & cepit. Ex Cilicia: Rhodum atque Aegyptum pertinaci furore peruenit. Inde ad templum Iouis Ammonis pergit: ut mendacium ad tempus composito ignominiam sibi patris incerti & infamiam adulterae matris aboleret: nam accersitum ad se per hanc ipsius antistitem ex occulto mouit: quod sibi tam consulenti responderi uelit: sicut historici eorum dicunt. Ita certus Alexander fuit nobis: quod perdidit: diis ipsis mutis & surdis uel in potestate esse antistitis quod uelit fingere: uel in uoluntate consulentis: quod malit audire: reuertens ab Ammonae ad tertium Persicum bellum Alexandriam in Aegypto comdidit. Darius uero spe pacis amissa. cccciiii. M. peditibus: & c. M. equitum Alexandro ab Aegypto reuertenti apud Tharsum bello se opponit. Nec pugnae mora: omnes caeca rabie in ferrum ruunt: Macedones totiens a se uictis hostibus animosi: Persae: nisi uicant: mori proptates. Raro in ullo proelio tam sanguinis fusu est: Sed Darius cum uici suos uideret: mori in bello paratus: persuasum suorum fugere compulsum est. Hoc proelio Asiae uires & regna ceciderunt: totusque orientis in potestate Macedonum cessit imperii: atque ita attrita est in hoc Persarum omnis fiducia: ut post hoc nullus rebellare ausus sit: patienterque Persae post imperium tot annorum iugum seruitutis acciperunt.

Alexander Darium uicit. Cap. XVII.

Alexander namque triginta quattuor continuis diebus castrorum praedam percensuit: ac Persepolim caput Persici regni: urbem famosissimam: confortissimamque opibus totius orbis: inuasit. Darium uero cum a propinquis suis uictum compedibus aureis teneri comperisset: persequi statuit. Itaque iussu ut se sequeretur exercitu: ipse cum. M. militum perfectus inuenit in itinere solum relictum: multis confossum uulneribus: & extrema uitae per uulnera efflatem. Hunc mortuum inanimam misericordia referri: & in sepulchris maiorum sepeliri praecipit: cuius non dicam matrem uel uxorem: sed etiam paruulas filias crudeli captiuitate detinebat. In tanta malorum multitudie difficillima dictis fides: tribus proeliis totidemque annis quinquies decies centena. M. peditum equitumque consumpta sunt. Et haec quae ex eo regno illisque populis: unde iam ante annos non multo plures decies nouies centena. M. perfligata referuntur: quae extra has clades per eosdem tres annos & Asiae ciuitates plurimae oppressae sunt: & Syria tota uastata: Tyrus excisa: Cilicia exinanita: Cappadocia subacta: Aegyptus addicta sit: Rhodum quoque insula ultro ad seruitutem tremefacta successerit: plurimaeque subiectae Tauro puincia: atque ipse mons Taurus diu detrectatum iugum doctus & uictus acciperit: & ne forte quae opinetur uel orientem solum Alexandri uiribus subactum: uel Italiam tantum Romanam iniquitatem fatigatam. Tunc est bellum Agidis Spartanorum regis in Graecia: Alexandri regis Epiri in Lucania.

Zopirionis p̄fecti Scythia gerebat: quorū Agis Lacedæmonius excitata & rebellāte se cū uniuerſa Græcia cū Antipatri fortissimis copiis cōgressus: iter magnas utroq; ſtra ges & ipse ꝑcubuit. Alexāder autē ī Italia affectās occidētis īperium: æmulans Alexan dræ magnū: post numerosa & grauiā bella ibidē gesta: a Brutiis Lucanisq; superatus ē: corpusque ei⁹ ad ſepulturā uenditū. Zopyrion uero p̄fectus Pōti adunato. xxx. M. exercitu: Scythis bellū īferre aufus ē: & usq; ad īternitiōez cæsus fūditus cum oibus co piis suis abrasus ē. Igit̄ Alexander magnus post Darii mortē Hyrcanos & Mardos ſu begit: ubi etiā illū a dhuc bello itētū I halestris: siue Minothea excita ſuſcipiēdæ ab eo ſobolis gratia cū. ccc. mulieribus ꝑcax Amazon iuenit. Post hæc Parthorū pugnā ag gressus: quos diu obnitētes deleuit: ꝑꝑemodū atēq; uicit. Inde Dracas Evergetes Pary mas: Patapamēos: Hydaspios: cæterosq; populos q̄ ī radice: Caucaſi morabant: ſubegit urbe ibi Alexādria ſup amnē Tanaim cōſtituta. Sed nec minor ei⁹ ī ſuos crudelitas: q̄ ī hoſtē rabies fuit. Docēt hoc Amyntas cōsobrius occiſus: nouerca fratresq; ei⁹ necati: Parmenio & Philotas trucidati: Attalus: Eurylocus: Pauſanias: multiq; Macedoniae p̄cipēs extincti: Clitus quoq; anis grauis: amicitia uetus nefarie īterfectus. Qui cū ī cōuiuio fiducia regiæ amicitia aduerſus regē opera ſua Philippo præponentē memo riā patris tueret: ab offenſo frustra rege uenabulo tranſſoſſus: cōmune cōuiuū moriēs cruētauit. Sed Alexāder humani ſanguinis ī ſaturabilis ſiue hoſtū ſiue et ſociorū: recē tem tamē ſemp ſitiebāt cruorē. Itaq; pertinaci īpetu ī bella ꝑcurrēs Choraſmos & Da cos: idomitā gentem ī deditiōē accēpit: Calliſthenem philoſophū: ſibiq; apud Aristo telē cōdiſcipulū cum plurimis aliis principibus: q̄ eum deſoſo ſalutādi more: ut deū nō adoraret: occidit. Post hæc Indiā petit: ut oceano ultimoq; oriente finiret īperū. Ny ſā urbez adiit. Dedalos mōtes regnaq; Cleophilis regiæ expugnauit: q̄ cū ſe dedidiſſet: cōcubitu regnū redemit. Indiā īgreſſus eſt Alexander. Cap. XVIII.

Peragrata perdomitaque Alexander India: cum ad saxum miræ aſperitatis: mi ræq; magnitudinis & altitudinis: ī quod multi populi confugerant: pueniſſet: cognoscit Hercule ab expugnatione ei⁹ ſaxi terrāmōtu ꝑhibitum: æmula tione ꝑꝑemotus: ut Herculis acta ſuperaret: cum ſummo labore ac periculo ſaxo potit⁹ oēs loci ei⁹ gētes ī deditiōē accēpit: cū Poro fortissimo Indorū rege cruētissimū bellū geſſit: in q̄ Alexāder cū ipſo Poro ſingulariter cōgreſſus: occiſoq; deiect⁹ equo: cōcurſu ſa tellitū præſentiā mortis euāſit. Porus multis uulnerib⁹ cōfoſſus retentus & captus ē: q̄ ob teſtimōiū uirtutis ī regnū reſtituto: duas ſibi dedit ciuitates Niciā & Bucephalā: q̄ de noiē eq ſui ita uocari præcepit. Inde Aræſtas Stathēos Paſſidas & Gangaridas cæſis eorū exercitibus Macedōes expugnauere. Cūq; ad cōſines uētū eſſet: ibi cōtra. cc. milia eqtūz hoſtiūz pugnā cōſeruerunt. Et cū ætate detriti: aīo ægri: uiribus laſſi: difficile ui ſiſſent: caſtra ob memoriā plus ſolito magnifica cōdiderūt. Exī Alexander ad amnem Agāſinū pergit. Per hunc in oceāum deuehit: ibi Geſſonas Syboſq; quos Hercules cō didit: oppreſſit. Hinc Mardos & Subagras nauigat: quæ gētes cum armatis. lxxx. mili bus peditū excipiunt. Cōmiſſoq; ꝑꝑelio diu anceps & cruenta pugna: tadē triftē pene omnē uictoriā Macedonibus dedit: nā fuſis hoſtiūz copiis Alexander exercitum ad ur bez duxit. Et euz muꝝ aſcēdiſſet primus: uacuam ciuitatē rat⁹ ſolus introrſū deſiliuit: quem cum undiq; inſeſti hoſtes circumdediſſet: incredibile dictū eſt: ut eum nō multi tudo hoſtiū: nō uis magna telorū: nō tātus laceſſētūz clamor teruerit: ſolus tot milia ceciderit: ac fugarit. At ubi ſe obrui a circumfuſa multitudine ꝑſenſit: muri obice poſteri ora tutatus: cōtrarios facilius eo uſq; ſuſtinuit: donec ad piculum ei⁹ clamorēq; hoſtū ꝑꝑeractis muris exercitus omnis irrumperet. In eo ꝑꝑelio ſagitta ſub māma traiect⁹:

fixo genu eatenus pugnavit: dōcē eū a quo vulneratus esset: occideret. Inde cōscēsis nā
uibus cū oceani littora pagraret: ad urbē quādā cui Ambira rex erat: peruenit. Sed i ex
pugnatione ciuitatis magnam ptē exercitus sagittis hostiū ueneno illitis amisit: ac post
herba per somniū sibi ostensa: & in potū sauciis data: cum reliquis subueniretur: urbez
expugnauit & cæpit.

Oēs puīcia i Babilōia ad Alexādꝝ territæ legatos pacē petētes miserūt. Cap. XIX

I Ost quasi circūacta meta de oceano Indum flumen ingressus Babylona celeri
ter rediit: ubi eū exterritarū totius orbis prouinciāꝝ legati operiebātur: hoc ē
Carthaginensīū & totius Africæ ciuitatū: sed & Hispanoꝝ: Galloꝝ: Sylicæ
Sardiniaꝝq;. Pluriā præterea partis Italiæ tātus rumor in sūmo oriente cōstitutū ducis
populos: ultimiq; occidētis inuaserat: ut inde peregrinā toto mūdo cerneret legationē
quo uix credens peruenisse rumorem. Alexander uero apud Babyloniā cū adhuc sã
guinem sitiens male castigata auiditate ministri insidiis uenenū potasset: interiit. O dura
mens hominū: & cor semper inhumanū. Ego ipse qui hęc pro asserēda omniū tēporū
alternata calamitate p̄censeo: in relatu tāti mali: quo uel ipsa morte uel formidine mor-
tis accepta totus mundus intremuit: nunqd nō lachrymaui oculis: nunqd non corde
condolui: nunqd non reuoluens hęc propter cōmunem uiuendi statum maiorum mi-
serias meas feci: cum tamē si quando de me ipso refero: ut ignotos primū barbaros ui-
derim: ut infestos declinauerim: ut dominantibus eblādītus sim: ut infideles præcaue-
rim: ut insidiantes subterfugerim: postremo ut p̄sequētes in mari saxis: spiculisq; appe-
tentes: māibus etiam pene iam apprehendentes repētina nebula circūfusus euaserim:
cunctos audiētes me in lachrymas cōmoueri uelim: & tacitus de nō dolentibus doleā:
reputans duriciem eoꝝ: qui quod non sustinere non credunt. Hispanus Maurinus
ad supplicandū Alexandro Babylona adiit: cruentumq; dominū ultro ne hostem exci-
peret: p̄ Asyriam Indiāq; quæsiuit: terrarū metas lustrās: & utriq; infelicitē notus oce-
ano: & tamē tam uiolētæ necessitatis memoria uel obliuioē defecit: uel uiluit uetustate.
Et nos p̄petuæ recordationi hæsusꝝ putamus: quod plurima orbis parte secura unum
angulū fugax latro uiolauit: quasi uero Gothoꝝ & Sueuoꝝ pacem: ut nō dicā uersa ui-
ce Indus uel Asyrius: sed etiam uel ipse q; hostem patit. Hispanū orauerit. At uero si illa
Alexandri tempora laudanda potius propter uirtutem: qua totus orbis obtentus est:
quā detestanda propter ruīnam: qua totus orbis effusus est: iudicantur: inuenientur
& modo plurimi: q; hęc laudanda censeant: quod multa uicerūt: & miseras alioꝝ felici-
tate suā reputent. Sed dicet q; sp̄iā. Isti hostes Romani sunt. Respondebitur. Hoc &
tunc toto orienti de Alexdāro uidebat: talesq; & Romani aliis uisi sunt: dū bellis q; etos
ignotosq; petiuerunt. Sed illi acquirere regnāsti euertere studēt. Sepata sunt hostis
excidia & iudicia uictoris: siq; dem & illi prius eos bellis afflixerūt: quos postea legibus
suis ordinarunt: & hi nunc hostiliter turbant: quæ q; non p̄miserit deus: si edomita ob-
tinerent: ritu suo cōponere molirent: dicendi posteri reges magni: q; nūc nouissimi ho-
stes adiudicant. Quolibet hęc gesta talia nomine censeant: hoc est siue dicant miseriæ
siue uirtutes: utraq; prioribus cōparata hoc tēpore minora sunt: atq; p̄ nobis ita utraq;
faciunt in cōparatione Alexandri atq; Persarum: si uirtus nunc uocanda est: minor est
hostium: si miseria minor est Romanorum.

Papyrius consul contemptis auguriis magnā cōsecutus ē uictoriā. Cap. XX.

A Nno ab urbe cōdita. ccl. Fabio Maximo q; nquies Decio Muræna quater cōn-
sulibus: quattuor fortissimi florētissimiq; populi Italiæ in unū agmē foedusq;
coierunt: nanq; Hetrusci & Umbri Sannites & Galli uno agmine conspiran-

tes Romanos delere conati sunt. Tremefacti hoc bello Romanorum animi: & labefacta fiducia est: nec ausi sunt tantum sperare de viribus: dolo diuidere hostes potius rati pluribus se bellis implicuere quam grauibus. Itaque cum quibusdam suis ad populandos hostiles agros in Umbria Hetruriamque praemissis Umbroque Hetruscoque exercitum redire ad tuitionem suorum coegissent: cum Sannitibus & Gallis bellum inire propterarunt: in quo bello cum Gallorum impetu premerentur Romani: Decius consul occisus est. Fabius tamen post magnam Decianae partis stragem: tandem uicit. Eo proelio. xl. M. Sannitum: siue Galloque caesa sunt. Romanorum uero septem. M. ex Decii tantummodo parte qui occisus est: referunt. Fuisse autem absque Hetruscis & Umbris: quos astu Romani bello auocauerunt: Galloque & Sannitum. xl. M. peditum & .x. M. equitum. At uero septem. M. Lilius refert: & carpentarios. M. in armis contra aciem stetit Romanam. Sed ut saepe dictum est: semper Romanorum aut domesticam quae extraneis bellis interpellata: aut externos euentus morbis interioribus, aggrauatos tantum: ut omnimode ingentes animi undecumque premerentur. Hanc cruentam tristemque uictoria pestilentia ciuitatis onerauit: & triumphales pompas obuia mortuorum exequa polluerunt. Nec erat cui de triumpho gaudia suaderent: cum tota ciuitas aut agris suspiraret: aut mortuis. Sequitur annus quo Romam istaurato a Sannitibus bello uicti sunt: atque in castra fugerunt. Postea uero Sannites nouum habitumque sumentes hoc est de argenti armis ac uestibus: paratoque animo: nisi uincant: mori bello sese offerunt. Aduersum quos Papyrius consul cum exercitu missus cum a pullariis auguribus uana coniectantibus congregari prohiberetur: irridens eos tam feliciter confecit bellum: qui constanter arripuit: nam in hoc proelio. xii. M. hostium caesa. tria. M. capta referuntur: sed haec quoque istius uere laudandam historiam: quam uani haruspices impedire non poterunt: oborti subito corruerunt morbi. Nam tanta ac tam intolerabilis pestilentia tunc corripuit ciuitatem: ut propter eam quacumque ratione sedanda: libros Sibyllinos consulendos putarent: horredumque illud Epidaurium colubae cum ipso Aesculapii lapide aduexerint: quasi uero pestilentia aut ante sedata non sit: aut post orta non fuerit. Praeterea altero ab hinc anno Fabius Gurges consul male aduersus Sannites pugnavit: namque commisso exercitu uictus in urbem refugit. Itaque cum senatus de immouendo eo deliberaret pater eius Fabius Maximus ignominiam filii deprecatus legatum se filio iterum ultro obtulit: si illi depellendae ignominiae & gerendi iterum belli facultas daretur. Quae impetrata: proelioque conferto: cum subito pugnantem filium consulem insidente Pontium duce: & infestis hostium telis conclusum uideret: in medium se agmen pius senex equo uectus ingressus. Quo facto pro moti Romam tota ibi incubuere acie: donec ipsum duce Pontium deleto hostili exercitu: uictum oppellumque ceperunt. Caesa sunt in eo proelio Sannitum. xx. M. Capta autem. iiii. M. cum rege suo: tandemque Sanniticum bellum quod per .xlix. annos multa Romanorum clade trahebatur: capti ducis destituitioe finitum est. Anno subsequente cum Sabinis Curio consule bellum gestum est: ubi quot milia hominum interfecta: quot capta sint: ipse consul ostendit: qui cum in senatu magnitudinem acquisiti agri Sabini & multitudinem capti populi referre uellet: numerum explicare non potuit. Anno ab urbe condita. cccc. lxxiii. Dolabella & Domitio consulibus: Lucani Brutii Sannites quoque cum Hetruscis & Senonibus Gallis facta societate: cum rediuiuum contra Romanos bellum moliretur: Romani ad exorandos Gallos miserunt legatos: quos cum Galli interfecissent: Caecilius praetor ob ulciscendam legatorum necem & comprimendum multorum hostium agmen cum exercitu missus ab Hetruscis Gallisque oppellus iterum: septem praeterea tribunum militum in ea pugna occisi: multi nobiles trucidati. xiii. M. etiam militum Romanorum illo bello prostrata sunt. Ita autem quotiescunque Galli exarserunt: totis opibus suis Roma detrita est: ut sub praesenti nunc concursatione Gothorum magis debeat meminisse Gallorum.

Mortuo Alexandro rege Macedoniæ duces eius mutuis se bellis cõsũperũt. Cap. XXI.

T ego nunc reuocor ut hæc eadem tẽpora quib9 Romai ista perpeffi sũt: & quæ inter se bella gesserũt Macedonũ duces reuoluã: qui mortuo Alexandro sortiti diuersas prouincias: mutuis se bellis cõsũperunt: quorum ego tumultuosũ tẽpus ita mihi expectare uideo: quasi aliqua imẽsa castra p noctem de spectaculo montis aspectas nihil in magni cãpi spatio præter inumeros focos cernam: ita per totũ Macedoniæ regnũ hoc ẽ per uniuersã Asiã & plurimã Europæ partẽ Lybiæq; uel maximam horrẽdi subito bellorũ globi colluxerũt: qui cũ ea præcipue loca: in quibus exarsere: populati sũt: reliqua oĩa terrore rumoris: quasi fumi caligine turbauerũt. Sed nequaquã tantorũ regum ac regnorum bella excidiaq; explicabo: nisi prius ipsa cũ regibus regna perdidero. Igitur Alexander per duodecim años tremẽtem sub se orbem ferro pressit. Principes uero eius. xiiii. annis dilaniauerũt: & ueluti optimam prædam a magno leone prostratam auidi discerpere catuli: seque ipsos in rixam inuicẽ irritatos prædæ æmulatione fregerũt. Itaq; prima Ptolemæo Aegypti & Aphricæ Arabiæq; pars sorte prouẽit. Cõfinẽ huic prouinciæ Syriam: Laomedon: Mitylenæus Ciliciam: Philotas & Philo Illyrios accipiũt. Mediæ maiori Acropatus: minori secer Perdicæ præponitur. Susania gens Scyno. Phrigia maior Antigono Philippi filio assignatur. Lyciã & Paphiliã Learchus Cariã Cassãder. Lydiã Menãder sortiũtur. Leonat9 minorẽ Phrygiã accæpit. Thracia & regiões põtici maris Lysimacho: Cappadocia cũ Paphlagonia Eumedi data: sũma castrorũ Seleuco Antiochi filio cessit: stipatorib9 regis satellitibusq; Cassãder fili9 Antipri præficiẽt. In Bractiana ulteriore & Indiã regiõib9 præfecti priore q sub Alexandro cẽceperat: pmãserũt: Seras iter duos años Hydaspẽ & Indũ cõstitutos Taxillas hũit. In colonias i Indis cõditas Pithon Agenoris fili9 mittit. Parapomẽos fines Caucasi mõtis Axiarches accæpit. Draicas & Argeos Statanor: Bactrianos Anintas sortitur: Sagilianos Scythæus: Nicanor Parthos: Philippus Hyrcanios: Phrataphrães Armenios: Neoptolomus Persas: Peutestes Babilõios: Artho9: Pelasgos: Archelilaus Mesapotamiã adepti sunt. Igit causa & origo belloꝝ epistola Alexandri regis fuit: qua iussit omnes exules patriæ libertatiq; restitui: potetes. n. ciuitatũ Græciæ: timentes ne exules recepta libertate ultionẽ meditentia rege Macedonũ defecerũt. Primi Atheniẽses cõtracto. xxx. .M. exercitu & .cc. nauibus bellũ cũ Antipatro: cui Græcia sorte obuenerat: gerunt: per Demosthenẽ quoq; oratorẽ Sicyona Argos & Corinthũ cæterasq; sibi socias adiũgũt: Antipatrz obsidione cingunt. Ibi dux eorũ Leosthenes telo ex muris iacto pfoffus occiditur. Atheniẽses Leonato: q Antipatro auxiliũ ferebat: occurrũt: eiusq; copiis cõminutis ipsum interficiũt. Perdicæ uero bellũ Ariarato Cappadocũ regi itulit: eũq; uicit: i qua uictoria nil præter uulnera & picula cõqsiuit: nã omnes ante irruptionẽ urbis suæ: succensis domib9 suis: se suaq; oĩa cõcremauerãt. Post hæc bellũ iter Antigonũ & Perdicã oritur: grauissime multis puinciis & isulis ob auxilia uel negata: uel præstita dilaceratis Diu deliberatũ: utrũ in Macedoniã bellũ transferret: an in Asia gereret: nouissime ipse perdicæ Aegyptũ cũ ingenti exercitu petit. Sic Macedonia in duas partes ducib9 ducibus in sua uiscera armat. Ptolemæus Aegypti uiribus & Cyrenẽsibus copiis istruẽt9 occurrẽt bello Perdicæ parat. Inter hæc Neoptolem9 & Eumenes cruẽtissimo iter se prælio digladiati sunt. Victus Neoptolemus ad Antipatrz fugit: quem ut Eumene de insperato opprimat: purget: quod Eumenes futurũ ratus: insidiãtes isidiis capit: in eo bello Polypercon occidit. Neoptolemus & Eumenes mutuis sunt uulneribus cõfoffi: sed Neoptolẽus interiit: Eumenes uictor euasit: Perdicæ cũ Ptolemæo acerbissime bello cõgressus: amissis copiis ipse quoq; interfectus ẽ. Eumenes Pithõ & Illirius & Alca

frater Perdica a Macedonibus hostes pronunciant: bellūq; aduersum eos ab Antigono
 decernit. Itaq; Eumenes & Antigonus collatis aduersū se maximis copiis conflixerūt:
 Eumenes uictus ī quoddā castellū munitissimū fugit: unde auxilia Antipatri tunc potē
 tissimi p legatos poposcit: quo nūcio territus Antigonus ab obsidione discessit. Sed nec
 sic Eumeni spes firma aut salus certa. Quare ultimo cōsilio Argyraspidas ob arma de
 argentata sic dictos: hoc ē milites q sub Alexādro militauerāt: in auxiliū rogat. Qui fa
 stidiose ducē in disponēdo bello adeuntes ab Antigono uicti: castrisq; priuati & uxores
 & liberos: simulq; omnia quæ sub Alexandro acqsiuerāt: pdiderūt: q̄ postea turpiter p
 legatos reddi sibi quæ pdiderāt: uictorē rogāt. Antigonus aut se redditurū pollicet: si sibi
 uinctum Eumenē ptraherent. Ita illi spe recuperationis illecti dedecorissima pditiōe du
 cē suū: cuius signa pauloante secuti fuerāt: captiui ipsi captū catēatūq; duxerūt: & mox
 cū foedissima ignominia in exercitu Antigoni dispersi sunt. Interea Eurydice Aridei re
 gis Macedonū uxor multa sub nomine uiri nefaria egit p Cassandry: quē flagitiose co
 gnitum ad summum fastigium per omnes honorum gradus prouexerat: q̄ ex libidine
 mulieris multas Græciæ ciuitates afflixit. Tunc Olympias mater Alexandri regis hor
 tate Polyperconte cū ab Epiro ī Macedoniā prosequente Eacida rege Molossoꝝ uēiret
 & ab Eurydice finibus prohiberetur: adnitentibus Macedōibus Arideū regē & Eury
 dicē iussit occidi: q̄q; & ipsa Olympias continuo meritis crudelitatis pœnas luit: nā cum
 muliebri audacia multas principum cædes ageret: audito aduentu Cassādri diffisa Ma
 cedonibus cum Rhoxane nuru sua & nepote Hercule ī urbem Pictium cōcedit: ibi
 q; continuo per Cassandry capta interfecta est. Filius Alexandri magni cum matre in
 arcem Amphipolytanam custodiendus est missus. Perdica Alceta & Polyperconte cæ
 terisq; ducibus: quos cōmemorare longum est. diuersæ partis occisis: finita bella iter suc
 cessores uidebantur: cum Antigonus ardens cupiditate dominandi liberare bello Her
 culem regis filium ab obsidione simulat. His cognitis Ptolemæus & Cassāder inita cuz
 Lysimaco & Seleuco societate bellum terra mariq; enixe instruunt. Antigon⁹ in eo bel
 lo cum filio Demetrio uincitur. Cassander Ptolemæo in uictoria piceps factus: cū Ap
 polloniā rediret: incidit in Abderitas: qui ppter intolerandæ multitudinis ranas & mu
 res relicto patrio solo & antiquis habitaculis emigrantes nouas sedes prætentā interim
 pace requirebant. Sed Cassander & uirtutem & multitudinē gentis agnoscens ne ada
 eti necessitate Macedoniam bello quaterent atq; inuaderent: recaptos in societatem
 in ultimis Macedoniæ finibus collocat. Inde cum iam Hercules Alexādri filius. xiiii. es
 set annorum timens ne e. i. Macedones quasi legitimum regem præoptarent occidēdū
 tacite cum matre curauit. Ptolemæus iterum cum Demetrio nauali prælio cōflicxit: &
 cum pene omnem classem atq; exercitum perdidisset: uictus ī Aegyptum refugit. Hac
 uictoria elatus Antigonum regem se cum Demetrio filio appellari iubet: quod exēpluz
 omnes secuti: regium nomen sibi dignitatēq; sumpserunt. Igitur Ptolemæus & Cassā
 der cæteri q; factionis duces: cum decipi se ab Antigono sigillatim uiderēt: per epistolas
 se inuicem confirmantes coeundi in unum tempus locumq; condicunt: & belluz aduer
 sus Antigonum cōmunibus uiribus instruunt. Cassander finitimorū bellis implicitus
 Lysimacum clarissimum inter omnes ducem cum ingenti manu pro se sociis in auxi
 lium misit. Seleucus quoq; ex Asia maiore descēdens nouus Antigono hostis accessit.
 Hic siquidē Seleucus plurima per oriētē inter socios regni Macedonici bella gessit. Pri
 cipio Babylonem bello expugnauit & cepit. Bractianos nouis motibus assurgētes per
 domuit. Transitum deinde in Indiam fecit: quæ post mortem Alexādri: ueluti detracto
 excusloq; a ceruicibus iugo præfectos ei⁹ occiderat: Sādrocotto quodam ad uindican

dam libertatē ducē: q̄ postea crudeliter ī ciues agēs: quos de extrēa dānatiōe defēderat ipse seruitio p̄mebat. Cū hoc ergo Sādrocotto Seleuc⁹ quis multa & grauiā bella gessisset nouissime firmatis regni cōditōib⁹: & pacta pace discessit. Adūatis itaq; copiis Ptolemei sociorūq; ei⁹ pugna cōmittit: cui⁹ quāto potētior apparat⁹ tāto grauior ruina fuit: nā in ea tūc toti⁹ pene Macedōici regni uires cōciderūt. In ip̄o bello Antigō⁹ occis⁹ ē: sed finis belli hui⁹ initiū alteri⁹ fuit: nā cū uictorib⁹ de praeda nō conuenisset: itē in duas factiōes deducūt. Seleuc⁹ Demetrio: Ptoleme⁹ Lysimaco iūgit. Cassādro defūcto fili⁹ Philippus succedit. Sic q̄si ex itegro noua Macedonia bella nascunt. Antipater Thesalonicē matrē suā Cassādri uxore: quīs miserabiliter p̄ uita precātē: māu sua trāsuerberauit. Alexāder frater ei⁹ dū bellū aduersū fratrē ob ultionē matris instruit a Demetrio: cui⁹ auxiliū petierat: circūuēt⁹ occidit. Lysimach⁹ cū Doricetis regis Thraetō Græciæ & toti⁹ Macedoniae elat⁹ ī Asiā trāsire disposuit. Ptolemæ⁹ at̄ & Seleuc⁹ & Lysimach⁹ expti priore certāne: q̄tā uires essēt cōcordiæ: itē societate facta: adūatisq; exercitib⁹ bellū ī Europā trāsferūt aduers⁹ Demetriū. His se cōitē & belli sociū Pyrrh⁹ rex Epiri iūgit: sperās Demetriū Macedoniae posse depelli: nec spe frustrat⁹ fuit: q̄ppe exercitu ei⁹ corrupto: ip̄oq; ī fugā acto regnū Macedoniae Pyrrus iuasit. Deinde Lysimachus gener⁹ suū Antipatrū ifidiātē sibi itēfecit: filiūq; suū Agatoclē ultra hūanū morē posus occidit: q̄bus qdē dieb⁹ Lysimasia ciuitas formidolosis terramotib⁹ euerfa: oppressoq; populo suo crudele sepulchr⁹ fuit. Lysimachū at̄ assiduīs se parricidiis cruentāte: oēs socii deseruerūt: & ad Seleucū se deferētes p̄nū iā æmulatiōe regni: ut bellū Lysimacho iferret hortati sūt. Res foedissimi spectaculi erat: duos reges: quoz; Lysimachus ānos nat⁹. lxxxiiii. seleuc⁹ at̄. lxxvii. de eripiēdis regnis alterutq; cōcurrere: in acie stare: arma gerere. Vltimū hoc qdē bellū Alexādri cōmilitonū fuit: sed quod ad exēplū miseræ hūanæ fuerit reseruatū: q̄ppe cū orbē terrarū extinctis iā. xxxiii. ducib⁹ Alexādri soli possiderēt: angustissimos senectutis ac uite suæ terminos nō aspiciēs āgustos eē īperio suo toti⁹ mūdi terminos arbitrabant. In eo bello Lysimachus uel amissis uel itēfectis pri⁹ atē hāc pugnā. xv. liberis postrem⁹ occis⁹ ē. Sic Lysimach⁹ solutio pugnae Macedoniae fuit. Sed nec Seleucus qdē tāta uictoria īpune ē lætat⁹: nā neq; ipse post. lxxvii. ānos qetē naturalis mortis iuenit: sed extortā sibi ifeliciter uitā: uelut imatura morte finiuit: quippe ifistēte Ptolemæo: cui⁹ sorore Lysimachus ī matrimōio habuerat ifidiis circūuent⁹ occisus ē. Hæc sūt itē parētes & filios fratres & socios cōsanguinitatis societatisq; cōmercia. Tāti apud illos diuina atq; hūana religio pēdebat. Erubescāt sane de recordatiōe præteritorū: q̄ nūc itēruētū soli⁹ fidei christiāæ: ac medio tātū iuratiōis sacramēto uiuere se cū hostib⁹: nec pati hostilia sciūt: q̄b⁹ idubitatissime p̄bat: q̄ nō sicut illi atē caesa iungebāt foedera porca: sed quia nunc itē Barbaros ac Rōanos creatorē eis dominū suū cōtestātes: tātū fide adhibita ī sacramētū seruāt euāgelia: quātum tunc nec itē parētes ac filios potuit seruare natura. Nunc at̄ finis Macedōici belli: finis ēt libri fiat: præsertim cuz iā ab hīc Pyrrhi bella īcipiant: & mox Punica cōsequantur.

Pauli Orosii in quartum librum præfatio.

IXISSE Aeneā Virgili⁹ refert: cuz post picula sua suorumq; naufragia residuos ægre socios solaret. Forsitā & hæc olī meminisse iuuabit. Hæc sententia semel apte ficta semp uim suā triplicē diuersissimis effectibus refert: cuz & præterita tāto gratiora habēt ī uerbis: quāto grauiora referunt ī gestis: & futura dū desiderabilia fastidio p̄sentū fiūt: semp meliora credunt: ipsis autē præsentibus ob hoc ī nulla parte miseriarū iusta cōparatio adhibet.

ri pot: quia multo maiore molestia afficiunt: quatuordecimque sint ista: quae sunt: quae illa quae siue transacta siue uentura & si magna dicuntur iterum omnino non sunt: ueluti si quis nocturnis pulcibus titilatus atque ex eo uigiliis anxius alias forte quas ex ardentissimis febribus diu sustinuit uigiliis recordet: proculdubio impatientius feret istorum inquietudines: quam illarum recordationem. Sed quauis apud omnium sensus pro captu temporum ita uideri queat: non quod tamen aliquis existet quod in ipsa anxietate pronunciet grauiores pulices esse quam febres: aut acerbius accipiat se uigilare sanum quam dormire potuisse moriturum: Quae cum ita sint delicatis istis & querulis nostris utcumque concedo ut haec quibus nunc quia sic expedit iterum admo uemur sentiendo grauiora putet. Non tamen conuiueo: ut etiam asserant comparando grauiora: quemadmodum si quis molissimis estratis cubiculoque percommodo matutinus egrediens nocturno gelu lacunarium dorsa obriguisse herbasque incanuisse prospiceret: & iopinato uisu admonitus diceret: frigus est hodie: hic mihi nequaquam reprehendendus uideretur: quia uel communi usu uel proprio sensu locutus esset. At si trepidus in cubiculum recurreret stratisque sese adoperiens uel magis abdes clamaret tantum omnino frigus esse quantum nec in Apennino aliquando fuerit: cum Hannibal elephantos equos plurimamque exercitus sui partem: nauibus clausus atque oppressus amisit: hunc ego puerilibus licetis nauis: non modo dicentem ista non ferret: sed etiam ab ipsis stratis oculi sui testibus in populum publicumque pertraheret: eique foras producto infans in eo atque ex eo gelu ludetes iocundates sudatesque monstraret: ut uerbosa nugacitas delicatis uiciata nutrimetis non in tempore uolentia: sed in se esse signi- ficie doceret: & in comparatione rerum diiudicanda non maiores parua tolerasse: sed se nec parua tolerare sufficere pararet. Quod euidenter ipsis in memoria reuolutis praeteritorum cladibus approbabo. Pyrrhi bello in primis sicut ordo est perditio: cuius causa & origo haec fuit.

De Pyrrho rege qui multa bella intulit Romanis. Cap. I.

Anno ab urbe condita. cccc. lxxiii. Tarantini Romanam classem forte praeteriit e spe- ctaculo theatri prospicere hostiliter inuaserunt quinque tantum nauibus uix per fugam elapsis: caetera retracta in portum classis & profligata est: praefecti nauium trucidati: omnes bello utiles caesi: reliqui proci uediti sunt. Continuo missi Tarantum a Romanis legati: ut de illatis quererentur iniuriis: pulsati ab eisdem auctas insuper iniurias retulerunt. His causis bellum ingens exortum est. Romanos qui quantumque hostes circumstrepere praetententes: ultima adegit necessitas Proletarios quoque in arma cogere: hoc est eos qui in urbe sufficiens semper prolis causa uacabant militiae ascribere: quippe cum frustra de prole cura sit nisi rebus praesentibus consulatur. Itaque irruit in uniuersos Tarantinorum fines cum Leuino consule Romanus exercitus: igni ferroque uastat omnia: plurima expugnat oppida inuicta insolenter accepta crudeliter uideat. Continuo Tarantinos plurimis finitimorum praesidiis fultos maxime Pyrrhus auxit: qui etiam in se ob magnitudinem uirum consiliorumque summam bellum uindicaturus totas uires Epiri Thessaliae & Macedoniae elephantibus usque in id tempus iuu- sos Romanis numero. xx. in Italiam primus iuexit: terra mari uiris equis armis belluis ad potentem uiribus suis dolisque terribilis: sed Delphici illius uanissimi spiritus & medacissimi nebulonis: quem uatē magnū ipsi ferunt: responso circumuetus ambiguus: exitum fecit quale non putabat illum consuluisse. Itaque apud Heracleam Capaiae urbem fluminis Lirim prima inter Pyrrhum regem & Leuinum consule pugna commissa est. Consumptus est grauisimo certamine dies utrinque omnibus mori intentis: fugere nesciis. Introductos autem iter concurrentia agmina elephantos: forma truces: odore graues: molle terribiles: ut uidei Romanis nouo pugna di- genere circumueti & territi: equis maxime pauitibus diffugerunt. Sed postquam Minutius quartae legionis primus hastatus proteta in se manu belluae gladio defecuit: & conturba-

tam dolore uulneris auerti bello: atq; in suos sæuire cōpulit: eiusq; imoderato discursu p
 turbari: ac permisceri cœperūt: finis pugnae etiā beneficio noctis impositus ē. Victos fu
 isse Romanos turpis fuga prodidit: quorū tūc cecidisse peditū referuntur. xi. M. dcccc.
 .lxxx. capti autē. ccc. & .x. Eqtes uero cæsi. cc. xlv. capti. dcccii. signaq; amissa. xxii. nam
 quantus e diuerso numerus sociorū Pyrrhi fuerit extinctus: memoriæ non est traditus
 maxime q̄a scriptorū ueterū mos est ex ea pte quæ uicerit: occisorū nō cōmemorare nu
 merum: ne uictoriæ gloriā maculent damna uictoris: nisi forte cum adeo pauci cadunt:
 ut admirationē terrorēq; uirtutis augeat paucitas pditorum: sicut i prima belli Persici cō
 gressione apud Alexandrū Magnū fuit: cui iter. cccc. fere milia hostiū iterfecta: nouem
 tātūmodo i exercitu eius pedites defuisse referunt. Sed Pyrrhus atrocitatē cladis: quā
 hoc bello excæperat: diis suis hominibusq; testatus est: affigens titulū i tēplo Tarētini
 Iouis: i quo hæc scripsit. Qui antehac fuere iuicti uiri pater optime Olympi: hos ego i
 pugna uici: uictusq; sum ab eis dē. Et cum a sociis i creparet: cur se uictum diceret: qui ui
 cisset: respōdisse fert. Ne ego si iterū eodē modo uicero: sine ullo milite Epirū reuertar.
 Interea Romanus exercitus postq̄ uictus clam fugit e castris: miserabilē belli cladē gra
 uioribus monstris auctā accumulataq; per sensit: nam pabulatores forte progressos: ue
 lut hostilis quædā oborta tēpestas cum horribili fragore cœli correptos diris fulmini
 bus exusit: quippe. xxxiiii. corū quidam turbo pstrauit. xxii. semineces relictū: iumenta
 exanimata & capta q̄ plurima: ut merito cōtigisse non in signum uastationis futuræ: sed
 uastatio ipsa referat. Secunda iter Pyrrhum & Romanos cōsules pugna i Apuliæ fini
 bus fuit: ubi clades belli ad utrosq;: sed maxime ad Pyrrhum: uictoria ad Romanos cō
 cessit: nā cum diu obnixe cunctis in mutuā cædē ruentibus anceps illi pēderet euentus
 Pyrrhus transfixo brachio saucius prior cessit e proelio. Sed & Fabritius legatus tunc
 uulneratus est. Elephantū prima pugna uulnerati: atq; i fugā cogi posse deprehēsi: dein
 de subiectis iter posteriora ac mollia ignibus exagitati: ardentē super machias furore
 trepido circumferētes exitio suis fuere. Cæsa sunt in ea pugna. iiii. M. Romanorū: de ex
 ercitu uero Pyrrhi uiginti millia pstrata sunt. Regis signa ablata quadraginta tria. Ro
 manorū undecim amissa sunt.

Romanorum miseria nullis cessat iduciis. Cap. II.
Pyrhus bello fractus Agathocle mortuo rege Syraculāo ad Sicilia accersitus
 imperiū Syracusas cōcessit: sed & Romanorū miseria nullis cessat iduciis. Cō
 sumit morborū malis itercapedo bello: & cū foris cessat a proelio: agit i trostū
 ira de cœlo: nam Fabio gurgite iterū Gaio Genutio Clepsina cōsulibus pestilentia grauis
 urbē ac fines eius iuasit: quæ omnes tum præcipue mulieres pecudesq; corripies: neca
 tis i utero foetibus futura ple uacuauit: & imaturis partibus cū piculo matrum extorti
 abortus piiciebant: adeo ut defectura successio: & defuturū animantiū genus adempto
 uitalis partus legitimo ordine crederet. Interea reuersum ex Sicilia Pyrrhū Curius con
 sul excapit: tertiuq; id bellū cōtra Epirotas apud Lucaniā i Aurusinīs cāpis gestū ē. Itaq;
 primo cōcursu: cū Pyrrhi milites Romanorū i pressioe trepidaret: circūspectatesq; fugā
 bello cedere molirent: Pyrrhus elephātos ex subsidiis iussit iduci. Romani assueti iā pu
 gnare cū belluis: cū malleolos stupa iuolutos: ac pice oblitos: uncis isup & aculeis tena
 ces preparauissent: eosq; flāmatos i terga belluarū turesq; uibraret: nō difficile furētes
 ardētesq; belluas i eorū excidia: quorū subsidia fuerāt: retorserūt. Octogita nanq; milia
 peditū i illo proelio habuisse regē dicūt: eqtū uero sex. M. Ex his cæsa referunt. xxx. M.
 capti autē. ccc. Pyrrhus qnto decimo āno: quo uenerat: ab Italia uictus aufugerat: qui
 post multa grauissimaq; bella quæ gessit i Græcia apud Argos Achaia florētissimā ur
 bē Spartani regni auiditate seductus saxo ictus iteriit. Tūc quoq; apud Romāos Sex

tilia uirgo uestalis conuicta: dānataq; incesti ad portā Collinā uiua defossa est.

Cōperta morte pyrri Tarētini noua arma sollicitāt.

Cap. III.

Anno ab urbe condita. cccclxxvi. Tarentini Pyrri morte cōperta iterum noua aduersus Romanos arma sollicitāt. Carthaginēsiuz auxilia poscūt per legatos atq; accipiūt. Conferto proelio uicere Romani: ubi iā tunc Carthaginēses quibus nōdū hostes adiudicati: uinci tamē a romanis se posse senserūt. Sequenti anno magnaz uiscerū suorū partem seueritas Romana cōcidit: nā aduētate dudum Pyrro octaua legio diffidens Romanæ spei: nouū scelus auxit. Rhegynos oēs: quibus subsidio præerat: interfecit: prædā sibi omnem atq; ipsū oppidū uēdicauit. Hoc facinus in tā sceleratos defectores puniēdū Genutio cōsuli uisum ē: qui obsessa Rheginorū urbe captisq; oibus ipse quidē in reliquos perfugas: & latrones exercuit digna supplicia. Romanos uero milites integræ legionis Romā misit: quod populi iussu medio foro uirgis cæsi: securiq; percussi sūt. Visū sibi ē tunc Romā uicere cum legionem suā integrā occidit: quæ sine dubio uicta fuisset: si eā hostili proelio prodidisset.

Obscena & dira prodigia uisa sunt Romæ.

Cap. IIII.

Anno ab urbe condita. cccclxxvii. obscena & dira prodigia uel uisa Romæ: uel nūciata sūt. Aedes salutis ictu fulminis dissoluta: pars muri sub eodē loco de cœlo ut dicūt taeta ē. Lupi tres ante lucē ingressi urbē semelū cadauer intulerunt: sparsumq; mēbratim in foro ipsi strepitu hominum exterriti reliquerūt. Apud Phormias multis ictibus fulminum mœnia undiq; ambusta & dissoluta sūt. Apud agrum Calœnū repēte flāma scisso hiatu terræ eructata tribus diebus & tribus noctibus terribiliter exaestuās: quæ agrum iugera exhausto pētus succo ubertatis in cinerē extorruit ita: ut nō fruges solum: sed & arbores cum imis stirpibus absumpsisse referat. Sequenti ab hinc anno Sēpronius consul aduersus Picentes duxit exercitum. Et cum directē intra iactuz teli utraq; acies constitisset: repente ita cum horrendo fragore terra tremuit: ut stupore miraculi utrūq; pauefactum agmen hebesceret. Diu attoniti utrinq; populi hæsitauerūt. Præiudicata incesti cōsciētia tādē procur su cōcito iniere certam. Triste adeo id bellū fuit: ut merito dicat: tantū sāguinē humanuz suscepturā etiā cū gemitu horrifono tūc terrā tremuisse. Romani qui pauci admoduz eo proelio euasere uicerunt.

Inter multa prodigia sāguis terra: lac uisū ē emanare de cœlo.

Cap. V.

Anno ab urbe condita. cccclxxx. inter prodigia: sanguis e terra: lac uisuz manare de cœlo: nā & plurimis locis scaturiens e fōtibz cruor fluxit: & de nubibus guttatim i speciem pluuiæ lacte demisso: diris: ut ipsis uisuz ē: terrā imbribus irrigauerunt. Eo tpe Carthaginēses dato aduersum romāos auxilio Tarentinis: euz a senatu per legatos arguerent: turpissimā rupti foederis labē psumptā accumulauerunt periurio. Tūc etiā Vulciniēses Hetruscoz florentissimi: luxuria pene periere: nā cū licētia i cōsuetudine prorogata: seruos suos passim liberos facerēt: cōiuiuis alligarēt: cōiugiis honestaret: libertini i ptem potestatis recæpti plēitudinē p scelus usurpare moliti sūt: & liberati seruitutis iugo ābitu dominatiōis arserūt: & quos dominos subditi eq̄nimiter dilexerūt: eos iā liberi quos domios fuisse meminerāt: execrati sūt. Itaq; cōspirātes i facinus libertinū: quoz tāta manū fuit: ut sine cōtrouersia ausu potirēt: correptā urbē suo tātū generi uēdicāt patrimonia cōiugiazq; dominorū sibi p scelus usurpāt: extorres dominos pcul abigunt: quod miseri: exules egentēsq; Romā deferunt: ubi ostētata miseria: querelazq; defleta p romanorū seueritatem & uīdicari sunt & restituti. Anno ab urbe condita. cccc. lxxx. primo pestilētia igens apud Romā cōflagrauit: cuius atrocitatē significare cōtentus sū: quia uerbis implere nō possū. Si enī spaciū tps: quo māsit i qrit: ultra biennium uastando por

recta ē: si depopulatio quā egerit: census idictus est: q̄ nō q̄tū hominū deperisset: sed q̄
 tū sup̄fuisse iqueret: si uiolētia qua id fecerit: sibyllini libri testes sunt: q̄ eam cœlesti ira i-
 positā respōderunt. Sed ne quēq̄ quasi tentatio cauillatiōis offēdat: quod cū Sibylla ira
 tos deos dixerit: nos iram cœlestem dixisse uideamur: audiat & itelligat: q̄ hęc & si plā-
 rūq̄ per aereas potestates fiūt: tñ sine arbitrio oīpotētis dei omnino nō fiūt: Eodē tēpo-
 re Capparonia uirgo uestalis icesti rea suspēdio periit: corruptor eius cōsciūq̄ serui sup-
 plicio afflicti sunt. Ecce cōtinuati quæ & quāta numeramus: accidisse ānis singulis plu-
 rima: iter quos certe raro aut pene nullo nihil triste gestuz ē. Et hoc cū iudez scriptores p-
 posito sibi magis laudādi negotio cauerent numerositates miseriāz: nec eosde3 quib3
 hęc & de q̄bus scribebant oñderent: auditoresq̄ suos exēplis p̄teritorz terrere potius: q̄
 istruere uiderent. Porro autē nos i ultimo tēporz positi mala Romanor3 scire nō pos-
 sumus: nisi p̄ eos: q̄ laudauere romanos. Ex quo itelligi dat: quāta illa fuerit: quæ studio
 p̄pter horrorem ip̄ressa sunt: cuz tanta inueniantur q̄ tenuiter iter laudes emanare po-
 tuerunt.

Bella Punica successerunt.

Cap. VI.

Quonia ex hoc iam Punica bella succedunt res ipsa exigit ut de Carthagine
 quæ āte urbē Romā duos & .lxx. ānos ab Elisa cōdita iuēit: deq̄ eius cladib3
 ac domesticis malis sicut Pōpeius Trogus & Iustin3 exprimunt: uel pauca re-
 ferant. Carthaginenses uelut uernaculū atq̄ itestinu semp iter se malū habuer discordi-
 am: qua ifeliciter exagitāte: nulla unq̄ tempora uel foris p̄spera uel domi geta duxerūt.
 Sed cū iter cætera mala etiā pestilentia laborarent: homicidiis p̄ remediis usi sunt: quip-
 pe homines ut uictimas imolabāt: ætatēq̄ ipuberem: quæ etiā hostiū misericordiam
 puocaret: aris admouebāt. De quo sacror3: imo sacrilegior3 genere qd̄ potissimū discuti-
 endū sit: nō iuenio. Si enī huiusmodi ritus aliq̄ dæmones præcipere ausi sunt: ut morti-
 bus hominū occisiōe hominū satisfieret: itelligēdū fuit se oparios atq̄ adiutores pestilē-
 tiæ cōduci: ut ipsi: quos illa nō corripuisset: occiderēt: sanas enim atq̄ icorruptas offerri
 hostias mos ē: ita ut illi nō sedarēt morbos: sed p̄uenirent. Itaq̄ Carthaginenses aduer-
 sis diis p̄pter istiusmodi sacra: sicut Pōpeius Trogus & Iustinus fatent: sicut etiā apud
 nos cōtat p̄pter præsumptionē ipietatēq̄ ipsor3 irato deo cū i Sicilia diu ifeliciter dimical-
 sent: translato i Sardinia bello itez ifelici3 uicti sunt: p̄pter qd̄ ducē suū Mezeū & pau-
 cos q̄ sup̄fuerāt milites exulare iusserunt. Exules ueniā p̄ legatos petētes repulsi patriā
 bello & obsidione cinxerūt: Ibi tunc Mezeus dux exulū Chartalonē filiū suū sacerdotē
 Herculis: q̄ sibi uelut insultans purpuratus occurrerat: i crucē sub oculis patriæ ut erat
 dignus: cū purpuris ifuliscq̄ suspēdit. Post paucos aut dies urbē ipsā caput: q̄ cū iterfectis
 plurimis senator3 cruēte dominare: occisus ē. Hęc tēporibus Cyri Persaz regis gesta
 sunt. Post hęc uero Hamilcho rex Carthaginēsiuz cū i Sicilia bellū gereret: repēte hor-
 ribili peste exercitū amisit. Nec mora: morbis populo cateruati cadēte: cito quisq̄ corre-
 ptus mox mortuus iā nec sepeliebāt: cuius mali nūcius cū attōitā tam repentino luctu
 Carthaginē repleuisset: nō sec3: ac si capta eēt: turbata ciuitas fuit. Oīa ululatib3 p̄sona-
 bāt clausæ ubiq̄ ianuæ: cūcta priuata publicaq̄ officia dānata: uniuersi ad portū currūt:
 egrediētēsq̄ de nauib3 paucos q̄ cladi sup̄fuerāt de suis percunētabātur. Postq̄ de clade
 suor3 dicētibus illis uel gemētibus miseri itelligūt: tūc toto littore plāgentiū uoces: tūc
 infeliciū matrū ululat3 & flebiles querelæ audiebātur. Inter hęc exiēs procedit & ipse
 de nauī sua imperator sordida & seruili tunica discictus: ad cuius cōspectū plāgētia iun-
 gunt agmina. Ipse quoq̄ manus ad cœlū tendens nunc suā: nūc publicā infelicitatē ac-
 cusat & deflet: ad postremū uociferās per urbē: tadē ingress3 domū cūctos qui lachry-
 mantes persequēbātur: ultimo dimisit alloquio: ac deinde obseratis ianuis exclusis etiā

filiis gladio dolorē uitāq; finiuit. Hæc Darii temporib⁹ gesta sūt. Post hæc Hāno uir qdā Carthaginēsis priuatis opibus Reip. uires superās: inuadendæ domiatiōis hausit cupiditatez. Cui rei cōsiliū utile rat⁹ ē: ut simulatis unicæ filiæ nuptiis oēs senatores quoꝝ dignitatē obstitutā inceptis suis arbitrabat: iter pocula ueneno necaret. Quæ res p̄ ministrōs pdita: sine ulitiōe uitata ē ne in uiro potenti plus negocii res faceret cognita: q̄ cogitata. Hoc cōsilio elusus Hāno alio machinamento faciūs aggredi parat. Seruitia cōcitāt: quibus repente incautā urbē opprimeret. Sed cū ante statutā cædibus diē proditū se præuētūq; itellexisset: castellū quoddā cū uigīti milibus seruorum armatus occupat: ibi dū Aphros regēq; Mauroꝝ cōcitāt: capt⁹ est: ac priō uirgis cæsus: deinde effossis oculis & manibus cruribusq; fractis: cū a singulis mēbris pœna exigeretur: in cōspectu populi necatus ē. Corp⁹ uerberibus laceratū crucifixū ē: filii cognatiq; oēs supplicio traditi: ne quis eū eiusdēz familiæ unq̄ aut imitari: aut ulcisci meditaref. Hæc tpibus Philippi gesta sūt. Post hæc Carthaginēses cū Tyꝝ urbez autorez originis suæ: ab Alexandro magno captā euersāq; didicisset: tientes trāsītū ei⁹ i Aphricā futurū: Hamilcharē quēdā cōgnomēto Rhodanū uirꝝ faciūdia solertiaq; p̄cipuuz ad perscrutādos Alexandri actus direxerunt: qui per Parmenionē quali trāsfiga excæptus: dehinc in militiā regis admitt⁹ omnia ciuib⁹ suis p̄ tabellas scriptas: & post cæra superlitas enunciabat. Hūc mortuo Alexandro Carthaginē reuersū: q̄si urbez regi uēdicasset: nō ingrato tantū aīo: ueꝝ et crudeli inuidia necauerūt. Deinde cū assidua: nec unq̄ satis p̄spera aduersus Siculos bella gererēt: & Syracusas urbē Siciliæ tūc florētissimā obsidione cinxissent: per Agatoclē Siciliæ regē miro circūuēti ingenio usq; ad extrema desperationis addacti sūt: naq; Agatocles cum ap̄d Syracusas a Carthaginēsis obsideretur: ac se neq; bello parē instructu copiarū: neq; obsidionis patientem stipendioꝝ sufficientia uideret: bene puiso: ac melius dissimulato cōsilio in Aphricā cū exercitu transiit: ibi suis quid moliat: aperit: deinde quid factō opus sit: docet. Illico unanimiter naues primum: i quibus uenere incēdūt nequa spes refugiendi foret. Deinde cū oīa in quæ direxisset: prosterneret: uillas castellaq; incenderet: Hannonem quendam cum. xxx. M. Pœnorum obuiū habuit: quē cum duobus. M. suorū interfecit. Ipse autē duos i eo bello tantum perdidit. Quæ pugna & Aphrorū animis incredibiliter fractis & suorū i immēsū auctis urbes castellaq; expugnat: prædas igētes agit: hostiū multa milia trucidat. Castra deinde ad quintum lapidē a Carthagine statuit: ut damna rerum opulentissimarum uastationemq; agrorum & incendia uillarum de muris ipsius urbis specularētur. Adiciit præfētibus malis tristior fama: nā & apud Siciliā deletus cū impatore Aphroꝝ exercitus nūciat: quē reuera incautū ac pene ociosū Andro Agatoclis frater oppresserat. Hoc p̄ totā Aphricā rūor̄ dispo nō tributariæ tātuz urbes ab his: ueꝝ etiā socii reges deficiebāt: iter quos rex quoq; Cyrenaz Apellas pactus est cū Agathocle cōmunionē belli: dū regnum Aphricæ ardēter affectat. Sed postq̄ i unū exercitus & castra iunxerunt: p̄ Agatoclē blādimentis & isidiis circumuentus occisus est. Carthaginenses cōtractis undiq; copiis i bellum exarsere. Quibus Agatocles habens secum Apellæ copias cōgredit: eosq; magno utriusq; exercitus sāguine & graui proelio superat. Hoc certaminis discrimine tāta desperatio pene illata est: ut nisi i exercitu Agathoclis orta seditio fuisset: trāsfigiturus ad eū Hamilchar dux Pœnoꝝ cū exercitu fuerit. Ob quā noxā i medio foro iussu Carthaginēsiū patibulo affixus crudele spectaculum suis præbuit. Deinde cum post mortem Agathoclis Carthaginenses Siciliā instructa classe uastarent: a Pyrrho rege Epiri ab Italia accersito: terrestri naualiq; certamiē sæpe superati: nouissime ad romana bella cōuersi sunt. Proh dolor: legunt ne ista de ueteribus: q̄ de recentibus cōquerunt: imo legūt: & ea non æqtate

sed æmulatione cõiciunt. Maximo eni illo & ineffabili: quæ nec ipsi discernunt: stimulo cõpugunt: nõ ppter tẽpora mala: sed propter tẽpora christiana: & deriuatio est iuidi ulceris: ut qcqd agit sub execrabili: atrocius esse uideat: sicut etiã iter nos sæpe inimicorum oculis uideri solet eos: quos execrant: nihil nõ prauũ: nihil nõ turpe: nihil nõ obscœnuũ: nihil nõ uulnerosum dicto factoue agere: & hoc tamẽ simpliciter: in tantũ eni captum cor obliquat iuidia: ut rectũ natura ñ uideat: de quorũ numero sunt isti. Sed multo inferiores: q̃a inimici dei ac peride inimici ueritatis: de quibus flentes hæc dicimus: & quos misericorditer: si patient arguimus: ut sanemus: q̃ uitioso oculo hæc uident: atq; ideo duplicitia illis uident: quæ uident: & cõfusi caligine neq̃tiæ i id cadunt: ut minus uidedo plus uideat: cũ tamen id quod est: ita ut est uidere non possint: q̃ grauiora arbitrantur flagella patris q̃ hostis incendia: q̃ acerbiorẽ uocant blandientẽ: admonentẽ: & redimentẽ deũ: q̃ psequentes: dõminatẽm trucidantẽmq; diabolũ: q̃q̃ si de parte itelligerent: de castigatiõẽ gauderẽt: & si præuide res fructus eruditionis: eẽt disciplina tolerabilis: ac ppter speẽ: q̃ nunc gẽtibus data ẽ: atẽ uero nõ fuerat: leuiora ducerẽt: & si grauiora paterent: q̃q̃ cõtẽptus miseriarũ possunt etiã a suis discere: apud quos sũma mala p sũmis bonis existimata sũt tãtũ: ut gloriã famæ coclebrẽ atq; illustrẽ cõsequerent: p quos colligi dat: quãta nobis: qb̃ æternitas beata pmittit: sint tolerãda p uita: cũ illi tãta potuerit tolerã p fama.

Quod Romani Siculos & Pœnos uicerunt: & Regulus haud procula flumine Bragada serpentem miræ magnitudinis interfecit. Cap. VII.

Anno ab urbe condita. cccc. lxxxiii. Appio Claudio & Quinto Fabio consulibus: Mamertinis: quorum Messana nobilis Siciliae ciuitas erat: auxilio contra Hieronem Syracusanum regem: & Pœnorum copias Hieroni iunctas Appium Claudium consulem cum exercitu misere Romani: qui tam celeriter Syracusanos Pœnosque superauit: ut ipse quoque rex rerum magnitudine perterritus ante se uictũ q̃ congressum fuisse prodiderit: qui ex infractis uiribus amissaque fiducia: cum pacem supplex rogaret. cc. argenti talentis iussu consulum mulctatus: accepit. Consules itaque Agrigentum Siciliae ciuitatem adeuntes: sibi præsidia Pœnorũ operibus ualloq; cinxerũt. Cũq; iclus ea obsidiõẽ senior Hãnibal iperator Pœnorũ ad sũmã egestatẽ redactus eẽt: Hãnio iperator nouus Carthaginẽsiũ cũ equitibus. M. d. &. xxx. peditũ milibus. xxx. etiã elephãtis ex iprouiso iterecessit: expugnationemque ciuitatis paulisper distulit: sed continuo ciuitas capta ẽ. Pœni maximo bello uicti & profligati. xi. elephãti in potestatẽ redacti. Agrigẽtini sub coronã omnes uẽditi sũt. Hãnibal senior facta cũ paucis eruptione diffugit. Gneo Cornelio Asina: & Gaio duilio consulibus: cũ Hãnibal senior orã Italiae maritimã instructa. lxx. nauiũ classe uastaret: Romani & ipsi classem fabricari atq; instrui præcipiũt: quod Duilius consul celeriter impleuit: nã intra. lxx. diez quatuor arbores caesã erãt. c. xxx. nauiũ classis deducta in ancoris stetit. Cornelius Asina consul alter cũ. xvi. nauibus Liparã insulã petit: ubi ab Hãnibale: quasi ad colloquiũ pacis euocato: Punica fraude captus: atq; in uinculis necatus ẽ. Quod ubi Duilius alter cõsul audiuit: cum. xxx. nauib̃ aduersus Hãnibalẽ profect̃ ẽ. Cõmissõ nauali proelio Hãnibal amissa nauis: qua uehebat scapha subductus aufugit. xxx. naues eius & una captæ. xiii. mersæ. iiii. M. hoĩum occisa. vii. M. capta referunt. Postea carthaginẽses Gaio Aquilio Floro & Lucio Cornelio Scipiõẽ cõsulib̃: Hãnone i locũ Hãnibalis subrogatũ p Sardis Corsis defesãdis: nauali proelio præfecerũt: q̃a Scipione cõsule uictus: amisso exercitu ipse cõfertissimis hostibus se imiscuit: ibiq; iterefectus ẽ. Eodẽ anno. iiii. M. seruorũ & .iiii. M. naualiũ sociorũ in urbis Romæ excidiũ cõiurarunt: & nisi maturata proditio cõsiliũ præuenisset: destituta præsidio ciuitas seruili manu periisset. Anno ab hoc proxi

mo Calatin⁹ consul Camerā Siciliae urbē petēs temere in angustias deduxit exercitū: quas Poenoz copiae iadudum praestruerāt. Cui cū oīno nulla uel obsistēdi uel euadēdi facultas eēt: Calphurnii flāmā uirtute & ope liberatus ē: qui lecta. ccc. uiroz manu ī fessū ab hostibus tumulū occupauit: & in se Poenos oēs pugnādo cōuertit: donec Rōanus exercitus obsessas āgustias hoste nō urgēte trāsiret. Cāsi sūt ī eo proelio oēs. ccc. solus Calphurnius quī multis cōfossus uulnerib⁹ & cadaueribus obiectus euasit. Hānibal senior a Carthaginētib⁹ itez classi p̄positus infeliciter cū Romāis nauali proelio cōgressus & uictus ē: ab exercitu suo seditione orta lapidib⁹ cooptus īterit. Attili⁹ cōsul Liparā Melitāq; insulas Siciliae nobiles peruagatus euertit. Cōsules ī Aphricā iussi trāsferre bellū cū. cccxxx. nauib⁹ Sicilia petierūt: quibus Hamilchar Poenoz imperator & Hāno classi praefectus occurrit. Cōferto nauali proelio Carthaginēses in fugam uersi .lxiii. naues pdiderūt. Victores consules in Aphricā cōuersi sūt: primāq; omniū Clipeā urbē in deditiōne recaperūt. Inde Carthaginē petētes. ccc. aut eo ampli⁹ castella populati sūt: infestāq; carthagini signa circūtulerūt. Māilius cōsul ab Aphrica cū uictrici classe decedēs. xxvii. M. captiuoz cū ingētibus spoliis Romā reuexit. Regulus bellū Carthaginēse sortitus: itez cū exercitu faciēs haud p̄cula flumine Bragada castra cōstituit: ubi cū plurimos militum aquādi uecessitate ad flumen descēdentes serpēs mirae magnitudinis deuoraret: Regul⁹ ad expugnandam bestiā cum exercitu profectus ē: sed nihil in tergo eius proficientibus iaculis atq; omni telorum ictu irritū: quae per horrēdā squamāz cratē quasi per obliquam scutorum testudinē labebātur: mirūq; modū ne corpus p̄toteri: halitu etiā pestifero exanimari uideret: balistas deferri imperauit: per quas saxū murale spinā eius icussū cōpagem toti⁹ corporis dissoluit. Talis liquidē ē natura serpētis: ut cū pedibus carere uideat: costis tñ & squamis quas a sūmo gutture usq; ad imā aluū parili modo dispositas habet: ita īstruat ut squamis: q̄si unguibus: costis quasi cruribus innitat. Non. n. ut uermis: cui spināz rigor non est. & ī directū corpusculi sui p̄tes gradatim porrigēdo cōtractas: cōtrahēdo porrectas motū explicat: sed alternis itēra cōnatibus latera sinuosa circūfert: ut p̄ exteriorē spināz curuaturā rigentē costāz aciē tendat: costis autē natura ad sūmū rectis squamāz unguas figat: quod uicissim & celeriter agēdo nō solū plana perlabit: sed etiā cōuexa cōscendit: tot uestigiis īstructa: quot costis Huius itaq; rei causa ē: ut si q̄libet corporis p̄te ab aluo usq; ad caput ictu aliquo collidatur: debilis reddita cursū habere nō possit: q̄a ubicūq; illi ictus iciderit: spinā soluit: p̄ quā costāz pedes & motus corporis agebāt: unde etiā hic serpens q̄ tādū tot iaculis īuulnerabilis obstitit: ad unius saxi ictuz debilis cessit: ac mox circūuentus telis facile oppressus ē. Coriuz autez eius Romā deuectuz: qd̄ fuisse. cxx. peduz spatio ferunt: aliquādiu cunctis miraculo fuit. Regulus aduersus tres ipatores idest Hasdrubales duos & accitū ex Sicilia Hamilcarez atrocissimuz belluz gessit: ī quo cāsa sūt Carthaginēsiū. xvii. M. capta at. v. M. elephantū. x. & viii. abducti: oppida. lxxxii. ī deditiōnez cessē Romanis. Carthaginēses fracti bellis: & cladibus exinaniti pacē a Regulo poposcerunt: sed cū itolerabiles & duras cōditiones pacis audissent: tutius rati sese armatos mori q̄ miseros uiuere: p̄cio nō soluz Hispanoz uel Galloz auxilia: q̄ iā dudum pluriā habebāt: sed etiā Græcoruz cōparāda duxerunt. Itaq; Xanthippū Lacedæmonioz regez cuz auxiliis ac citum ducez bello p̄fecerunt. Xantippus īspectis Poenoz copiis atq; ī capuz deductis: lōge in melius mutato apparatu: pugnam cum Romanis īseruit. Ingens ibi ruina uirum Romanarum fuit: nam. xxx. M. Romanorum militum ī illa tunc cōgressiōne prostrata sunt. Regulus ille dux uis nobilis cuz. d. uiris capt⁹ ē: & ī catenas cōiectus: decio

demū āno Punici belli nobilē triūphū Carthaginēsisibus p̄buit. Xantippus taz audacis facti cōsciū rerum instabiliū mutationē timens ilico ex Aphrica migravit ī Græciā. Igitur Aemilius Paulus & Fuluius nobilior cōsules audita captiuitate Reguli & clade exercitus Romani trāsire ī Aphricā cum classe. cc. nauīū iussi Clipeā petunt. Eo Carthaginenses cū pari classe cōfestim uenerunt: nec differre potuit nauale certamē. ciiii. naues Carthaginensium demersā. xxx. cū pugnatoribus captā: præterea. xxxv. M. militum cāsa sunt. Romanorū autē nouē nauibus deprehēsis. M. c. periere milites. Cōsules autē Clipeā castra posuerūt. Duo Hānones ipatores Pœnorū eo rursus cū exercitu magno cōuenerunt: proelioq; cōmisso. ix. M. militū pdiderunt. Sed & tūc apd Romanos nūq; diuturna felicitas erat: & qualescūq; successus magnis continuo malorū molibus obruebant. Cū itaq; Romana classis ad Italiam prædis onusta remearet: infando naufragio euersa ē: nā ex. ccc. nauibus. ccxx. perierunt. lxxx. uix abiectis oneribus liberatæ sunt. Hamilcar dux Pœnorū cū exercitu ī Numidiā Mauritaniāq; miss⁹: postq; hostiliter cruenteq; ī uniuersos egit: q; Regulū libenter suscepisse dicerent. M. argēti talētis. & xx M. boū reliquos cōdemnauit. Principes autē omniū populorū patibulo suffixit. Tertio anno sicut semper idomitus furor cito periculorū obliuiscit: Seruilius Cæpio & Sempronius Blesus consules. cclx. nauibus ī Aphricam trangressi uniuersam oram maritimam: quæ circa Syrtes iacet depopulati sunt: atque in superiora progressi: captis euersisque ciuitatibus plurimis ingentem prædam ad classē deuexerunt. Inde cum ad Italiam redirent: circa Palinuri p̄montoriū: quod a Lucanis montibus in altum excurrit: illisi scopulis. c. l. naues onerarias nobilemque prædam crudeliter acquisitam infeliciter perdidit. Vicit aliquando apud Romanos improbilissimam cupiditatem enormitas miseriæ: nā patres: quibus nauticæ rei iam pertesum erat: decreuere ne amplius q; lx. nauīū classis ad subsidiū haberetur Italiæ: quod quidem decretū cōtinuo adacti idomita cupiditate ruperūt. Præterea Cotta cōsul in Sicilia trāsgressus plurimis proeliis aduersus Pœnos & Siculos terra mariq; pugnavit: & p̄ totā Siciliā partī hostiū: partī etiā sociorū inhumanas strages reliquit. Lucio Cæcilio Metello Gaiō Furio Placidio cōsulis Hasdrubal nouus carthaginēsiū imperator cū elepātis. c. xxxiii. & equitum: pedītūq; amplius. xx. M. Lilybeū uenit ex Aphrica: & cōtinuo cū Metello consule apud Panormū pugnā cōseruit. Sed Metellus uim magnā belluarū timēs pri⁹ eas magno ul⁹ cōsilio uel in fugā: uel ī mortē egit: & sic facile quīs magnā uim hostiū supauit. xx. M. Carthaginensiuū ī eo proelio cāsa sunt. Elephanti quoq; xxvi. interfecti. ciiii. capti. & p̄ Italiā ducti maximū Italis gentibus spectaculū præbuerūt. Hasdrubal cū paucis Lilybeum pfugit: atq; absens a Pœnis capite damnatus est.

Quod Carthaginēses deuicti pacē a Romāis petierūt nec ipetrauerūt. Cap. VIII.

Quod hæc fessit tot malis Carthaginēses pacē esse petēdā a Romāis decreuerūt: Ad quā rē Attiliū Regulū ātea ducē romanū: quez iā p̄ quinque annos capti uūz detinebāt: iter cæteros legatos p̄cipue mittendūz putauerunt: quē nō ipetrata pace ab Italia reuersum: resectis palpebris illigatūz ī machia uigilando necauerūt. Alter deide Attilius Regulus & Manlius Vulscus ambo bis cōsules cū classe. cc. nauium &. iiii. legionibus Lilybeūz profecti sunt: qd̄ oppidūz ī promōtorio situz Rōani obsidere conati: supueniente Hannibale: q; Hamilcharis fuit filius uicti: maiore exercit⁹ sui parte pdita: ipsi āgre euaserunt. Post hos Claudius cōsul cū classe. cxx. nauium ad Drepani portūz cōtra hostē p̄fectus: ibiq; mox exceptus classe Pœnorū supatus est. Et ipē qd̄ez cū. xxx. nauibus Lilybeum ī castra confugit: reliquæ oēs: hoc ē. lxxx. aut captæ aut demersæ fuerunt. viii. M. militum cāsa. xx. M. capta referuntur. Gaius quoq; iu-

nior collega Claudii uniuersas classes naufragio aſſit. Anno etiã conſequenti classis Puni-
ca i Italiã trãſiit: cuiusq; plurimas ptes lōge lateq; uafſtauit. Interea Luſtatiuſ cū claſſe. cc.
nauiu in Sicilia trãſuect⁹: duz apd Drepanū ciuitatē pugnã inter p̄mores Siciliae ciceret
trãſfixo ſœmore ægerrime: cuz iã obrueret: erectus ē. Porro autē Pœnicuz. cccc. nauib⁹
magnifq; copiis ad Sicilia dūce Hãnone cōcurrunt. Nec tamen Luſtatiuſ ſegnior: imo
cōſilia Pœnoꝝ celeritate mira præuēit. Poſtq̄ proxime ſibi utrorūq; claſſes apud Aega-
des inſulas: p totã noctem intertextis ppemodum ancoris conſtiterunt: orta luce prior
Luſtatiuſ ſignuz bello dedit. Crudelſcete pugna uict⁹ Hãno nauē auertit: & dux fugæ
p̄m⁹ fuit. Aliquãta cuz eo ps exercit⁹ ſui Aphricã petunt: alii cōfugere Lilybeum: ſexa-
ginta tres Punicæ naues captæ ſunt. cxxv. demerſæ. xxxii. M. hoium capta. cæſa. xiiii.
M. fuere. Romanoz autē. xii. naues demerſæ ſunt. Luſtati⁹ deide ad Ericinã ciuitatē
quã Pœni tenebant: uēit: ibiq; duo. M. Carthagineſiū cōſerta pugna interfecit.

Carthagineſes Romã mittūt: & pacē petūt: cōditōib⁹q; añ ppoſitis oſequūt. Cap. IX

Vnc Carthagineſes p̄cipiti feſtatiōe ad Luſtatiū cōſulē: ac deide Romã mit-
tūt: orāt pacē: quã cōditōib⁹ añ ppoſitis ilico cōſequunt. Cōditōes at̄ erāt: ut
Sicilia Sardiniaq; decederēt: p q̄ ip̄elis bellicis puri argenti. iiii. M. talētoꝝ Eu-
boicoꝝ: æq; portōib⁹ p ānos. xx. p̄derēt. Hui⁹ pacis cōditio h̄ita p̄ añū. iiii
& .xx. ex quo bellū puniçū p̄mū fuerat i choatū. Quis rogo duaz ciuitatū unū belluz
per annos. xxiii. geſtum fando explicet: quot reges Carthagineſium: quot cōſules Ro-
manoz: quot agmina exercituū: quātū numez nauium contraxerit: proſſigarit: opp̄ſ-
ſerit: & tum demū: ſi illa ad plenum ppenſa uideant: de præſentibus iudicet. Anno ab
urbe cōdita. dvii. repentina ſubuerſio ip̄ius Romæ præuenit triūphum romanorum.
neq; enim temere dixerim: quãdo non uel modicam lætitiã Romæ ſupueniēs repē-
te q̄ grauiffim⁹ luſtus opp̄ſſerit. Si q̄dem Quinto Luſtatio: Catulo Aulo Mãlio con-
ſulibus diuerſæ ignium aquarūq; clades pene abſumpſere urbē: nam Tyberis iſolitis
auctus imbribus: & ultra op̄ionē uel diurnitate uel magnitudie redūdās oīa Romæ
ædificia in plão poſita deleuit. Diuerſæ qualitates locoꝝ ad unã conuenere perniciem:
quoniã quæ ſegnior redundatiō tenuit: madefacta diſſoluit: & quæ curſ⁹ torrētis inue-
nit: i pulſa deiecit. Aquaz grauiffimã cladē grauior ignis ſecuta uafſtatio ē: q̄ ignis incer-
tum unde ſurrexerit plurimas ciuitatis partes puagat⁹: cū hoium domorūq; miserabi-
lem ſtragē feciſſet: tum etiã tātum opum uno incēdio cōſumpſit: q̄tū plurimæ & pegri-
næ uictoriæ cōferre nō poſſent. Deh̄ic cū oīa in circuitu fori popularet: ædē Veſtæ cor-
ripuit. Et nec ſibi ſiq̄dem diis ſubueniētibus ignē illum qui æternus putabat: tempora-
rius ignis opp̄ſſit: unde etiã Metellus dum arſuros deos eripit: uix brachio ſemiuſto ab-
latus aufugit. Tito Sempronio graccho & Gaio Valerio Fulcone cōſulib⁹ cum Phali-
ſcis bellauere romani. eoq; prælio q̄ndecim millia Phaliſcoꝝ interfecta ſunt.

Galli Ciſalpini noui hoſtes bellum romanis intulerunt. Capi. X.

Iodem anno Galli ciſalpini noui extitere hoſtes: aduerſū quos uaria ſorte bel-
latum ē: nã in primo cōſlictu Valerio cōſule. iiii. M. d. cecidere romanorum: ſe-
cundo. xiiii. M. gallorum cæſa. ii. M. capta ſunt: ſed ob priorem cladem trium-
phus conſuli denegatus eſt. Tito Manlio Torquato: Gaio Attilio Bubulco conſulib⁹
Sardinia inſula rebellauit: auctōrib⁹ Pœnis: unde mox Sardi ſubacti & oppreſſi ſunt.
Carthagineſibus autē uiolatoribus pacis: quam ipſi popoſciſſent: inferri belluz decre-
tum eſt. Contra Carthagineſes pacem ſuppliciter popoſcerunt: & cū hi miſſis legatis
nihil proſeciſſent: poſt etiã. x. principibus bis æque ſupplicatibus nec ip̄etrarēt: nouiſſi-
me Hãnonis hois minimi inter legatos oratiōe meruerūt. Hoc año porta Iani gemini

clausa est: quia nusquam eodem anno bellum erat: quod sub Numa solum Popilio rege prouenerat. Hic demum nobis tacendum est: & quia tempora quidem conferri nostra nullo modo possunt: silentio transmitti expedit: ne obrectatores diebus uitae suae ad insultandum potius sibi hoc strepitu sulcitemus. Ecce portae Iani clausae fuerunt: foris bellum romanorum non fuit omnem sobolem suam in gremio suo conqescentem Roma continens non superauit.

Post primum punicum bellum Roma uno anno post. cccc. annos quieuit. Cap. XI.

In hoc quando: post primum bellum punicum: post quantum temporis: post annos quadringentos sexaginta: quadiu: anno uno: & quid altero subsequutus est: ut de caeteris taceam: bellum Gallicum: & Hannibal cum bello Punico secundo. Heu mihi cognouisse haec & denudasse. Quinetiam me pudet pax ista unius anni: uel magis umbra pacis: lenimetum miseriae: an incetium malorum fuit: stillicidium istud olei in medium magnae flammae cadens extinxit fomitem tanti ignis: an aluit: Paruam aquam frigidam ardentissimis haustum in febribus sanauit aegrotum: an potius incendit: prope. dcc. idest ab Hostilio Tullo usque ad Caesarem Augustum: una tantummodo aestate romana sanguinem uiscera non sudarunt: & inter plurimas magnorum saeculorum aetates misera ciuitas: uere misera mater: uix uno tempore a timore luctuum: ut non dicam ab ipsis luctibus conquieuit. Hoc si quisquam hominum tam pax in uita sua quietis habuisset: nunquid uel uixisse diceret? Aut si quisquam per totum annum doloribus & cruciatibus angatur: medio autem anni ipsius spatio unum tantum diem tranquillum: & sine conflictationibus transigat: nunquid ex eo die leuamentum malorum accipiet: ac non totum annum miseris deputabit? Sed illi inquit hunc annum pro glorioso signo infatigabilis uirtutis collocauerunt: atque utinam pro obliuione calamitatis continuae praeterissent: nam sicut in corpore hominis ita demum dignoscitur lepra: si uariatim inter sanas cutis partes color diuersus appareat: at si ita se ubique diffundat ut omnia unius coloris: quis adulterari faciat: perit illa discretio: ita si labor continuus aequi tolerantia: sine respirandi appetitu perfluxisset: intentio uoluntatis & electio consuetudinis diceret. Cum autem in hoc paucillimum oculi tantopere uel maiorum gaudia: uel minorum studia reclinantur: profecto discernitur: & quam iucunditatem habuerit haec breuitas: & quam amaritudinem illa prolixitas: hoc est: quae illa quam grata fuisset: si diuturna mansisset: & haec incessabilis miseria quam etiam uitanda fuerit: si uitari quacumque potuisset. Anno ab urbe condita. dcxliiii. Hamilchar dux Carthaginensium ab Hispanis in bello: cum aliud bellum aduersus romanos clam pararet: occisus est.

Legati romanorum ab Illyriis interfecti sunt: pro quibus atrocissimum bellum gestum est. Cap. XII.

Sequenti anno legati romanorum ab Illyriis interfecti sunt. Post cum ipsis Illyriis atrocissimum bellum gestum est: in quo multis oppidis: populisque deletis: reliqua Fuluio Posthumioque consulibus dederunt. Tertio deinceps anno misera ciuitatem sacrilegis sacrificii male potentes funestauere pontifices: namque decem uiri consuetudinem praescae superstitionis aggressi Gallum uirum & Gallam foeminam cum muliere simul Graecam in foro boario uiuos defoderunt. Sed obligamentum hoc magicum in contrarium continuo uersum est: namque diras illis: quas fecerant externorum mortes foedissimis suorum caedibus expiauerunt: siquidem Lucio Aemilio Catulo Gaio Attilio Regulo consulibus magna formidine consternatus senatus defectione Cisalpiniae Galliae: cum etiam ex ulteriore Gallia ingens aduentare exercitus nunciaretur: maxime gestatorum: quod nomen non gentis sed mercenariorum Gallorum est. Itaque promoti consules totius Italiae ad praesidium imperii contraxere uires. Quo facto in utriusque consulis exercitu. dccc. M. armatorum fuisse referunt: sicut Fabius historicus: qui eodem bello interfuit: scribit. Ex quibus romanorum & Campanorum fuerunt peditum. ccclyiii. M. equitum uero. xxyi. M. dc. caetera mul-

titudo sociorum fuit. Comisso proelio apud Arretium Attilius consul occisus est. lxxx. M. Romanorum: nec saltē tanta: quanta eos terrē debuit: cæsa sui parte fugerūt: nā. iiii. M. eorum tūc interfecta historici tradūt: qđ ideo ignominiosius turpiusq; est: tā paucis amissis tanta agmina diffugisse: qā se in aliis uictoriis nō uiribus aiorū prauualuisse: sed bellorum prouentibus prodiderunt. Quis enim rogo in exercitu romanorum crederet numerum istum fuisse saltem: nō dico fugisse? Post hæc secundū cum gallis proeliū gestū ē: i quo plāe. xl. M. trucidata sunt Galloꝝ. Sequēti āno Manlius Torquat⁹ & Fuluius Flacc⁹ cōsules p̄mi trās Paduꝝ romanas duxere legiōes. Pugnatus ē ibi cuꝝ Insubrib⁹ gallis: quorū interfecta sunt. xxiii. M. v. M. capta. Eo deide āno: q̄ huic pxim⁹ fuit: dira miserā urbē terruere prodigia. Miserā utiq; q̄ huic fremitu hostiū: ide neqtia dæmonum terreat: nāq; i Piceno flumie sanguis effluxit: & apđ Tuscos coelum ardere uisus ē: & Arimini nocte multa lucē claram effuluisse: ac tres lūas distātib⁹ cœli regionib⁹ exortas apparuisse. Tunc quoq; magno terræmotu Achaia & Rhodus insulæ adeo concussæ sunt: ut labentibus uulgo tectis igens ille quoq; Colossus rueret. Eodē anno Flaminius cōsul cōtemptis auspiciis: quibus pugnare prohibebat: aduersus Gallos confligit: & uicit. In quo bello octo milia Gallorum cæsa: decem & septem milia capta sunt. Post hoc Claudius consul gessatorum triginta milia deleuit: ubi etiam ipse Viridomarus regem in primam aciem progressus occidit: & inter multa Insubrum quos ad deditionē coegerat oppida: Mediolanum quoq; urbem florentissimam cepit. Deinde Istri noui hostes excitati sunt: quos Cornelius Minutiusq; consules multo quidem romanorum sanguine subegerunt. Emergit hic paululum antiquius illæ Romanorum improbæ laudis etiam de parricidiis appetitus: nam Fabius censor Fabium Buteonē filiū suum furti insimulatum interfecit: dignum se facin⁹: q̄ pater uel parricidio plectēdum duceret: qđ ne leges qđē: nisi multa pecuniæ aut sūmū exilii circa quēlibet hoīū celsuerūt.

Hannibal Imperator Pœnoꝝ inimicitias fecit cum Romanis. Capi. XIII.

A Nno ab urbe cōdita. dxxxiiii. Hannibal Pœnorum imperator Saguntū florentissimam Hispaniæ ciuitatem: amicam populi romani primum bello petitam: deinde obsidiōe cinctam: & fame excruciatam: omniaque fortiter contēplatione fidei: quam romanis deuouerant: digna indignaque tolerantem. viii. demum mense deleuit. Legatos romanorum ad se missos iniuriosissime etiam a conspectu suo abstinuit. Exinde odio romani nominis: quod patri Hamilcari: cum esset. ix. annos natus: fidelissime: alias infidelissimus ante aras iurauerat: Publio Cornelio Scipiōe & Publio Sempronio Longo consulibus: Pyreneos montes transgressus inter ferocissimas Gallorum gentes ferro uiam aperuit: & nouo demum die a Pyreneo ad alpes peruenit ubi dum montanos Gallos repelleret ab ascensu: obnitētes bello superat: atque inuias rupes igni ferroq; rescindit: qua triduum commoratus q̄nta demum die cuꝝ maxio labore ad plana Italiæ puenit. Fuisse tunc exercitū ei⁹ cētū miliū peditū & .xxx. M. equitum definiūt. Scipio cōsul Hānibali p̄m⁹ occurrit: commissoq; p̄lio apud Ticinum ipse grauiter uulnerat⁹ p̄ Scipionē filium admodum p̄textatum: q̄ post Aphrican⁹ cognominatus ē: ab ipā morte liberat⁹ euasit. Cæsar est ibi pene oīs romāus exercit⁹. Pugnatum ē: deide eodem cōsule ad flumē Trebiā: iterumq; romāi pari clade supati sunt. Sēpronius cōsul cognito collegæ casu a Sicilia cum exercitu rediit: q̄ similiter apđ eundē flū. cōgressus aīllo exercitu pene solus euasit. In eo tñ p̄lio etiaꝝ Hānibal sauciat⁹ ē: qui postea cum i Hetruriam p̄mo uere trāsiret: i summo Apēnino tēpestate correptus bi duo cōtinuo imobiliter cum exercitu niuib⁹ conclusus & onustus obriguit: ubi magnus hominum numerus: iumenta q̄ plurima: elephantī autē pene oēs frigoris acerbī

tate perierunt. At uero alter tunc Scipio frater consulis Scipionis in Hispania plurima bella gessit. Magonem quoque poenorum ducem bello uicit & cepit.

Multa prodigia uisa sunt in caelo.

Capi. XIII.

Iris tunc etiam romani prodigiis territi sunt: nam & solis orbis minui uisus est: & apud Arpos parmæ in caelo uisa: sol quoque pugnasse cum luna: apud Capenas intra diebus duas lunas ortas: in Sardinia sanguine duo scuta sudauisse: in Phaliscis caelum scindit: uelut magno hiatus uisum: apud Antium metentibus cruentas spicas in corbeis decidisse. Igitur Hannibal sciens Flaminiū consulem solum in castris esse: quo celeriter imparatum obrueret: primo uere progressus arripuit propiore: sed palustrem uiam & tum forte Sarnus late redundans pedulos & dissolutos campos reliquerat: de quibus dictum est. Et quæ rigat æquora Sarnus: in quos cum exercitu Hannibal progressus nebulis maxime quæ de palude exhalabant prospectum auferentibus: magnam partem sociorum iumentorumque perdidit. Ipse autem uni elephanto qui solus supererat: super sedens uix difficultate itineris euasit: sed oculum: quo dudum iam ægrotauerat uolentia frigoris & uigiliarum ac laboris amisit. Vbi uero proximus castris Flamini consulis fuit: uastatione circumiacentium locorum Flamini in bellum excitauit. Hæc pugna ad Thrasumenum lacum facta est: ubi exercitus romanus infelicissime arte circumuentus Hannibalis funditus trucidatus est. Ipse quoque consul occisus. xxiii. M. romanorum in eo proelio caesa: sex. M. capta referuntur. De exercitu uero Hannibalis. ii. M. ceciderunt. Famosum hoc apud Thrasumenum lacum certamine fuit tanta clades romana: maxime cum ita intensus pugnantium ardor extiterit: ut grauissimum terræ motum: qui tunc forte tam uehemens factus est: ut urbes diruisset: montes transtulisset: discidisset rupes: & flumina retrorsum coegisset referat: pugnae omnino non senserunt. Facta ad Thrasumenum ruina: sequitur pugna Canensis: quæ Fabii Maximi dictatoris tempus medium fuerit: quæ impetum Hannibalis cunctando tardauit.

Apud Canas pugnatum est cum Hannibale: & uicti sunt romani.

Capi. XV.

Nono ab urbe condita. d. xl. Lucius Aemilius Paulus & Publius Terentius Varro consules contra Hannibalem missi impatientia Varronis consulis infelicissime apud Canas Apulie uicum omnes romane spei uires pene perierunt: nam in ea pugna. xliiii. M. romanorum interfecta sunt: quæque & de exercitu Hannibalis magna pars caesa est: nullo tamen punico bello romani adeo ad extrema internitionis adducti sunt. Perierunt enim in eo consul Aemilius Paulus: consulares autem & prætorii uiri. xx. interfecti sunt: senatores uel capti uel occisi sunt. xxx. nobiles uiri. ccc. pedestrium militum. xl. M. equitum. iii. M. d. Varro consul cum. l. equitibus Venusium fugit. Nec dubium est ultimum illum diem romani status futurum fuisse: si Hannibal mox post uictoriam ad peruadendam urbem contendisset. Hannibal in testimonium uictorie sue tres modos annulorum aureorum Carthaginem misit: quos ex manibus interfectorum equitum romanorum senatorumque detraxerat. Usque adeo autem ultima desperatio Romane reipublice apud residuos romanos fuit: ut senatores de relinquenda Italia: sedibusque quaerendis consiliis ineundum putarent. Quod auctore Cæcilio Metello confirmatum fuisset: nisi Cornelius Scipio tribunus tunc militum: idem qui postea Africanus fuit: districto gladio deterruisset: ac potius pro patrie defensione in sua uerba irrare coegisset. Romani ad spem uitæ: quasi ab inferis respicere ausi dictatorem Decium Iunium crearunt: qui delectu habito ab annis decem & septem immaturæ: in ordinataque militia qua tuor legiones undecunque contraxit. Tunc etiam seruos spectati roboris ac uoluntatis: uel oblatos: uel si ita opus fuit: publico precio emptos sub titulo libertatis sacramento militiae adægit. Arma quæ decerant templis detraxerunt: egenti ærario

priuatæ opes refusæ sunt. Ita equester ordo: ita plæbs trepida: oblita studioꝝ in cõmune cõsuluit. Iunius quoq; dictator antiquũ romæ miseræ factum recolens pro supplemento exercitus edicto: uel ut a sylo patefacto homines: quicũq; sceleribus ac debitis obnoxii essent: impunitate permessa militiæ mancipauit: quorum numerus ad sex. M. uiuorum fuit. Campania uero uel potius omnis Italia ad Hannibalem desperata penitens romani status reparatione defecit. Post hoc Lucius Posthumius prætor aduersum Gallos pugnare iussus cum exercitu cæsus est. Deinde Sempronio Graccho & Quinto Fabio Maximo consulibus Claudius Marcellus ex prætore procõsul designatus Hannibalem proelio fudit: primusque post tantas reipublicæ ruinas spem fecit: Hannibalem posse superari. Scipiones autem in Hispania Hasdrubalem Pœnorum imperatorem ad Italiam exercitum comparantem: grauiissimo bello oppõserunt. Naz. xxxv. M. militum de exercitu eius uel cæde: uel captione minuerunt. Celtiberos milites: cum primum externam manum Romæ in castris habere cœperunt: precio sollicitatos ab hostium societate in castra sua duxerunt. Sempronius Gracchus proconsul ab hospite suo Lucano quodam ductus in insidias occisus est. Centenius Penula centurio decerni sibi ultro bellum aduersum Hannibalem petiit: a quo cum octo. M. militum: quos in aciem eduxerat: cæsus est. Post hunc Gneus Fuluius prætor ab Hannibale uictus amisso exercitu uix euasit. Pudet recordationis: quid eniꝝ dicam improbitatem magis: an miseriam romanorum: immo uerius uel improbam miseriam: uel miseriam improbitatem? Quis credat eo tempore: quo ærarium populi romani egenam stipem priuata collatione poscebat: uiles in castris: nõ nisi aut puer: aut seruus: aut sceleratus: aut debitor: & ne sic quidem numerus idoneus erat: senatus in curia omnis pene nouitijs uidebatur. Postremo cum ita imminutis fractisque omnibus desperaretur: ut consilium de relinquenda Italia subiretur: eo tempore cum unum domesticum bellum: ut diximus: ferri uix ullo modo posset: tria insuper transmarina bella quis credat fuisse suscepta: unum in Macedonia contra Philippum potentissimum Macedonia regem: Alterum in Hispania contra Hasdrubalem Hannibalis fratrem: Tertium in Sardinia contra Sardos: extra hoc quartum Hannibalis: quo in Italia premebantur: & tamẽ fortis in alterutrum desperatio in meliora profecit. nam in his omnibus desperando pugnarunt: pugnano uicerunt: ex quo euidenter ostenditur nec tempora tunc fuisse tranquilla: sed homines miseris fortiores. Anno ab urbe cõdita. d. xliii. Claudius Marcellus Syracusas opulentissimam urbem Siciliae secunda oppugnatione uicæpit: quam cum iam pridem obsedisset: Archimedis syracusani ciuis admirabili ingenio præditi machinis repulsus expugnare non potuit.

Hannibal usq; ad Anienem flumem deuenit tertio lapide ab urbe Roma. Cap. XVI.
 d. Ecimo anno postq; Hannibal in Italiam uenerat Gneo Fuluius & Publio Sulpitio consulibus Hannibal de Campania mouit exercitum: & cum ingenti clade omnium per Sidicinum Sinueslanumq; agrum uia Latina profectus ad Anienem fluium tribus milibus ab urbe cõsedit: incredibili totiꝝ ciuitatis metu: cum senatu populoq; diuersis curis trepido: matronæ quoq; amens pauore propugnacula curreret: & cõuehere in muros saxa: primæq; pro muris pugnare gestirent. Ipse autem cum expeditis equitibus usq; ad portam Collinam infestus accessit: deinde omnes copias in aciem direxit. Sed & consules Fuluius & Publius non detrectauere pugnam: At ubi expositæ utrinq; acies constiterunt: in cõspectu Romæ præmium uictoriæ futuræ tantus subito se imber e nubibus grandine mixtus effudit: ut turbata agmina uix armis retentis in sua se castra colligerent. Deinde cum serenitate reddita in campum

copiae atque in aciem rediissent: rursus uiolentior fusa tempestas maiore metu mortaliu audaciam coercuit: territosque exercitus in tentoria refugere coegit. Tunc conuersus in religionem Hannibal dixisse fertur: potiundae sibi Romae modo uoluntate non dari modo potestate. Respondeant nunc mihi obrectatores ueri dei hoc loco: Hannibali a capessenda subruendaque Roma utrum romana restitit fortitudo: an diuina miseratio: an forsitan conseruati isti dedignatur fateri: quod Hannibal & uictor extimuit: & cadens probauit. At si istam diuinam tutelam per pluuia de coelo uenisse manifestum est: ipsam autem pluuia: opportunis & necessariis temporibus non nisi per christum: qui est uerus deus ministrati: etiam ab huiusmodi hominibus satis certo sciri: nec negari posse existimo: maxime nunc: quando ad documentum potentiae eius cum siccitate turbante: pluuia: poscere assidue contingit: & alternis uicibus nunc gentiles: nunc christiani rogant: nec unquam etiam ipsis testibus factum est: ut optati imbres superueniant nisi in die: quo rogari christum & christianis rogare permittitur: proculdubio constat urbem Romam per hunc eundem uerum deum: qui est Christus Iesus ordinante secundum placitum ineffabilis iudicii sui & tunc ad futurae fidei credulitatem seruata fuisse: & nunc pro parte sui incredulam castigatam. At uero in Hispania ambo Scipiones a fratre Hasdrubalis interfecti sunt. In Capua Capua capta est a Quinto Fuluius proconsole: principes autem Campanorum ueneno mortem sibi consciuerunt: Senatum omnem Capuae etiam prohibente senatu romano Fuluius supplicio necauit. Interfectis in Hispania Scipionibus cum omnibus incusso pauore cunctatibus? Scipio se admodum adolescens ultro obtulisset: & pudenda penuria esset aerarii Claudio Marcello & Valerio Leuino auctoribus: qui tunc consules erant: aurum argentumque signatum ad quaestores palam omnes senatores in publicum contulerunt: ita ut nihil praeter anulos singulos: bullasque sibi ac filiis: & deinde filiabus uxoribusque singulas tantum auri uncias: & argenti non amplius quam singulas libras relinquerent.

Scipio in Hispania imperium proconsole sortitus est. Cap. XVII.

Scipio annos natus. xxiiii. impium in Hispania proconsole sortitus: ultionem patris praecipue & patriu animo intendens Pireneum transgressus primo impetu Carthaginem nouam cepit: ubi stipendia maxima: praesidia ualida: copiae auri argenti que magna: Poenorum habebantur: ibi etiam Magonem fratrem Hannibalis captum cum caeteris Romanis misit. Leuinus consul ex Macedonia rediens Agrigentum urbem Siciliae expugnauit: ibique Hannonem Aphrore ducem cepit. xl. ciuitates in ditionem accepit. xxvi. expugnauit. Hannibal in Italia Gneum Fuluium proconsule. praeterea tribunos. xi. & .vi. M. militum interfecit. Marcellus consul cum Hannibale triduam continuam dimicauit. Primo die parum pugna discessum est. Sequenti uictus consul: tertio die uictor octo. M. hostium interfecit: ipsumque Hannibalem cum reliquis fugere in castra compulit. Fabius consul maximus Tarantum: quae a Romanis desciuerat: iterum expugnauit: & cepit: Ibi quoque ingentes copias Hannibalis cum ipso duce eius Carthalo ne deleuit. xxx. M. hominum captiuorum uendidit: praecia in fiscum rettulit. Sequenti anno in Italia Claudius Marcellus consul ab Hannibale cum exercitu occisus est. Scipio in Hispania Poenorum ducem Hasdrubalem uicit: & castris exiit. Praeterea. lxxx. ciuitates: aut ditione: aut bello in potestatem redegit. Aphris sub corona uenditis sine precio dimisit Hispanos. Hannibal utrumque consulem Marcellum & Crispinum insidiis circumuentos interfecit. Claudio Nerone & Marco Liuiio Salinatore consulibus cum Hasdrubal Hannibalis frater ab Hispaniis per Gallias ad Italiam ueniret: iussusque a Carthaginensibus ut fratri cum copiis iungeretur: magna secum auxilia Hispanorum Gallorumque deduceret: cum maturato aduentu descendisse iam ex alpebus consulibus proditus fuisset: ab exercitu romano ignorante Hannibale prauectus cum omni exercitu suo interfectus est. Diu quidem in cer-

tus belli euentus fuit: elephātis maxime Romanā ifestātibus aciem: q̄ a militib⁹ Rōa
 nis occisi sūt: quos a uolitādo uelites uocāt: quod genus militiæ paulo ante fuerat rep-
 tum: ut lecti agilitate iuuenes cū armis suis post terga eq̄tum sederent: & mox cum ad
 hostem uentum esset: eq̄s desilirent: & continuo pedites ipsi ex alia parte equitibus p̄
 quos aduecti fuerāt: dimicātibus: hostem perturbarent. Ab his ergo uelitibus elepha-
 ti retroacti: cum regi iā a suis non possent: fabrili scalpro itra aures adactō necabant. Id
 genus occidendæ cum opus esset: belluæ idem dux Hasdrubal primus inuenerat. Fuit
 hoc prælio Pœnis Metaurus flumen: ubi Hasdrubal est uictus: quasi Thrasumenus la-
 cus: & Cessana Piceni ciuitas: ut uicus ille Cānensis: nam. lxxiii. M. de exercitu Hasru-
 balis ibi occisa sūt: capta sūt. v. M. cccc. Q̄ uatuor. M. ciuiū Romanorū iter eos reperta
 atq̄ reuocata sunt: q̄d uictoribus consulibus solatio fuit: nam & ab exercitu eorū. viii.
 M. ceciderunt. Hannibali caput patris sui Hasdrubalis ante castra proiectum est. Quo
 uiso & simul clade Pœnorum cognita: anno. xiii. q̄ i Italiā uenerat: refugit i Brutios.
 Post hæc anno continuo iter Hānibalem & Romanos q̄es a tumultu belloꝝ interces-
 sisse uisa est: quia inquietudo morboꝝ i castris erat & grauissima pestilentia utriq̄ exer-
 citus angebant. Interea Scipio uniuersa Hispania a Pireneo usq̄ ad oceanum i prouin-
 ciam redacta: Romā uenit. Consul cum Lycinio Crasso creatus in Aphricam transit.
 Hānonem Hamilcharis filiuꝝ ducem Pœnoꝝ iterfecit: exercitumq̄ eius partim cæde
 partim captiuitate dispendit: nā. xl. M. Pœnorum eo prælio occidit. Sempronius con-
 sul cum Hānibale cōgressus & uictus Romam refugit. Scipio i Aphrica aggressus hy-
 berna Pœnoꝝ atq̄ alia Numidæ: quæ utraq̄ haud procul ab Utica erant: nocte con-
 cubia fecit incendi. Pœni trepidi cū casu accidisse ignem putarent: iermes ad extinguen-
 dum concurrunt: quare facile ab armatis superati sunt uel oppressi. In utrisq̄ castris
 xl. M. hominum igni ferroq̄ cōsumpta sunt: capta. v. M. duces ipsi miserabiliter am-
 busti ægre effugerunt. Hasdrubal ip̄erator Carthaginē pfugus uenit. Itaq̄ Siphax &
 Hasdrubal mox plurimū reparauere exercitū: atq̄ uerū cū Scipione congressi sunt: ui-
 ctioꝝ fugerūt. Siphacē fugiētē Læli⁹ & Massinissa capunt. Cætera multitudo Cyrthā
 cōfugit: quæ Massinissa oppugnata i deditioꝝ recæpit. Siphacē ad Scipionē cathenis
 uictū deduxit: quē Scipio cū igētib⁹ spoliis plurimisq̄ captiuis Romā pducēduꝝ Lælio
 tradidit. Hānibal reuersus est: ut fessis Carthaginēsis subueniret. Cap. XVIII.

Annibal i Aphricā redi iussus: ut fessis Carthaginēsis subueniret: flens
 reliq̄ Italiā: omnibus Italici generis militibus q̄ seq̄ nollent interfectis: cui
 cum ad Aphricanum littus p̄p̄quantū iussus esset quidam de nauticis ascende-
 re in arborem nauis atque inde speculari: quam regionem teneret: sepulchrum diru-
 tum se p̄spexisse respōdit. Abominatus dictum Hannibal: deflexo cursu Ad Leptim
 oppidum: copias exposuit: ubi cōtinuo refecta multitudo Carthaginem uenit: dein-
 de Scipionis colloquium petiit. Ibi cuꝝ diu se attoniti mutua admiratione duo clarissi-
 mi duces suspexissent: infecto pacis negotio præliū cōsertū est: quod diu magnis du-
 cum artibus dispositum: magnis copiæ molibus gestū: magnis militū uiribus consū-
 matum Romanis uictoriam contulit. Octogita elephanti ibi uel capti uel occisi sunt.
 Carthaginensium iterfecta sunt. xx. M. d. Hannibal omnia & ante prælium & in proe-
 lio expertus: cum paucis: hoc est uix. iiii. eq̄tibus inter tumultum elapsus Andrumetū
 cōfugit: postea Carthaginē post. xxx. & sex annos q̄ inde paruus cum patre exierat: ue-
 nit: consultantiq̄ senatui nullā esse spem residuā: nisi i petēda pace persuasit. Gaius Cor-
 nelio Lentulo Publio Aelio Peto consulibus Carthaginensibus pax per Scipionem
 uoluntate senatus populi concessa est. Naues tamen plus q̄. d. in altum productæ

in conspectu ciuitatis incensæ sunt. Scipio iam tunc cognomento Aphricanus triumphans urbem ingressus est: quem Terentius qui postea comicus ex nobilissimis Carthaginensibus captiuus pileatus: quod indultæ & libertatis insigne fuit: triumphantez post currum secutus est.

Scdm Punicuz bellum finitum est & Macedonicū successit.

Cap. XIX.

ANno ab urbe condita. d. xlyi. bellum Punicum secundum finitum est: quod gestum est annis. xvii. cui Macedonicum continuo successit: quod Quintus Flaminius consul sortitus post multa & grauissima proelia: quibus Macedones uicti sunt: pacē Philippo dedit. Deinde cum Lacedæmoniis pugnavit: uicto Nabide duce ipsorum nobilissimos obsides Demetrium Philippi filium & Armenem Nabidis filium ante currum duxit Romam captiuos: qui sub Hannibale per Græciam captiui uenditi fuerant: uniuersi recapti capitibus rasis ob deterfam seruitutem: currum triumphantis secuti sunt. Eodem tempore Insubres Boii atq; Cenomani contra etis in unum uiribus: Hamilchare Pœnorum duce: qui in Italiam remanserat Cremonam Placentiamq; uastantes difficillimo bello a Lucio Fulvio prætor superati sunt. Postea Flaminius proconsul Philippum regem & cum eo Thracas Macedonas Illyrios multasq; præterea gentes: quæ in auxilium eius uenerat: bello subegit. Victi Macedones castra amiserunt. viii. M. hostium eo die cæsa. v. M. capta Polybius scribit. Valerius dicit. xl. M. trucidata. Claudius uero. xxxii. M. interfecta commemorat. Sed hæc uarietas scriptorum utiq; fallacia est. Fallaciæ autem causa profecto adulatio est: dum uictoris laudes accumulare uirtutemq; apprime extollere uel præsentibus uel posteris student: alioquin inquisitus non fuisset numerus: nec qualiscunq; fuisset expressus: q; si gloriosum est duci & patriæ plurimos hostium peremisse: q̄to magis lætum patriæ est duci beatum posse uideri: suorum uel nullos uel paucissimos perdidisse. Ita lucidissime patet: q; simili impudentia mentiendi qua occisorū hostium numerus dicitur: sociorum quoq; amissorum damna minuuntur: uel etiam omnino reticentur. Igitur Sempronius Tuditanus in Hispania citeriore bello oppressus cum omni exercitu Romano interfectus est. Consul Marcellus in Hetruria a Boiis oppressus magnā partem exercitus perdidit: cui postea Furius consul alter auxilio accessit: atq; ita uniuersam Boiorum gentem igni ferroq; uastantes propemodū usq; ad nihilū deleuerūt. Lucio Valerio Flacco Porcio Marco Catone cōsulibus Antiochus rex Syriæ bellū cōtra populū Romanū instruēs ī Europā transiit ex Asia. Tūc etiā Hānibal ppter excitandi bellum rumores: q; de eo apud Romanos ferebant: exhiberi Romæ a senatu iussus clā ex Aphrica profectus ad Antiochū migravit: quē cū apud Ephesū iuenisset: mox cunctantem in bellum impulit. Tunc etiam lex quæ ab Oppio tribuno plæbis lata fuerat: ne qua mulier plus q̄ semunciam auri haberet: neue uersicolori uestimento: nec uehiculo p urbē uteretur: post. xx. annos abrogata est. Publio Scipione Aphricano iteruz & Tito Sēpronio Lōgo cōsulibus apud Mediolanū. x. M. Galloz cæsa: sequenti autem proelio. xi. millia Galloz. Romanoruz uero. v. M. occisa sunt. Publius digitius prætor in Hispania citeriore pene omnē amisit exercitū. Marcus Fuluius prætor Celtiberos cum pximis gētibus uicit: regēque eoz cæpit. Minutius a Liguribus ī extremum periculum adductus & isidiis hostium circumuētus uix Numidaz equitum industria liberatus est. Scipio Aphricanus iter cæteros legatus ad Antiochum missus etiā cum Hannibale colloquum familiare habuit: Sed infecto pacis negotio ab Antiocho discessit. In utraq; Hispania p Flaminiū Fuluiūq; prætores bella multum horrida cruentaq; utriusq; populi gesta sunt. Porro Publio Cornelio Scipione & Marco Acilio Glabri

one cōsulibus Antiochus quibus Thermopylas occupasset: quare munimine tutior pro-
 pter dubios belli euentus fieret: tamē cōmissō bello a cōsule Glabrione superatus: uix cum
 paucis fugit e proelio: Ephesumq; puenit. Is habuisse ferē armatorū. lx. M. ex quibus
 .xl. M. caesa: capta autem plus q̄. v. M. referunt fuisse. Alter cōsul Scipio cum Boiorū
 gēte cōflictus: in quo proelio. xx. M. hostium interfecit. Sequenti anno Scipio Aphricanus
 habēs in auxilio Eumenen Attali filium aduersus Hānibalē: q̄ tunc Antiochi classi prae-
 erat: bellum nauale gessit. Antiochus uicto Hānibale & in fugā acto: simulq; omni
 exercitu amisso pacē rogauit: filiūq; Aphricani: quem utq; explorāter: an in proelio cepit-
 set: incertum est: ultro remisit. In Hispania ulteriore Lucius Aemilius proconsul a Lu-
 sitanis cum uniuerso exercitu caesus interiit. Lucius Bebius in Hispaniam proficiscēs
 a Liguribus circumuentus cum uniuerso exercitu occisus est: unde ne nuncium qui-
 dem superfuisse constat: ut internitionem ipsam Romae Massilienses nunciare cura-
 uerint. Consul Fuluius de Graecia in Gallograeciam: quae nunc est Galatia transue-
 ctus ad Olympum montem peruenit: ad quem uniuersi Gallograeci cum coniugi-
 bus & liberis confugerant: ibique acerbissimum bellum gessit: nanque de superiori-
 bus locis sagittis & saxis grandibus ceterisque telis Romani grauer contriti tandem
 usque ad congressum hostium proruperunt. xl. M. Gallograecorum eo proelio inter-
 fecta referuntur. Martius consul aduersus Ligures profectus: superatusq; quatuor
 millia militum amisit: & nisi uictus refugisset celeriter in castra: eandem internitionis
 cladem: quam Bebius dudum ab eisdem hostibus accēperat: pertulisset. Marco Clau-
 dio Marcello Quinto Fabio Labeone consulibus: Philippus rex: qui legatos popu-
 li Romani interfecerat: propter Demetrii filii sui: quem legatum miserat: uerecundis-
 simas preces: ueniam meruit: eundemq; cōtinuo uelut Romanis amicū: suiq; pditorez
 fratre quoq; ipsius ad parricidiū fratris ministro: nihil de utroq; miserē mali suspicātem:
 ueneno necauit. Eodē āno Scipio Aphricanus ab ingrata sibi urbe diu exulās apud Lin-
 terniū oppidū morbo p̄iit. Iisdē etiā diebus Hānibal apud Prusiā Bithyniae regēz cū a
 Romanis reposceretur: ueneno sese necauit. Philopomenes dux Achiuorū a Mesani-
 is captus occisus est in Sicilia. Tunc Vulcani insula: quae ante nō fuerat: repente mari adi-
 ta cū miraculo omniū usq; ad nūc manet. Quintus Fuluius Flaccus praetor in citerio-
 re Hispania maximo proelio. xxiii. M. hominū fudit: quattuor millia cepit. Tiberius
 Sempronius Gracchus in Hispania ulteriore. c. l. oppida uacuata quassataq; bellis ad-
 ditionē coegit. Eadē tēpestate & Lucius Posthumius in citeriore Hispania. xl. M. ho-
 stiū bello interfecit. Gracchus praetor ibidem itēz. cc. oppida expugnauit & cepit. Lepi-
 do & Mutio cōsulibus. Basternaz gēs ferocissima auctore Persa Philippi filio: praeda-
 rum spe sollicitato: & trāseūdi Istri fluminis facultate: sine ulla pugna uel aliquo hoste
 deleta est: nam tunc forte Danubius: q̄ & Ister crassa glacie substratus pedestrem facile
 trāsitū patiebat. Itaq; cum iprouide toto & maximo simul agmine inestimabilis homi-
 num: uel equoz multitudo trāsiret: enormitate pōderis & cōcussione gradiētium con-
 crepans gelu & glacialis crusta dissiluit: uniuersumq; agmē: qd̄ diu sustinuerat mediis
 gurgitibus uicta tadē & cōminuta destituit: atq; eadē rursus fragmētis ipediētibus su-
 perducta submersit. Pauci ex oī populo p̄ utraq; ripā uix d̄cisis euasere uisceribus. Pu-
 blio Lycinio Crasso & Gaio Cassio longino cōsulibus: macedonicum bellum gestum
 est: merito iter maxima bella referendū: nam in auxilio Romanoz tota primum Italia:
 Deīde Ptolemæus rex Aegypti: & Ariarates Cappadociae: Eumenes Asiae: & Masinif-
 sa Numidiae fuerunt. Persen & macedonas secuti sunt Thraeces cum rege Cothe: &
 uniuersi cum rege Genitio Illyrii. Itaq; aduēienti Crasso consuli Perses occurrit: cōmis-

soq; proelio miserabiliter uicti fugere Romani. Sequenti pugna pene pari clade partis utriusq; i Hyberna discessum est. Deinde Perses profligato multis proeliis exercitu Romano in Illyriū trāsgressus Sulcanū oppidum defensum praesidiis Romanis pugnando cepit: ubi magnā Romanorum praesidioꝝ multitudinē partim occidit: partim sub corona uendidit: partim secū i Macedonia duxit. Postea cum eo Lucius Aemilius Paulus cōsul dimicauit: & uicit: nam. xx. M. peditum i eo proelio iterfecit. Rex cum eqtatu subterfugit: sed cōtinuo captus atq; i triumpho cum filiis ante curruꝝ actus: post apud Albā i custodia defecit. Filius eius iunior fabricā arariā ob tolerādā inopiam Romae didicit: ibiq; cōsumptus est. Plurima praeterea & satis diuersis puentibus bella multarum ubiq; gentium gesta sunt: quae breuitatis causa praetermissi.

Bella in Hispania gesta.

Cap. XX.

Anno ab urbe condita. dc. Lucio Lycinio Lucullo & Aulo Posthumio Albino cōsulibus: cum oēs Romanos igēs Celtiberorū metus iualisset: & ex oibus nō esset: q ire i Hispaniam uel miles uel legatus auderet: Publius Scipio q postea Aphricanus est dictus: ultro sese militaturū i Hispaniā obtulit: cū tamē i Macedoniam sorte iā deputatus eēt. Itaq; pfectus i Hispaniā magnas strages gentium dedit: sapius etiā tā militis q̄ ducis usus officio: nā & barbarum puocatē singulariter congressus occidit. Sergius auteꝝ Galba praetor a Lusitanis magno proelio uictus est: uniuersq; exercitu amisso ipse cum paucis uix elapsus euasit. Eodē tēpore cēsores theatrum lapideum in urbe cōstrui censeuerunt: qd̄ ne tunc fieret: Scipio Nasica grauiſſima oratione obstitit: dicens inimicissimum hoc fore bellatori populo: ad nutriendam desidiā: lasciuiāq; commentum: adeoque mouit senatum: ut non solum uendi omnia teatro comparata iusserit: sed etiā subselia ludis poni phibuerit. Quāobrem intelligant nostri quibus qcqd̄ extra oblectamentum libidinis occurrit: offensio est: ppter hoc q; se infirmiores esse hostibus suis ipsi sentiūt: & fateant̄ theatra accusanda non tempora: nec blasphemandū deū ueꝝ solū: q usq; nunc ea phibet: sed abominādos deos: uel dæmones suos q̄ ista petiuerunt: profundo siqd̄ satis malignitatis suae argumento: tale sacrificiꝝ flagitātes: quo nō magis fuso cruore pecudū: q̄ pfligata uirtute hominum pascerētur nā utiq; tunc nec hostes: nec fames: nec morbi: nec prodigia deerant: imo tūc plurima erāt: sed theatra non erāt: i qbus qd̄ incredibile dictu est: ad aram luxuriā uirtutum uicti mae trucidantur. Carthaginensibus aliquando uisum est homines imolare: sed male praesumpta persuasio breui peatermissa est: a Romanis uero exactum est: ut semetipſos perditioni ipēderent. Factū esse sic fatent̄: & clamant: ut fiat: q p̄ mactanda gregis sui pecude fortasse offenderētur: & p̄ interficiēda cordis sui uirtute lætantur: quin potius Nasicae erubescāt: q̄ christianis exprobrandū putant: & nō nobis de hostibꝝ quos semper habuerunt: sed illi de teatro: qd̄ haberi phibuerat: conquerant̄. Igit̄ in Hispania sergius Galba praetor Lusitanos citra Tagū flumē habitantes cuz uolūtarios i deditiōnē recēpisset: p̄ scelus interfecit: simulans enim de cōmodis eorū se acturū fore: a circūpositis militibus cūctos inermes incautosq; p̄strauit: q̄ res postea uniuersae Hispaniae propter Romanorū perfidiā causa maximi tumultus fuit.

Iterum bellum terribile ortum est in Hispania.

Capi. XXI.

Anno ab urbe condita. dc. ii. Lucio Censorino & Marco Manlio consulibus tertium Punicū bellū exortū est. Igit̄ cuz senatus delendam Carthaginē censuisset profecti i Aphricā consules & Scipio tunc tribunus militū ppe Vticam maioris Aphricani castra tenuerunt. Ibi Carthaginensibus euocatis: iussisq; ut arma & naues traderēt: nec moratis tāta uis armorū repēte tradita est: ut facile tota ex his Aphri-

ca potuisset armari. Sed Carthaginenses postquam arma tradiderunt & relicta urbe secedere pericula mari. x. M. passuum iussi sunt: dolorem ad desperationem contulerunt: aut defensorum civitatem: aut cum ipsa per ipsam sepeliendi: ducesque sibi duos creaverunt Hasdrubales: armaque primum facere aggressi aeris ferrique iopiam auri & argenti metallis suppleverunt: consules oppugnare Carthaginem statuerunt: cuius situs huiusmodi fuisse dicitur. Vigintiduo millia passuum muro amplexa tota mari pene cingebatur absque faucibus: quae. iii. M. passuum aperiebantur. Is locus murus. xxx. pedes latum habuit saxo quadrato in altitudine cubitorum. xl. Arx: cui Byrsae nomen erat: paulo amplius quam. ii. M. passuum tenebat. Ex una parte murus communis erat urbis & Byrsae imminens mari: quod mare stagnum uocabatur: quoniam obiectu protentae linguae tranquillatur. Consules igitur quis aliquantam muri partem quassatam machinis diruissent: tamen a Carthaginensibus uicti ac repulsi sunt: quos fugientes Scipio repulso intra muros hoste defendit. Censorinus in urbem rediit. Manlius omissa Carthagine ad Hasdrubalem arma conuertit. Scipio Masinissa mortuo inter Masinissae filios tres Numidiae regnum diuisit: quo circa Carthaginem reuerso Manlius Terzagam urbem expugnauit atque diripuit. Duodecim. M. ibi Aphrorum caesa. sex. M. capta sunt. Hasdrubal Poenorum imperator Masinissae nepos subseliorum fragmentis in curia a suis propter suspicionem proditoris occisus est. Iuuenius praetor in Macedonia aduersus Pseudo Philippum congressus cum maxima clade totius Romani exercitus interfectus est.

Tertium bellum punicum actum est.

Cap. XXII.

Anno ab urbe condita. dc. vi. idest anno. l. post bellum Punicum secundum Gneo Cornelio & Lentulo Lucio Mummio consulibus Publius Scipio superioris anni consul deleuit Carthaginem suprema sorte molitus Cothonem ingreditur: ubi dum sex continuis diebus ac noctibus pugnat: ultia Carthaginenses de spatio traxit ad ditionem petentes: ut quos belli clades reliquos fecit: saltem seruire liceat. Primum agmen mulierum satis miserabile: post uirorum magis deformis descendit: nam fuisse mulierum. xxv. M. uirorum xxx. M. memoriae traditum est. Rex Hasdrubal se ultro dedit. Transfugae: qui Aesculapii templum occupauerant uoluntario praecipitio dati igne consumpti sunt. Vxor Hasdrubalis se duosque filios secum uirili dolore & furore foemineo in medium iecit iecidit: eundem nunc mortis exitum faciens nouissima regina Carthaginis: quem quondam prima fecisset. Ipsa autem ciuitas decem & septem diebus continuis arsit: miserumque spectaculum de uarietate conditionis humanae uictoribus suis praebuit. Diruta est autem Carthago omni mirabili lapide in puluerem comminuta. dcc. post anno quo condita erat. Multitudo omnis captiuorum exceptis paucis principibus uenundata est. Ita. iiii. postquam coeptum fuit anno: bellum Punicum tertium terminatum est. Sed mihi quolibet studiose quaerenti: ueruntamen homini tardioris ingenii nusquam omnino causa belli Punicum tertium: quam intantum Carthago accenderit: ut iuste euertere decerneretur: eluxit. Illudque me uel maxime mouet: quod si ita: ut in superioribus bellis euidentem in assurgentem causa & dolor accendebat: consultatione non opus erat. At uero cum alii Romanorum propter perpetuam Romanae securitatem delendam esse decernerent: alii uero propter perpetuam Romanae uirtutis curam: quam sibi semper ex suspicionem aemulae urbis impenderent: ne uigor Romanus bellis semper exercitus in languidam segnicem securitate atque ocio solueretur incolumen Carthaginem statui suo permittendam esse censerent: causam non ex iniuria lacescentium Carthaginensium: sed ex inconstantia torpescientium Romanorum ortam inuenio. Quod cum ita sit: cur christianis temporibus imputant hebetationem ac rubiginem suam: qua foris crassi: intus exiles sunt: qui porro ante. dc. fere an

nos: sicut sui timentes prudentesque prædixerant eotem illam magnam splendoris & acuminis sui Carthaginem perdiderunt. Itaque finem uolumini faciam: ne forsitan collidendo uehementius: discussa ad tempus rubigine: ubi necessarium acumen dicere non possum: superuacuum asperitatem inueniam: quæ obuiantem asperitatem nequaquam expauescerem: si interioris spem acuminis inuenirem.

Pauli Orosii in quintum historiarum librum præfatio.

Cio aliquantos post hæc deinceps permoueri posse quod uictoriae Romanæ multarum gentium & ciuitatum strage crebescunt quæ si diligente rappendant: plus damni inuenient accidisse: quæ commodi: neque enim paruipendenda sunt tot bella seruilia: socialia: ciuilia fugitiuorum: nullorum utique fructuum & magnarum tantum miseriarum. Sed conuiueo: ut quemadmodum uolunt: ita fuisse uideat: unde arbitror esse dicturos. Ecquid his temporibus beatius: quibus continui triumphus: celebres uictoriae: diuites prædæ: nobiles pompæ: magni ante currus reges: longo ordine uictæ gentes agebantur? Quibus breuiter respondetur: & ipsos de temporibus solere causari: & nos pro eisdem temporibus instituisse sermonem: quæ tempora non uni tantum urbi attributa: sed orbi uniuerso constat esse communia. Ecce quæ feliciter Roma uincit: tantum infeliciter quicquid extra Romam est uincit. Quam tunc si pededa est gutta hæc laboriosæ felicitatis: cui ascribitur unius urbis beatitudo in tanta mole infelicitatis: per quam agit totius orbis euersio? Aut si ideo felicia putantur: quia unius ciuitatis opes auctæ sunt: cur non potius infelicissima iudicetur: quibus miserabili uastatione multarum ac bene institutarum gentium potentissima regna ceciderunt? An forte aliud tunc Carthagini uidebatur: cum post annos. c. xx. quibus modo bellorum clades: modo pacis conditiones perhorrescens: nunc rebellem iterum: nunc suppliciter bellis pacem: nunc pace mutabat bella nouissimeque miseris ciuibus passim se in ignem ultima desperatione iacentibus: unus rogo tota ciuitas fuit: cui etiam nunc situ parua: moenibus destituta pars miseriarum est audire: quod fuerit. Aedat Hispania sententiam suam: cum per annos. cc. ubique agros suos sanguine suo rigabat: importunumque hostem ultro hostiatim inquietate: nec repellere poterat nec sustinere: cum se quique diuersis urbibus ac locis fracti: caede bellorum obsidionum fame exinaniti: interfectis coniugibus: ac liberis suis ob remedia miseriarum concursu misero ac mutua caede iugulabant. Quid nunc de suis temporibus sentiebat: ipsa postremo dicat Italia: cur per annos. cccc. Romanis utique suis contradixit: obstitit: repugnauit: si eorum felicitas: sua infelicitas non erat: Romanosque fieri reges dominos bonis communibus non obstabat. Non regno de innumeris diuersarum gentium populis diu antea liberis: tunc bello uictis: patria abductis: precio uenditis: seruitute dispersis: quod tunc sibi maluerint: quod de Romanis opinati sint: quod de temporibus iudicant. Omitto de regibus magnarum operum: magnarum uirium: magnæ gloriæ diu potentissimis: aliquando captis: seruiliter catenatis: sub iugum missis: ante currum actis: in carcere trucidatis: quorum tam stultum est exquirere sententiam: quam dux non dolere miseriam. Nos: nos inquam ipsos uitæque nostræ electionem: cui acquiescimus: consolamur. Maiores nostri bella gesserunt: bellis fatigati pacem petentes tributa obtulerunt. Tributum precium pacis est. Nos tributa pendimus: ne bella patiamur: ac per hoc in portum ad quem illi tandem pro euadendis malorum tempestatibus confugerunt: nos consistimus: & manemus. Igitur nostra tempora uiderimus: utrum felicia: certe feliciora illis ducimus: quæ: quod illi ultimo delegerunt: nos continue possidemus. Inquietudo enim bellorum: qua illi attriti sunt: nobis ignota est: in otio autem: quod illi post imperium Cæsaris: natiuitatemque Christi tenuiter gusta-

uerunt: nos nascimur: & senescimus: q̄ illis erat debita p̄sio seruitutis: nobis est libera collatio defensionis: tantumq̄ interest inter pr̄terita p̄sentiaq̄ tempora: ut quod Roma in usum luxuriæ suæ ferro extorquebat a nostris nunc in usum cōmunis reipublicæ conferat ipsa nobiscum. Aut si ab aliquo dicit: tolerabiliores parētibus nostris romanos hostes fuisse: q̄ nobis Gothos esse: audiat & intelligat: quanto aliter q̄ circa seipsuz agitur: sibi esse uideatur. Olim cum bella toto orbe feruebant: quæque prouincia suis regibus: suis legibus: suisque moribus utebatur: nec erat societas affectionum: ubi diffidebat diuersitas potestatum. Postremo solutas & barbaras gentes quis tandem ad societatem adduceret: quas diuersis sacrorum ritibus institutas etiam religio separabat? Si quis igitur tunc acerbitate malorum uictus patriam cum hoste deseruit: quæ tandem ignotum locum ignotus adiit? Quam gentem generaliter hostem hostis orauit? Cui se congressu primo credidit: non societate nominis inuitatus: nō communiōe iuris adductus: non religionis unitate securus? An parum exempli dederunt Buliris in Aegypto peregrinorum infelicitur incurrentium impiissimus imolator? Crudelissimaq̄ circa aduenas Dianæ Tauricæ litatura: sed magis crudelia sacra Thraciæ cum Polynestore suo usq̄ ad p̄p̄inuos hospites scelerata. Et ne antiq̄tatibus uidear imorari: testis est Roma de Pompeio interfecto: testis ē Aegyptus de interfecto Ptolemæo. Mihi autē prima qualescūq̄ motus p̄turbatione fugiēti: de cōfugiendi statione securo ubi q̄ patria: ubiq̄ lex & religio mea ē: nūc me Africa tā libenter accēpit: q̄ cōfidenter accessi: nūc me in q̄ ista Africa pace simplici excēpit: sinu proprio iure cōi: de qua aliquādo dictū: & uere dictū est. Hospitio prohibemur harenæ: Bella cient: primaq̄ uetāt consistere terra: nunc ultro ad suscipiēdos socios religionis & pacis suæ: beniuolum late gremium pandit: atq̄ ultro fessos quos foueat: inuitat.

Per fidem christianam ubiq̄ securum esse peregrinum.

Cap. I.

At itudo oriētis septentrionis copiositas: meridiana diffusio magnarū insularū largissimæ tutissimæq̄ sedes mei iuris & noīs sunt: quia ad christianos & Romanos romanus & christianus accedo: non timeo deos hospitis mei: non timeo religionem eius nece mea: nec habeo talem quem p̄timeam locū: ubi & possessori liceat perpetrare quod uelit: & peregrino nō liceat adhibere: quod conuēit ubi sit ius hospitis: quod meū non sit. Unus deus q̄ tp̄ibus q̄bus ipse innotescere uoluit: hanc regni statuit unitatē: ab omnibus & diligitur & timeat. Eædem leges quæ uni deo subiectæ sunt ubiq̄ dñant: ubiq̄q̄ ignot⁹ accessero: repētina uim tanq̄ destitutus non pertimesco. Inter romanos: ut dixi: romanus. Inter christianos: christianus. Inter homines homo: legibus imploro rempublicam: religione conscientiam: cōmuniōne naturam. Vtor tēporarie omni terra quasi patria: quia quæ uera est: & illa quam amo: patria ī terra penitus non ē. Nihil pdidi: ubi nihil amaui: totumq̄ habeo quod do. Quem diligo mecum ē: maxime quia & apud omnes idē est: qui me nō modo notum oībus: uerū & p̄ximū facit: nec egentē deserit: quia ip̄ius ē terra & plenitudo eius: ex qua oībus oīa iussit eē cōmunia. Hæc sunt nostrorū tēporū bona: quæ in totū: uel in tranquillitate p̄ntium uel in spe futuroꝝ: uel in p̄refugio cōmuni nō habuere maiores: ac per hoc incessabilia bella gesserūt: quia mutandarū sedium cōmuniōne non libera p̄sistēdo in sedibus suis aut infelicitur necati sunt: aut turpiter seruiērūt. Quod clarius promptiusq̄ ip̄is uetere gestis p̄ ordinē explicatis ap̄iet. Anno ab urbe cōdita sexcētesimosexto: hoc ē eodeꝝ anno: quo & Carthago deleta ē: Gneo Cornelio Lētulo & Lucio Mūmio consulibus: ruinam Carthaginis euersio Corinthi subsequuta est: quarum potentissimarum urbiū paruo unius tēporis itervallo p̄ diuersas mundi partes miserabile colluxit incendium: nam

eum Metellus p̄ter achæos Boetiosq; duobus bellis: hoc ē primo apud Thermopylas iterum in Phocæis deuicisset: quoz̄ priore bello occisa esse. xx. M. secundo. vii. M. cæsa Claudi⁹ hi storicus refert. Valerius Antias in Achaia pugnatum eē & .xx. M. Achæo rū cū duce suo Dieuo cecidisse cōfirmat. Polybius uero Achiu⁹: quīs tunc in Aphrica cū Scipiōe fuerit: tamē q̄a dōesticā cladē ignorare nō potuit: semel in Achaia pugnātū Critolao duce asserit. Dieuū uero adducētē ex Arcadia milites ab eodem Metello præ tore oppressum cum exercitu docet. Sed de uarietate discordantium historicorum ali- quanta iam dixim⁹: quorum sufficiat detecta hæc & male nota mēdacioz̄ nota: quare par̄ credendum esse in cæteris euidenter ostēdūt: q̄ in his quoq; quæ ip̄i uiderūt diuer- si sunt. Igit̄ post exticta toti⁹ Achaia p̄sidiā: destitutaq; urbium euerfionez̄ Metello p̄to re meditate cōsul Mūmius repētinus cū paucis uenit in castra: q̄ dimisso statim Metel- lo Corinthū sine mora expugnauit: urbē toto tunc orbe oīum opulētissimam: quippe quæ uelut officina oīum artificū atq; artificioz̄: & emporium cōc Asiae atq; Europa: p̄ multa retro sæcula fuit. Permissa crudeliter etiā captiuīs p̄dandi licentia: sic omnia cædi- bus ignibusq; cōpleta sunt: ut de muroz̄ ambitu quasi e camino in unū apicem coarta tum exundaret incēdium. Itaq; plurima pte populi ferro flāmīsq; consumpta: reliq; sub corona uendita ē. Vrbe incensa muri fundit⁹ diruti sunt. Muralis lapis in puluerez̄ re- ductus. Præda ingens erepta ē. Sane cum ppter multitudinem & uarietatem statuaz̄ simulachrorūq; ī illo ciuitatis: incendio pmixta ī unū auri argēti atq; æris oīa simul metal- la fluxissent: nouū gen⁹ metalli factū ē: unde usq; ī hodiernū diē: siue ex ip̄o: siue ex imi- tatiōe eius æs Corinthium: sicut memoriæ traditum ē: & Corinthia uasa dicuntur.

Iterum bella grauiā surrexisse in Hispania.

Cap. II.

Idem cōsulibus Viriatus ī Hispāia gener Lusitanus homo pastoralis & latro p̄mum infestādo uias: deinde uastādo puincias: postrēo exercitus p̄toz̄ & cōsu- lum romāoz̄ uicendo fugādo subiiciendo maxio terrori romanis omnib⁹ fu- it: siq̄dē Iberum & Tagum maxima & diuersoz̄ locoz̄ flumina late transgredienti: & puaganti Gaius Vecilius prætor occurrit: cōtinuo cæso usq; ad internitionez̄ pene om- ni exercitu suo: uix ipse prætor cū paucis fuga lapsus euasit. Deinde Gaium Plautium p̄torem idē Viriatus plius multis fractum fugauit. Post etiā Claudius Vnimānus cum magno apparatu belli instruct⁹ contra Viriatū missus: quasi pro abolenda superiore ma- cula turpiorem auxit ipse infamiam: nam congressus cum Viriato uniuersas: quas se- cum deduxerat: copias: maximasq; uires romani exercitus amisit. Viriatus trabeas fa- sces: cæteraq; insignia Romana in montibus suis trophea præfixit. Eodem tempore ccc. Lusitani cuz̄. M. Romanis in quodam saltu contraxere pugnam: in qua. lxx. Lusi- tanos: romāos autem. ccc. xx. cecidisse Claudius refert. Et cum uictores Lusitani spar- si ac securi abirent: unus ex his longe a cæteris segregatus cum circumfusus equitib⁹ pe- des ipse deprehensus: unius eorum equo lancea perfosso ipsius equitis ad unum gladii ictum caput defecuisse: ita omnes metu perculit: ut prospectantibus cunctis: ipse con- temptim atq; ociosus abscederet. Appio Claudio Quinto: Cæcilioque Metello consu- libus Appius Claudius aduersus Salascos Gallos congressus: & uictus decem. M. militum perdidit. Reparata pugna. v. M. hostium occidit: sed cum iuxta legem: qua constitutum erat: ut quisquis quinque millia hostium peremisset: triumphandi habe- ret potestatem. Iste quoque cum triumphum expectasset: propter damna uero supe- riora non impetrauisset: infami impudentia atque ambitione usus priuatim: cum tri- bus triumphauit. Lucio Cæcilio Metello & Fanio Maximo Seruiliano consulibus ter cætera prodigia Androginus Romæ uisus: iussu Haruspicum in mare mersu

est: sed nihil impiæ expiationis procuratio profecit: nam tanta subito pestilentia exorta est: ut ministri quoq; faciendorum funerum primuz non sufficerent: deinde non essent. Itaq; magnæ domus uacua uiuis plene mortuis remanserunt. Largissimæ introrsum hæreditates: & nulli penitus hæredes. Deinde iã nō solū in urbe uiuēdi: sed etiam appropinquādi ad urbē negabafacultas. Tã sæui p totā urbē tabescētū sub tectis: atq; in stratis suis cadaueꝝ putores exalabant. Expiatio illa crudelis: & uia mortibꝝ hoīum morte hoīs instruens: tãdem Romanis inter miseras erubescētibus: q̄ misera & uana esset innotuit. Ante enim in suffragium pueniendæ cladis ē habita: & sic pestilētia subsecuta est: quæ tamē sine ullis sacrificioꝝ satisfactiōibus tātummodo secundū mēsuraz arcani iudicii expleta correptiōe sedata est: quā si artifices illi circumuentionū aruspices sub ipsa: ut assolēt: declinatiōe morborum forte celebrassent: proculdubio subsidiis: & ritibus suis reductæ sanitatis gloriā uendicassēt. Ita misera & ad sacrilegia male religiosa ciuitas mēdaciis: qbus liberari nō poterat: eludebat. Igitur Fabius cōsul cōtra Lusitanos & Viriatū dimicās Baccīā oppidum: quod Viriatus obsidebat: depulsis hostibꝝ liberauit: & in deditiōē cū plurimis aliis castellū recēpit. Fecit facinus etiā ultimis barbaris Scythiæ: nō dicā romanæ fidei & moderationi execrabile. Quingētis enim principibus eoz quos societate inuitatos deditiōnis iure suscepit: manus præcidit. Pompeius sequētis āni consul fines numātinorum ingressus: accepta maxima clade discessit: non solū exercitū pene omni profligato: ueꝝ etiam plurimis nobiliū: q̄ eius militiæ aderāt: interēptis. Viriatus aut cum p. xiiii. ānos romanos duces atq; exercitus p̄triuisset: insidiis suoꝝ interfectus ē: in hoc solo romāis circa eū fortiter agētibꝝ: q̄ percussores eiꝝ indignos p̄mio iudicārūt. At ego nō mō nunc: ueꝝ etiā sæpe itertexere orientis illa inextricabilia bella poterā: quæ raro unq̄ nisi sceleribꝝ aut incipiūt: aut terminantur sed romanoz: cū quibus nobis actiō ē tanta sunt ut iure fastidiant aliena. Mithridates tunc siquidē rex Parthoz sextus ab Arsace: uicto Demetrio præfecto: Babyloniam urbem: finesq; eius uniuersos uictor inuasit. Oēs præterea gentes: quæ inter Hidaspē fluiuium & Indum iacent: subegit. Ad Indiā quoq; cruentū extendens imperiū Demetriū ip̄m sibi secūdo bello occurrentē & uicit & cēpit: quo capto Diodorus q̄dam cum Alexandro filio regnū eius & regiū nomen usurpauit: q̄ postea ipsum Alexandrum filiū quē participem piculi i puadēdo regno habuerat: ne in obtinēdo cōsortē haberet: occidit. Marco Emilio Lepido & Gaio Hostilio Mācino cōsulibus prodigia apparuere diuersa: & quantum in ip̄is fuit ex more curata sunt: sed non semper aucupatoribꝝ euentuum & structoribꝝ fallaciæ haruspicibus opportuni casus suffragantur: nanq; Mancinus cōsul: postq̄ a Popilio apud Numantiā suscepit exercitum: adeo prælia infeliciter cuncta gessit: atq; in id suprema desperatione perductus est: ut turpissimum foedꝝ cum numantinis iisdem facere cogeretur: quibus & Pompeius iam aliud æque infame foedꝝ cum iisdē numantinis paulo ante pepegisset. Senatꝝ dissoluit foedus. & Mācinum tradi p̄cepit numantinis: q̄ nudato corpe: maibus post tergū reuinctis ante portas numantino rum est expositus: ibiq; usq; in noctē manens: a suis desertus: ab hostibus autem nō susceptus lachrymabile utrisq; spectaculum præbuit.

Quod falsa numina sibi usurparunt Romani.

Cap. III.

Xclamare hoc loco dolor exigit: cur falso uobis romani magna illa numina iustitiæ ac fidei fortitudinis & misericordiæ uendicatis? A numantinis hæc uerius discite. Fortitudine opus fuit: pugnādo uicerūt. Fides exigebatur: credētes aliis secundum se: quos occidere potuerant: pacto foedere dimiserunt. Iustitia pbanda erat: p̄bavit eā uel tacitus senatus: cū iudē Numantini per legatos suos aut inuiolatam

pacē solā: aut oēs quos pignore pacis accepto uiuos demiserāt: repositēbāt. Misericordia examināda uidebat: satis documēti dederūt uel emitēdo ad uitaz inimicum exercitū: uel ad poenā nō recipiendo Mācinū. Mācinus ne rogo dedendus fuit: q̄ uicti exercitus ipēdētem trucidationē prætētū boni pacti fœderis dispulit: Qui periclitantes patriæ uires in meliora tēpora reseruauit: At si displicuit fœdus quod pactum est cur miles hoc pignore redemptus: aut cum reuerteret recaptus est: aut cum repeteret redditus nō est: At si placuit seruati militis qualiscunq̄ puilio: cur Mancinus q̄ hoc pepigit solus deditus fuit: Nup̄ Varro ut p̄propera pugna iniret: collegā Paulū obluētate impulit: trepidantē præcipitauit exercitū: infelices copias apud infames illas romāis cladi bus Cānas nō disposuit certamini: sed opposuit morti plus q̄. xl. M. ibi militum romanorū sola ipatiētia sua: de qua sibi uictoriā iam dudū Hannibal p̄sumebat: amisit. Collega etiā Paulo: quo tandē uiro pdito nouissime in urbez pene sol⁹ impudentissime redire ausus meruit impudentiæ suæ p̄m̄ium: nā gratiæ ei: q̄ de republica non desperass̄ quam tamen ipse fecerat desperatam: publicæ in senatu actæ sunt. Porro autē Mancinus qui sorte bellica circumuentum exercitum ne perderet: laborauit: ab eodez senatu deditōne damnatus est. Scio Romanis & illud in Varrone displicuisse: sed tempori concessum est: & hoc in Mancino placuit: sed secundū tēpus p̄sumptum est: atq̄ ideo ab initio p̄fecistis: ut nec ciuis cōsulat cōueniēter igratis: nec hostis fideliter credat infidis. Interea Brut⁹ in interiore Hispāia. lx. M. Gallogræcorū: q̄ Lusitāis auxilio uenerāt: a primo bello & difficili: quāuis incautos circūuenisset: op̄p̄ssit: quorū in eo p̄lio. l. M. occisa. sex. M. capta referunt: pauci fuga euaserunt. In citeriore Hispania Lepidus pro cōsul Vacceos innoxia gentem & supplicem: & senatu phibēte pertinaciter expugnare tentauit. Sed mox accepta clade grauissima improbæ ptinaciæ poenas luit. sex. M. q̄p̄pe romanorū in hoc iniusto bello iustissime cæsa sunt: reliqui exuti castris: armis etiam pditis euaserunt. Nec minus turpis hæc sub Metello clades: q̄ sub Mancino fuit: quā nunc sibi hæc tēpora loco felicitatis ascribant: non dico Hispani tot pulsati fatigatiq̄ bellis: sed ipsi romani tā cōtinuis subacti cladibus: totiensq̄ superati: ut nō exprobrē quot prætores eorū: quot legati: quot cōsules: quot legiōes: quātiq̄ exercit⁹ cōsumpti sunt. Illud solū reuoluo: quāta fuerit timoris amētia. Miles Romanus hebetatus: ut iā nec ad expimentum q̄dem belli cohibere pedē: atq̄ affirmare aīum posset: sed mox conspecto Hispano specialiter hostem diffugiens: uinci se pene prius crederet: q̄ uideri. Quo argumento patet apud utrosq̄ misera illa tempora iudicata: cuz & Hispani & si uincere poterant: inuiti tamē desererent oia sua dulcia: & bella externa tolerarent: & romani q̄to impudentius alienæ q̄eti sese ingererent: tanto turpius uincerentur.

In urbe Roma puerum natum nouum monstrum: & in Sicilia montem Aetnam uastos ignes eructasse.

Cap. IIII.

Seruius Fuluius Flacco: & Quinto Calphurnio Pisone cōsulibus: Romæ puer ex ancilla natus est quadrupes: quadrimanus: oculis. iiii. auribus totidem: natura uirili duplex. In Sicilia mons Aetna uastos ignes eructauit: ac fudit: q̄ torrentum modo per p̄cipites prona: proxima quæq̄ corripientibus exusser̄ flammis longinquiore autem fauillis calidis cum uapore graui late uolitantibus torruerūt: q̄d Siciliae semper uernaculum genus monstri non portendere maluz aslolet: sed inferre. In Bononiēsi agro fruges in arboribus natæ sunt. Igit̄ in Sicilia bellū ciuile ortū est: q̄d adeo graue & atrox multitudine seruorū tunc ad arma instructorum copiaq̄ & magnitudine uirium fuit: ut non dicam prætores romanos: quos penitus profligauit: sed cōsules quoque terruerit. nam septuaginta milia seruorum: tum in arma conspiran

tium fuisse referunt: excepta urbe Melana: quæ seruos liberaliter habitos in pace continuit. Cæterum Sicilia in hoc quoque miserior est: quia insula: & nunquam erga pactum suum iuris idonea: nunc tyrânis subiecta: nunc seruis: uel illis dominatu improbo exigentibus seruitutem: uel istis præsumptione puerfa cõmutantibus libertate: maxime quia clausa undique mari egerere foras non facile potest intestinum malum. Viperinam quippe conceptionem perditionis suæ aluit sua libidine aucta: sua morte uicturam. In hac autem seruilis tumultus excitatus: quanto rarior cæteris: tanto truculentior est: quia intentione commouetur libera multitudo: ut patriam augeat: seruilis ut perdat.

Scipio consul creatus Numantiam deleuit.

Capi. V.

Nno ab urbe condita. dc. xx. cum maior pene infamia de fœdere apud Numantiam facta: quæ apud Caudinas quondam furculas pudore: romanæ frontis oneraret: Scipio Africanus consensu omnium ex tribuno consul creatus: atque ad expugnandam Numantiam cum exercitu missus est. Numantiam autem citerioris Hispaniæ haud procul a Vaccis & Catabris in capite Gallitiæ sita: ultima Celtiberorum fuit: hæc per annos. xiiii. cum solis. iiii. M. suorum. xl. M. romanorum non solum sustinuit: sed etiam uicit: pudendis quoque fœderibus affecit. Igitur Scipio Africanus Hispaniam ingressus: non ilico se ingessit hostibus: ut quasi incautos circumueiret: sciens nunquam id genus hominum adeo in oculum corpe atque animo resoluere: ut non ipsa qualitate habitudinis suæ apparatus aliorum precelleret: sed aliquandiu militem suum in castris uelut in scholis exercuit. Et cum partim æstatis totamque hyemem: ne attentata quidem pugna transgressisset: sic quoque parum prope modum hæc profecit industria: namque ubi copia pugna facta est: exercitus romanus oppellus impetu numantinorum terga conuertit: sed increpatione & minis obiectantis sese consulis: manuque retinentis tandem indignatus in hostem rediit: & quem fugiebat: fugere compulit. Difficilis in relatu fides numantinos effugauerunt: & fugientes uidere romani. Vnde quis Scipio: quia præter spem acciderat: lætatus & gloriatus esset: tamen ultra bellum aduersus eos audendum non esse professus est. Itaque Scipio insistendum inopinatis prouentibus censuit: urbem ipsam obsidione conclusit: & fossa circumdedit: cuius latitudo pedibus. x. altitudo. xx. fuit. Ipsum deinde uallum sudibus præstructum crebris turribus communiuit: ut si qua ab erumpente hoste in eum tetaret irruptio: iam non quasi obsessor cum obsesso: sed uersa uice obsessus obsesso repugnaret. Numantiam autem in tumulo sita haud procul a flumine Durio tria. M. passuum ambitu muri amplexabatur: quis aliqui asserant eam & pro situ & sine muro fuisse. Vnde credibile est: cum hoc spatii cura alendorum custodiendorumque pecorum: uel etiam exercendi ruris comodo: cum bello premeretur in cluserint ipsam arcem paruam natura munitam obtinentes. Alioquin tantam paucitatem hominum: tam amplum urbis spatium non munire magis quam prode uidebat. Igitur conclusi diu numantini: & fame trucidati deditio nem sui obtulerunt. Si tolerabilia iuberentur: sæpe etiam orantes iustæ pugnae facultatem: ut tanquam uiris moriliceret. Ultimo omnes subito duabus portis eruperunt: larga prius portione usi non uini: cuius ferax is locus non est: sed succo tritici per artem confecto: quem succum a calefaciendo celiam uocant. Suscitatur enim illa ignea uis germinis madefactæ frugis: ac deinde siccatur: & post in farinam redacta molli succo admiscetur: quo fermento sapor austeritatis & calor ebrietatis adiicitur. Hac igitur portione post longam famem recalescentes bello sese obtulerunt. Atrox diu certamen: & usque ad piculum romanorum fuit: iterumque romani pugnare se aduersum numantinos fugiendo probauissent: nisi sub Scipione pugnantibus. Numantini interfectis suorum fortissimis bello cedunt: compositis tamen ordinibus: nec sicut fugientes in urbem reuertuntur corpora interfectorum ad sepulcrum oblata accipere noluerunt. Nouissima spe de spatio in mortem omnes destinati clausam urbem

ipsi introrsum succēderunt: cūctiq; pariter ferro ueneno atq; igne cōsumpti sunt. Ro-
mani nihil ex his penitus habuere uictis præter securitatē suam: neq; n. euerfa Numā-
tia uicisse se magis numātinus: q; euasisse duxerūt: unū numātinū uictoris catēa nō te-
nuit unde triūphū dederit Roma non uidit. Aurum uel argentum: quod igni superēē
potuisset: apud pauperes non fuit. Arma & uestes ignis absumpsit.

Deleta Numantia cæteras gentes pacem petiisse. Cap. VI.

Gitur ea tēpestate cū hæc apud Numantiā gesta sunt: apud Romā Graccho-
rū seditiōes agitabant. Scipio autē cum deleta Numantia cæteras Hispāiæ gen-
tes pace cōponeret: Tiresum quēdam Celticū p̄cipē cōsultuit: qua ope res nu-
mantina aut prius inuicta durasset: aut post fuisset euerfa. Tiresus respondit. Concor-
dia inuicta discordia exitio fuit: quod romani tanq; sibi ac de se dictū exempli loco accæ-
perunt. q; ppe quibus iam de seditiōe discordātis totius urbis nunciabat. Carthagiē Nu-
mātiaq; deleta orit apud romanos utilis de prouisiōe collatio: & orit ifamis de ambitio-
ne contentio. Gracchus tribunus plæbis iratus nobilitati: q; inter auctores numantini
fæderis notatus esset: agrū a priuatis eaten⁹ possessum populo diuidi statuit. Octauo
tribuno plæbis obsistente ademit impium: & successorem Numitium dedit. His causis
senatū ira: populum supbia inuasit: ac tunc forte Attalus Eumenis filius moriēs testa-
mento populum romanum imperio Asiæ hæredem succedere iusserat. Gracchus gra-
tiam populi precio appetens legem tulit: uti pecunia: quæ fuisset Attali: populo distri-
bueretur. Obsistente Nasica etiam Pompeius spondit: se Gracchum cum primum
magistratum adiisset: accusaturum.

In urbe ortam seditionem grauem: & in Sicilia seruilem cōtagionem. Cap. VII.

Gracchus cum niteret: ut ipse tribunus plæbis subsequēte anno permaneret
cūq; comitiōe die seditiōes populi accederet: auctore Nasica inflāmata nobili-
tas fragmentis subseleiorū plæbē fugauit. Gracchus per gradus qbus itur sup
Calphurniū fornicē detracto amiculo fugiēs iētus fragmēto subseleii corruit. Rursusq;
assurgens alio iētū clauæ cerebro ipactæ exanimatus ē. Ducenri p̄terea in ea seditiōe in-
terfecti: eorumq; corpora in Tyberim piecta sunt: ipsius quoq; Gracchi inhumatū ca-
dauer extabuit. Orta p̄terea in Sicilia belli seruilis cōtagio: multas late infecit prouinci-
as: nā & Minturnis. cccc. l. serui in crucē acti: & Sinuesiæ ad. iiii. M. seruorū a Q uinto
Metello & Gneo Seruilio cæpione oppressa sunt. In metallis quoq; Atheniensiu; idē
tumultus seruilis ab Heraclito p̄tore discussus est. Apud Delon & serui nouo motu in-
tumescentes oppidāis p̄uenientibus pressi sunt ab seq; illo primo Siciliensis mali fomi-
te: a quo iste uelut scintillæ emicantes diuersa hæc incendia seminauit. In Sicilia enim
post Fuluiū cōsulē Piso cōsul Mamerciuū oppidū expugnauit: ubi octo. M. fugitiuorū
interfecit: quos autē capere potuit patibulo suffixit: cui cum Rutilius consul successisset
idem quoq; Taurominiū & Aetnā firmissima fugitiuorū refugia bello recæpit: ubi am-
plius q. xx. M. tunc seruorū trucidata referunt. Misera p̄fecto talis belli & inextricabilis
causa. Pereundū utiq; dominis erat: nisi insolecentibus ferro obuiā iretur. Sed tamen
in ipsis quoq; infelicissimis damnis pugna: & infelicio ribus lucris uictoria: quanti pe-
riere uicti: tantum perdidere uictores.

Attalum regem Asiæ testamento Asiā reliquisse romanis. Cap. VIII.

Anno ab urbe cōdita. dccc. lxxii. Publius Lycinius Crassus cōsul & pontifex maxi-
mus: aduersus Aristonicū Attali fratrem q traditā testō romanis Asiā puase-
rat: cū instructissimo ē missus exercitu. Præterea magnis regibus: hoc est Ni-
comede Bithiniæ: Mithridate Ponti & Armeniæ: Ariarathe Cappadociæ: Philo-

mene Paphlagoniæ: corūq; maximis copiis adiutus: conserto tamē bello uictus est: & cū exercitu post plurimaz cædem in fugam acto: ipse iā circūuētus ab hostibus: & pene captus esset: uirgā: qua erat usus ad equū i oculū Thracis ipegit. Barbarus autē cū ira & dolore exarsisset: latus Crassi gladio transuerberauit. Ita ille excogitato genere mortis effugit: & dedec⁹ & seruitutē. Perpēna cōsul: q; Crasso successerat: audita morte Crassi & clade exercitus Romani raptim in Aliam peruolauit: Aristonicum recenti uictoria furiantem improviso bello adortus: nudatum omnibus copiis in fugam uertit. Cū q; Stratonicem urbem: ad quam ille confugerat obsidione cinxisset: trucidatum fame ad deditionem coegit. Perpenna consul apud Pergamum correptus morbo diē obiit. Aristonicus uero ductus ad urbem Romam iussu senatus in carcere strangulatus est. Eodem anno Ptolemæi Alexandrinorum regis uita misera miserioem uitæ exitum dedit. Is enim sororem suam stupro cognitam: ac deinde in matrimonio recaptaz turpius q; duxit: abiicit. Priuignam uero suam: hoc est filiam sororis & coniugis: coniugem asciiuit: filiumque suum: quem ex sorore susceperat: necnon & filium fratris occidit. Quamobrez tantis incestis parricidiisq; execrabilis ab Alexandrinis regno pulsus est. Iisdem temporibus Antiochus non contentus Babylonia atq; Hecharbana totum Mediæ imperium aduersus Pharaathē Parthoz regē cōgressus uictus est: qui cum in exercitu suo. ccc. M. armatorum habere uideretur. c. M. & amplius calonum & lixaruz immixta scortis & histrionibus trahebat. Itaq; facile euz uniuerso exercitu suo Parthorum uiribus oppressus interiit. Gaius Sempronius Tuditano & Marco Acilio consulibus Publium Scipionem Africā pridie pro concione de periculo salutis suæ cōtestatum: quod sibi pro patria laboranti ab improbis & ingratis denūciari cognouisset: alio die mane exanimem in cubiculo suo repertum non temere inter mala Romanoz maxima recensuerim: præsertim cum tantum in ea urbe Africani uigor & modestia ualeret: ut facile uiuo eo neq; sociale neque ciuile bellum posse existere crederetur. Hūc quidam uxoris suæ Semproniz: Gracchorum autem sororis dolo necatum ferunt: ne scelerata: ut credo: familia: atque in perniciem patriæ suæ nata: iter impias seditiones uirorum non etiam facinoribus mulierum esset immanior.

Iterum Aetnam uasto tremore exundasse igneis globis. Cap. IX.

Arco Aemilio & Lucio Oreste consulibus: Aetna uasto tremore concussa exundauit igneis globis. Rursusq; alio die Lypara isula & uicinum circa eaz mare intātū efferbuit: ut adustas quoq; rupes dissoluerit: tabulataq; nauiu; liquefactis cæris extorruerit: exaniatos pisces supnatates excoxerit: hoīes quoq; nisi q; lōgius potuere diffugerē: reciprocato anhelitu calidi aeris adustis introrsū uitalibus suffocauit.

Vbi in Africa a bellorum excidiis cessatum est: horribilez & inusitatam perditionem locustarum secutam. Cap. X.

Arco Plautio Isæo & Marco Fuluiō Flacco cōsulibus uix dum Africam a belloz excidiis gescentem: horribilis & inusitata perditio consecuta est: nanq; cum per totam Africam immensæ locustarum multitudines coaluissent: & non modo iam spem cūctam frugū abrasissent: herbasq; omnes cū parte radicū & folia arboz cum teneritudine ramoz consumpsissent: uerū etiā amaras cortices atq; arida ligna profissent: repentino arreptæ uēto: atq; i globos coactæ: portataq; diu per aerem Africano pelago immersæ sunt. Harz cum immensos acruos longe undis urgentibus fluctus p extenta late littora ppulissent: tetræ nimis atq; ultra opinionem pestiferū odorem tabida & putrefacta congeries exhalauit. Vnde omnium pariter animatium tāta pestilētia cōsecuta est: ut auium pecudum ac bestiaz corruptiōe aeris dissolutaruz

putrefacta passim cadauera uitium corruptiōis auferent. At uero quanta fuerit hominum lues: ego ipse dum refero: toto corpore phorresco: siquidem in Numidia ī qua tunc Micipsa rex erat. dccc. M. hominum: circa oras uero martimas quæ maxime Carthaginensi atq; Vticensi littori adiacet: plus q̄. cc. milia pisse traditum est. Apud ipsas uero Vticā ciuitatē. xxx. milia militum: quæ ad præsidium totius Africæ ordinata fuerant extincta atq; abrafa sunt. Quæ clades tā repētina ac uiolenta istitit: ut tunc apud Vticā sub una die p unā portā ex illis iunioribus plus q̄. M. d. mortuos elatos fuisse narretur. Vegetamē pace & gratia omnipotentis dei dixeris: de cuius misericordia & in cuius fiducia hæc loquor: quis & tēporibus nostris exoriatur aliquādo hæc diuersis partibus locustæ: & plarumq; etiam: sed tolerabiliter lædāt: nunq̄ tamē temporibus christianis tanta uis inextricabilis mali accidit: ut pncies locustarū: quæ nullo modo ferri uiua potuisset: mortua plus noceret: & quādiu uiuente peritura erant omnia: ea perdita pereūtibus magis omnibus optandum fuerit: ne periret.

Post euersam Carthaginem iterum iussum est eam restitui. Capi. XI.

ANno ab urbe condita. dc. xxxvii. Lucio Cæcilio Metello & Quinto Tito Flaminio consulibus Carthago ī Africa restitui iussa. xx. & secūdo demū āno: q̄ fuerat euersa: deductis ciuū romanorū familiis: quæ eā incolerent: restituta & repleta ē: magno āte pdigio præcedēte: nam cū mēsores ad limitādū Carthaginensem agrum missi stipites terminorum indices fixos: nocte a lupis reuullos mordicus: corrososq; reperissent: aliq̄ diu hæsitātū ē: utq; Romanæ paci expediret: Carthaginez reformari. Eodem anno Gaius Gracchus Gracchi illius: qui iam occisus in seditione fuerat frater: tribunus plæbis per tumultum creatus: magna reipublicæ pernicies fuit: nam cum sæpe populum Romanum largitionib; promissisq; nimis in acerbissimas seditiones excitauisset: maxime legis Agrariæ causa: pro qua etiam frater eius Tiberius Gracchus fuerat occisus: tandem a tribunatu Minutio successore decessit. Minutius tribunus cum maxima ex parte decessoris sui Gracchi statuta conuulsisset: legesq; abrogasset: Gaius Gracchus cum Fulvio Flacco igēti stipatus agmine Capitolium: ubi concio agitabat: ascēdit. Ibi maximo tumultu excitato: quidā præco a Gracchanis interfectus: uelut signū belli fuit. Flaccus duobus filiis armatis cinctus: comitante etiā Graccho togato: breuēq; gladiū sub sinistra occultante: quis & præconē frustra præmississet: q̄ seruos ad libertate; uocaret: Ianū tanq̄ ī arce occupauit: cōtra quē Decius Brutus uir cōsularis a cliuo publico cum igenti certamine irruit. Ibi diu obstinatissime dimicauit Flaccus. Gracchus postq̄ in tēplū Mineruæ successerat: gladio icūbere uolēs iteruētū licitoris retētus est. Itaq; cū diu anceps bellum agitaret: tadē sagittarii ab Opimio missi cōsertā multitudinē disturbauerunt. Duo Flacci pater filiusq; cū p ædē Lunæ ī domū priuatā defiluisset: foresq; obiecisset: rescisso craticio pariete: cōfossi sūt. Gracchus pro se amicis pugnatibus ac peuntibus ægre ad pōtē subliciū puenit: ibiq; ne uiuus caperetur: ceruicē seruo suo præbuit. Caput Gracchi excisū consuli allatū ē: corpus ad Corneliæ matris Missenū oppidū deuectū est. Hæc autē Cornelia Africani maioris filia Missenum post prioris filii mortem secesserat. Bona Gracchi publicata sunt. Flaccus adolescens in roboꝛe necatus est. Ex factione Gracchi. cc. l. homines in Auētino mōte cæsi referuntur. Opimius cōsul sicut ī bello fuit fortis: ita in quæstione crudelis: nam amplius q̄ tria .M. hominū supplicis necauit: ex qbus plurimi ne dicta qdē causa innocentes interfecti sūt. Iisdē tēporibus Metellus Baleares insulas bello puagat; edomuit: & piraticā īfestationē: quæ ab ill dē tūc exoriebatur plurima icolarū cæde cōpressit. Gneus quoq; Domitius proconsul Allobroges Gallos iuxta oppidum Vindaliū grauissimo bello uicit:

maxime cum elephantorum noua forma equi hostium hostesq; conterriti diffugisset.
xx. M. ibi Allobrogum caesa referuntur. iii. M. capta sunt.

Aetnam ultra solitum exarsisse.

Cap. XII.

Odem tempore Aetna mons ultra solitum exarsit: & torrentibus igneis super
fusis lateq; circumfluentibus Catinam urbem finesq; eius oppreffit: ita ut te-
cta aedium calidis cineribus praestita & praegravata corruerent: cuius leuandae
cladis causa senatus. x. annorum uestigalia Catinensibus remisit.

Gallia Fabio uicti penes Rhodanum: & a Matio circa alpes. Cap. XIII.

Anno ab urbe condita. dc. xxviii. Fabius consul Bitunto regi Arneruorū Galliae ci-
uitatis bellū maxio instructu comparati adeo cū paruo exercitu occurrit: ut Bitin-
tus paucitate Romanorū uix ad escā canibus: quos ī agmine habebat: sufficerē
posse iactaret: q; cū sibi ad trāsferēdas copias unū pōtē Rhodani fluminis parū eē intel-
ligeret: aliū cū paucis litribus catenisq; cōnexū supstratis cōfixisq; tabulis struxit. Con-
serta pugnas: & diu grauius agitata uicti Galli: cōuersisq; ī fugā dū q; sibi timet: coacer-
uatis icōsulte agminibus praepro- pōtū trāsitu pōtis uicula ruperūt: ac mox cū ipsis lintri-
bus merfi sūt. c. lxxx. M. armatorū ī exercitu Bitinti fuisse traduntur: ex quibus. c. l. M.
uel caesa uel merfa sunt. Quintus Martius cōsul Gallorum gentem sub radice alpium
sitā bello aggressus est: q; cum se Romanis copiis circūseptos uiderent: belloq; ipares fo-
re itelligerent: occisis coniugibus ac liberis in flammās sese piecerunt. Qui uero pra-
occupantibus Romanis peragenda tunc mortis suae copiam non habuerant: captiq;
fuerant: alii ferro: alii suspendio: alii abnegato cibo sese consumpserūt: nullusq; omnino
uel paruulus superfuit: qui seruitutis conditionem uitae amore tolerare.

Iugurthae Numidarum regi bellū cōsensu romani populi indicit. Cap. XIII.

Anno ab urbe condita: dc. xxxv. Publio Scipione Nasica & lucio Calphurnio Be-
stia cōsulib; Iugurthae Numidarū regi bellū cōsensu populi Romani senatus i-
dixit. S; ego de Iugurtha ordinis tm loco & causa cōmemoratiōis breuiter p-
strinxi: q; ut de natura eius uaria atque itolerabili: ita & de rebus tā dolose: q; strenue
gestis: pp opimā scriptorū luculentia satis sufficiens apd oēs noticia est. Igitur Iugurtha Mi-
cipsae Numidarū regis adoptiuus: hāresq; inter naturales eius filios factus primūz co-
hāredes suos: id est Hyepsalē occidit: Adherbalē bello uictūz Aphrica expulit: Calphur-
niūz inde consulem aduersum se missū pecunia corrupit: atq; ad turpissimas conditiōes
pacis adduxit. Praeterea cū Romā ipse uenisset omnibus pecunia aut corruptis: aut at-
tētatis seditiones dissensioneseq; permiscuit: quā cum egrederetur: infami satis notauit
eulogio: dicens. O urbem uenalem & mature perituram: si emptorem inueneris. In se-
quenti anno Aulum Posthumium Posthumii consulis fratrem: quem is. xl. M. arma-
torum exercitui praefecerat apud Calamam urbem thesauris regis cōditis inhiantem
bello oppreffit: cui uicto ignominiosissimum foedus exegit: uniuersam pene Aphricāz
a Romanis deficientem regno suo iunxit. Postea tamen Metelli consulis integritate
& disciplina coercitus: duobus etiam proeliis uictus uidit praesente se & uastari Numi-
diam suam & non posse defendi: a quo in deditiōem coactus. ccc. obsides dedit: fru-
mentum atq; alios com meatus persoluturum sese spondit. iii. M. amplius perfu-
garum reddidit. Exin cum incertus in pace improbos non prohiberet excursus: Gaii
Marii consulis q; nō minore pene q; ipse praeditus erat astutia: Romanisq; uiribus fra-
ctus est: maxime postq; Marius urbem Capsam ab Hercule Phoenice: ut ferunt con-
ditam: regis tunc thesauris confertissimam dolo circumuenit & cepit. Diffidens dein
de propriis rebus & uiribus Iugurtha societatem cum Boccho maurorum rege fecit:

cuius equicat⁹ in immensum auctus marianum exercitum creberrimis incursionibus fatigavit. Postremum apud Cyrtham urbem antiquam Masinissæ regiam aduersum Romanos expugnationem eius parantes. lx. milia equitum instructus occurrit. Nunquam ulla Romano militi tumultuosior pugna & terribior fuit: adeo ut discursu & fremitu circumcursantium & impetentium equitum suscitatus puluis coelum subtexuerit: diem ademerit: noctemque obduxerit: tantus autem telorum nimbus ingruerit: ut nulla pars corporis esset ab ictu tuta: quippe quibus & uisus ad prospiciendum impedito caliginis: & expeditio ad cauendum compressione multitudinis deerat. Nec laborabat eques Maurus ac Numida: ut bene collocatum hostem opportuno teli impetu rimaretur: sed potius in incertum pila mittebant: certi:que uulnera incerta non esset. Ita coacti in unum Romani equites: in unum pedites densabantur. Intercapedini tanti periculi nox interueniens finem dedit. Eadem postera die & belli & periculi facies erat erumpere in hostem: quis stricto miles gladio non ualebat ferire: eminus enim iaculis repellabatur: fugere non poterat: undique enim uelocior ad persequendum eques incluserat. Iam tertia dies: & nullum undecumque suffragium: dira undique mortis facies obiciebat: tandem Marius consul forti desperatione spei uiam fecit: & cum uniuerso simul agmine prorupit e uallo: capoque sese simul e proelio dedit. Et cum iterum circumfusi hostes non solum agminis extrema laniarent: uerum etiam media excussis procul telis cederent: turbatosque Romanos insuper etiam aestu solis: intolerantia sitis: mortis circumstantia: usque ad extremum desperationis fatigaret: subito notum illud Romanorum aduersus Aphros tempestatum imbrumque suffragium caelo missum insperatae salutis fuit: siquidem repentina pluuia sitientibus Romanis & aestuantibus refrigerium potumque praebuit. Porro autem Numidis hastilia telorum: quae manu itorquere sine armentis solent: lubrica ac per hoc inutilia reddidit. Scuta etiam: quae elephantico corio extento atque durato habilia & tuta gestabant: cuius ea natura est: ut acceptum imbrem: tanquam spongia ebibat: ac per hoc intractabile repentino pondere fiat: quia circumferri non poterant: defendere nequiverunt. Ita ex insperato conturbatis destitutisque Mauris ac Numidis: Bocchus & Iugurtha fugerunt. Post hoc. l. M. armatorum nouissimo bello ab iisdem regibus obiecta haec quoque usque ad internitionem Romanis uincensibus caesa referuntur. Ex eo Bocchus spem belli abiiciens pacem petiuit: atque in precium pacis Iugurtham dolo captum cathenisque obrutum per Syllam legatum misit ad Marium: qui in triumpho ante currum cum duobus filiis suis actus: mox in carcere stragulatus est. Iisdem diebus obscenum prodigium ac triste uisum est. Lucius Aelius eques Romanus cum uxore & filia Roma in Apuliam rediens tempestate correptus est: qui cum filiam consternatam uideret: ut citius propioribus tectis succederent: relictis uehiculis: arreptisque eque filiarum uirginum equo insidentem in medium agmen accepit. Puella uero ictu fulminis exanimata est. Sed omnibus sine scissura aliqua uestimentis ademptis: ac pectoris pedumque uinculis dissolutis: monilibus etiam annulisque discussis: ipso quoque corpore illaeso: nisi quod obscenum in modum nuda: & lingua paululum exerta iacuit: equus quoque ipse quo utebatur: straturis frenis & cingulis dissolutis passim ac dispersis exanimis procul iacuit. Post hoc paruo intercessu temporis Lucius Vecturius eques Romanus Aemiliam uirginem Vestalem furtiuo stupro polluit. Duas praeterea uirgines Vestales eadem Aemilia ad participationem incesti sollicitas contubernalibus sui corruptoris exposuit ac tradidit. Indicio per seruum facto supplicium de omnibus sumptum est. Iisdem praeterea Iugurthini belli temporibus Lucius Cassius consul in Gallia Tigurinos usque ad oceanum persecutus: rursumque ab eisdem insidiis circumuentus occisus est. Lucius quoque Piso uir consularis legatus Cas

sui cōsulis interfectus. Gaius Publius alter legatus: ne residua exercitus portio quæ in castra cōfugerat: deleret: obsides & dimidiã partẽ rege omnium Tigurinis turpissimo fœdere dedit: q̄ Romæ reuersus a Cælio tribuno plæbis die dicta eo q̄ Tigurinis obsides dederat: i exiliũ pfugit. Scipio p̄cōsul capta urbe Galloꝝ: cui nomẽ ẽ Tolosa. c. M. ponderis auri: & argenti. cx. M. e tẽplo Apollinis sustulit: qđ cū ad Massiliã amicã populo Romano urbẽ cū p̄sidiis misisset: interfectis clã: sicut qđã cōtestant: qb̄ ea custodiẽda & p̄uehẽda cōmiserat: cūcta p̄ scel̄ furat̄ fuisse narrat: unde magna q̄stio post Rõæ acta ẽ.

Multas gentes in unum conspirasse: ut Romanũ nomen delerent. Cap. XV.

Nno ab urbe condita. dcxlii. Gaius Manilius & Quintus Cæpio proconsules aduersus Cimbroꝝ & Teutones Tigurinos & Ambronas Galloꝝ gentes: quæ tũc: ut i perium Romanum extiguerent: cōspirauerãt: missi puincias sibi Rhodano flumine medio diuiserũt: ibi dum iter se grauissima inuidia & contentione disceptant cum magna ignominia & periculo Romani nominis uicti sunt: siquidem in ea pugna Marcus Aemilius consularis captus atq̄ interfectus est. Duo filii consulis cæsi. lxxx. M. Romanor̄ sociorũq̄ ea tempestate trucidata. lx. M. calonum atq̄ lixarũ interfecta Antias scribit. Ita & ex omni penitus exercitu. x. tãtummodo homines: qui miserum nuncium ad augendas miseras reportarent: super fuisse referuntur. Hostes: binis castris atq̄ ingenti præda potiti noua quadam atq̄ insolita execratione cunctaq̄ cæperant: pessumdederunt. Vestis discissa & proiecta est: aurum argentumq̄ in flumen abiectum est: loricae uiroꝝ cōcisæ: phaleræ quoq̄ equor̄ disperditæ: equi ipsi gurgitibus immerfi: homines laqueis collo iditis ex arboribus suspensi sũt: ita ut nihil prædæ uictor: nihil misericordiae uictus Agnosceret. Maximus tũc Romæ nõ solũ luctus: ueꝝ etiam metus fuit: ne cōfestim Cimbri alpes trãsgrederent: Italiamq̄ delerent. Iisdem temporibus Quintus Fabius Maximus filium suum adolescentem ruri relegatum cum duobus seruis parricidii ministris interfecit: ipsosq̄ cōtinuo seruos i precium sceleris manumisit. Die dicta: Gneo Pompeio accusante damnatus est. Igitur Marius quarto cōsul: cum iuxta Isaram Rhodanumq̄ flumina: ubi i sese cōfluũt: castra posuisset: Teutones Cimbri & Tigurini & Ambrones: postq̄ cōtinuo triduo circa Romanorum castra pugnarũt: si quo pacto eos excuterent uallo: atq̄ in equum fũderent: tribus agminibus Italiã petere destinarũt. Marius post digressũ hostiũ castra mouit: & colle occupauit: q̄ campo & fluuio: ubi hostes sese diffuderant: iminebat. Cũq̄ exercitui eius aqua ad potãdũ deẽt: querelis omniũ coargueret: aquã qđẽ in conspectu esse respõdit: sed eã ferro esse uẽdicãdã. Primis itaq̄ calonibus cū clamore in pugnam ruentibus subsecutus exercitus: mox iusto certamine cōpositis ordinibus bellatũ est: & uicere Romani. Quarto die rursus p̄ductæ utrinq̄ i cãpum acies usq̄ ad meridiem pene pari pugna uere discrimine. Post ubi icalescẽte sole fluxa Gallorum corpora in modum niuium distabuerunt: usq̄ in noctem cædes potius q̄ pugna p̄tracta ẽ. Ducẽta milia armatorũ in eo bello interfecta sũt. lxxx. M. capta. uix. iiii. M. fugisse referunt. Dux quoq̄ eorum Teutobecchus occisus ẽ. Mulieres eorum constantiore animo: q̄ si uicissent: petierunt a cōsule: ut sibi iuiolata castitate: uirginibus sacris ministrare fas esset: quo uita sibi reseruarẽt: quã rẽ cum nõ impetrassẽt: paruulis suis ad saxa illis cunctæ sese ferro ac suspendio peremerunt. Hæc Tigurinis & Ambronibus gesta sunt. Teutones autẽ & Cimbri integris copiis alpiũ niues emẽsi Italiæ plana puaserũt: ibiq̄ cum rigidum genũ diu blandioribus aureis cibus poculis ac lauacris moliret: Marius quintus consul & Catulus aduersus eos missi: die ad pugna & campo dato: Hãnibalis secuti ingenium in nebula disposuere: pugna in sole pugnauerũt. Prima siq̄deꝝ pturbatio galloꝝ fuit: q̄

Romanā acie prius offendere dispositam: q̄ adesse senserunt. Cūq; ilico uulnerati equi-
tes retro i suos cogerent: totaq; multitudinē idisposite adhuc aduētātē cōturbarent: &
sol cum uento ortus ex aduerso emicisset: uisus eorū puluis oppleuit: & splendor hebe-
tauit. Ita factum est: ut tanta ac tam terribilis multitudo: minima Romanorum clade
sua ultima internitione caderetur. Centum. xl. M. eorum tunc in bello cæsa. xl. M. ca-
pta dicuntur. Mulieres grauiorem pene excitauere pugnam: quæ plaustris in mo-
dum castrorum circumstructis: ipsæ autem desuper propugnantes diu prope repule-
re romanos. Sed cum ab his nouo cædis genere terrentur: abscissis enim cum crine
uerticibus in honesto satis uulnere turpes relinquebantur: ferro qd̄ i hostem sumpse-
rant: i se suosq; uerterūt: nanq; aliæ cōcursim mutuo iugulatæ: aliæ apprehēsis inuicem
faucibus strāgulatæ: aliæ funibus per equorū crura consertis: ipsiq; equis extimulatis:
q̄bus equorū crura nexuerāt: indidere ceruices: quousq; ptractæ atq; exanimatæ sunt:
aliæ laqueo de subiectis plaustrorum temonibus pependerūt. Inuenta est etia; quædā
quæ duos filios traiectis per colla eorū laqueis ad suos pedes uinxerit: & cum seipsam
suspendio morituram dimisisset: secum traxerit occidendos. Inter hæc multa & mise-
rabilia mortis genera. Reguli quoq; duo strictis i se gladiis concurrisse referuntur. Lu-
cius & Boiorix reges in acie ceciderūt. Claudius & Cesorix capti sūt. Ita in his duobus
proeliis. ccc. l. M. Galloꝝ occisa. & c. xl. M. capta sūt absq; innumera mulierū multitudie:
q̄ se suosq; paruulos fœmineo furore: ui aut uirili necauerunt. Cap. XVI.

Post triūphū Marii incredibile facinus & nunq̄ antea Romanis cognitū perpetrātū fuisse.
 Gūt talem Marii triūphū Romanamq; uictoriam incredibile facinus: & nunq̄
antea Romanis cognitū Romæ subito perpetrātum: uersa i horrorē ac mo-
rorem tota urbe fulcauit. Publitius qdam malleolus seruis anitētibus matres
suam interfecit. Dānatus parricidio: insutusq; e culeo in mare proiectus est: impleue-
runtq; Romani facinus & pœnaz: de qua re Solon atheniensis decernere nō ausus fue-
rat: dum fieri posse non credidit: & Romani qui se ortos a Romulo scirent: etiam hoc
fieri posse intelligentes supplicium singulare sanxerunt. Anno ab urbe condita. dcv.
post Cimbricum & Teutōicum bellum & quintum marii consulatum: quo status im-
perii romani iure conseruatus iudicatur: consulatu sexto eiusdem Gaii marii ita labefa-
ctatus est ut pene usq; ad extremum itestina clade conciderit. Euoluere ac percurrere
mihi discordiarum ambages & inextricabiles seditionum causas icommodum simul ac
lōgum uidet: sane breuiter strinxisse sufficiat: quod primus Lucius Apuleius saturnin⁹
excitati tumultus auctor extiterit: quinto Metello Numidico uiro sane primario acer-
rimus inimicus: qui eum censorem creatum protractum domo: atq; in Capitolium fu-
gientem armata multitudine obsedit: unde equitum romanorū indignatione deiectus
est: plurima ante Capitolium cæde facta. Anumium deide competitorum suum satur-
ninus & Glaucia: fraude Maii Marii consulis occiderūt. Subsequente anno marius sex-
tū cōsul & Glaucia prætor: & Saturninus tribunus plæbis conspirauerunt: metellum
Numidicum in exilium quacunque ui agere. Die dicta a suppositis eiusdem factionis
ifamibus ausibus contionem domi suæ habuit: ibiq; ab aliis rex: ab aliis imperator est
appellatus. Marius manipulatim plæbe descripta alterum consulem cū præsidiis in col-
le disposuit: ipse portas communiuit. In foro proelium commissum est. Saturninus a
marianis foro pulsus in Capitolium confugit: marius fistulas q̄bus eo aqua deduceba-
tur: incidit. Bellum deinde i aditu Capitolii horridum satis actum est: multiq; circa Sau-
feniū & Saturninū cæsi. Saturninus palā clamitans mariū auctorē eē omniū molitio-
nū suarū cōtestatus ē. Cū aut ipse Saturninus & Saufenius & Labienus cogēte marii

curia confugissent: per equites romanos effractis foribus occisi sunt. Gaius Glaucia extra
 ctus e domo Claudii trucidatus est. Furius tribunus plebis bona omnium publicanda decre
 uit. Gneus Dolabella Saturnini frater per foris olitorium fugiens cum Lucio Leganio in
 terfectus est. Itaque auctoribus tantae seditionis occisis: quies populo fuit. Tunc Cato atque Po
 peius rogationem de re ditu Metelli numidici totius urbis gaudio promulgarunt: quod ne
 perficeretur: Marii consulis & Furii tribuni plebis factionibus intercessum est. Rutilius
 quoque uir integerrimus: adeo fidei atque innocentiae constantia usus est: ut die sibi ab accusa
 toribus dicta usque ad cognitionem neque capillum barbamue sum miserit: neque fordida ueste
 humiliue habitu suffragatores conciliarit: inimicos permulserit: iudices temperarit: ora
 tionemque a praetore concessam nihilo summissiorem quam animum habuerit. Cum euiden
 ti oppugnaretur calumnia & opinione bonorum omnium iure absoluendus putaretur: per
 iurio iudicium condonatus est: qui Smyrna commigrans litterarum studiis contentus consenuit.

Moesiam urbem prodigia terruerunt.

Cap. XVII.

Anno ab urbe condita. dc. lix. Iulio Caesare & Lucio Marco Philippo consulibus
 intestinis causis sociale bellum totam commouit Italiam: siquidem Liuius Dru
 sus tribunus plebis Latinos omnes spe libertatis illectos cum placito exple
 re non posset: in arma excitauit: quo accessit: ut moestas urbem prodigia dira terreret: nam
 sub ortu solis globus ignis a regione septentrionis cum maximo coeli fragore emicuit.
 Apud Aretinos cum panes per conuiuia frangerentur: cruor e medijs panibus: quasi e uul
 neribus corporum fluxit. Praeterea per septem continuos dies grando lapidum: immi
 xtis etiam testarum fragmentis terram latissime uerberauit. In Sarnitibus uastissimo
 hiatu terrae: flamma prorupit: & usque in caelum extendi uisa est. Complures praeterea in
 itinere uidere romani globus coloris aurei caelo ad terram deuolui: maioremque factum
 rursus a terra in sublime ad orientem solem ferri: ac magnitudine sua ipsum solem ob
 texisse. Drusus tantis malis anxius domi suae incerto quidem auctore interfectus est. Igitur
 Picentes & Vestini Maris Peligni Marrucini Sarnites & Lucani: cum adhuc occultam defe
 ctionem meditarentur: Gaium Seruius praetorem legatum ad se missum apud Asculum oc
 ciderunt: statimque clausa ciuitate omnes ciues Romanos in dicta caede iugularunt. Con
 tinuo atrocissimam perniciem infamissima praecessere prodigia: namque omnium generum
 animalia: quae manus hominum perpeti: atque inter homines uiuere solita erant: relictis
 stabulis pascuisque cum balatu hinnitu mugituque miserabili: ad siluas montesque fu
 gerunt. Canes quoque quorum natura est extra homines esse non posse: lachrymosis ulu
 latibus uagiluporum ritu oberrarunt. Igitur Gneus Pompeius praetor cum Picentibus
 iussu senatus bellum gessit: & uictus est. Postquam sibi Sarnites Papium Mutilium imperato
 rem praefecerant: Maris autem Agamemnonem archipiratum praeposuerant: Iulius Ca
 sar Sarnitum pugna uictus caeso fugit exercitu. Rutilius consul Marium propinquum
 suum legatum sibi legit: quem assidue submonentem: moram bello utilem fore: & pau
 lisper in castris exerceri militem oportere Tironem: dolo id eum agere ratus contempsit:
 seque in insidias marforum: & uniuersum agmen exercitus sui incautus iniecit: ubi & ipse
 consul occisus: & multi nobiles interfecti: & octo. M. romanorum militum caesa sunt. Ar
 ma & corpora interfectorum in conspectu Marii legati Telonius Flauius ptulit: atque in testimonium
 cladis euexit. Marius raptis continuo copiis uictores in spatium oppulsi: octo milia & ipse
 marforum interfecit. Caepio autem a Vestinis & maris deductus in insidias cum exercitu tru
 cidatus est. Iulius Caesar postquam apud Eserniam uictus aufugerat: contractis undique copi
 is aduersus Sannites & Lucanos dimicans multa hostium milia interfecit. Cumque ab exer
 citu impator appellatus esset: Romamque nuncios pro adepta uictoria misisset: senatus sagum

hoc est uestem mœroris: quã exorto sociali bello sumpserat: hac spe arridete deposuit: atq; antiquũ togæ decorem recuperauit. Marius deinde sex milia mariorũ cecidit: septẽ milia armis exiit. Sylla cum .xxiiii. cohortibus Eserniã missus: ubi arctissima obsidiõ romani ciues & milites p̄mebant: maximo bello: & plurima cæde hostium urbẽ sociorũ seruauit. Gneus Põpeius picentes graui proelio fudit: qua uictoria senatus latos clauos & cætera dignitatis insignia recæpit: cũ togas tãtummodo de uictoria cæsaris p̄mũ respirate sumpisset. Porcius Cato prætor & Plotius legat⁹ Hetruscos & Umbros plurimo sanguine ipenso difficillimo labore uicerunt. Gneo Põpeio & Portio Catone cõsulibus: Põpeius diu obsedit Asculũ ciuitatẽ: nec tamẽ expugnauiisset: nisi populum i campũ prorumpentẽ grauissima oppressione uicisset. Decẽ & octo milia mariorũ in ea pugna cũ Franco suo impatore cæsa sunt: capta. iiii. milia. Quattuor milia autem italicorum uiroꝝ ex ea cæde profugorum: iugũ montis coactõ in unũ agmine forte cõscẽderant: ubi opp̄ssi exanimatiq; niuibus miserabili morte riguerunt: & uisebant: nec ullum erat procul intuẽtib⁹ mortis indicium: nisi diuturna imobilitas: quã nullo mō humana uitaẽ uegetatio diu p̄peti potest. Eadem die Picentes uicti sunt: quorum dux Iudacilius cõuocatis principib⁹ suis: post magnificas epulas: largaq; pocula cũctos ad exẽplum sui puocãs hausto ueneno consumptus ẽ: cunctis factũ eius laudantibus: sed nemine subsequẽte. Anno ab urbe cõdita. dc. lxi. cũ ad obsidẽdos Sãnites Põpeius & romanus isset exercitus: & Posthumius Albinus uir consularis tunc Lucii Syllæ legat⁹ itolerabili supbia oĩum in se militũ odia suscitasset: lapidibus occisus ẽ. Sylla consul ciuilem cruorẽ nõ nisi sanguine hostili expiari posse testatus ẽ: cuius rei consciẽtia permot⁹ exercitus ita pugna adorsus ẽ: ut sibi unusquisq; pereũdũ uideret: nisi uicisset: xviii. Sãnitum. M. illo proelio cæsa sunt. Iuuentiũ quoq; Italicum ducẽ & magnũ ipsius populum p̄secutus occidit. Porcius Cato consul marianas copias habẽs: cũ aliquãta strenue gessisset: gloriatus ẽ: Gaiũ Mariũ non maiora fecisse: & ob hoc cũ ad lacũ Fucinũ cõtra Marlos bellũ gereret: a filio Gaii Marii in tumultu belli: quasi ab incerto auctore p̄stratus est. Gaius Gabinus legat⁹ in expugnatiõẽ hostiliũ castrorũ interfectus ẽ. Marrucini Vestiniq; Sulpitiõ legato Põpeii persequente uastati sunt. Popediũ & Obsidi⁹ Itali impatoris ab eodẽ Sulpitiõ apud flumen Theanum horribili proelio opp̄ssi & occisi sunt. Põpeius Asculũ ingressus: p̄fectos & cõturiões: cunctosque principes eorũ uirgis cecidit: securiq; percussit: seruos p̄dãq; oẽm sub hasta uendidit: reliquos liberos q̄dem nudos & egẽtes abire p̄cepit. Et cũ de hac p̄da opitulationẽ aliquã in usum stipediũ publici senatus fore speraret: nihil tamẽ ex ea Põpeius egenti ærario contulit: nãq; eodẽ tpe cum penitus exhaustũ esset ærariũ: & ad stipendiũ frumenti deesset expẽsa: loca publica quæ i circuitu Capitolii põtificib⁹: auguribus: decẽuiris & Flaminibus in possessionem tradita erant: cogente inopia uenditi sunt: & sufficiens pecuniã modus q̄ ad tempus inopiã subsidio esset: accept⁹ est. Eodẽ in sinũ tũc ipsi⁹ ciuitatis euersarũ oĩũ urbium: nudatarũq; terrarũ abrasã undiq; opes cõgerebant: cũ ipsa Roma turpis adigente inopia p̄cipuas sui p̄tes auctionabat. Quãobrẽ consideret tunc tẽpora sua: cum quasi inexplebilis ueter cũcta cõsumẽs & semp̄ esuriẽs cunctis urbibus: quas miseras faciebat: ipsa miserior nihil relinquẽs: nihil habebat: & stimulo domesticæ famis ad cõtinationem bellicæ inquietudinis trudebatur. Iisdem uero temporibus rex Sothimus cum magnis Thracum auxiliis Græciam ingressus: cunctos Macedonia fines depopulatus est. Tandemque a Gaio Sentio prætore infeliciter superatus: redire in suum regnum coactus est.

Bellum Mithridaticum & bella ciuilia coepere pene simul.

A Nno ab urbe cōdita. dc. lxxii. nondū finito sociali bello: Romæ primum bellū
 ciuile cōmotum ē: eodēq; anno mithridaticū bellū: & si minus infame: non ta-
 men minus graue cōceptum ē. Equide; de mithridatici belli spatio uarie tradi-
 tum ē: utrū abhinc cōepit: an tunc p̄cipue exarserit: maxime cū alii. xxx. alii. xl. annis ge-
 stum ferāt. Sed quīs iisdē temporibus gesta p̄plexis coaceruata malis exarserint: a me
 tamen speciatiim: & si breuiter singula proferent. Marius: Sylla consule contra Mithri-
 datem in Asiam cū exercitū p̄fecturus: i Cāpaniā tamen p̄pter socialis belli reliquias cō-
 sistentes affectauit septimū consulatum: & bellum suscipere mithridaticū. Quo Syl-
 la cognito impatiēs reuera iuuenis: intempataq; ira percitus cum. iiii. legionibus p̄mū
 ante urbem consedit: ubi Gratidium Marii legatum: q̄si primam uictimam belli ciuilis
 occidit: mox urbem cum exercitu irrupit: faces ad inflāmandā urbem poposcit. Omni-
 bus metu addictis p̄ sacram uia cito agmine in for̄ uenit. Marius cum p̄mouē nobili-
 tatē: inflāmare plēbē: equestrē deinde ordinē p̄mare aduers⁹ Syllam frustra tentasset
 postreō seruis spe libertatis & prædæ ad arma sollicitatis: nec quicq; repugnare ausis: tā-
 dem in Capitoliū cōcessit. Sed cum eo syllanæ cohortes irruissent: magna suorum cæ-
 de diffugit. Ibi tunc Sulpitius Marii collega seruo suo prodente prostratus est. Seruū
 uero ipsum: q̄ hostem indicauerat: manumitti: q̄ uero dominum prodiderat: saxo Tar-
 peio deiici consules decreuerunt. Marius fugiens cum persequentium instantia circū-
 septus eēt: in minturnēsium paludibus sese abdidit: de qb⁹ infelicitè luto oblit⁹: igno-
 minio seq; p̄tract⁹: turpi autē spectaculo Minturnas deduct⁹: cōtrususq; in carcerē p̄cul-
 sorem ad se missum solo uultu exterruit. Deinde laps⁹ uinculis: in Aphricā transfugit
 : sollicitatq; ex Utica filio: ubi is custodia obseruat: continuo Romam regressus: Cin-
 næ cōsuli societate scelex coniuētus est. Igitur ad confligandam uniuersam rēpubli-
 cam: exercitū sibi in quattuor ptes diuiserunt. Tres siq; dem legiōes Mario data: p̄ti co-
 piarū Gneus Carbo præpositus ē: partem Sertorius accēpit: ille scilicet Sertorius iam
 hinc ciuilis belli incentor & particeps: qui etiam hoc finito aliud post in Hispania bellū
 excitauit: quod per multos annos maximis Romanorum cladibus traxit. Cætera ue-
 ro exercitus portio Cinnam secuta est. Porro autem Gneus Pompeius qui a senatu cū
 exercitu accersitus: ut reipublicæ opitularetur: & diu sese nouarum rerum aucupatiōe
 suspenderat: contemptus a Mario uel Cinna: ad Octauium consulem sese contulit: &
 mox cum Sertorio conflixit. Infelicem pugnam interuentus noctis diremit. Sexcen-
 ti ex utraq; parte milites trucidati sunt. Postera die cum permixtim corpora ad sepultu-
 ram discernerētur: miles Pompeianus fratris sui: quem ipse interfecerat: corpus agno-
 uit: in transursu enim utrinq; cognitionem uultus: & galeæ considerationē furor ade-
 merat: quīs parum sit culpæ circa ignorantiam: ut uideatur nescisse de fratre: quod n̄
 ambigitur scisse de ciue. Itaque uictor uictō infelicio: ubi & fratris corpus agnouit: &
 parricidium suum: execratus bella ciuilia: illico pectus suum gladio transuerberans: si-
 mulque lachrymas & sanguinem fundens: super fraternum sese cadauer abiecit. Et qd
 hoc profuit ad confusionem crudelis incepti: quod in primo statim bellorum ciuiliū
 exordio infamis fama percrebuit: concurrisse ignaros quidem fratres: sed conscios ci-
 ues: petiisse fratrem scelere uictorem fratris occisi spolia: ac mox tantæ immanitatis reu;
 eodem gladio: atq; eadem manu per suam necem parricidium: quod admiserat: uindi-
 casset: Nūquid in tātarum aiositate partium tam triste mouit exemplum? Nūquid a p̄-
 quenq; periculū sceleris repulit terror erroris? Nunquid hæc quæ cōmunis est etiā cū;
 belluis pietas & reuerētia naturæ: quod unus perimēdo ac pereundo cōmisit: quod in
 se agi posset intremuit: se seq; ab huiusmodi incepto cōscientia uictus remouit? Quin

pótius ánis fere. xl. cōsequētib⁹ in tátū cōtinuata sunt bella ciuilia: ut magnitudo laudis
 appetenda ex magnitudine sceleris putaret. Omnes enim post tale documētum in ta
 li malitia parricidiorum pericula refugissent: nisi parricidia ipsa uoluissent. Igitur Mari-
 us coloniam Hostiensem ingressus oīa ibi genera libidinis: auaritiæ & crudelitatis exer-
 cuit: Pompeius fulmine afflatus interiit: exercitus uero eius pestilentia correptus pe-
 ne totus absumptus est: nam. xi. M. uirorum de castris Pompeii mortua: lex. M. autē
 de parte Octauii consulis subtracta sunt. Marius Antium & Ariciam ciuitates hostili-
 ter irrupit: cunctosque in his præter proditores interfecit: bona suis diripienda permi-
 sit. Post Cinna consul cum legionibus: & Marius cum fugitiuis urbē ingressi nobilissi-
 mos quosque e senatu: & plurimos consulares uiros interfecerunt. S; quota hæc por-
 tio ostentatæ miseræ est: uno uerbo definisse cædem bonorum: cuius fuit tanta nume-
 rositas: tanta diuturnitas: tanta crudelitas: tantaq; diuersitas. Verumtamen æquius est
 me aliquid utilitatis subtraxisse cā: q̄ tantuz horroris ingessisse notitiæ: siue peritis hæc
 siue imperitis obiiciantur. De patria siquidem de ciuib⁹ & de maioribus nostris hæc
 loquimur: qui his excogitati malis tam abominanda gesserunt: de quibus etiam audi-
 tis posterī perhorrescant: qui profecto nolunt ista nimium exaggerari: aut sufficientis
 notitiæ moderatiōe: si sciunt: aut misericordis reuerentiæ contēplatione: si nesciūt. Igit̄
 Marius cum interfectōrū ciuium capita illata conuiuuiis: oblata Capitolio: collocata Ro-
 stris: spectaculum ornatumq; congereret: ac septimum consulatum cum Cinna tertiu
 consule puasisset: i exordio cōsularis impii sera tadē morte præptus est. Cinna bonorū
 neces malorum cæde suppleuit: nam cum introducta per Marium fugitiuoruz manus
 insatiabilis prædandi cēt: nullamq; partē auctoribus prædæ cōsulibus ministraret: i fo-
 rum quasi stipēdii causa sollicitata: militibusq; circūdata: inermis extincta ē. Cæsa; sunt
 illa die in foro urbis octo. M. fugitiuorum: idemque Cinna quartum consul ab exerci-
 tu suo interfectus est. Interea residui senatorum: qui potentiam Cinnæ & Marii crude-
 litatem: i sania Fimbriæ: Sertoriūq; audaciā fuga euaserant: transuecti in Græciam coe-
 gere precibus Syllam: ut periclitanti: i mo iam pene perditæ patriæ opez ferret. Igitur
 Sylla mox ut Campanum littus attigit: Norbanum consulem proelio oppressit: se-
 ptem milia tunc romanorum Romani interfecerunt: sex milia eorundem ab iisde; ca-
 pta sunt. c. xxiiii. de Syllana parte ceciderunt. Fuluius uero Hadrianus: cui imperium
 pro prætore erat: regnum Africæ seruorum manu affectans: a dominis eorum apud
 Uticam: congestis sarmentis: cum omni familia incensus est. Damasippus p̄tor incen-
 tore Mario consule Quintum Scæuolam: Gaium Carbonem: & Lucium Domitiūz
 Publiam Antistium: in curiam quasi ad consultandum uocatos crudelissime occidit.
 Corpora interfectorum per carnifices unco tracta: atque in Tyberim missa sunt. Eo-
 dem tempore Syllæ duces plura prælia aduersus marianas partes infelicissima felicitate
 gesserunt: nā & Quintus Metellus Chariatis copias cecidit: & castra puasit: & Cin-
 Pom. Carbōis eq̄tatū grauius trucidauit. Syllæ etiā & Marii adolescētis maximū tūc
 præliūz apud Sacriportū fuit: in quo de exercitu Marii cæsa sunt. xxv. milia: sicut Clau-
 dius scribit. Pompeius Carbonem etiam castris exiit: fugientemq; insecutus: nunc cæ-
 dēdo: nunc ad deditiōē cogendo: plurima exercitus parte priuauit. Metellus Norbani
 agmē opp̄ssit: ubi. ix. M. marianæ partis occisa sunt. Lucullus cū a Quintio obsideret:
 erupit: & repētia pugna obsessorē deleuit exercitū: nam plus q̄. x. milia ibi tunc cæsa re-
 feruntur. Sylla deinde cum Cāpaninio Sānituz duce & Charinatis reliquis copiis atē
 ipsaz urbē portaq; Collinā ad horam diei nonā signa contulit: grauissimozq; proelio tan-
 dem uicit. lxxx. milia hominum ibi fusa dicunt. xi. milia sese dediderunt: reliquā multi-

itudinem in fugam uersam in satiabilis uictorum ciuium ira consumpsit.

Sylla urbem intrauit: multosq; interfecit & proscripsit. Cap. XIX.

Sylla mox ut urbē uictor intrauit. iiii. milia hoīum qui se per legatos dediderāt: cōtra fas: cōtraq; fidē datā inermes securosq; interfecit. Plurimi tunc quoque ut nō dicā innocētes: sed etiā ipsius Syllanæ ptis occisi sunt: quos fuisse plus q̄ ix. millia ferūt: ita libere p urbē cades pculsorib⁹ passim uagantibus ut quemq; uel ira uel præda sollicitabat: agitabatur. Igit̄ cunctis iam quod singuli timebant: aperta frōte timentibus: Quintus Catulus Syllæ dixit. Cum quibus tandem uicturi sumus: si in bello armatos: in pace inermes occidimus? Tunc Sylla auctore Lucio Fursidio primi-
pilari primus infamem illam tabulam proscriptionis induxit.

Sylla dictaturam adeptus est.

Cap. XX.

Prima proscriptio. lxxx. M. hominum fuit: in qbus quattuor consulares erāt Carbo Marius Norbanus & Scipio: interq; eos Sertorius tūc maxie ptimefcē dus. Itē alia cū. d. noibus proposita est: quā cū Lollius q̄ppe securus: nihilque sibi cōsciū legeret: ubi suum repente nomē offendit: dū se trepidus ad operto capite foro subtrahit: interfecit. Sed ne in ipsis qdē tabulis fides ac finis malorum uidebat̄: nanq; alios: quos proscriperāt: iugulabāt: alios aut̄ postquā iugulauerāt: proscriberāt: nec ipsius mortis erat uia simplex: aut una cōditio: ut in nece ciuiū saltem ius hostiū ser- uaretur: q̄ nihil uictis p̄ter uitā exigūt. Marcū Mariū: siquidem de caprili casa extractum uinciri Sylla iussit: ductumque trans Tyberim ad Luctatorum sepulchrum: effossis oculis: membrisq; minutatim defectis: uel etiam fractis trucidari. Post hunc Publius Lectori⁹ senator & Venuleius triumuir occisi. Marci Marii caput Præneste ē missum quo uiso Gaius Marius ultima desperatiōe correptus: ubi a Lucretio obsidebatur: ne ī cideret in inimicorū manus cum Telefino mutua morte concurrir. Dūq; uiolētius ipse in cōcurrentē māus adegit: circa suū uuluus manū percutiētis hebetauit: ita eo interfe- cto ipse leuiter uulneratus ceruicem seruo suo p̄buit. Charinatem prætorem romanū Sylla iugulauit. Inde Præneste profectus: omnes Marianæ militiæ principes: hoc ē le- gatos: quæstores: præfectos: & tribunos iussit occidi. Pompeius Carbonem a Cossu- ra insula in Aegyptum fugere conantem: in Siciliam ad se retractum: & complures cū eo socios eius occidit. Sylla dictator creatus ē: ut dānationis & crudelitatis libido hone- sti præcipuiq; nominis reuerentia & amare & uelaretur. Pompeius in Aphricā trans- gressus: eruptione circa Vticam facta. x. & nouem. M. hominum interfecit: quo bello Domitius dux Marianus: dum inter primores pugnat: occisus est. Idemq; Pompeius Hiertā Numidiæ regē persecutus: fugientē ab Vgode Bocchi Maurorū regis filio spo- liari oībus copiis fecit: quē cōtinuo Bullā reuersus tradito sibi oppido interfecit.

P⁹ bella ciuilia sonātib⁹ ūdiq; bellorū fragorib⁹ q̄ttuor bella exurrexisse. Cap. XXI.

Gratias itaq; Publio Seruilio & Oppio Claudio consulibus: Lucius Sylla est tandem priuatus. Hoc sine conclusa sunt duo bella funestissima: sociale italicū & Syllanū ciuile. Hæc per annos decem tracta plus q̄. c. l. M. Romanorū cō- sumperunt: tantumque lectissimorum uirorum uernaculorumque militum hoc ciui- li bello Roma perdidit: quantum in ea superiori tempore: cum se iam aduersum Ale- andrum magnum circumspiceret: indiscretis ætatibus census inuenit. Præterea uiros consulares. xxiiii. prætores sex: ædilicios. lx. senatores fere ducētos: absq; innumeris to- tius Italiæ populis: qui passim sine consideratione deleti sunt. Quomodo neget quisq; si ualet: quin eodem damno suo uicerit Roma: quo amisit Italia. Proh pudor. Nunqd̄ nam & hic comparatione ambigua egent tempora? Immo uel maxime iniquiunt: nam

quid tam apte: quàm bellis civilibus bella civilia comparant? An forte dicitur: etiam in his temporibus bella civilia non fuisse: quibus a nobis respondebitur. Iustius quidem socialia uocari oportere: sed nobis proficere: si civilia noſentur. Tunc enim cauſis uocabulisque ac studiis paria docentur omnia: dum ſibi in his tanto plus uindicta reuerentiã chriſtianæ religionis: quanto minus præſumpſerit ira uictoris: nam cum plerumque improbi tyranni temere inuadentes Rempublicam: uſurpatoque regio ſtatu: Romani imperii corpus abruperint: atque ex eo bella: uel per ſe iniuſta importarint: uel in ſe iuſta commouerint: Britannis Gallisque populis erecti & inſtructi. Hæc bella quantum externis proxima: tantum longinqua ciuibus: quid niſi ſocialia iure uocentur: cum ipſi Romani Sertorii quidem: aut Perpennæ: aut Crassi: aut Spartaci bella civilia uſpiam nominarint. In tali ergo defectu: uel duellione ſociorum minore nunc utique inuidia laboraret: ſi fortassis exiſteret uel grauis pugna: uel cruenta uictoria. Verumtamen cum in hiſce temporibus omnia plus neceſſitatis afferant & minus pudoris: hoc eſt cauſa: pugna: uictoria. uel extinguenta inſolentia tyrannorum: uel pro cohibendo ſociorum defectu: uel pro inurendo ultionis exemplo: cui tandem dubium eſt: quanto nunc mitius: quantoque clãmentius excitata: ut dicunt: bella civilia geruntur: imo reprimuntur. Quis enim unum civile bellum per decem annos hiſce temporibus agitatam audierit? Quis uno bello. c. l. M. hominum uel hoſtium ab hoſtibus: ut non dicam ciuium a ciuibus caſa meminerit? Quis illam quam explicare longum eſt: optimorum atque illuſtrium uirorum multitudinem trucidari in pace cognouerit. Poſtremo qui illas infames interficiendorum tabulas tenuerit: legerit: ſenſerit: ac non potius omnibus notum ſit: una cunctos pace compoſitos: atque eadem ſalute ſecuros: uictos uictoresque pariter communi exultante lætitiã: ac etiam in tantis totius imperii Romani prouinciis: urbibus: ac populis: uix paucos aliquando extitiſſe: quod iuſta ultio inuito etiam uictore damnarit? Et ut uerbis uerba non onerem: non temere dixerim tantaque uel in bello ſaltem extinctam modo fuiſſe gregariorum militum manum: quanta tunc caſa eſt in pace nobilium. Igitur Sylla mortuo Lepidus Mariæ partis aſſertor aduerſus Catulũ Syllanũ ducem ſurgens rediuiuos bellorum civilium cineres ſuſcitauit. Bis tunc acie certatũ eſt. Plurimi romãorum iam ipſa paucitate miſerorum: & adhuc illo furore inſaniẽtiũ caſi ſunt. Albanorum ciuitas obſidione oppugnata atque excruciatã fame: ultima miſerabiliũ reliquarũ deditiõ ſeruata eſt. Ibi tunc Scipio Lepidi filius captus atque occiſus eſt. Brutus in Ciſalpinã Galliam fugiens: perſequente Põpeio apud Regium interfectus eſt. Ita hoc bellũ civile nõ magis clãmentia Catuli: quàm tedio Syllanæ crudelitatis: ut ignis in ſtipula eadem celeritate qua exarſit: euanuit. Anno ab urbe condita. dc. lxxiii. ſonantibus undique bellorum fragoribus: quorum unum in Hiſpania erat: aliud in Pamphilia: in Macedonia tertium: quartum in Delmatia: exanguis adhuc atque exhausta inſterna perniciẽ: tanquã febris Romana reſpublica: propuſſare armis occidentis: ſeptentrionisque fortiſſimas gentes cogebatur. Sertorius ſiquidem uir dolo atque audacia potens: cum partium Marianarum fuiſſet: Syllam fugiens ex Aphrica dilapſus in Hiſpaniam bellaciſſimas ferociſſimasque gentes in arma ex armis excitauit. Aduerſus hunc: ut breuiter deſiniam: duo duces miſi Metellus & Domitius: quorum Domitius ab Hirtuleio Sertorii duce cum exercitu oppreſſus eſt. Manilius proconſule Gallia in Hiſpaniam cum tribus legionibus & M. d. equitibus tranſgreſſus: iniquam cum Hirtuleio pugnam conſeruit: a quo caſtris copiisque nudatus: in oppidum Hilerdam perne ſolus cõfugit. Metellus autem multis proeliis fatigatus: per deuia oberrans hoſtem mora fatigabat: donec Pompeii caſtris conſociaretur. Põpeius uero contracto

apud Polentiam exercitu Lauronem ciuitatem: quam tunc Sertorius oppugnabat: frustra conatus defendere: uictus aufugit. Sertorius superato fugatoque Pompeio Lauronem captam cruentissime de populatus est: reliquum agmen Lauronensium: quod caedibus superfuerat: miserabiliter in Lusitaniam incaptiuitate traduxit. Pompeium autem hoc est illum Romanorum ducem a se uictum fuisse gloriatus est: quem magna praeditum fiducia ad hoc bellum non pro consule: sed pro consulibus Roma misisset. Fuisse tunc Pompeio. xxx. milia peditum & mille equites Galba scribit. Sertorium autem. lx. milia peditum: octo milia equitum habuisse commemorat. Postea uero Hirtuleius cum Metello congressus apud Attalicam Bethycæ urbem. xx. M. militum perdidit: uictusque in Lusitaniam cum paucis refugit. Pompeius Belgidam nobilem Celtiberiæ urbem cepit. Sertorius cum Pompeio deinde congressus. x. M. militum eius interfecit. Ex alio cornu uincente Pompeio tantundem pene ipse perdidit. Multa inter eos praeterea proelia gesta sunt. Memmius quaestor Pompeii idemque uir sororis eius occisus est. Hirtuleii fratres interfecti. Perpenna: qui se Sertorio iunxerat comminutus est. Postremo ipse Sertorius. x. demum anno belli inchoati: iisdem: quibus & Viriatus suorum dolis interfectus finem bello fecit: Romanisque uictoriam sine gloria dedit: quibus Perpennam postea pars exercitus eius secuta sit: qui a Pompeio uictus cum uniuerso exercitu suo interfectus est. Ciuitatibus uero cunctis ultro ac sine mora per deditioem recaptis: duae tantum restiterunt: hoc est Vximia & Caliguræ quæ Vximiam Pompeius euertit: Caligurum Afranius iugi obsidione cōfectas: atque ad infames escas miseranda iopia coactas ultimo eade incendioque deleuit. Percussores Sertorii praemium ne petendū quidē a Romanis esse duxerūt: quippe qui memissent antea Viriati percussoribus denegatum. Et quis nullo tunc praemio patrauerint Romanam securitatem: tamē fide fortis ac uiribus semper Hispania: cum optimos iuictissimosque reipublicæ dederit: nullū unquam tyrānoꝝ ab initio usque in hodiernū diē uel de se aditus misit: uel in se extrinsecus incurrentem uiuum: potentem uel dimisit.

De bello Macedonico.

Capi. XXII.

Nterea Macedonicū bellū Claudius sortitus uarias gentes quæ Rhodopeis montibus circumfusæ sūt: ac tunc Macedonia crudelissime populabāt: bello petiit nam iter caetera dictu audituque horrida: quæ in captiuos agebāt: raptis: cum poculo operiret: Romanorum capitū ossibus: cruētis capillatisque adhuc: ac praetereos cauernas male effosso cerebro oblitis: auide ac sine horrore: tanquam ueris poculis utebant: quorum cruētissima atque imanissima corda sciuerāt. Has itaque ut dixi: Claudius Macedoniae pellere finibus bello attentauit: magnisque se malorum molibus obiecit: unde cum hac animo gereret curis circumseptus morbo isuper correptus interiit. Huius successor Scribonius attemptatarum superiore bello gentium uim declinans: in Dardaniam arma conuertit: eamque superauit.

De suscepto bello orientis.

Capi. XXIII.

Vblius uero Seruilius ex consule Ciliciam & Pamphiliam crudelissime adortus dum subdere studet: pene deleuit. Lyciam & urbes eius obsessas: oppressasque cepit. Praeterea Olympum montem puagatus Phasidem euertit: Corycum diruit: Tauri quoque montis latera in Ciliciam uergentia: per scrutatos Isauros bello con fractos in deditioem redegit: primusque Romanorum: per Taurum duxit exercitum: ac limitem itineris fecit. Triennio emenso: quo bellum gestum est: Isaurici nomen assumpsit. Cosconius proconsul sortitus Illyricum: protrita subactaque Delmatia: Salonas urbem florentissimam post biennium: tandem expugnauit & cepit.

Gladiatores Capuæ a ludo Gnei Lentuli diffugisse.

Capi. XXIII.

Nno ab urbe condita. dc. lxxix. Lucullo & Cassio cōsulibus gladiatores. lxxiii. Capuæ a ludo Gnei Lētuli diffugerūt: q̄ continuo ducibus Crisso & Inomao Gallis: & Sparthaco Thrace: Vesuuiū mōtē occuparūt: unde erūpentes Clodii prætoris: q̄ eos obsidione cixerat: castra: expugnarūt: ipsoq̄ i fugā acto cūcta in prædā uerterūt. Inde p̄ Cōscētiā & Metapōtū circūducti īgētia breui agmina collegerunt nam Crisso. x. M. multitudo: Sparthaco autē triplex tūc numerus fuisse fert̄. Inomao enim iā superiore bello fuerat occisus. Itaq̄ cū cædibus icēdiis rapinis stuprisq̄ oīa miserēt: ī exeqis matronæ captiuæ: quæ se dolore uiolati pudoris necauerat: munus gladiatoriū ex. cccc. captiuis scilicet: qui spectādi fuerant: spectaturi: utpote lanistæ gladiatorū potius q̄ militū p̄cipes ædiderūt. Deīde cōsules Gelius & Lētulus aduers⁹ eos cū exercitu missi: quoꝝ Geli⁹ Crissū acerrime pugnātē proelio oppressit: Lētulus a Sparthaco superatus aufugit. Post etiam collatis frustra ambo cōsules copiis: accepta graui clade fugerunt. Dehinc Gaium Cassium procōsulem idem Sparthacus: oppressum bello interfecit. Itaq̄ exterrita ciuitate non minore propemodum metu: q̄ sub Hannibale circa portas fremente trepidauerat: senatus Crassum cū legionibus consulum nouoq̄ supplemento militum misit. Is mox: ut fugitiuorum pugnā iniit. sex. M. eorū interfecit: dcccc. uero cæpit. Inde prius q̄ ipsum Sparthacū ad Caput Silarī fluminis castra metantem bello aggredere: Gallos auxiliatores eius Germanosque superauit: e q̄bus. xxx. milia hominū eūz ipsi ducibus occidit. Nouissime uero ipsum Sparthacū disposita acie cōgressum: & maximas eūz eo fugitiuorū copias perculit: nam. lx. M. eorū cæsa: sex milia capta referuntur. iiii. M. ciuū Romanorū recæpta sunt. Cæteri q̄ ex hoc bello lapsi oberrabant per complures duces frequēti idagine attriti sunt. At ego iterū ac sæpius repeto: nunquid nā & hic cōparatione aliqua egēt tēpora? Quis rogo audire nō horreat: nō dicā bella talia: sed uel nomina tanta bellorū externa: ciuilia: socialia: ciuilia fugitiuorū: quæ nec sic saltē sese ut cōmoti maris fluctus: quibus molibus magnis sequūtur: sed undiq̄ diuersis causis uocabulis: formis malisque excitata: coaceruatq̄ cōcurrūt. Vt e p̄ximo repetā: & ifame illud seruile prætereā Iugurthinū bellum nōdū adhuc ab Aphrico detonuerat: & iā Cimbricū a Circio flulminabat. De Cimbricis illis nubibus adhuc foedi uastiq̄ torrentes effusi sanguinis agebant: & iam socialis belli nebulas ī magna cōtinuo malorū nubila coituras misera exhalabat Italia. Adhuc uero post infinitā crebrāq̄ Italici belli tempestate: discurre tuto per Italiā minimē poterat. Ita omnes absq̄ illis periculosissimis inimicorū urbium uoraginibus distoluta ac lubrica pace titubabāt. Iam sibi Marianū atq̄ Syllanum Roma parturiebat excidiū: & aliud e diuerso oriens atq̄ aquilo: hoc est Mithridaticum minabatur: quod quidem Mithridaticum a superioribus coeptum: porro in ulteriora porrigitur. De Mariana face rogo Syllanæ cladis accensus est. De isto rogo funestissimo Syllani & ciuilis belli per plurimas terrarum partes ardentes sudes sparsi sunt: multa q̄ incendia ex uno fomite diffuderunt: nam Lepidus & Scipio in Italia: Brutus in Gallia: Domitius Cinnæ gener ī Aphrica: Carbo in Cossura & Sicilia: Perpenna in Liguria: & post cum Sertorio in Hispania: Omniumque atrocissimus Sertorius in eadem Hispania hæc tunc ciuilia: uel quo alio dicenda sunt nomine bella excitantes: de uno multa: de minimo magna fecerunt absq̄ illis tribus uastissimis bellis: quæ tunc externa uocabātur hoc est Pamphilico: Macedonico atq̄ Delmatico: dissimulato etiaz magno illo Mithridatico longe oīum diuturnissimo: ifestissimo: ac formidolosissimo: deīde adhuc Hispaniæ fertoriano nōdū finito: imo adhuc ipso uiuēte Sertorio hoc fugitiuorū: & ut ueri

us dicā gladiatorū bellū ihorruit: iā nō spectādū paucis: sed ubiq; metuēdum. Quod q̄ fugitiuorum bellum dicitur: nemini uile habeatur ex nomine. Sæpe in eo singuli & aliquando simul cum agminibus frustra iunctis ambo consules uicti sunt: plurimiq; nobiles trucidati: ipsi autem fugitiui plusq; c. M. fuere: quæ cæsa sunt. Ex quo admone mus: ut ipsa consoletur se Italia de uexatione externorum præsentium per recordationem præteritorum. Exeatque in seipsam: nec putet se incomparabiliter crudelius dilacerari. Quamobrem huic quinto uolumini iam finem fecerim: ut bella ciuilia externis ubiq; permixta uel quæ dicta sunt: uel etiam quæ sequuntur: quia sic sibi serie temporū & malis sequacibus cohæserunt: libri saltem termino separentur.

Pauli Orosii uiri doctissimi in sextum historiarum librum prologus.

MNES homines cuiuslibet uel sectæ: uel patriæ: uel uitæ: ita semper ad prospectum prudentiæ naturali bono eriguntur: ut oblectamento corporis: rationale mentis: & si non actu præferant: iudicio tamen præferendum sciant: Quæ mens ratione duce illustrata in medio uirtutum: quibus genuino fauore: quamuis uitis inclinatur: assurgit: scientiâ dei quasi arcem prospicit. Deum enim quilibet hominum ad tēpus contemnere potest: nescire i totū nō potest. Vnde qdā dū i multis diis credūt: multos indiscreto timore finxerūt. Sed hinc iā uel maxime cū auctoritate ueritatis operāte: tunc etiā ipsa ratione discutiente discessum est. Quippe & philosophi eorū: ut de nostris sanctis sileā: dū itē to mētis studio quærūt: scrutāturq; oīa: unū deū auctore oīū repperierūt: ad quē unū oīa referūtur: unde etiā nūc pagani: quos iam declarata ueritas de cōtumacia magis q̄ de ignorantia cōuincit: cū a nobis discutunt: non se plures deos sequi: sed sub uno deo magno: plures ministros uenerari fatent. Restat igit̄ de intelligentiâ ueri dei p̄ multas intelligendi suspensiones confusa dissensio: quia de uno deo omnium pene una opinio ē. Hucusq; humana scrutatio tametsi cum labore patuit: at ubi ratiocinatio deficit: fides subuenit. Nisi enim crediderimus: non itelligemus. Ab ipso audias: ipsique deo credas: quod uerum uelis scire de deo.

Hic dicit: quō Deus ex nihilo fecit impium Romanū id est ex pastorib⁹. Cap. I.

MTaq; idē unus & uerus deus: in quē oīs: ut diximus: & si ex diuersis opinionibus secta cōcurrit: mutās regna & disponēs tempora: peccata quoq; puniens: quæ infirma sunt mūdi elegit: ut cōfundat fortia: Romanūq; iperū affūpto pastore pauperrimi status fundauit. Hoc p̄ reges & cōsules diu prouectum postq̄ Asia Africæ atq; Europæ potitū est: ad unū iperatore eūdeq; fortissimū cūcta sua ordinatione cōgessit. Sub hoc iperatore: quē oēs fere gentes amore & timore permixto: iuste honorarēt: deus uerus: q̄ superstitione sollicita ab ignorātib⁹ colebat: magnū illum itelligētix suæ fonte aperuit: p̄mptiusq; per hominē docturus homines: filiū suū misit operantē uirtutes: quæ præcellerent hominē: coarguētq; dæmonas: quos aliqui deos putauissent: ut quia ipsi tanq̄ homini nō credidissent: operibus tanq̄ dei crederent: dei de ut in magno silētio ac pace latissima iōffense & celeriter noui nominis gloria: & annūciatæ salutis uelox fama pereurreret: uel etiā ut discipuli eius per diuersas gentes euntibus: ultroq; per cūctos salutis dona offerentibus obeūdi ac disserēdi: q̄ppe cū Romanis ciuib⁹: iter ciues Romanos esset tuta libertas. Quod ideo cōmemorādū putauit: quia hic sextus libellus usq; ad Cæsare Augustū: de quo hæc dicūtur: extēdit. Quod si aliqui hanc lucidissimam rationem irritam putant: suisque diis potius assignant: quos primum prudentia elegerint: dein præcipuo cultu inuitarint: ut si per eos amplissimum hoc pulcherrimumque imperium concederetur. Sic enim iactitant: quod ipsi

optimo genere sacrorum meruerint præcipuum deorum fauorem: quibus ademptis
 uel prætermiſſis diſceſſerint omnes aditis arisque relictis dii: quibus imperium hoc
 ſteterat. Vnde quis reuerentia ſanctitatis tuæ multa fortiffime ueriffimeque diſſeru-
 erit: tamen & mihi locus exigit: ut pauca ſubiiciam. Si Romani colendo deos eme-
 ruerunt fauorem deorum: & non colendo amiſerunt: ut ipſe Romulus parens Ro-
 mæ inter tot mala ab ipſo ortu ſuo ingruentia ſaluus eſſet: colendo quis meruit? An
 Amulius auus qui eum expoſuit ad necem? An pater: qui incertus fuit? An Rhea
 mater ſtupri rea? An Albani parentes: ipſa quoque ab initio Romani nominis ger-
 mina perſequentes? An tota Italia: quæ per. cccc. annos dum audere potuit: excidio
 eius inhiavit? Non inquit: ſed dii ipſi: quia ſe colendos ſciebant: futuros cuſtodire
 cultores. Ergo præſcii ſunt. Si ergo præſcii ſunt: cur hoc imperium iter tot annorum ſæ-
 cula eo potiffimū tēpore ad ſummā potētiam arcē pduxerūt: quo ille naſci iter hoies atq;
 agnoſci ut homo uoluit: poſt cuius nomen & ipſi pro nihilo cōtēpti ſunt: & cū uniuer-
 ſo mūdo etiā illi quos ipſi puexerant cucurrerūt? Sed humiliter obrepsit iquiūt & la-
 tēter itrauit. Latētis & humilis unde tā celebris fama? Tā idubitata fides? Tā manife-
 ſta potētia? Signis quibusdā & uirtutibus mentes hoium ſupſtitōe ſollicitas caput & te-
 nuit: Adhæc ſi potuit homo: dii magis poſſe debuerūt. An quia ille hanc potētiam a patre
 ſibi traditā prædicabat: puētū eſt aliquando ad itelligētiam illius noti & ignoti dei: quam
 apprehendere: ut dixi: nemo niſi p̄ ipſum poteſt? Nec quicquid poteſt: niſi qui toto ſe deſpe-
 ctō: ac p̄ſpecto conuerſus ad ſapiētiam dei oēm quærēdi ratiocinationem trãſtulerit ad cre-
 dendi fidē. Verūtamē breuiter diſcutio. Dii iſti: quos tātos ferūt ut Romanā rēpublicā
 & p̄piciū puexiſſe: & aduerſi afflixiſſe uideant: eo certo tēpore: quod palam conſtat: quo
 naſci chriſtus uoluit: & annūciari gētibus cœpit: deuotiſſime atq; itētiffime colebātur.
 Ita illi cōſulētes & ſibi & cultoribus ſuis: nō potuerunt repellere: uel reprimere ſuperſti-
 tionē eius: p̄pter quā ſpernendos ſe cultoresq; ſuos deſtituēdos uiderēt: quā ſi ab iuitis
 dāda uenia: nec deſperādi fuerunt: ſi a uoluntariis ſeruāda præſciētia: nec prius fuerant
 adiuuādi. Hoc factum eſt inquit: nam excitauimus gētes: accēdim⁹ reges: iſtituim⁹
 leges: diſpoſuimus iudices: præparauimus pœnas ſuppliciiis & crucibus: orbes totum
 ſcrutati ſumus: ſi quo modo tadē chriſtianū nomē & cultus de uniuerſo mūdo poſſet
 abradi. Hoc eatenus eſt factū: donec fœcūda crudelitas eouſq; iter tormenta ac per tor-
 mēta p̄ficeret: quādiu ipſum regiuꝝ culmē per quod ſoluꝝ p̄hiberi potuerat: occuparet.
 Et quod poſtea cōſecutū eſt: Imperatores iquiunt chriſtiani ceſſare ſacra: & claudi tem-
 pla iuſſerunt: atq; ideo exceſſere oēs aditis: arisque relictis dii: quibus imperium hoc ſteterat
 O quanta & quā ioffenſa lux ueritatis eſt: ſi nō aduerſus eā ultro leſe offerētē ibecilli iſelici-
 ter oculi clauderentur. Si chriſtiana fides per multa retro tempora ſæuientibus undi-
 q; aduerſum ſe gentibus: regibus: legibus: cædibus: cruciatibus: ac mortibus reprimi
 nullo modo potuit: immo ut dixi: inter hæc & per hæc creuit: cultus autem idolorum
 iam quodammodo ex ſe deſiciens ac ſibi erubescens ad unam clæmentiffimam iuſſi-
 onem ſine ullo pœnali terrore ceſſauit: cui dubium eſt: hoc per iſtius intelligentiæ de-
 monſtrationem de creatore ſuo tandem innotuiſſe creaturæ: quem illa eatenus per
 uarias ratiocinatiōes mētis intentæ quibuslibet aliis offuſcata quæſierit: ac per hoc ſtatim
 amoris eius: quem etiam ignorās dilexerat: inhæſiſſe. Nec igitur mirum eſt: ſi i magna
 familia inueniunt aliqui ſerui: quæ cōſuetudine: laſciuiaq; ſeduſtorū aſſuefacti: patiētia do-
 mini ſui ad contemptum ipſius abutantur: unde & merito Deus uel ingratos: uel incre-
 dulos: uel etiam contumaces uariis correptionibus arguit. Quod ſemper utique fa-
 tendum eſt: tunc tamen præcipue quando adhuc per uniuerſum mundum nulla erat

ecclesia: quæ interuentu fidelium precum meritas mundi pœnas: iustumque iudicium dei exorata ipsius clæmentia temperaret: unde etiam hæc: quæ mala hominibus uidentur: qualiacunque sint grauiora: sine dubio omnia fuerunt: sicut ipso ordine: quo cepta sunt probabuntur. Bellum Mithridaticum: uel ut uerius dicam: belli Mithridatici clades multas secum inuoluens prouincias: tracta & protenta per .xl. annos fuit: nam. dc. lxi. ut dixi anno ab urbe condita: quo etiam primum ciuile bellum coeperat inardescere: consulatu uero Ciceronis & Antonii: ut uerbis poetæ optimi loquar: barbarico uix cõsumata ueneno est. Sed i his tēporibus. xxx. gerendi belli iueniuntur anni. Qualiter autem. xl. a plariscq; dicti sunt: non facile discernitur.

Hic dicit de Mithridate rege Ponti atque Armeniæ.

Capi. II.

Mithridates rex Põti atq; Armeniæ postq̃ Nicomedem Bithyniæ regem amicum populi Romani regno puar molitus est: atq; a senatu monitus: si facere tentaret bellũ sibi a populo Romano ferẽdũ fore: iratus Cappadociam cõtinuo puasit: atq; expulso ab ea Ariobarzane rege cũctã puinciam igni ferroq; uastauit Bithiniam deinde pari clade corripuit: Paphlagoniam simili exitu afflixit: pulsus ex ea Philomene & Nicomede regibus. Post cum uenisset Ephesuz: crudeli p̃cepit edicto ut per totam Asiã q̃cũq; iuẽti essent ciues Romani sub una die oēs necarent: & factũ e Nec explicari aut cõprehendi ullo modo uerbis potest: quæ tũc multitudo Romanorũ ciuium cæsa sit: q̃s moeror plurimarũ puiciarũ: q̃s gemitus occidendorũ pariter atq; occidẽtium fuerit: cum singuli quicq; aut p̃dere inocẽtes hospites: & amicos: aut ipsi periclitari poena hospitem cogentur. Archelaus quoque dux Mithridatis cum. cxx. M. peditum atque eq̃tum in Achaiam præmissus: Athenas cunctãque Graciã partim uis: partim deditioe obtinuit. Sylla cui post cõsulatum Mithridaticũ bellũ obuenerat: Archelaum apud Pyraũ Atheniensiu portũ septẽplici muro cõmunitũ diu obsedit: ipsam Atheniensiu urbem ui cepit: ac postea iusto proelio cũ Archelao cõflicxit. Cẽtuz & .x. milia de exercitu Archelai interfecta: uix. x. milia superfuisse referũtur. Comperta clade Mithridatis lectissima. lxx. M. militũ Archelao i subsidiũ misit ex Asia. Secũdo proelio ex his. l. M. interfecta sunt: ibiq; Diogenes Archelai filius trucidatus e. Tertio bello omnes copiarũ quas Archelaus habebat extictæ sunt: nam. xx. M. militũ eius i paludẽ pulsa cuz Syllæ fidẽ iplorarẽt: insatiabili uictoris ira interfecta sunt: totidẽq; alia in flumẽ coacta ac necata: reliqui miserorũ passim trucidati sũt. Porro aut Mithridates i Asia nobilissima: urbium principes occidere: bonaque eorum publicare animo intenderat. Cum q̃ iam. M. dc. ita interfecisset Ephesii exemplum uerentes excluso præsidio ei portas obiecerunt. Similiter Smyrnæi: Sardi: Colophonii: Trallianiq; fecerunt. Perturbatus Mithridates per Archelaum ducem suum cum Sylla de pace pepigit. Interea Fimbria Marianorum scelerum satelles homo omnium audacissimus: Flaccuz cõsulẽ: cui legatus ierat apud Nicomediã occidit: ac mox arrepto exercitu: Mithridatis filium ex Asia ad Miletopolim fugans: stationem regis inuadit: ipsumque Pergamo pellit: fugientemque infecutus apud Pitanam obsedit: & profecto cepisset: si Lucius Lucullus civilibus discordiis curam reipublicæ prætulisset. Cumque eum mari coartare obiecta classe uoluisset: ab Illiensibus repulsus est. Inde Fimbria Illiensibus iratus: a quibus pro Syllanæ partis studio obiectu portarum repulsus uidebatur: ipsam urbem Ilium antiquam illam Romæ parentem funditus cæde ineendioque deleuit. Sed eam Sylla continuo reformauit. Idem Fimbria apud Thiatyram cum ab exercitu Syllæ obsideretur: desperatione adactus: in templo Aesculapii manu sua interfectus est. Fannius & Magnus de exercitu Fimbriæ profugi. Mithridati sese adiunxerunt: quorum

hortatu Mithridates cum Sertorio per legatos in Hispaniam missos: foedus pepigit Sertorius uero ad eum Marcum Marium firmandi foederis causa misit. Quem rex apud se retentū breui ducem fecit in locum Archelai: qui se ad Syllam cum uxore liberisq; cōrulerat: Marius & Eumachus duces a Mithridate aduersus Lucullū missi: magno exercitu breui congregato: cū Publio Rutilio apud Calcedoniā congressi sunt: eūq; cū pluria exercitus ipsius parte ceciderūt. Lucullus Mithridatē Cyzicenos obsidētē fossa cinxit: eumq; quod faciebat pati cōpulit: atq; ad ipsos Cyzicenos: ut bono animo essēt nuncium misit unum ex militibus nandi peritū: q; duobus utribus suspensus mediis ipse regulā tenēs: plantisq; subremigās septē millia passuum trāsmeauit. Mithridates inopia laborans partē copiarū instructā armis domū abiit praecepit: quā Lucullus excipiens uersam disperdit: nā amplius quindecim millia hominum tūc interfecisse narratur. Tūc etia; Fannius q; se Mithridati iunxerat & Metophanes regius praetor a Mamercho uicti cō duobus. M. equitū in Mesiam profugerūt: atq; inde in Hiconiā digressi: in colles cāposq; & in eremos inciderūt: ubi nō solū mōtes uisui: uel saxa quasi quadā fuligine offuscata cernuntur: uerū etiā campi ambusto solo squalidi per quinquaginta passuum sine ullo ignis uel fornacis indicio & pēdulo in profundū cinere putres iacēt. Tribus etiā locis torridae uoragines ostenduntur: quas graeci phisas uocāt: in quibus dum oberrantes inopinatis tandem periculis redempti sunt: & clam in regis castra uenerūt. Deiotarus rex Gallograeciae praefectos regis bello trucidauit. Interea Mithridates apud Cyzicū eadē mora: qua obsidebat: obsessus in magnā penuriā pestilentiāq; exercitū suū coartauit: nā plus q; tercenta millia hominū fame & morbo in eadem obsidione amisisse fertur: ipse cū paucis arrepta nauis clā fugit e castris. Lucullus incruento milite spectator cladis alienae nouū genus uictoriae adeptus est: moxq; Marium adortus uicit atq; fugauit. In quo proelio plus q; undecim millia Marianorū militū interfecta referuntur. Lucullus postea cū eode; mario nauali proelio congressus. xxx. & quinque naues regias: & cōplures onerarias aut demersit aut cepit. Multi ibi ex his quos Sylla proscripserat: interempti sunt. marius postera die de spelūca ubi latebat extractus: in meritis hostilis animi poenas luit. Eodem uero Lucullus in petu Apameā uastauit: & sub mōte Olympo prius Athan in unitissimā ciuitatē captā expugnatāq; diripuit. Mithridates aduersus Byzantiū instructa classe nauigans tēpestate correptus. lxxx. rostratas naues perdidit. Ipse cū quassata iam nauis mergeretur in myoparonē Seleuci piratae: in ipso pirata iuuate trāsiliuit. Inde Sinopen: ac postea miso cū magna difficultate puenit. Hic dicit de Catilina ubi de incesto accusatus. Cap. III.

Eodē anno apud Romā Catilina incesti accusatus: q; cū Fabia uirgine uestali stuprum cōmississe arguebatur: Catuli gratia fultus euasit. Lucullus Sinopen expugnatus obsederat. Hāc Seleucus archipirata & Leocares spado: q; praesidii causa praerat: expoliata atq; incensam reliquerūt. Lucullus miserorū hostiū intestina clade per motus celeri occursum in missū restinxit incendiū. Ita misera ciuitas uersa uice hostium sociorūq; unde defendenda dispersa: & unde dispersa seruata est. At uero Marcus Lucullus q; Curioni in Macedonia successerat: totā Bessarum gēte bello petitam in deditioem recēpit. Eodem tempore Metellus praetor Siciliae: cū foedissima illa Gaii Verri praetura Sicilia afflicta iuenisset: maxime Pergamenonē archipirata nefariis praedis & caedibus dilacerate: qui pulsa classe Romana: Syracusanū portū obtinuerat: mox eum nauali terrestriq; proelio cōminutū Sicilia decedere cōpulit. Praeterea Lucullus trāsgressus Euphratē & Tigri apud Tigranocertam urbē cū Mithridate & Tigrane congressus: paruissima suorum manu magnum hostium numerū occidit: nā. xxx. millia hominum in eo bello caesa referuntur. Tigranes uix. cl. equitibus comitatus aufugit: diadema

te & tiara ne ignoscereſtabieſtis. Tūc ad Lucullū toti⁹ pene oriētis ſupplices uener legati. Imminēte hyeme p Armeniā i Meſopotamiā reſſeſſ⁹: Niſibin urbez illis i locis tūc iclytā expugnauit: & cepit. Hic dicit ubi p oīa maria piratæ ſe diffuderūt. Cap. III.

Iſdē dieb⁹ piratæ p oīa ſpī maria: et non tm̄ intercipiētes nauiu⁹ cōmeatus: ſz et inſulas puinciasq; ualſtates ipunitate ſcleris: & auiditate p̄dæ uulgo ſeſe aſſociantes in imenſum augebant: quos Gneus Pōpeius poſt multā qdē ualſtationē: quā terra mariq; diu egerant mira tandē celeritate cōp̄ſit. Eodē tpe Cretā iſulam p bienniū Metell⁹ euertit: diuturnoq; bello domitā in ptatē redegit: legesq; Minois romāis legibus pmutauit. Pōpei⁹ poſtea ſucceſſor Luculli i mīori Armeia iuxta mōtē Daſtracū caſtra regis obſidiōe concludit. Rex cū oībus copiis: eruptiōe p noctē facta inſup etiā pſequētes bello repellere ſtatuit. Pōpei⁹ fugiētes pſeq̄ intēdit. Itaq; belluz nocte cōmiſſum ē. Luna tūc orta a tergo romāis erat. Regi longitudie umbræ proximitatē hoſtiū ratiſcūcta in irritū tela fuderūt. Romāi ueluti inermes poſtea aggreſſi ſine labore uicerūt: nāq; de exercitu regio. xl. M. caſa uel capta ſunt. Romāi uulnerati. M. uix aut. xl. interfecti. Rex inter tumult⁹ belli fuga lapſus adiutus ēt bñficio ſublūſtris noctis euasit: relictusq; ab oībus aīcis philoſophis: ſcriptoribus regz uel carminū: ac medicis: ſolus p deuia equū māu trahēs: atq; ad oēs nocturnos ſtrepit⁹ trepidās i quoddā caſtellū diuertit: atq; ide in armeniaz p̄rexit. Pōpeius regē inſecuturus iter duo flumia quæ ab uno mōte diuerſis ſpecubus exoriunt: hoc ē Euphratē & Araxē urbē Nicopolim ſenibus lixis & ægris uolētibus condidit. Orati Tigrani ueniā dedit. Exercitū Herodis Albanoz regis: p̄fectoſq; eius ter p̄lio uicit: poſtea epistoſas Herodis & munera cū albais inſtaurāda libenter accepit. Artacē regē Hiberiaz bello fudit: totāq; Hiberiaz in deditiōe accepit. Inde cū Armeniaz: Colchos: Cappadociā & Syriaz ordiatis rebus cōpoſuiſſet: pmouens de Ponto in Parthiā ad Heccatanā urbē caput parthici regni. l. die uenit. In Boſphoro Mithridate cerealia ſacra celebrante: terræmot⁹ adeo grauis repente exortus eſt: ut magna clades ex eo urbiū atq; agroꝝ ſecuta narret. Eodē tpe Caſtor Mithridatis p̄fect⁹: q panagorio p̄erat: interfectis aīcis regis arceꝝ occupauit: & q̄tuor Mithridatis filios ad p̄ſidia romana trāſmiſit. Mithridates accēſus ira i ſclera exarſit: nā cōplures tūc aīcos ſuos: & Exipodrū filiū ſuū interfecit: cū ātea iā aliū Homocharē parricidio trucidafſet. Pharnaces alter filius eius exemplo fratrū territ⁹: exercitum ad p̄ſequendū ſe miſſum ſibi cōciliauit: & mox aduerſus patrem duxit.

Hic dicit de fine uel exitu Mithridatis.

Cap. V.

Mithridates diu ex altifſimo muro filium p̄catus: ubi ſexorabile uidit: moritur⁹ exclamaſſe fert. Quoniam Pharnaces: inqt me mori iubet. Vos ſi eſtis dii patrii p̄cor ut qñq; & ip̄e hāc uocē a liberis ſuis audiat. Statimq; deſcēdēs ad uxores pellices: ac filias ſuas: uenenū oīb⁹ dedit. Quod cū ip̄e nouiſſim⁹ hauiſſz: nec tm̄ ppter remedia: qbus uitalia ſua aduerſus noxios ſuccos ſæpe obſtruxerat: ueneno cōfici poſſet: fruſtraq; ſpatiaret: ſi quo tadē mō inſuſa peſtis p uenas uegetatōe corpis acti diſcurreret: Gallū quendā militē iā fracto muro diſcurrentē inuitauit: eiꝝ iugulum p̄buit. Hunc exitum mithridates habuit uitæ: nobiſq; ſententiæ ſuæ fortifſimū argumentuz reliquit: homo oīum: ut fertur ſuperſtitiſſimus: ānos natus. lxxv. habens ſecū ſemp̄ philoſophos: oīumq; artium peritifſimos. Si eſtis: inquit dii patrii. Ita ille diu colendo: ac diu quærendo perſenſerat: hos non eē certos deos: qui eſſe putabantur. Rex multæ experientiaz atq; æuo grauis ueꝝ deū: ad cuius notitiā nō niſi auditu per fidem uenitur non intelligebat: hos autem falſos eſſe rationis ipſius luce p̄auiderat: aliud cōſuetudini: aliud menti ſuæ tribuens. Si eſtis: inquit dii: hoc dicere eſt: ego ſentiens ſup hoīez eē

potentiorē ip̄o hoīe potestatez: p̄candi necessitate mot⁹ cōmendo diligentiaz: & excuso ignorantia meam. Inuoco qui est: dum cōuenio qui non ē. Quapropter cum dolore & timore considerandum: qua poena: quoue iudicio digni erunt: qui contra interdētū iam p̄palatā & publicā ueritatis eos sectant: & colunt deos: de quibus etiam illi iam tūc dubitare poterant: qui adhuc p̄ter eosdem scire nihil poterant. Verūtamen breuiter cōsulo: qualia tūc toto orienti tēpora uidebant: cū per. xl. annos miserā nationes alternis tātorum ducum uastationib⁹ terrebant: cū quāq; ciuitas tantis concursibus inedia inuitabiliter periclitabatur: inde accēsura alterz: unde alteruz temperasset: hoc mox habitura supplicii: quod remedii ad tēpus habuisset: cum trepidā diuersarum prouinciarū legationes inter succedentes Romanoz ducēs: & truculentiorē notitiam Mithridatē alternis ad utrūq; put quāq; fors belli attollebat: & incertis satisfactiōibus transferebantur: augēdo picula quā sanabāt. Nūc qd continuo Pōpeius: hō Romanoz moderatissim⁹ p̄ plurimas ptes oriētis finito mithridatico bello egerit: paucis proferam. De Pōpeio dicit: q cū audisset mortuū Mithridatē multa fecit bella ī oriēte. Cap. VI.

ANno ab urbe cōdita. dcc. lxxxix. Marco Tullio Cicerōe: & Gaio Antōio consulibus: Pōpeius occisi Mithridatis nūcio accēpto Syriam & Phœnicē bello aggressus Ithyreos p̄mū Arabesq; p̄domuit: urbēq; eoz: quā Petram nominant: cepit. Hinc ad Iudeos qbus Aristobolus expulso fratre Hircano p̄mus ex facerote rex p̄erat: atq; ad Hierosolymā urbē eorum Gabinū cum exercitu mittit. Ipse continuo subsequit⁹: & a patribus urbe suscepius: sed a plēbe muro templi repulsus expugnationem eius intendit. Id non solū natura loci: uerum etiam ingenti muro: fossaque maxima munitum: cum alias aliis legiones dies: noctesq; succedere sine requie cogeret uix tertio mēse expugnauit. xiii. milia ibi Iudeoz cæsa narrantur: cætera multitudo ī fidem uenit. Pōpeius muros ciuitatis euertit: æquariq; solo imperauit: & cum aliquantos Iudæorum securi percussisset: Hircanum sacerdotio restituit. Aristobolum captiuum Romam duxit. Hoc bellum orientis cum uiginti & duob⁹ regibus sese gessisse ip̄e Pōpeius p̄ contione narrauit. Interea cōiuratio Catilinæ aduersus patriam per eosdē dies in urbe habita ac p̄dita: in Hætruria uero ciuili bello extincta est. Romæ uero conscii cōiurationis occisi sunt: sed hanc historiā agente Cicerone: & describēte Salustio: satis oibus notā: nūc a nobis breuiter fuisse p̄strictā sat ē: motus etiā a Pelignis ort⁹ a Marcellis p̄re & filio p̄ Luciū uectiū proditus: patefacta Catilinæ cōiuratione: quasi succisa radice comp̄ssus ē: & de utroq; p̄ Bibulū ī Pelignis: p̄ Ciceronē ī Brutis uindicatū est.

Hic dicit de Heluetiorum gente fortissima: & gentibus galloz: cuz quibus p̄gnauit Cæsar: & uicit. Capi. VII.

ANno ab urbe condita. dclxxxiiii. Gaio Cæsare & Lucio Bubulo cōsulib⁹ legatione uatinia Cæsari tres puincia cū legionibus septem in quinquenniū datæ. Gallia Transalpina & Illiricū. Gallia comatā postea senatus adiecit. Hanc historiā Suetonius Tranquillus plenissime explicuit: cui⁹ nos cōpotes portiūculas decerpimus. Heluetioz aīos fortissimæ galloz oīum gētis: ea uel maxia cā: q̄ p̄petuo pene cum germanis bello altercabant: a qbus Rheno tm̄ flumie dirimūtur: Orgētorix qdā p̄nceps gētis spe totas iuadendi Gallias in arma accēderat. Quo cæteri optimates correpto: & ad mortē coactō cohibere tamē semel animatas in p̄dam plēbes nequiuērūt. Qui cōiuratione facta ac die dicta exustis uicis ac domib⁹ suis: ne quod desiderū ex spe reuertendi foret: profecti sunt. Quos cū apud Rhodanuꝝ flumen obuicōs Cæsar habuisset: magno difficultiq; bello bis uicit: uictosq; ad deditionem coegit. Horuz fuit: cum primū progressa est oīs multitudo Heluetioz: Turringorum & Baioruz utriusq; sexus

ad. clvii. milia hoium. Ex his. xlvii. milia in bello ceciderunt: cætera in terras pprias remissa sunt. Postea Cæsar contra Ariouistū regē excitantem iuehentēq; secū incredibilem germanorū copias: qb⁹ nup̄ uniuersos galliarū populos subegisse iactabat: apud Sequanos uicit. Cuz at̄ diu exercit⁹ Cæsarīs germanorū multitudie & uirtute p̄terit⁹ pugna detrectasset. Ariouist⁹ in Germaniā arrepta nauicula Rhenuz transuect⁹ effugit: uxores uero eius duæ: totidēq; filia captæ sunt. Fuerunt autē in exercitu Ariouisti: Arudes Marcomanes: Triboci: Vangiones: Nemetes: Edures: & Sueui. Pugna maxie grauis ex Phalange germanorū fuit quā: coacto in unum agmine: scutisque supra capita contextis ad irrūpendā romanorū aciem tuti undiq; pstruxerint. Sed postq̄ aliqui romanorum militū agilitate audaciaq; insignes supra obductā saliere testudinē: scutisq; sigillati uelut squamis reuulsis desup nudos dep̄hesorū detectorumq; humeros pfoderunt: terri hostes nouo mortis piculo terribilē dissoluere cōpagem. Exinde in fugam uersi p̄ l. M. passuum infatiabiliter cæsi sunt: neque conici potuit numer⁹ germanorū: uel q̄t⁹ fuerit occisorū. Post hæc Belgarū gens quæ tertia ps galliarū ē: aduersus Cæsarē exarsit. Quorū distributim copia hæc fuit. Bellouagi qui cæteris numero & uirtute p̄stare uiderentur habuere lectissima. lx. M. armatorū. Suesiones ex duodecim oppidis. l. milia Neruii: quorū adeo indomita feritas p̄dicabatur: ut nunq̄ in id tēporis mercatores ad se admiserint: uina cæteraq; uēalia deferri: qbus inducta iucūditas torporē uirtutis afferret: habuerunt similiter. l. milia Atrabates: etiam & Abiani. x. milia: Morini. xxv. milia: Menappii decem milia: Galeti decem milia: Velocasses & Veromandui æque decem milia. Atuatici decem & nouē milia: Condrusi: Eburones: Cercesi: Cenomāi: q uno nomine germāi uocant. xl. milia: & ita fuisse referūtur. cclxxxv. milia armatorū lectissima. His repēte silua erūpentib⁹ exercitus Cæsarīs p̄turbatus: atq; in fugam actus: plurimis suorū amissis: tandē hortatu ducis restitit: uictoresq; aggressus usq; ad internitionē pene deleuit. Igitur Cæsar magnis in Gallia rebus gestis: cū in Italiā p̄ficisci decreuisset: Galbā cum legiōe. xii. ad Veragrados Edunosq; misit. Qui cum hyemandi cā in uico Veragradorū: cui nomen erat Octodorus: consedisset: mediamq; oppidi partem: quæ torrente diuidebatur accolis concessisset: quadā die eosdē discessisse per noctē ac proximo īsedisse colli uidet. Quipe illi paucitatē uix mediæ legiōis despectui habentes: ultroneam sibi p̄dā nullā cessurā negotio arbitrabant: finitimosq; suos in hanc cædis ac prædæ societate uocauerunt. Igitur Galba tam p̄sentibus piculis circūæpto ac trepido inter uarias consultationes certi consilii: incerto repente galli descensu mōtis effusi ea castra imp̄fecta circūdant: rarosq; per uallum ppugnatores saxi telisq; onerant. Cumq; iaz castra irrūperētur: Pacuuii primipilaris & Voluseni tribuni consilio cuncti Romani portas eruperunt: incautosque subito aggressi hostes primū perturbauerūt: deinde in fugā uersos miserabili strage fuderunt: nā amplius q̄ triginta milia barbarorū tunc cæsa referūtur. Igit̄ Cæsar cū iā pacatas uniuersas galloz gentes putaret: ad nouū & maximum bellū retractus ē: nāq; dum Publius Crassus adolescēs cū legione septima oceanoten⁹ apud Andegauos hyemat: Veneti cæteriq; confines repente in arma cōiurant: legatos Romanorū uincunt: eosq; ita demū se reddituros: si obsides suos recipiant: Romāis indicāt: socios sibi ad id bellū Ossissimos: Leuxouios: Namnetes: Ambibaritos: Morinos Diablites: & Menapios assiscunt: auxilia quoq; a Britānia accersunt. Cæsar p̄ Crassum de rebellioe deditarū gentiū certior fact⁹: quis intelligeret q̄ta ineūdi belli difficultas eēt tamē rē tāti negotii nō negligendā eē ratus: ne cæteris exēplo eiusmōi audēdi licentia laxaret. Itaq; terrestrī p̄lio p̄seq; hostes frustra aggressus: qppe cum hostes p̄ interfusa ex oceāo æstuaria: atq; inaccessos recessus tutis terrarū sinib⁹ muniretur: naues lōgas adi-

ficari in Ligere fluuio iubet: p quē in oceanū deductæ constiterūt. Moxq; ut ab hosti-
bus uisæ sunt: cōtinuo. ccxx. naues eorū paratæ atq; oī gener̄ armorū instructissimæ p-
gressæ in portu ex aduerso steterunt. Bruto circūspiciente iparē longe nauū eē confli-
ctū: q̄a barbarorū naues solido robore itextæ: saxorū mō adactos rostratæ ictū retūde-
bāt. Hoc p̄mū auxilio fuit: q̄ falces acutissimas non p̄tinaciter cūctis p̄fixas: funibus at
subnexas parauerat: q̄bus cū opus eēt: app̄hēsos eminus rudētes: subductis hastilibus
p̄ funē falcē retrahendo succiderent. His cæleriter expeditis dirūpi hostilium antēnæ
armamēta p̄cæpit. Ita antēnis ruētibus cōplures illico naues uelut captas imobiles red-
didit. Alii hoc piculo territi: exp̄s̄is uelis qua uētus intēderet fuger̄ conati: cessāte mox
uēto destituti ludibrio fuere romāis. Itaq; incēs̄is oībus nauibus: interfectisq; his q̄ pu-
gnauerant: galli reliqui sese oēs dediderunt. Sed Cæsar maxie ob iniuriā legatorū: & ut
genti ad oīa consilia mobili terribilis exēpli notā inureret: cūctis p̄ncipibus p̄ tormenta
interfectis: reliquos sub corona uēdidit. Iisdē dieb; Titurius Sabinus Aulercos Ebu-
ros Luxouiosq; qui primates suos: q̄ auctores belli resuscitādi esse nollent: interfecerāt:
eruptiōe facta incredibili cæde deleuit. Publius uero Crassus cū in Aquitaniā puenisset:
bello except; ē: nāq; sociato magno equitatu pedestribusq; copiis p̄ualidis romāos ad
orti diu grauiter turbauerunt. Post uicti: atq; in oppidū sociatū coacti: obsessiq; cū se ex
pugnari uiderent: armis traditis in deditiōē recepti sunt. Aquitāi clade p̄moti undiq;
exercitū contrahūt: de citeriore quoq; Hispāia auxilia accersunt: duces bello maxie eos
p̄ficiunt: qui cū Sertorio militauerāt. Hi oēs dū obsidionē Crasso parant: in castris suis
Crasso obruēte deleti sunt: nā ex Aquitāis & Cātabris: quorū. l. milia tūc in auxiliū ue-
nerant. xxxviii. milia cæsa referunt. Cæsar germāos qui Rhēnū cū immēs̄is copiis trās
miserāt: simul & totas Gallias subiicere sibi parabat: belloq; adort; usq; ad internitiōē
cecidit. Quorum fuisse nume; ad. cccc. l. milia fuerunt. Tunc Cæsar in Germaniā fa-
cto pōte transgrediens Sycambros & Vbios obsidione liberat.

Hic dicit qualiter Cæsar Gallias subiicit: & transiit in Britanniam. Capi. VIII.

Suos maximā & ferocissimā gētē: quorū eē. c. pagos & populos: multi p̄did-
re: totaq; germaniā aduētū suo terret: moxq; i galliā rescisso pōte concedit. In-
de ad Morinos uēit: unde in Britaniā p̄xim; & breuissim; trāsitus ē. Nauib;
circiter onerariis atq; actuariis. lxxx. p̄paratis i Britaniā trāsuehit. Vbi acerba p̄mu; pu-
gna fatigat;: deide aduersa tēpestare corrept; plurimā classis p̄tē: & nō puā militū: equi-
tū uero pene oēs dispdit. Regress; in galliā legiōes in hyberna dimisit: ac. dc. naues utri-
usq; cōmodi fieri impauit. Quibus ite; in Britannia primo uere transuectis: du; ip̄e i
hostē cuz exercitū p̄git: naues in ancoris stantes: tēpestare correptæ: uel collisæ inter se:
uel harenis illisæ ac dissolutæ sunt. Ex quibus. xl. perierunt: cæteræ cū magna difficulta-
te repatæ sunt. Cæsar̄is equitat; p̄rio congressu a Britāis uict;: ubiq; Labienus tribu-
nus occisus est. Secundo p̄lio cū magno suorū discrimine uictos Britānos in fugā uer-
tit. Inde ad flumen Tamesim p̄fectus est: quē uno tr̄m loco uadis transmeabilē ferunt.
In huius ulteriore ripa Cassouelauno duce imensa hostiū multitudo confederat: ripaq;
flumis ac pene totū sub aqua uadū acutissimis sudibus p̄struxerat. Quod ubi a roma-
nis dep̄hensū ac uitatū est: barbaræ legiones nō ferētes siluis sese abdider̄: uide crebris
eruptionib; romanos grauiter ac sæpe lacerabant. Interea Trinobantū firmissima ciui-
tas cū Androgorio duce datis. xl. obsidibus Cæsar̄i sese dedit. Quod exēplum secutæ
urbes aliæ cōplures in fœdus romāorū uenerūt: uisdēq; demōstrantibus Cæsar oppidū
Cassouelanum inter duas paludes situm: obtentu insuper siluarum munitum: omni-
busque rebus confertissimum tandem graui pugna cæpit.

Reuerso Cæsare a Britannia itere galli rebellauerunt: & uicti sunt. Cap. IX.

Hic in Cæsare a Britanis reuersus in Galliam postquam legiones in Hiberna misit: repentinis bellorum tumultibus undique circumuentus & conflictatus est: namque Ambiorix cum Eburonibus & Atuaticis conspirans aiatu Treuironum consilio Cottam & Sabinum legatos apud Eburonas cum tota funditus legione insidiis circumuentos interfecit. Ambiorix hac uictoria elatus Atuaticos & Neruios plurimosque alios raptim in arma contrahit: atque ad Ciceronem legatumque similiter tunc legioni in hybernis perat: contedit. Multitudo hostium ex hoc colligi potuit: quae cum in obsidione castrorum uallum circumdandum esse a captiuis Romanis diceret: & instrumenta ruralia non haberent: gladiis contidendo terram: & sagulis exportando: uix tribus horis uallum pedum. x. & fossam pedum. xy. p. milia passuum. xy. in circuitu profecerunt. Praeterea. c. xx. turres mirae altitudinis extruxerunt. & cum septem dies noctesque succidui hostium cunei pugnarent: ac uetus subito plurimum exortus esset: testas fundis feruentes intorsere: flammataque tela focus: ac mox concepto igne rutilantia intra castra iecerunt: quo facto per cuncta culmina rapti uentus insistentis sparsus aiauit incendium. Sed nec sic quidem Romani cum undique obruerent uulneribus: laboribus: uigiliis: ieiuniis: incendium cesserunt. Tamen Cæsari nuntiatum est: unam deletam esse legionem: alteram iam pene confectam. Aduentante uero cum duabus legionibus Cæsare deseruere hostes obsidione: atque in eum cuncti raptis copiis ruunt. Cæsar paruissimis castris consulo contidit: equibusque permixtis: ut fugam fingerent: impetravit: ut ad transitum uallis quae media erat: sibique piculosa uidebat: hostes contemptu sui inuiteret. Quo uiso galli quasi iam uicissent: ad obducendum extrinsecus uallum conuersi sunt. Cæsar totis repente portis paratum effudit exercitum: uersosque in fugam gallos uastissima caede confecit: namque. lx. milia fuisse tunc referunt: quibus pauci per paludes inuias euaserunt. Induciomarus Treuironum princeps magnas armatorum copias habens: postquam de consensu Galliae totum certior redditus est: Labieni castra: legionemque cuius perat: quod facile factu arbitrabatur: delere statuit: ac deinde Eburonibus Neruiisque coniunctus ad opprimendum Cæsarem pergere. Labienus quibus potest artibus simulatior est: atque ita Induciomarum negligentiosem cum insultantibus copiis per uallo oberratam repentina eruptio perstravit. Hac uictoria Labieni reliqui gallo conatibus repulsi sunt: & Cæsar paulo getior reliqua parte hyemis fuit. Sed intelligens sibi maiora belli superesse negocia: maxime quia plurima parte exercitus aissa: aliisque grauiter sauciis: ne ad sustinendum quod sibi idoneus: ne dicam ad comprimendum gallo impetum uideret: Gneo Pompeio consule conscribi legiones: sibi que in auxilium mitti petit. Itaque ante exactam hyemem tres ad eum legiones uenerunt. Igitur Cæsar prius quam in unum hostium copia coiret: in eum uere aggredi trepidos & opprimere ipsos in finibus suis parat. Primum itaque Neruiorum fines diripit: per quam uero quae copiosissima erat: exercitui permittit. Deinde Menappios qui sibi per immensas paludes atque impedimentissimas siluas munitissimi uidebantur: tribus agminibus inuadit: nimiamque caede uulgo agitata residuos supplices in ditionem recipit. Labienus sequenti proelio omnes Treuironum copias interfecit: arte in bellum puocatas: prius quam Germanis aduentantibus iungeretur: & continuo ipsam ciuitatem capit. Cæsar ulcisci mortem Sabini & Cottae legatorum uolens in Ambiorigem & Eburones deletam legionis auctores: postquam in Arduenam siluam re fugisse compit: quae silua totius Galliae maxima est: atque a ripis Rheni finibusque Treuironum ad Neruios usque pertingit: & in longitudinem plus quam. l. M. passuum patet: per metum res sui maximi periculi fore: si per obstructas spatiosasque siluas ignoti diuiderent: hostesque locis notissimum quaereret: omnes Galliam per nuncios iuitat ut quae secundum placitum suum recedat in Arduenam siluam perdas quaerant: diripiatur. Quo facto Gallis utrinque morientibus: maximas Romanorum iniurias sine cuiusque Romani discrimine uindicauit. Ita hoc tutissimo uincendi genere.

re securus in Italiã rediit. Igitur Cæsare in Italiã reuerso Gallia rursus in arma cõiurat: mul-
 tiq; simul populi coeunt. Dux his Vergëtorix fuit: cuius consilio statim oēs galli ciuitates su-
 as ultro icēderunt: p̄ma a suis incēsa Biturigo. Inde ad Cæsare q magnis itinerib; p nar-
 bonēsem puiciã clã ad exercitũ recurrerat: ipetũ faciunt. Cæsar tunc oppidũ noie Cēna-
 pum obsidiōe cõcluserat: quod diu oppugnatũ tandē post multas romãorũ clades plu-
 uio die cum hostiliũ machinarũ augmēta: Neruiq; elanguerent: applicitis turribus ca-
 ptum atq; deletum ē. xl. ibi hoium milia fuisse referunt: e qb; uix. lxxx. p fugã lapsi ad
 pxima galloꝝ castra uenerunt. Præterea Aruerni cæteri q; cõfines sollicitatis etiã ad se
 Heduis multis aduersus Cæsare plis bellauerunt. Qui cū se pugnãdo fatigati in quod-
 dã castellũ recēpissent: milites p̄dæ inhiantes ad expugnationē oppidi aũz icēdunt: fru-
 stra Cæsare de loci iniquitate caulante. Itaq; ibi Cæsar erupētibus desup hostibus p̄ss;
 multa exercitus sui pte p̄dita uictus aufugit. Dũ hæc ad Chaiestã geruntur: Vergento-
 rix: quē oēs consensu pari regē p̄optauerant: suadet uti ex tota gallia oēs qui arma ferre
 possent: huic bello p̄sto sint. Hoc. n. esse unũ bellũ: quo aut p̄petua libertas: aut æterna
 seruitus: aut mors omnium consequat. Itaq; absq; eo numero quez infinitum ante cõ-
 traxerat: equitum circiter octo milia peditum. ccl. milia contracta sunt. Dehinc duo
 colles sibi inuicem obuersos: romani gallicque cæperunt. Vnde multis sæpe eruptioni-
 bus & uariis prouentibus præliantes: tandem romani præcipua germanorum equitũ
 quos sibi iam dudum amicos nunc in auxilium acciuerant uirtute uicerunt. Vergen-
 torix alia die congregatis oibus: qui fuga euaserant: dixit se auctore bona fide defendē-
 dæ libertatis atq; r̄pendi foederis fuisse: & nunc siue romanis sese ad mortē omnes of-
 ferant: siue solũ pro oibus dedant: paratũ aĩo fore. Itaq; galli uoluntatē: quã pudor aliq;
 diu texerāt: quasi ex cõsilio regis assumerēt: illico sibi ueniam p̄cantes: euz solũ uelut au-
 ctorem magni sceleris dediderunt. Bellouagi oibus finibus galloꝝ gentis ipsorũ opi-
 nione fortiores habebantur. Hi Correo duce bellum instaurant: sibi q; in hanc suscēpti
 belli societatem Ambianos Aulercos Velocasses Athrabatesque coniungunt: & locuz
 quēdã cinctũ atq; impeditũ undiq; paludibus capiunt: cõmissio q; plio magnã Remoruz
 manũ: quæ auxilio romãis erat: trucidat. Deinde cū opportunũ sibi locuz insidiis proui-
 sum occupassent: atq; hoc compto romani ad insidiarũ locuz instructi ordinati q; uenif-
 sent: cõmissio plio gallos fugiētes eisdē locorum munitiōibus qb; clausi fuerat: incluse-
 runt: cunctos q; ad internitionē ceciderunt. Ibi Chorre; uel fugã uel deditiōem detre-
 ctans romãos: ne uiu; caper̄ instat̄er occidēdo: ut occideret: coegit. Igitur cū pacatã eē uni-
 uersam Galliã Cæsar: neq; ausurã fore ad aliquos aspirare mot; arbitraret: legiōes i Hy-
 berna dimisit: ip̄e tñ Ambiorigis fines q; tot bella excitauerat: horrēda hoĩuz strage ua-
 stauit. At uero Gai; Caninius legat; bellũ apud Pictonas inuēit: ubi magna hostium
 multitudo ipeditã itinere legionē circūdedit: atq; ad extremuz discrimē adduxit. Porro
 Fabius alter legatus: acceptis Caninii litteris in Pictonas p̄ficiscitur: ibi q; a captiuis de
 oppottunitate locoꝝ certior fact; inopinantes hostes opp̄mit: magnisq; stragib; factis
 plurimas p̄das agit. Deinde cū Caninio signũ aduētus sui dedisset: Caninius totis castris
 subito exiliēs sese iniecit hosti. Ita Fabio ex alia parte: & Caninio ex altera insiſtēte ma-
 ximo & diuturno bello innumeræ galloꝝ copiæ trucidatæ sunt. Inde Fabius in Tarnu-
 tes profectus ē. Sciebat. n. Dommacũ ducem antiq;ssimũ rebellionis otius incentorez
 ab hoc bello elapsus: si a Remoricis gētibus adiunctus eēt: maximos iteꝝ tumultus i
 Gallia eē motuz: sed adhuc eos ip̄a nouitate trepidantes mira uirtute & celeritate p̄do-
 muit. Interea Draptes unaq; Literi; cū adesse Caniniũ & legiōes eē in finib; suis uide-
 rent: undiq; collectis copiis oppidũ intrat: qd̄ in æditissima mōtis arce pendens duabus

partibus p abrupta latera nō paruo flumine cingebat: medio deinde descēsu largissimo fōte securum: plurimaq; in trorsum copia frumētū tutuz: irritos procul discursus hostiū despiciebat. Caninius qđ solum Romana prouisiōe potuit: ambos duces cū parte copiā plurima in cāpum euocatos maximo proelio superauit: nā uno e ducibus iterfecto alter cū paucissimis fugit. Nullus ī oppiduz rediit: sed ad id oppugnādū Cæsare opus fuit. Itaq; certior p nūcios factus Cæsar accurrit: circūspectisq; oibus: uidet: si expugnāri ui moliat: ludo & spectaculo hostiū delēdū eē exercitū suum: hoc solum eē præsidium si quoquo mō hostes aqua arceāt. Sed & hoc quoq; nisi Cæsar nemo potuisset: siqđe fōs quo ad potū utebāt: medio de uexi mōtis latere fūdēbat. Cæsar ad pximū fōtis admo- ueri uīneas turrēq; extrui iubet: sit magnus illico cōcursus ex oppido. Quibus sine piculo præliatib; Romani quis ptinaciter obsisterent: crebriusq; succederēt: cōplures tamē trucidātur. Igitur extruis agger: & turris pedū. lx. cuius uertex æquare ad fōtis locum posset: ut uel ex æquo tela conici queant: uel præcipitata desuper saxorum uolumina non timeri. Oppidani autem ubi exanimari siti non solum pecora sua: uerum et infirmiores hoīum ætates uident: cupas pice seuo & lingulis repletas: ac deinde imisso igne in prona præcipitant: easq; ipsi toto oppido effusi subsequunt. Ardentibus machinis cum graue proeliuz suis Cæsar ac piculosum uideret iminere: cohortes ī circuitu oppidi ire uelociter p occultum imperat atq; undiq; subito uastū clamorē attollere. Quo facto: cōsternati oppidani: dū recurrere ad muniendū oppidū uolunt: ab oppugnatione turris uel demolitiōe aggeris recesserunt. Illi tamē q ad icidēdas fontis uenas sub obtentu aggeris tuti cuniculos pfodiebāt: repertos ī abstruso aquarū meatus: p multa diuidēdo tenuari in semetipsis: cōsumiq; fecerunt. Oppidani fōte siccato ultia desperatiōe correpti deditiōe sui faciunt. Cæsar at oibus q arma tulerant manus sustulit: & uitā relinquit: quo testator eēt etiā posteris poena improborū. Multū enī ad coercēdā audaciā ualet ppositū punitionis: exēpluz cū ipsa miserī præfens forma uiuentis & ad recordationem admonet conscios: & ad sciscitationem cogit ignaros.

Capi. X.

Hic dicit quando Galli exhausti & domiti sunt.

EXhaustis atq; edomitis Gallis Cæsar securus cū legiōibus in Italiam rediit: nulos post se Gallorū motus pertimescens: certo se sciens minime aliquos: q uel moueri audeant: uel si moueant: timendi sunt: reliquisse: cōstitui nūc ante oculos uelim exanguē defoetāq; Galliam post illas ardētissimas febres internasq; æstus uitaliū molliora torrentes: ut sese habebat: q̄ta macie: q̄toq; palloī affecta sit: q̄ demissa ac resoluta iaceat: q̄ ipsos quoq; necessarij officij mot; ne eūdē incursum malorū reuocēt: ptimeat. Irruit enim ī eam repētino ipetu Romanus exercitus: ueluti fortissimo corpori fortior lues: quæ tātō grauius accendit: quātō ipatiētius tolerat ur. Sitebat misera: cū istate gladio pfiteri spōsionē seruitutis æternæ: auulsis īsup obsidibus: cogeret. Sitebat ut dixi: notā illā oibusq; suauissimā uelut aquæ gelidæ dulcedinē libtatis: quātōq; eā magis subtrahi itelligebat: tātō auidius desiderabat. Hinc illā tā frequēs cōtra uetita præsumptio iuadebat: & p defēdēda libertate: īportūa libtas: præreptaq; īsatiabiliter potiūdi licētia: q̄ male cōceptā perniciē restringere uidebat: iangebat. Hic romanus exercitus ante pugnā insidiator: argutor: hic ipugna hostis īfestior: hic post pugnā uictor imitior: hic oīa ad domādā ipatiētā crudescētia: hic iā nec remediis credebat. Itaq; si īterrogare posset hāc: de qua loqmur nationē: qđ tūc: cū hāc ipsa sustinebat: de illis tpibus iudicaret: respōderet: ut arbitrōr: dicens. Sic me illa tunc febris exanguē reddidit ac frigidā fecit: ut etiam hāc: quæ oēs pene pstrinxit: seruesfacere uel cōmoueri nequiuert: atq; ita me Romani inclinauerunt: ut nec ad Gothos surgaz. Sed ne ipsa qđem Roma clades q̄s itulit

Euitauit. Exercitæ nãq; diu actæq; sũt p totos mundi cardines potētia ducum: uiresq; legionum: quæ i sese cõcurrentes eius dāno uincerent: cuius periculo uincerentur.

Victorem scilicet a Gallia Cæsarem reuersũ ciuilia bella sequunt: & Crassus cõsul p uinciam sortitus est in Parthos.

Capi. XI.

Am uictorem Cæsarem de Gallia reuersum ciuilia bella comitata sunt: aliaq; grauissima mala: interfecti apud Parthos Crassi & trucidati exercitus præcesserunt. Anno ab urbe condita .dc. lxxxvii. Crassus in consulatu collega Pompeii prouinciam sortitus in Parthos: homo inexplibilis cupiditatis: audita i Hiero solymis tẽpli opulẽtia: quã Põpeius itactã reliquerat: i Palestinã diuertit: Hierosolymã adit: tẽplum iuadit: opes diripit. Inde p Mesopotamiã tẽdẽs i Parthiã q̃cũq; iter habuit focis ciuitatibus auxilia idixit: precia exegit: moxq; ut Euphratẽ trãsit: illico Abegesẽ legatũ ab hærode rege Parthorũ ad se missũ obuiũ habuit: a quo uehemẽter icrepi: e: q; contra foedus Luculli Põpeii auaritia inductus Euphratem transierit. Quãobrez sine mora futurũ: ut paulo Parthico serico ferro oneraret. Itaq; cum prope Caras uentum esset: Parthi subito i gruẽtes cũ Sucena & Sylacea præfectis: sagittis oppõsere Rõanos Cæcidere ibi plurimi senatores. aliqui et cõsulares & p̃torii uiri. Crassus quoq; filius Crassus lectissimus iuuenis i acie occisus e. Præterea quattuor cohortes cũ Vargunteio legato mediis dephensæ cãpis interfectæ sunt. Surenas rapto eq̃tatu Crassus psequi intendit. eũq; circũuentũ ac frustra colloquiũ ei petẽtẽ interfecit: quĩs uiuũ auferri maluiss. Pauci noctis bñficio liberati Caras cõfugerũt: cognita clade romãorũ multæ oriẽtis puicĩæ a societate & fide populi romãi defecissent: ni Cassius collectis ex fuga militibus paucis i tumescentẽ Syriã egregia ai uirtute ac moderatiõẽ p̃stisset. Qui & Antiochũ copiasq; eius ingentes plio uicit & interfecit: Parthosq; quoq; ab Herode i Syriã missos. Iamq; ingressus Antiochiam bello expulit: ducemq; eorum Osagem interfecit.

Narrat hic de Romano exercitu q̃liter ut oceanus crescit & minuit. Cap. XII.

Gitur romãi status agit temp̃ alterna mutatio. & uelut forma oceãi maris quæ oĩ die dispar nunc succiduis per septẽ dies attollit incrementis: nũc cõsequen tibus totidem diebus naturali damno & defectu interior subducit. Ut. n. de p ximis ordiar: Cimbris Tigurinifq; uincensibus cũ apud Rhodanũ flumen Romanus exercitus p̃it: & arctissimas Roma sensit agustias: refusa cõtinuo clade cymbroz magis elata prouentibus priorum oblita defectuum est. Hanc deinde recentissimæ prosperita tis iactantiam Italicũ bellum & dilaceratio Syllana castigat. Rursum post hanc domesti cã intestinãq; perniciem: quæ usq; ad medullas pene euiscerata & exesa est: paribus ppe modum spatii tempore non solũ reparata: uez etiam extenta e: cũ Lucullus Asiaz Põ peius Hispaniã: Cæsar Galliam perdomuit: Romanũq; imperiũ usq; ad extremos ppe modũ terræ terminos propagatum est. Hanc nũc amplissimã dilatationẽ uastissima ru ina consequitur. Apud parthos enim cõsul Romanus occiditur: exercitusq; delet: atro cissimũ illud Pompeii & Cæsaris bellũ ciuile conscribitur & inter hæc Roma ipsa repẽti no correpta icendio cõcrematur. Anno siquidem ab urbe condita. dcc. incertum unde concretus plurimã partem urbis ignis iuasit. neq; unq; atea tãto correptã ac uastatã ci uitatez ferũt: naz. xiiii. uicos cuz uico iugatio cõsũptos mẽoriaz p̃ditũ e. Hinc iam ciuile bellũ cõmittit: qd̃ magnis iãdudũ dissensionibus ac molitionibus parabatur.

Hic de bello ciuili dicitur inter Cæsarez & Põpeiu: & de icendio urbis. Cap. XIII.

Am rediẽs Cæsar uictor de Gallia decerni sibi absenti alterũ cõsulatũ poposcit.

Cõtradietuz e a Marcello cõsule adnitente Pompeio: deide decretum est a sena tu: ut in urbem Cæsar nisi dimisso exercitu ueniret: & ex Marcelli consulis au:

et oritate ad legiones quæ apud Nucëriam erant Põpeius cum imperio missus est. Cæsar Rauennam sese contulit. Marcus antonius & Publius Cassius tribuū plæbis p cæsa re intercedētes: intercedente Lētulo cõsule curia foroq; prohibiti ad Cæsarē pfecti sūt: curiõe Cœlioq; simul cõitãtib⁹. Cæsar Rubicõe flumie trãsmæto mox ut Ariminū uēit v. cohortes: quas tūc solas habebat: cū qb⁹: ut ait Liuius: orbē terrarū adort⁹ ē: qd fco opus eēt edocuit. Deplorās aut̄ iniurias suas: cãm belli ciuilib⁹ p restituēdis i priã tribuīs eē testatus ē. Inde p Antoniū septē cohortes: quæ apd Salonē morabant̄ a Lucretio recæpit: tresque legiões: q̄ Domitio apud Corphiniū erãt ad partes suas traduxit. Põpei⁹ atq; oīs senatus crescentibus Cæsaris uirib⁹ trepidi: taq; Italia pulsī: i Græciã transuēcti Durachiū gerēdi belli sedez delegerunt. Cæsar Romã uenit: negatãq; sibi ex ærario pecuniã fractis foribus iuasit: ptulitq; ex eo auri põdera. iiii. M. cxxxv. argenti põdera p. pe. dccc. M. Inde digressus Ariminū ad legiones: mox alpes trãsuēct⁹ Massiliã uēit: ad quã oppugnandã q̄ recæptus nō esset: Treboniū cū tribus legionibus relinqēs ad Hispanias contendit: quas Lucius Afranius & Marcus Petreius & Marcus Varro Põpeiani duces cū legionibus obtinebãt. Ibi multis proeliis Petreius Afraniūq; superatos cõposita pactione dimisit. In ulteriore uero Hispania duas legiões a Marco Varrõe suscepit: similiter & duces eius. Post hæc Curio Catonē Sicilia expulit: Valerius Cottã Sardinia: Tuberonem Africa Varrus eiecit. Cæsar Massiliã rediens obsidione domitam uita tantum & libertate cõcessa: cæteris rebus abrasit. At uero Dolobella ex pte Cæsaris i Illyrico p Octauiu & Libonē uict⁹: copiisq; exutus ad Antoniu fugit. Basilus & Salustius parantes singulas legiones: quibus præerat similiter & Antonius. Hortensius q̄q; ab ifimo mari cum classe concurrens: omnes pariter aduersus Octauiu & Libonē pfecti & uicti sūt. Antonius cū se Octauio cū. xv. cohortib⁹ dedisset: oēs ad Põpeiu a Libone deducti sūt. Curio ex Sicilia i Africã cū exercitu transgressus ē. Quez Iuba rex cõtinuo exceptus cū oibus copiis trucidauit. Octauius Salõas oppugnare conatus oēs pene copias quas duxit: amisit. Cælius desciuit a Cæsar: ac se Miloni exuli iuxit. Cūq; ambo seruorum manu Capuam oppugnare molirēt: occisi sūt. Bibulus apud Corcyrã pudore uictus: qd custodiæ eius quã pelago & oppido prætebat hostis illuserat: iedia se se uigiliisq; cõfecit. Appius Claudius cælorinus: q iussu Põpei Græciã tuebatur: iã abolitam poetici oraculi fidem uoluit exiri: quippe ab eo uates adactus descendere in specula obtinebis. Coela autem uocant euboicum sinū. Ita Appius pplexa incertus sorte discessit. Admonet nos aliquid obtrectatoribus nostris cõsultor iste cõsulere. Querebãt utiq; fide christianorū sibi sacra interdita cærimoniaq; sublata: & ob hoc ideo maxime: q; extis uaticiniisq; cessãtib⁹ futuræ clades: q̄ sciri nequeunt: nō uitant. Cur ergo lōge ãte ipiū cæsaris natiuitatēq; Christi: sicut ipsoꝝ auctores attestantur: abolita fuerit poetici oraculi fides: abolita autē ideo: q̄ cõtēpta: porro autē quare cõtēpta: nisi q̄ uel falsar uel uana: uel dubia: Vnde prudēter poeta pmonuit. Incõsulti abeunt sedēq; odere Sibyllæ. Et ne forte id puipeã: qd cõtēptu abolitū atq; ãtiquatū fuit: hoc ē aut nomen: aut sedē: Apollo ille Phythius erat: quē ferūt magno illo Phytone serpente iterfecto: totius uaticinationis auctore & principē: hæredem & sedis & diuinationis & nominis extitisse: ibiq; eum reddere elegisse responsã: ubi orta cum auctore ipsa diuinationis uidebatur. Præterea quæ p alias quoq; terrarum partes spumantibus buccis: rabidoq; discursu omnis furiatorum ruet̄at insania: ad quem plurimi terrarum reges: quasi ad uiuam uocem cõsulti numinis cucurrerunt: cui sapissimè ipsi Romani quoque opulentissima dona miserunt. At si Apollo iste Phythius paulatim discernente experien-

tia contemptus relictus atque abolitus est: quid uiuum de mortua pecude: quid ue-
 rum de amente muliercula sperari potest: Quid postremo: inflauit cum pinguis ebur
 Tyrrhenus ad aras: expositis opimæ pecudis intestinis non finxit esuriens: nam sicut
 ipsi fatentur: uel obscura uel falsa dicendo ipse Apollo seducit. Quamobrem æquo
 animo ferant: si imitari interim nolūt: nos id ueritatis iudicio etiā phibere: qđ potuerūt
 maiores eorum uel experiēdo contemnere. Interea apud Durachium multi orientis re-
 ges ad Pompeium cum auxiliis conuenerunt. Quo cuz Cæsar uenisset: Pompeium
 obsidione frustra cixit: ipse terrā. xv. M. passuū fossa præstruēs: cū illi maria paterēt: Pō-
 peius castellū quoddā p̄pinquū mari: qđ Marcellinus tuebat: euertit: præsidiaq; Cæsa-
 ris: q̄ ibidē morabāt occidit. Cæsar Torquatū legionēq; unā: ut expugnaret: aggressus
 ē. Hoc piculo socioꝝ Pompeius cognito: oēs eo copias contraxit: in queꝝ se illico Cæsar
 omissa obsidiōe cōuertit. Torquatus autē e uestigio prūpens auersus insecutus est. Ita
 Cæsar's milites ancipiti piculo territi ipso Cæsar frustra obsistēte fugerūt. Pōpeiꝝ uero
 Cæsar's quoq; testimōio uictor psequētē reuocauit exercitū. xxiiii. M. militū Cæsar's:
 centuriones. xxxii. eqtesq; Romāi cōplures ī eo prælio cæsi sūt. Cæsar inde citato agmi-
 ne p̄ Epiz̄ ī Thessaliā prexit. Pōpeius uero cū maximis copiis secutꝝ: bellū cōmissū est.
 Itaq; instruitur utrinq; acies. Pompeius. lxxxviii. cohortes triplici ordine locauit. Fue-
 rūt autē peditū. xl. M. equites ī sinistro cornu. dc. ī dextro. d. præterea reges multi sena-
 tores: equitesq; Romani plurimi: absq; leuiū armaturarū magna copia. Cæsar similiter.
 lxxx. cohortes triplici ordine disposuit: cui fuerunt minus q̄. xxx. M. peditū. eqtes. M.
 Videre ibi & gemere erat contractas Romanoz̄ uires ī cāpis Pharfalici ad occisionem
 mutuā cōstitisse: quas si cōcordia rexisset: nulli populi: nulli reges ferre potuissent. Pri-
 ma cōgressione eqtatus Pōpeii pulsus sinistra latera nudauit. Deinde cū diu utrinq; du-
 bia sorte cederent: atq; ex alia pte Pōpeius iter hortādum diceret: parcite ciuibus: nec ta-
 mē faceret: ex alia uero Cæsar hoc faceret: qđ urgeret: dicēs: miles faciem feri: parce ciui-
 bus: tādē uniuersus Pōpeii fugit exercitus: castraq; direpta sūt. Cæsa sūt ī eo prælio pō-
 peianoz̄. xv. M. cēturiones. xxxiiii. Hic exitus pugnae ad Paleopharfalū fuit. Pōpeius
 fugiēs in ostio Penei amnis onerariā nauē naētꝝ ī Asiā trāsiit. Inde p̄ syz̄ ī Aegyptū uēit
 ibiq; mox ut littus attigit iussu Ptholemæi adolescētis ī grām Cæsar's uictoris occisꝝ ē.
 Pōpeii uxor filiiq; fugerūt. Cætera Pōpeiana classis direpta ē: oibus q; ī ea crāt crudelissi-
 me trucidatis: ibiq; & Pōpeius Bithynicus occisus ē. Lētulus uero uir cōsularis apud pe-
 lusiū īterfectus ē. Cæsar cōpositis apđ Thessaliā rebus Alexādriā uenit: platoq; ad se ac-
 uiso Pōpeii capite: anuloz; fleuit. Cūq; se ī regiā recēpisset: eludebat a tutoribus: quo-
 minus pecuniā acciperet: tēpla sua astu spoliātibꝝ: ut & regio thesauros uacuos esse ostē-
 derent: & ī iuidiā Cæsar's populū cōcitarent. Præterea Achilles dux regiꝝ: imbutus se-
 mel Pompeii sanguine Cæsar's quoq; necem meditabatur: nā iussus exercitum dimit-
 tere cui præerat. xx. M. armatorum: non modo spreuit imperium: uerum & aciem dire-
 xit. In ipso prælio regia classis forte subducta iubetur incendi. Ea flāma cū partē quoq;
 urbis inuasisset. cccc. M. libroz̄ pximis forte ædibus condita exussit: singular̄ profecto
 monumentum studii: curæq; maiorum: qui tot tantaq; illustrium īgeniorum opera cō-
 gesserant: unde quālibet hodie: quæ in templis extāt: quæ & nos uidimus armaria libro-
 rum: quibus direptis exinanita ea a nostris hominibus nostrisq; temporibus memorē-
 tur: quod quidem uerum est: tamen honestiꝝ creditur: libros alios fuisse quæsitos: qui
 pristinas studiorum curas æmularentur: q̄ aliam ullam fuisse tunc bibliothecam: quæ
 extra. cccc. M. librorum fuisse ac p̄ hoc euasisse credatur. Cæsar postea insulā ubi pha-
 rus est: cepit. Eo achillas cura Gabinianis militibus uenit: ingens pugna commissa est:

magna ibi Cæsarianorum militum multitudo cæcidit: omnes etiam interfectores Põpeii interfecti sunt. Cæsar uero insistentium hostium pressus scapham ascendit: quæ mox pōdere subsequenti grauata acmersa p. cc. passus ad nauem una manu eleuata: quæ chartas tenebat nata do puenit: mox nauali certamine pulsatus magna facilitate classē regiā depressit & cepit.

Potentibus Alexandrinis regem reddidit Cæsar. Capi. XIII.

Alexandrinis petentibus regem reddidit: mortuum: ut magis amicitiam Romanam: quam arma experiri studeret: quæ tamē ut liber fuit: silico bellum intulit: sed continuo cum toto exercitu suo & ipse deletus est: nam. xx. M. hominum in eo bello cæsa referuntur. xii. M. cum. lxx. longis nauibus dedita. v. naues ex uictoribus cecidisse referunt. Rex ipse adolescens scapha excæptus ut fugeret: multis insiliens meris necatusque est. Corpus eius ad littus deuolutum iudicio lorice aureæ cognitum fuit. Quia cæsar Alexandria præmissa Alexandrinos omnes ad ditionem desperatione compulsi: regnumque Aegypti Cleopatræ dedit. Inde Syriam peragatus Pharnacem in Ponto uicit: posteaque Romam uenit: dictator & consul creatus: in Africam transiit: & apud Tapsus cum Iuba & Scipione pugnavit: maximamque hominum multitudinem ibi interfecit. Castra utriusque direpta sunt. lx. elephanti capti. Cato sese apud Vticam occidit. Iuba percussori iugulum precio dato præbuit. Petreius eodem se gladio perfodit. Scipio in nauibus: qua ad Hispanias fugere contendens uento coactus in Africam redierat: semetipsum iugulauit: in eadem nauibus etiam Titus Torquatus occisus est. Cæsar Pompeii magni nepotes: filiosque Pompeii: simulque cum his faustum Syllam & Afranium & Petreius filium iussit occidi. Inde quattuor triumphis urbem ingressus: disposito: recuperatoque reipublicæ statu continuo in Hispanias contra Pompeios Pompeii filios profectus. xvii. quæ egressus ab urbe fuerat: die Saguntum puenit: statimque aduersus Pompeios duos & Labienum atque Actium Varum multa bella & uaria sorte gessit. Vltimum bellum apud Mundam urbem gestum est: ubi tantis e uiribus dimicatum: tantaque cædes acta: ut Cæsar quoque ueteranis etiam suis cedere non erubesceribus cum cedi cogitur aciem suam cerneret: præuenire morte futurum uicti dedecus cogitarit: cum subito uersus in fugam Pompeiorum cessit exercitus. Et quod eodem die hoc bellum actum est: quo Pompeius præ ab urbe Hellum gesturus aufugerat. iiii. quæ annis hoc civile bellum indefinens toto orbe totum. Titus Labienus & Actius Varus in acie cæsi sunt. Gneus Pompeius cum. c. equitibus aufugit. Frater eius Sextus Pompeius contracta celeriter non parua Lusitanorum manu cum Cæsar congressus est uictus: fugiensque interfectus est. Munda ciuitas cum imensa hominum cæde Cæsar oppugnate uix capta est. Qualiter in curia a seatu interfectus sit cæsar. Ca. XV.

Cæsar Romam rediit: ubi dum reipublicæ statum contra exempla maiorum clamentibus instaurat: auctoribus Bruto & Cassio: conscio etiam senatu plurimo in curia xxiiii. uulneribus confossus interiit. In qua coniuratione fuisse amplius quam. lx. conscios ferunt. Duo Bruti & Gaius Cassius alique socii strictis pugionibus in Capitolium secesserunt. Diu deliberatum est utrum Capitolium cum auctoribus cædis oporteret incendi. Corpus. n. raptum populus dolore instimulatus in foro fragmentis tribunalius ac subsecliorum cremauit. Percensuit latitudinem regni sui Roma cladibus suis: atque in suam conuersa cædem singulas quasque gentes ibidem: ubi domuit: uindicauit. Asia Europæ atque Africæ non dico tribus mundi partibus: sed totis trium partium angulis addidit gladiatores suos: feriatisque inimicis spectaculum miseræ ultionis ingessit. Nec tamē sufficit ipsas quoque cum auctoribus causas fuisse consumptas: recidiua semina in eodem agro germinauerunt: magna continuo metentibus malorum incrementa cum magno sudore factura. Victor ciuilibus belli a ciuibus Cæsar occiditur: in cædem unius trahuntur agmina consociorum. Certum enim erat: quod Cæsar indigne peremptus plures posset habere ultores. Plurima nobilitas una simul cathena sceleris copulatur: ne fore tanta

malorum materia non belli magnitudine suppleatur: sed uindictæ breuitate tenuetur. Medeam illâ fabulæ ferunt: dentes quôdam seuisse serpētis: e quibus quasi competentes semini segetes armati hoīes terra emerferūt: seseq; mox iuicē pugnâdo pstrauerūt. Eqdē hoc poetarū cōmēta sinxerūt. Nra aut Roma: Cæsare occiso: q̄ta de cinerib⁹ ei⁹ agmina armata parturiit: q̄ta bella i testimoniū miseræ fœcūditatis nō legenda pueris: sed spectanda populis excitauit: & tamen horū omniū malorum initium superbia est. Inde surrexerunt bella ciuilia: inde iterum pullularunt. Non ergo iniusta cædes est eorū qui eam iniuste insectātur: si ambitionis æmulatio per ipsos & i ipsis & agitur & punit: donec q̄ detrectauerē collegiū discant ferre dominatum: sūmaq; imperii totius ad unū redacta: longe aliud omnes homines uiuendi genus subeant: ut omnes humiliter placere studeant: nō insolenter offenderē: sed ad tā salubreꝝ humilitatis doctrinā magistro op⁹ est. Itaq; opportūe cōpositis rebus Augusti Cæsaris tpibus: natus ē dominus Christ⁹: q̄ cū i forma dei esset: formā serui humiliter assūpsit: ut tūc demū aptior fieret humilitatis institutio: quando iam per totum mundum poena superbiæ omnibus esset exēplo.

De potentia & uirtute Augusti Cæsaris. Cap. XVI.

ANno ab urbe cōdita. dccx. interfecto Iulio Cæsare: Octauius qui testamento Iulii Cæsaris auunculi. & hæreditatem & nomē assūpserat: idēq; postea rerū potitus Augustus est dictus: simul ut Romam adolescens admodum uenit: i dolem suam bellis ciuilibus uouit: nam ut breuiter coaceruationem malorum explicē bella ciuilia quinq; gessit: Mutinēse: Philippense: Perusinum: Siculum: Actiacum: e q; bus duo: hoc est primum: & nouissimum aduersus Marcum Antonium: secūdum aduersus Brutum & Cassium: tertium aduersus Lucium Antonium: quartū aduersus Sextum Pompeium Gnei Pompeii filium confecit. Antonius a senatu hostis pronunciat⁹ Decium Brutū apd Mutinā obsidiōe. Cōcluserat: cōsules Hircius & Pāsa: & cū his Cæsar ad liberādū Decium Brutū expugnandumq; Antonium missi. Pansa primo ueniens excaptus insidiis inter suorū clades: ipse quoq; pilo grauiter uulneratus ab eodē uulnere iterpositis diebus ē mortuus. Hircius auxiliū collegæ ferens magnas Antonii copias uasta strage deleuit. Cæsar eatenus castra custodiuit. Secunda illa aduersū Antonium pugna: magnæ utrinq; strages actæ sunt: nanq; tunc ibi Hircius consul occisus est: uictus fuit Antonius: Cæsar uictoria potitus est: cui Decius Brutus de coniuratiōe occisi Iulii Cæsaris confessus preces poenitentia fudit. Dolobella Trebonium unū ex intersectorib⁹ Cæsaris Smirnae interfecit. Dolobellam senatus hostē pronunciauit: consiliū occisorū uterq; exercitus Cæsari paruit. Postea Decius Brutus i Gallia a Sequais captus & occisus est. Basilus autem æque unus de percussoribus manu seruorum suorum necatus est. Lepidus satis agente Cæsare Antonium recēpit in gratiam: atque ob fidem reconciliatæ gratiæ filiam eius matrimonio sortitus est. Inde cum ad urbem accessissent: ac rumor de futura proscriptione ortus esset: Caius Toranius uir prætorius nihil tñ metuit: incursum militum domi sue interfectus est: aliiq; complures trucidati sunt. Itaq; ne latius atq; effrenatius proscriptorum cædes ageretur. cxxxii. senatorum nomina i tabula proposita sunt: primum Lepidi pcepto & nomine: deinde Antonii: tertio Cæsaris. Ibi Antonius Tullium Ciceronē inimicū suū: ibi Lucium Cæsarem auunculum suū: & qd exaggerādo sceleri accessit: uiuam matrem proscripserat: ibi Lepidus Lucium Paulū fratrem suum. In eodem proscriptorum numero triginta eqtes Romani: multæ diu & uariæ cædes actæ: domus proscriptorū direptis omnibus dirutæ sūt. At Dolobella i Syria multa cū Cassio bella gessit: a quo uictus ipse se interfecit. Brutus & Cassi⁹ magnis exercitiibus comparatis apud Athenas cōuenerunt: totaq; Græciā depopulati sunt. Rhodi

os cassius terra marique oppugnatos ad deditiōem coegit: quibus propter uitā nihil reliquit. Igitur Cæsar & Antonius eosdē in Macedonia magnis bellorum apparatibus persecuti ad mortem compulerunt: quibus manifestissime illa tunc pugna: non uirtute partis Antonii: sed Cæsaris felicitate confecta sit. Cæsar enim tunc æger: cum se in castris capiendæ quietis causa teneret staret: hortatu & precibus medici sui: qui per somnum admonitus sese fatebatur: ut ea die castris Cæsarem salutis ipsius causa educeret: in campum: ægre inter copias egressus est ac mox castra eius ab hostibus capta sunt: sed rursus cæsariā milites Cassii castra ceperunt. Quare ad desperationem adacti Brutus & Cassius in matrem sibi mortem ante belli terminum conscuerunt: nam inuitatis percussoribus Cassius caput: Brutus latus præbuit. At Romæ Fulvia uxor Antonii: focus Cæsaris domiatum: ut mulier agitabat: incertum in hac mutatione consularis regni: fastigium: utrum deficiētis potētiae ultima: an incipiētis prima nominanda: certe etiam in eos insolens: per quos: ut insolesceret: agebatur: nam & cæsares reuersum apud Brundisium contumeliis: factionibus: insidiisque petiit. A quo propulsa ta ad Antonium coeessit in Græciā. Sextus Pompeius postquam se in proscriptionum numerum relatū compit: conuersus in latrocinia omnem oram Italiæ caedibus rapinisque uastauit. Sicilia præpta: comensibusque impeditis Romam fame affecit. Mox cum eo pacem triumuirum: ut non dicam tyranni: id est Lepidus: Cæsar: Antoniusque fecerunt. Sed continuo cum contra pactum Pompeii fugitiuos delegeret: ut hostis habitus est. Moena libertus Pompeii cum .lx. nauium classe ad Cæsarem defecit: eidemque classi ipse iussu cæsaris præfuit. Idemque continuo cum Statilio Tauro aduersus Menecratum Pompeianum ducem nauale bellum gessit. Deinde ipse cæsar aduersus eosdem pompeianos cruentissimum bellum gessit: nauale confecit: sed continuo uicticem classem pene uniuersam apud Syllaceum naufragio amisit. Ventidius Persas & Parthos in Syriam irrumpentes tribus bellis maximis fudit regemque eorum Pacorum in acie interfecit: ea scilicet die qua crassus a parthis fuerat occisus. Antonius uno uix castello expugnato pacem cum Antiocho fecit: ut ipse tantam rem consumasse uideret: Ventidius Syriam profecit: iussitque ut Antigono bellum inferret: qui Iudæos tunc forte debellauerat: captisque Hierosolymis templum spoliauerat: regnumque Herodi dederat. Quæ continuo uictum in deditiōem recæpit. Moena libertus cum sex nauibus ad Pompeium rediit: a quo clémenter recæptus Cæsaris classem incendit: quibus nuper Cæsar alteram secundo naufragio perdidisset. Idemque Moena postea ab Agrippa nauali proelio circumuentus cum sex triremibus ad Cæsarem transiit. Sed hunc Cæsar tertio transfugam in dulca tantum uita segnem reliquit. Deinde Agrippa inter Milas & Liparas aduersus Democham & Pompeium nauale bellum gessit: ac uicit: ibique tunc naues .xxx. aut demersit: aut cepit: relique laceratis. Pompeius denique Messanam confugit. Cæsar interea Tauro meniam traiecerat: quem repente impetu Pompeius afflixit. Unde multis diuersis nauibus suis ac magna multitudine suorum militum perdita in Italiam cæsar aufugit: nec iterueniente mora in Sicilia rediit: ibique Lepidum ex Africa aduentantem obuium habuit: summas sibi partes terrore: minis ac superbia uendicantem. Post dies paucos Agrippa iussu cæsaris a litore cum acie instructa prospectans atrocissime nauali proelio aduersus Pompeium confligit & uicit: nam .clxiii. naues aut demersit: aut cepit. Pompeius cum x. & .vii. nauibus uix elapsus euasit. Lepidus magna .xx. legionum insolentia tumens cum Messanam militibus permissam diripuisse: ipsum Cæsarem ad se uenientem semel atque iterum spreuit: ac potius telis appeti iussit. Quæ ille collecta in leuum brachium lacerata repellendo uitauit. Mox immisso equo ad suos reuersus instructo exercitu aduersus Lepidum ueniens plurimas legiones Lepidi: paucis interfectis: transire in suam partem compulit. Lepidus tamen intelligens: quo uanitas sua tederet: deposito paludamento: assum

ptaq; ueste pulla supplex Cæsari factus uitâ & bona impetrauit:perpetuo quidem mul-
ctatus exilio. Taurus cæsaris præfectus totam pene Siciliam ferro pertentatam:conter-
ritamq; in fidem recæpit. xliiii. legiones sub unius tunc imperio Cæsaris erant. Milites
multitudine ferociore quosdam p accipiendis agris tumultus excitauerunt.

De Antonio uicto & mortuo.

Cap. XVII.

Sed Cæsar animo ingens. xx. M. milituz exauctorauit. xxx. M. seruatoruz domi-
nis restituit. vi. M. quorum domini non extabant:in crucem egit. Ouans ur-
bem ingressus:ut in perpetuum tribunitiæ potestatis eēt:a senatu decretum
est. His diebus trans Tyberim e taberna meritoria fons olei terra exundauit:ac p totuz
diem largissimo riuo fluxit. Antonius uero postq Araxem trāsmisit:omnibus undiq;
malis circūuentus:tandem Antiochiam cum paucis rediit:nam cum multitudine eq;
tū & sagittarioꝝ ab oibus plis:quæ plura tētauit uictus effugeret:tum præterea incer-
tis & ignotis locis ipeditus grauissima fame ad nefandos cibos coactus ē:plurimiq; mi-
litū sese hostibꝰ dederunt. Inde in Græciā transiit:iussitq; Pōpeium q uictus a Cæsare
exercitum bellūq; reparabat cum paucis ad se uenire. Pompeius fugiens a Tito & For-
mo Antonianis ducibus sæpe terrestri naualiq; bello uictus & captus:ac post paululuꝝ
interfectus ē. Cæsar Illyricum & Pānoniam:partemq; Italiæ bellis subegit & domuit.
Antonius Artabanem Armeniæ regem proditione & dolo cepit:Q uē argētea cathe-
na uinctū ad cōfessionem tesauoroꝝ regionum coegit. Expugnatoq; oppido in quo cōdi-
tos eē prodiderat:magnā uim auri argentiq; abstulit. Q ua elatus pecunia:denunciari
bellū cæsari atq; Octauiæ sorori cæsaris & uxori repudiū iudici iussit:& cleopatram sibi
ex alexandria occurrere imperauit. Ipse Actium:ubi classē constituerat profectus:cū
prope tertiam ptē remigū fame absumptā offendisset:nihil motus:remiinq; mō salui
sint:nā remiges nō deerunt:quoad græcia hoies habuerit. Cæsar. ccxxx. rostratis nau-
ibus a Brūdusio in Epirꝰ profectus ē. Agrippa uero pmissus a cæsare multas onerarias
naues frumēto atq; armis graues ab Aegypto Syria Asiaq; ad subsidiuꝝ antonio ueni-
entes cepit. Peragratoq; pelopōnensium sinu Methonā urbem ualidissimo antoniano
præsidio munitam expugnauit. Inde Coreyam cepit:fugientes nauali proelio persecu-
tus profligauit:multisq; rebus cruentissime gestis ad cæsarem uenit. Antonius defectu
& fame militum suorum commotus bellum instituit maturare:ac repēte instructis co-
piis ad cæsaris castra processit:& uictus est. Tertio post fugam die:castra Antonius ad
Actium transtulit nauali proelio dimicare paratus. ccxxx. rostratæ fuere cæsaris naues:
& .xxx. sine rostris:triremes uelocitate liburnicis pares:& octo legiones classi superposi-
tæ absq; cohortibꝰ. v. prætoriis. Classis Antonii. clxx. nauium fuit:quantū numero ce-
dens:tantū magnitudine præcellens:nam. x. pedū altitudine a mari aberat. Famosum
& magnū hoc bellum apud Actiū fuit. Ab hora quinta usq; in horam septimā:incerta
uincendi spe grauissime utrinq; cædes actæ:reliquū diei cū subsequēte nocte in uictoriā
Cæsaris declinauit. Prior regina Cleopatra cum. lx. uelocissimis nauibus fugit. Antoni-
us quoq; detracto insigni prætoris nauis fugientē secutus uxorem ē. Illucescente iā die
uictoriā cæsar cōsumauit. xii. M. ex uictis cecidisse referuntur. vii. M. uulnerata sunt:e-
quibus. M. intercurādum defecerunt. Antonius & cleopatra cōes liberos cuz pte regiæ
gazæ ad rubrum mare pmittendos cēsuerunt:ipsi p̄sidiis circa duo Aegypti Pelusium
Parethoniūq; dispositis classē & copias instaurando bello parauerunt. Cæsar sextum
imperator appellatus:& quartū ipse cum Marco Lycinio Crasso cōsul Brūdusiū uenit
ibiq; orbis terraz præsidia diuisis legiōibus cōposuit. Inde in Syriā:mox Pelusiū adiit:
ubi ab Antonianis p̄sidiis ultro suscepius ē. Interea Cornelius gallus præmissus a cæsa

re. iiii. legiões: quas Antōius apud cyrenas p̄sidii loco cōstituerat: suscepit in fidem: atq; iude Parethoniuz p̄mā Aegypti a Lybiæ pte ciuitatē: uictō cepit Antonio: ipsumq; cōtinuo apd Phaz̄ uicit. Antōius equestre aduers⁹ cæsarem belluz iniit: in eo quoq; miserabiliter uictus aufugit. kalēdis sextilibus p̄ma luce Antōius cū ad instruendā clas̄ez ī portuz descenderet: subito uniuersæ naues ad cæsare trāsierunt. Cumq; unico p̄sidio spoliatus eēt: trepidus se cuz paucis recēpit in regiā. Deinde iminēte cæsare: turbataq; ciuitate idem Antonius sese ferro transuerberauit: ac semianimis ad cleopatrā in monumento: in qd se illa mori certa cōdiderat: perlatus est. Cleopatra postq; se ad triumphū seruari intellexit: uoluntariā mortem petens: serpentis: ut putatur: morsu: in sinistro tacta brachio: exanimis inuenta est: frustra cæsare etiā p̄sillos admouente: q̄ uenena serpentium e uulneribus hoīum haustu reuocare atq; exugere solent. Cæsar Alexādria urbe oīum longe opulētissima & maxima uictor potitus est: nam & Roma in tantuz opib⁹ eius aucta est: ut propter abundantiam pecuniarum: duplicia q̄ usq; ad id fuerant: possessionum aliarumque rerum uenaliū precia statuerentur. Occisi sunt iussu Cæsaris maior Antonii filius & Publius Caninius infestus semper Cæsari: sed & Antonio infidus: & Cassius parmensis ultima uiolati patris Cæsaris uictima: & Quintus Quinius ob eam maxime notam: q; obscœnissimæ lanificio textrinoq; reginæ: senator populi romani p̄esse n̄ erubuerat. Dehinc cæsar pedestribus copiis in Syriam uenit: deī deī Asiā ad hiberna concessit: ac post per Græciam Brundisium peruectus est.

Hic Cæsar primum imperator Augustus est salutatus.

Cap. XVIII.

ANno ab urbe. dccxxvi. ipso impante Cæsare Augusto & Lucio Appuleio cōsulibus: cæsar uictor ab oriēte rediēs octauo idus Ianuarii urbē triplici triumpho ingressus ē: ac tum p̄mum ipse Iani portas: sopitis oibus: finitisque bellis ciuilib⁹ clausit. Hoc die p̄mū August⁹ cōsalutatus ē. Quod nomē cūctis ātea iuiolatū: & hucusq; cæteris iausū dñis: tm̄ orbis licite usurpatū apicē declarat impiū: atq; ex eodē die summa regē ac potestatum penes unum cepit esse: & mansit: qd̄ græci monarchiam uocāt. Porro autē hūc eē eundem diem: hoc ē octauo idus Ianuarias: quē nos epiphaniam: hoc ē apparitionē siue māifestationem dñici sacramēti obseruamus: nemo credētū siue etiā fidei cōtradictū nescit. De quo nostræ ipsius fidelissimæ obseruatiōis sacramēto uberius nūc dicere: nec ratio nec locus flagitat: ut & quærentibus reseruasse: & negligentibus nō ingessisse uideamur. Hoc autē fideliter cōmemorasse ideo par fuit: ut p̄ oīa uēturi Xpi gratia præpatum cæsaris imperiū comprobet: nā cum primum Gaius Cæsare auiculo suo interfecto ex Apollonia rediēs urbem ingrederet: hora circiter tertia repente liquido ac puro sereno circulus ad speciem cœlestis arcus orbē solis ambiit: quasi unum eum ac potissimū in hoc mundo: solumq; clarissimū in orbe mōstraret: cuius tpe uēturus eēt: q̄ ipsum solum: solus: mūdumq; totum & fecisset & regeret.

De restoratione seruorum dominis.

Cap. XIX.

Einde cū secūdo in Sicilia recaptis a Pōpeio & Lepido legiōibus. xxx. seruoz. d. M. dñis restituisset: & .xl.iii. legiões solus impio suo ad tutamē orbis terrarum distribuisset: ouāsq; urbē ingressus: oīa sup̄iora populi Romāi impatori dedita donanda litteraz etiā monumentis nedum aboleri censuisset. In diebus ipsis fons olei largissimus: sicut superius expressi de taberna meritoria p̄ totum diem fluxit. Quo signo qd̄ euidēt⁹ q̄ in diebus Cæsaris toto orbe regnātis futura Xpi natiuitas declarata est: Xps enim lingua gentis in qua & ex qua natus est: unctus interpretatur. Itaq; cum eo tempore quo Cæsari p̄petua tribunitia potestas decreta est: Romæ fons olei per totum diē defluxit sub p̄ncipatu Cæsaris Romano imperio per totū diem: hoc est per oē

Rómani tempus impii: Xpm & ex eo christianos. i. unctum: atq; ex eo unctos de meritoria taberna: hoc est de hospitali largaq; ecclesia affluenter atq; incessabiliter processuros: restituendosq; p Cæsarem omnes seruos: qui tamen cognoscerent dominum suum ceterosq; qui sine domino inuēirētur: morti supplicioq; dedēdos: rēittēdaq; sub Cæsare debita peccator; in ea urbe: in qua spōtaneū fluxisset oleū: euidentissima his: q; pphe- tarū uoces nō audiebāt: signa i cœlo & terra pdigia pdiderunt. Tertio at cū urbez trium- phans qntū cōsul ingressus ē: eo. s. die que; supra nominauimus: cū & Ianū post. cc. an- nos primum ipse clausit: & clarissimū illud Augusti nomen assumpsit: qd fidelis ac ueri- us credi: aut cognosci potest: cōcurrentibus ad tantā manifestationē: pace: noie: die: quā hunc occulto quidē gestor; ordine ad obsequium præparatiōis eius pdestinatū fuisse: qui eo die quo ille manifestāus mundo post paululū erat: & pacis signu; ptulit: & potesta- tis nomen assumpsit: Quid autem in quarto reditu cum finito cantabrico bello: paca- tisque omnibus gentibus: Cæsar urbem repetiit: ad contestationem fidei: quam expri- mimus actum sit: iplo ordine melius proferetur.

Hic dī ubi Cæsar i Hispāia uti gētes legib; suis phibēs Iani portas apuit. Cap. XX.

Anno ab urbe cōdita. dcxxvi. imperatore Augusto Cæsare sexies: & bis Mar- co Agrippa consulib;: Cæsar parum in Hispania p ducentos annos actum in- telligens: si Cantabros atq; Astures duas fortissimas gentes Hispaniæ suis uti legibus ineret: aperuit Iani portas: atq; in Hispanias ipse cum exercitu profectus est. Cantabri & Astures Gallatiæ prouinciæ portio sunt: qua extenu; Pyrenæi iugū haud procul secundo oceano sub septentrione deducitur. Hi non solum propriam libertatē tueri parati: uerum etiam finitimorum præripere ausi: Vaceos & Gurgonios & Auri- gonas assiduis eruptionibus populabantur. Igitur Cæsar apud Segissamam castra po- suit: tribus agminibus totam pene amplexus cantabriam. Diu itaq; fatigatus frustra atq; in piculū sæpe deducto exercitu: tandē ab Aqtanico sinu per oceanū icautis hostib; admouere classe; atq; expōi copias iubet. Tunc demū cātabri sub mœnib; belgiæ ma- ximo cōgressu belli eucti i Vinniū mōtē natura tutissimū cōfugerunt: ubi obsidiōe fa- mis ad extremū pene cōsūpti sunt. Aracillū deide oppidū magna ui ac diu repugnās po- stremo captū ac dirutū est. Præterea ulteriores Gallatiæ ptes: quæ mōtib; siluisq; cōsi- tæ oceāo terminant: Antistius & Firmi; legati magnis grauibusq; bellis perdomuerūt nā & Meduliu; mōtē Minio flumini iminentē: in quo se magna multitudo hoīum rue- bat per. xv. M. passuū fossa circūseptum obsidiōe cixerunt. Itaq; ubi se gēs hoīu; trux natura & ferox: neq; tolerādæ obsidiōi sufficiētē: neq; suscipiēdo bello parem itelligit: ad uoluntariā mortē seruitutis tiore cōcurrit: nā se pene oēs certatī igne: ferro: ac ueneno necauerunt. Astures uero poitis castris apud Asturā flumē: romāos: nisi pditi: præuen- tiq; eēt: magnis cōsiliis uirtutibusq; oppōsissent. Tres legatos cū legiōib; suis in tria ca- stra diuisos trib; aque agmibus obruere moliti repente suor; pditiōe detecti sunt. Hos postea carisi; bello excæptos: nō parua etiā romāor; clade supauit. Pars eor; proelio cla- pta Lanciā cōfugit. Cūq; milites circūdatā urbē icēdio adoriri pararēt: dux carisius: & suis cessationē iperauit icēdiū: & a barbaris uoluntatē deditiōis exegit. Studiosē. n. ni- tebat integrā atq; incolumē ciuitatē uictoriæ suæ testē relinquere. Cātabriæ uictoriæ hunc honorē detulit cæsar: ut tunc quoq; belli portas clastro cohiberi iuberet. Ita tūc scdo p cæsare q̄rto p urbez cōditā claus; est Ian;. Post hoc claudi; Drusus puign; cæsa- ris galliā Rheriāq; sortit; maxias fortissimasq; gentes germāiæ armis subegit: nā tunc ueluti ad cōstitutum die; pacis festiarent: ita oēs ad expientiam belli: decisionem ue fœ- deris undatim gētes cōmouebant; aut suscepturæ conditionem pacis: si uincerentur

aut usurae quæta libertate: si uincereant Norici: Illyrici: Panonii: Delmatae: Moesii: Thra-
ces & Daci: Sarmatae plurimiq; & maximi germaniae populi p diuersos duces uel supa-
ti uel repssi: uel et obiectu maxioꝝ fluminu Rheni Danubiiq; seclusi sunt. Drusi i Ger-
mania pmo Susiperes: deinde Teneateros & Catos pdomuit. Marcomanos pene ad in-
ternitione cecidit. Postea fortissimas nationes: & qb⁹ natura uires: consuetudo experientiaz
uirtu dabat: Cheruseos: Sueuos & Sycabros piter uno bello: sed et suis aspo superauit
Quorū ex eo considerari uirtus ac feritas pot: q; mulieres quoq; eorū siquado puetu ro-
manorū iter plaustra sua concluderantur: deficientib⁹ telis: uel qualibet re: qua uelut telo
uti furor possit: puos filios collisos humi in hostiu ora iaciebant: in singulis filioꝝ necib⁹
bis parricida. Tūc et in Aphrica Vfulanos & getulos lati⁹ uagates: Coss⁹ dux Caesaris
arctatis finib⁹ coercuit: atq; romais limitibus abstinerere metu compulit. Interea Cæsa-
rem apud Tarracone citerioris Hispāiae urbē legati Indorū & Scytharū toto orbe transf-
missi: tadē ibi iuenerūt ultro qd̄ iā quærere nō possent. Refuderūt in Cæsarē Alexātri
magni gloriā: quē sicut hispanorū gallorūq; legatio i medio oriēte apud Babylonē con-
tēplatione pacis adiit: ita hunc apd̄ Hispaniā in occidētis ultio supplex cū gētilico mune-
re Eous: Indus: & Scythas: Bore⁹ orauit: Cātabrico bello p quinque annos actō: totaque
Hispāia in æternā pacē cū quadā respiratiōe lassitudinis reclinata ac reposita: Cæsar Ro-
mam rediit. Quibus etiam diebus multa per se: multaque per duces & legatos bella
gestit: nā inter cæteros & Piso aduersum Videlicos missus ē. Quibus subactis uictor
ad Cæsarē Lugdunū uēit. Pānonios nouo motu intūescētes Tyberius priuignus Cæ-
saris cruētissima cæde deleuit. Idēq; cōtinuo germāos bello arripuit: e qb⁹ .xl. milia ca-
ptiuos uictor adduxit. Quod reuera bellū maximū & formidolosissimū. xv. legioib⁹
p triēniū gestum ē: nec fere ullū maius bellū: sicut Suetoni⁹ attestat post punicū fuit.
Sub eodē uero tpe Quintili⁹ Varus cū trib⁹ legioibus a germāis rebellantib⁹ mira su-
pbia atq; auaritia in subiectos se agēs: fundit⁹ deletus ē. Quā Reipu. cladē Cæsar Au-
gustus adeo grauitertulit: ut saepe p uim doloris caput parieti collidēs clamaret. Quin-
tili Vare redde legioes. Bosphoranos uero Agrippa supauit: & signis Romais: quæ illi
quondā sub Mithridate sustulerant: bello recuperatis uictos ad deditioes coegit. Par-
thi quasi toto terrarū orbe uel domito uel pacato oium oculis signarent: atq; in se solos
ois uigor romai imperii uertēdus eēt: qppe quos pristina ulciscēdæ Crassianæ cædis cō-
scientia mordebat: ultro signa: quæ Crasso interfecto abstulerāt: ad Cæsarē remiserūt:
regiisque obsidibus traditis: firmū foed⁹ fideli supplicatiōez eruerūt. Anno ab urbe cō-
dita. dcclii. Cæsar augustus ab oriente in occidētē: a septentriōe in meridiē: ac per totū
oceanū circulū cunctis gentibus una pace cōpositis Iani portas tertio ipse clausit. Quas
æuo. p. xii. fere ānos qetissimo semp obseratas ocio ipsa etiam rubigo signauit: nec p̄us
unq̄ nisi extrēa senectute Augusti pulsata Athēiesiū seditiōe & Dacorū cōmotiōe patue-
rant. Clausis igitur Iani portis: rēpub. quā bello quasi uerat pace enutrire: atq; amplifi-
care studens: leges plurimas statuit: p quas humanum genus libera reuerentia discipli-
næ morē gereret. Domini appellationē ut hō declinauit: nā cū eodem spectate ludos p-
nunciatū eēt a quodā mīmo: o dñm æquū & bonū: uniuersiq; quasi de ipso dictū eē ex-
ultates approbauissent: statū qdē manu uultuq; idēcoras adulationes repssi: & in sequē-
ti die grauissimo corripuit ædicto: dñmq; se post hoc appellari ne liberis qdez aut nepo-
tibus suis uel serio uel ioco passus ē. Igit eo tempore. i. eo anno quo firmissimam uerissi-
māq; pacem ordiatiōe dei Cæsar cōposuit: natus ē Xps: cuius aduentui pax ista famula-
ta est: in cuius ortu audientibus hoibus exultantes angeli cecinerunt. Gloria in excelsis
deo: & in terra pax hoib⁹ bonæ uolūtatis: Eodemq; tpe hic: ad quē rege oīūz sūma con-

cesserat: dñm se oium appellari nō passus ē: imo nō ausus: q̄a uerus dominus totius generis humani inter hoies natus erat: eodēq̄ āno tunc p̄mū idē Cæsar: quē hīs tātis mysteriis p̄destinauerat deus: cēsū agi singularū ubiq̄ prouinciarū: & censerī oēs homines iussit: quando & deus homo uideri & esse dignatus est. Tunc igitur natus est Christus: Romano censui statim ascriptus est. Hęc est prima illa clarissimaq̄ professio: quæ Cæsarem omniū principem: Romanosq̄ dominos rerū sigillatim cunctorum hominum ædita ascriptione signauit: in qua se & ip̄e: qui cunctos homines fecit: inueniri hominem ascribi inter homines uoluit. Quod nunq̄ penitus ab orbe condito atq̄ ab exordio generis humani in hunc mundū: ne Babylonio qdē uel macedonico: ut nō dicaz minori cuiq̄ regno cōcessum fuit: nec dubiū: qn̄ oium cognitiōi fidei inspectioniq̄ pateat: q̄ dñs nr̄ Iesus xp̄s hanc urbē nutu suo auctā defensamq̄ ī hūc rex apicem p̄uexerit cuius potissime uoluit eē: cū uēit dicēdus: utiq̄ ciuis Romāus census p̄fessione romani Quamobrem q̄a ad id t̄pis peruentum ē: quo & dominus Christus hunc mundū p̄mum aduētū suo illustrauit: regnūq̄ Cæsari tranquillissimū dedit: hunc quoque sextū libellum hoc sine concluderī: ut germinātia tēpora christiana magisq̄ inter rep̄mentū minus crescentia: & quæ adhuc in prouectu posita: horū ipsorū: quibus hęc respondere cogimur insectatiōe: mordentur: septio libello: si tamen adiuuāte domino suffecerim: comprehendam: ut quoniam ab initio & peccare hoies & puniri propter peccata nō t̄cui: nūc quoq̄ quæ p̄secutiōes xp̄ianorū actæ sunt: & quæ ultiōes secutæ absq̄: eoq̄ oēs ad peccādū generalitet̄ p̄ni sunt: atq̄ ideo sigillatim corripuntur: expediam.

Pauli Orosii uiri doctissimi in septimū historiæ librum prologus.

VFFicienter: ut arbitror: documenta sunt collecta: quibus absque ullo archano: quod paucorum fidelium est: probari de medio queat: unum illū & uerum deū: quē christiana fides prædicat: & cōdidisse mūdū creaturamq̄ eius cū uoluit: & disposuisse p̄ tēpora multa: cu3 a multis ignoraretur: & confirmasse ad unū: cum per unicum declaratus est: simulque potētia patientiaq̄ eius multimodis argumentis eluxisse. In quo qdē angustas: deiectasq̄ mētes offendi paulisp̄ intelligo: q̄ tantæ potētia patientia tanta misceat. Si. n. potens erat: inquit creare mundū: cōponere pacem mundi: insinuar̄ mundo cultū ad notitiam sui: qd̄ opus fuit tanta: uelut ipsi sentiunt: & tā perniciosa patientia: ut in ultimo errorib⁹: cladibus: laboribusq̄ hoium fieret: qd̄ a principio uirtute eius quē p̄dicat: dei sic potius cœpisse potuisset. Quibus quidem ueraciter respondere possem: ad hoc ab initio creatum & institutum humanum genus: ut sub religiōe cum pace & sine labore uiuens fructū obedientia æternitatem p̄merere t̄: sed ab usum bōitate creatoris: libertatem indulgētis in cōtūacia uēisse licentiā: atq̄ ex cōtēptu in obliuionē defluxisse: iustaq̄ nūc eē patiētia dei: & iustitiā in utrāq̄ p̄te3: ut nec cōtēptus disperdat in totum: cui misereri uelit: & affici laboribus dum uelit: sinat contemptus potēs. Deinde subsequēs esse: iuste semper adhibere: quīs ignorantigubernationem: cui aliquando pie restitutus sit poenitenti antiquæ gratiæ facultatē. Sed hęc quoniam & si uerissime fortissimēq̄ dicuntur: fidelem tamen atq̄ obedientē regunt: mihi at̄ si uidero aliquē ex credituris: certe nunc cū incredulis actio est: prōptiq̄ ea p̄ferā: quæ ipsi & si probare noluerint: ī pbare nō possint. Itaq̄ q̄tu3 ad cōscientiā humanarū mētū3 p̄tinet: utriq̄ sub reuerentia religiōis & cōfessiōe: cultuq̄ sup̄næ potētia uiuim⁹: distāte dūtaxat fide: q̄a nostræ est fateri ex uno: & p̄ unū3 deū3 constare oīa: illo3 tā multos deos putare: q̄ multa sunt elementa. Si potētia dei inquit: quem prædicatis fuit: ut Romanum imperiū3 tā amplum ac tam sublime fieret: cur igitur patientia eiusdem obfuit ut ante non fieret.

Quibus sub eodem uerbo respondebitur. Si potentia deorum: quos predicatis fuit: ut Romanū imperiū tam amplū ac tā sublimē fieret: cur igitur patientia eorundē obfuit ut ante nō fieret: an ipsi dii nōdū erāt: an adhuc Roma ipsa non erat: an illi nō colebant: an hęc nōdū idonea ad imperiū uidebat: Si nōdū erāt dii: aut potētia: cessat itētio. Vt qd enī iā ibi eorū discutio morā: ubi ne ipsā qdem iuenio naturam: Si autem erāt dii: aut potentia eorum: ut ipsi iudicant: aut patientia in culpa est: uel patientia si fuit: uel potētia si defuit: aut si magis suasibile uidetur eē: tūc qdē deos q̄ p̄uehere potuissent: sed nōdū extitisse Romanos q̄ p̄uehi iure possēt. Nos aut auctore reꝝ potētia: nō artificē sciētia quærimus. De diis q̄ppe ut putāt: magnis: nō de fabris uilissimis quæstio est: q̄b̄ nisi materia accedat ars cessat. Si enim præscisse illis ac uoluisse præsto semp̄ fuit: imo etiam subiacente præscientia: quia apud oīpotentiam de operibus dūtaxat suis hoc est præscire: qd̄ uelle: quodcūq; illud præsciebatur: cui uoluntas astipularetur: non expectari oportuit: sed creati maxime cum: & iuonem illum suum acruos formicarū in populos hoīū ludo uerterē solitū ferant. Porro aut de cura cærimoniarum: nec recēsendū arbitror: quoniam inter sacra continua incessabilibus cladibus nullus finis: nulla requies fuit: nisi cuꝝ saluator mūdi Christus illuxit: cuius aduētui prædestinatam fuisse imperiū Romani pacē & si iā sufficienter ostendisse me arbitror: paucis tamen adhuc supplere conabor. Principio secūdi libelli cum tempora Romanæ conditionis stili tenore p̄stringere: multa cōuenienter inter Babyloniam urbem Assiriorū tunc principem gentium: & Romanā nunc æque gentibus dominanteꝝ cōpacta conscripsi: fuisse illud primum: hoc ultimū imperiū: illud paulatim cædens: at istud sensim conuale scēs de fluxisse: illi sub uno tēpore nouissimum regem: isti primum regem fuisse. Iam deinde tunc iuadēte Cyro captā uelut in mortē concidisse: cūctam fiducialiter assurgentem: post expulsos reges: liberis uti cœpisse consiliis: præcipue cum uendicante libertatem suam Roma: tūc quoq; iudeorum populus: qui apud Babyloniam sub regibus seruebat: in sanctam Hierusalem recepta libertate redierit: templūq; domini: sicut a prophetis prædictū fuerat: reformarit. Præterea intercessisse dixeram inter Babyloniuꝝ regnum: quod ab oriēte fuerat: & Romanum: quod ab occidentē cōsurgens: hæreditate orientis enutriebatur: Macedonicū africanūq; regnū: hoc est quasi a meridie ac septētriōe breuib; uicib; partes tuto ris curatorisq; tenuisse. Orientis & occidentis regnū æque Babyloniuꝝ & Romanū iur̄ uocitari: neminē unq̄ dubitasse scio. Macedonicum regnum sub septētriōe eē cuꝝ ipsa cœli plaga: tū Alexandri magni aræ positæ usq; ad nunc sub Rhypheis montib; docēt Carthaginē uero uniuersæ præcelluisse Aphricæ: & non solū in Siciliam: Sardiniaꝝ: cæterasq; adiacētes insulas: sed etiā in Hispaniam regni terminos tetendisse: historiarum simul monumenta urbiumq; declarant. Dictū est etiam uastatæ p̄ Medos Babylōiæ: & irruptæ p̄ Gothos Romæ: pares admodū annoꝝ numeros cucurrisse. Nūc autē his illud adiicio: quo magis clareat unum esse arbitrum sæculorū: regnorū: locorumq; oīum deū. Regnum Carthaginēse a cōditione usq; ad euerisionem eius paulo amplius q̄. dcc. annis stetit: æque regnum Macedonicum a Carano usq; ad Persen paulomin; q̄. dcc. utrūq; tamen septenarius ille numerus: quo iudicantur: omnia terminat. Roma ipsa ēt q̄uis ad aduētum domini nostri Iesu Christi perfecto proueheretur imperio: tamē paululū & ipsa in occurū numeri huius offendit.

Hic dicitur quomodo Roma graui incendio uastata est.

Capi. I.

Am. dcc. conditionis suæ anno. xiiii. uicos eius incertum unde consurgens flāma consumpsit: nec unq; ut ait Liui; maiore incendio uastata est: adeo: ut post aliquot annos: cæsar Augustus ad reparationem eorū: quæ tunc exusta erāt:

k

magnā uim pecuniæ ex ærario publico largitus sit. Poterā quoq; ostendere eūdē duplicatū numerū māsisse Babylōiæ: quæ post. M. cccc. & qđ excurrit ānos: ultia a Cyro rege capta ē: nisi præfētū cōtēplatiōe reuocarer. Illd sane libēter adiicio: qđ primū illius regū oīum Nini: quis & p̄r eius Belus obscure primus regnasse referat: āno postq̄ regnāre cœperat. xliii. natus est ille sanctus Abraam: cui datæ sunt repromissiones: ex cuius semine repromissus ē Christus: deinde nunc primi istius imperatorum omnium Augusti cæsaris: quis & pater eius Cæsar metator iperij potius q̄ iperator extiterit. Istius inq̄ Cæsaris: posteaq̄ iperare cœpit emenso propemodū anno. xlii. natus ē Christus: q̄ Abraā sub Nino primo rege fuerat repromissus. Natus ē aut. viii. kalēdas ianuarii: cuz primum icremēta oīa anni ueniētis icipiunt. Ita factum est ut cū Abraaz. xliii. natus sit anno sub fine. xlii. natiuitatis Christi conueniret: ut iam non ipse ī parte tertii anni: sed ī ipso poti⁹ tertius ānus oriret. Qui ānus: q̄tis: q̄ nouis: q̄q; iustitatis bonis abūdauerit: satis etiā me nō p̄ferēte cōpertū haberi arbitror: toto terræ orbe una pax oīum: nō cessatione: sed abolitione belloꝝ: clausæ Ianigemini portæ extirpatis: belloꝝ radicibus non repressis: cēsus ille primus & maximus fuit: cum in hoc unū Cæsaris nom̄ uniuersa magnarū gētiū creatura iurauit: simulq; cōmunionē cēsus unius societatis effecta ē. Igitur āno ab urbe cōdita. dcc. xlii. natus ē Christus salutarē mūdo afferēs fidē: uere petra medio regū posita: ubi cōminueret q̄ offenderet: qui crederet saluaret: uere ignis ardēs: quē q̄ sequitur: illuminat: q̄ tētat exurit. Ipse ē Christus christianōꝝ caput saluator bonoꝝ: maloꝝ p̄itor: iudex oīum: q̄ formā secuturis uerbo & ope statuēs: quo magis doceret patiētes ī persecutionibus: quas pro uita æterna exciperent: eē oportet: mox ut uirginis partu æditus mūdo apparuit: a passionibus suis cæpit: nāq; cum rex Iudææ Herodes simul ut natū comperit: necare decreuit: plurimosq; tūc paruulos: dū unū isectat occidit. Hic malignis iprobe icurrētibus digna punitio ē. Hinc inq̄tū trāggle agit mundus: credētū grā: inq̄tū pernitiōse inquietatur: blasphematiū poena est: securis p̄ omnia christi anis fidelibus: q̄bus aut æternæ uitæ requies in tuto: aut etiam huius in lucro ē: qđ p̄optius cū per ordinē referā: ipsis rebus ostēdā. Postq̄ redemptor mundi dominus Iesus Christus uenit in terras: & Cæsaris censu ciuis Romanus ascriptus est: dū p. xii. ut dixi ānos: clausæ belli portæ beatissimæ pacis tranquillitate cohiberent: Gaiū nepotē suū Cæsar augustus ad ordinādas Aegypti Syriæq; prouincias misit: q̄ præteriens ab Aegypto fines Palestinæ apud Hierosolymā in templo dei tūc sancto & cælebri adorare cōtempfit: sicut Suetonius trāquillus refert. Quod ut August⁹ cōperit: prauo usus iudicio: eū prudenter fecisse laudauit. Itaq; anno imperij Cæsaris. xlviii. adeo dira Romanos famēs consecuta est: ut Cæsar lanistarum familias omnesq; peregrinos: seruorum quoq; maximas copias: exceptis medicis & præceptoribus trudi urbe præceperit. Ita peccāte principe in sanctū dei: & correpto per famem populo: quantitatem offensionis qualitas ultionis ostendit. Deinde ut uerbis Cornelii Taciti loquar: sene Augusto Ianus patefactus: dum apud extremos terrarum terminos nouæ gentes sæpe ex usu: & aliquando cum damno queruntur: usq; ad Vespasiani durauit imperium. Hucusq; Corneli⁹. Cæterum & tunc capta euer saq; urbe Hierosolymarum: sicut prophætæ pronunciauerant: extinctisq; Iudæis Titus qui ad uindicandū domini nostri Iesu Christi sanguinē iudicio dei fuerat ordinatus: uictor triumphans cū Vespasiano patre Ianum clausit. Igitur & si sub extremis Cæsaris temporibus apertus est Ianus: tamen per multa tempora ex eo: quis in procinctu esset exercitus: nulla bella sonuerunt. Vnde etiā dominus Iesus Christus in euangeliis cum tpibus illis in sūma tranquillitate uniuersus mundus ageret: cunctasq; gentes pax una uelaret: & a discipulis suis interrogatus esset: de conditione tem-

porz subsequentiū iter cætera sic ait. Audituri autē estis prælia & opiniones præliorū: Videte ne turbemini. Oportet enī hæc primum fieri: sed nōdum ē finis. Cōsurget enī gēs ī gētē: & regnum ī regnum: & erunt pestilentia & fames & terremotus p loca. Hæc autē oīa initia sunt dolorz. Tūc tradēt uos ī tribulationē: & occidēt uos: & eritis odio oī bus gentibus ppter nomē meum. Hoc autē diuina puidētia docēs: & credētes pmonen do firmavit: & incredulos prædicādo cōfudit. Anno ab urbe cōdita. dcc. lxxvii. post mor tem Augusti Cæsaris. Tyberius Cæsar impiū adeptus ē: māsītq; in eo annis. xxiii. Hic p semetipsum nulla bella gessit: sed ne p legatos qdē aliqua grauia: nisi: q; tātuz ī aliquantis locis præcogniti cito gentiūz tumores cōprimebātur. Sane. iiii. īperii eius anno Germa nicus Drusi filius: Caligulæ pater: de Germāis: ad quos ab Augusto sene missus fuerat: triumphauit. Ipse autē Tyberius plurima impii sui parte cum magna & graui modestia reip. præfuit: adeo ut quibusdā p̄sidib⁹ augēda puinciis tributa suadentibus scripserit. Boni pastoris esse tōdere pecus: nō deglutire. At postq̄ passus ē domin⁹ Iesus Christ⁹ atq; a mortuis resurrexit: & discipulos suos ad prædicandū misit. Pilatus præses Palesti næ prouiciæ ad Tyberium imperatorē atq; ad senatū rettulit de passiōe & resurrectiōe Christi: cōsequētib⁹q; uirtutibus: quæ uel p ipsum factæ fuerant: uel p discipulos ipsi us ī noīe eius fiebāt: & de eo q; certatī crescēte plurimorū fide Deus crederetur.

Hic Tyberius Cæsar rettulit ad senatū: ut Christus Deus haberetur. Cap. II.

Tyberius cū suffragio magni fauoris rettulit ad senatum: ut Christus De⁹ habe ret. Senatus indignatione motus: q; nō sibi prius secundum morē delatū esset ut de suscipiendo cultu prius ipse decerneret: cōsecrationem Christi recusauit: ædictoq; cōstituit exterminādos esse ex urbe Christianos: præcipue cū & Seianus præ fectus Tyberii suscipiendæ religioni obstinatissime contradiceret. Tyberius tamē ædi cto accusatoribus christianorū mortem cōminatus est. Itaq; paulatim imminuta est illa Tyberii Cæsaris laudatissima modestia ī poenā cōtradictoris senatus: nā regi quæcunq; uolūtate faciebat: uoluntas erat: atq; ex māsuetissimo principe sæuissima bestia exarsit. nam plurimos senatorūz proseripsit & ad mortē coegit. Viginti sibi patricios uiros cōsiliū causa legerat. Horū uix duos incolumes reliquit: cæteros diuersis causis necauit. Seianū præfectum suum res nouas molientem interfecit. Filios suos Drusum & Germanicūz quorū Drusus naturalis: Germanic⁹ adoptiuus erat: manifestis ueneni signis pdidit. Fi lios Germanici filii sui īterfecit. Referr̄ sigillatī facta eius horret aīus: pudetq; tāta libidi nis & crudelitatis rabie efferbuit: ut q; spreuerāt christo rege saluari: rege Cæsare punire tur. Huius tamē īperii āno. xii. noua & icredibilis clades ap̄ Fidēnatiū urbē accidit. Am phitheatrī cauea populo gladiatorūz munus spectāte collapsa ē: & plus q̄. xx. milia homi num occidit. Dignū s̄cæ posteris tātæ correctionis exēplū: tū ad spectādas hominū mor tes: auidos homines conuenisse: quādo pro salute hoīum puidēda De⁹ hō eē uoluisset.

Hic dicit ubi dominus passus ē: & q; terræmotus factus est p orbez. Cap. III.

Deīde āno eiusdē. xy. cū Dominus Christus Ies⁹ uolūtarie qdē se tradidit pas sioni: sed impie a iudæis apprehens⁹: & patibulo suspēs⁹ est: maxio terræmotu per orbem facto: saxa in montibus scissa sunt: maximarūq; urbiūz plurimæ partes plus solita concussione ceciderūt. Eadē quoq; die ad horā diei sextā sol in toto or be obscuratus: tetraq; nox subito obducta terris est: & sicut dictū ē: īpiaq; æterna timue runt sæcula noctē. Usque adeo autē neq; lunā lumini solis: neq; nubes obstitisse manife stum ē: ut. xiiii. luna ea die tota cœli regione interiecta lōgissime a conspectu solis abfuis se: & stellas tunc diurnis horis uel potius ī illa horrenda nocte toto cœlo fulsisse referat. Quod nō solū sanctorū euāgeliorū fides: sed et aliquātī Græcorū libri attestant. Iaz hinc

post passiōez domini: quē iudæi q̄tū i ip̄is fuit p̄secuti sūt: cōtinue clades iudæoz: donec
 exinaniti disperiq; deficiāt: incessabiliter p̄strepūt. Tyberius siqdē iuuetūte eoz p̄ speciē
 sacramenti in prouincias grauioris coeli relegauit: reliquas gētes eiusdē uel similia sectan
 tes urbe submouit sub p̄œna p̄petuæ seruitutis: nisi obtēperassēt. Sane Asiæ ciuitates il
 lo terræmotu dirutas tributo dimisso p̄pria etiā libertate donauit. Hic ābiguis signis ue
 neni obiit. Anno ab urbe cōdita. dcc. lxxx. tertius ab Augusto Gaius Caligula cœpit re
 gnare: māsitq; i ip̄erio annis nō plenis. iiii. hō ante se oīum flagitiosissimus: & q̄ uere di
 gnus Romāis blasphemātibus: & iudæis p̄secutoribus punitor adhibet̄ uideret̄. Hic
 ut breuiter magnitudinē crudelitatis eius exprimā: exclamasse fert̄: Vtinā populus ro
 manus unaz ceruicē haberet. Sæpe etiā de cōditiōe tēporē suoz cōquest̄ ē: q̄ nullis ca
 lamitatibus publicis insignirent̄. O beata Germina temporis christiani q̄tum p̄æualui
 stis in rebus humanis: ut etiā crudelitas hoīs magis potuerit clades desiderare: q̄ iuenir̄.
 Ecce de trāquillitate generali feritas ieiuna cōqueritur. Furor impius intus sæua sedēs
 sup̄ arma: & cētū uict̄ ahenis. Post tergū nodis: fremit horridus ore cruento. Serui fu
 gitui & rebelles gladiatores perterruere Romā: euertere italiā: Sicilia deleuere: iā pene
 uniuerso humano generi toto orbe metuēdi. In dieb; at̄ salutis: hoc ē temporib; chri
 stianis cōuellere q̄tē nō pōt: uel Cæsar infest̄. Hic siqdē magno & incredibili apparatu
 p̄fectus quærere hostē uiribus ociosis: Germaniā Galliāq; percurrens: in ora oceani cir
 ca prospectū Britāniæ restitit. Cūq; ibi Minocynobellinū Britānoruz regis filiū: q̄ a pa
 tre pulsus: cū paucis oberrabat: i deditiōez recāpisset: deficiēte belli materia Romā redi
 it. Iisdē at̄ diebus iudæi: q̄ iā tūc ob passiōē Christi meritis ubiq; cladib; exagitabant̄:
 apud Alexādriā seditione excitata p̄fligati cæde: atq; ab urbe pulsi: expromēdaz quere
 laz causa Philonez quendā uirz sane i primis eruditū legatū ad cæsarē miserūt. S; Cali
 gula cū oībus hoībus: tū p̄æcipue iudæis esset ifestissimus: sp̄reta legatione Philonis:
 omnes iudæoz sacras aedes: atq; in primis antiquū illd̄ in Hierosolymis sacrariū p̄pha
 nari sacrificiis gētiliū: ac repleti statuis simulacrisq; ip̄erauit: seq; ibi ut deū coli p̄æcepit.
 Pilatus at̄ p̄æs: q̄ sniā damnationis i Christū dixerat: postq̄ plurimas seditiones i Hier
 osolymis expleuit & fecit: tantis irrogante Gaio angoribus coartatus ē: ut sua se transf
 uerberās manu maloz cōpendiū mortis celeritare quæsiuerit. Gaius uero Caligula libi
 dinibus suis etiā illud sceleris adiecit: ut sorores suas primū stupro pollueret: deinde exi
 lio damnaret. Qui post omnes simul exules iussit occidi. Ipe autez a suis protectorib;
 occisus est. Duo libelli in secretis eius reperti sunt: quorum alteri pugio: alteri gladius p̄
 signo nominis ascriptus erat: ambo lectissimorum uirorum utriusq; ordinis senatorii
 & equestris nomina & notas continebant morti destinatorum. Inuenta est & archa in
 gens uariorum uenenorum pocula continens: quibus mox Claudio Cæsarē iubente:
 demersis infecta maria traduntur non sine magno pisciū exitio: quos enecatos per pro
 xima littora passim æstus eiecit. Magnuz uero idiciū miserentis dei propter suffragium
 gratiæ in populum continue ex parte crediturum: & propter iræ temperamentum i po
 pulū tunc infideliter obstinatum: ut q̄ta multitudo hoīum p̄paratam mortem eua
 serit: ex multitudie iterfectoz pisciū discerneret: oībusq; notesceret: qd̄ tāta ueneni mo
 les arte aucta agere in miserā ciuitatē potuisset: q̄ negligēter effusa: etiā maria corrupit.

Hic dicit̄ ubi p̄mu3 uenit Romā beatus Petrus apostolus sub Claudio. Cap. IIII.

ANno ab urbe cōdita. dccc. lxxxv. Tyberius Claudius ab Augusto quartus re
 gnū adeptus ē: māsitq; i eo annos. xiiii. Exordio regni eius Petrus apostol; do
 mini nostri Iesu christi Romā uenit: & salutarē cūctis credētib; fidē fideli uer
 bo docuit: potentissimisq; uirtutibus approbavit. Exi christiani Romæ eē cœperūt: sē

Caligula

Caligula

sitq; hoc collatū fidei suæ Romæ beneficiū: nāz cū interfecto Caligula multa mala de ab-
 rogādo īperio: ac repu. ī ātīquū ordinē restituēda: euertēdaq; penitus Cæsare uniuersa
 familia senatus & consules decreuissent: Claudius mox ut confirmauit īperiu: magna
 atq; adhuc Romæ icognita usus clāmētia: ne ī tātā nobiliuz multitudinē ultio si eē cœ-
 pta: sœuiret: iudiciū illud: quod ex reipu. statu īfeliciter consultatū actūq; fuerat: memo-
 riæ exemit: oīumq; factorū dictorūue ī eo ueniā & obliuionē ī perpetuum sanxit. Ita illā
 præclarā & famosā Atheniēsiū Amnestiā: quā qdē Romæ inducē Iulio Cæsare interfe-
 cto: senatus: Cicerone suadente: tentauerat: sed & Octauiano & Antonio ppter ultionē
 extincti Cæsaris irrūpentibus ī irritū cesserat: hāc Claudius quāuis multo truculētiorē
 causa in cādē cōspiratorū stimuletur: ultronea clāmētia nullo expetente firmavit. Ac-
 cidit etiā eodē tēpore præsentis gratiæ dei grande miraculū: siqdē Furius Camillus Scri-
 bonianus Delmatiaē legatus: bellū ciuile molitus: legiones multas fortissimasq; ad sacra-
 mēti mutationē pellexerat. Itaq; die dicto: ut in unū undiq; ad nouū īperatorē conueni-
 ret: neq; aqlæ ornari: neq; cōuelli quoquomodo signa: moueriue potuerunt. Exercitus
 tanta & tam inusitata miraculi fide motus & cōuersus ī pœnitētiā: īperatorē Scribonia-
 nū qnto statim die destitutum interfecit: seseq; sacramento prioris militiæ continuit. Tri-
 stius ac perniciosius urbi Romæ nihil unq; fuisse: q̄ bella ciuilia satis notū est. Itaq; pro-
 pter aduentum apostoli Petri: & tenera christianorum germina: uix dum adhuc pauca
 ad sanctæ fidei professionē erumpentia: hanc exorientē tyrannidem & consurgēs istud
 ciuile bellū quisnā diuinitus esse cōpressum neget: qui præteritis tēporibus de compres-
 sione bellorum ciuiliū simile probarit exēplum: Claudius quarto imperii sui anno: cu-
 piens se utilem reipu. ostentare principem: bellum ubiq; & uictoriam undecunq; quæsi-
 uit. Itaq; expeditionem in Britanniam mouit: quæ excitata ī tumultum propter nō red-
 ditos transfugas uidebat: transectusq; in insulā ē: quā neq; ante Iuliū Cæsare: neq; post
 eum qsq; adire ausus fuerat. Ibiq; ut uerbis Suetonii Tranquilli loquar: sine ullo proelio
 ac sanguine intra paucissimos dies plurimam insulæ partem in deditione: recipit. Or-
 chadas etiā insulas ultra Britāniā in oceano positas Romano adiecit īperio: ac sexto q̄
 profectus erat mēse Romā rediit. Conferatur nūc: si cuiq; placet insula & insula: tēpus
 & tempus: bellum & belluz: Cæsar & Cæsar: nā de fine nihil profero: quoniā hoc felicis-
 sima uictoria: illud acerbissima elades fuit: & sic demum Roma cognoscat: p̄ eius latētez
 prouidentiam: in agendis rebus: antea se partem felicitatis habuisse: cuius agnitione su-
 scæpta: plenissima felicitate perfruitur: non tamen inq̄tum blasphemiarum offendicu-
 lis deprauatur. Eodē anno imperii eius fames grauissima per Syriam facta est: quā etiā
 prophetæ prænuiciauerant: sed Christianorum necessitatibus apud Hierosolymā cō-
 uectis ab Aegypto frumētis Helena Adiabenorū regina conuersa ad fidem christi lar-
 gissime ministravit. Anno imperii eius quinto in Theram & Therasiam insulas de pfū-
 do emicuit belua. xxx. stadiorum extenta spacio. Anno eius septimo sub procuratore
 Iudææ Cumano in Hierosolymis tanta seditio in diebus azimorum exorta ē: ut ī porta-
 rum exitu populo coartato. xxx. M. Iudæorū eadē prostrata & compressione suffoca-
 ta referantur. Anno eiusdē nono expulsos per Claudium urbe Iudæos Ioseph⁹ refert:
 sed me magis Suetoni⁹ mouet: qui ait hoc modo Claudius Iudæos impulsorē Christo
 assidue tumultuantes Roma expulit. Quod utru: contra Christuz tumultuantes Iu-
 dæos coerceri & comprimi iusserit: an etiam Christianos simul: uelut cognatæ religiōis
 hoies uoluerit expelli: nequa q̄ discernitur. Verūtāmē sequēti āno tanta fames Romæ
 fuit: ut medio foro Imperator corrept⁹ a populo cōuicis & fragminibus p̄is turpissi-
 me infestatus agre per Pseudotyrum in palacium refugiens: furorem excitatæ plæbis

euaserit. Paruo autem intercedente tempore. xxxv. senatores & .ccc. simul eqtes Roma
 nos minimis causis interfecit: ipse autem manifestis ueneni signis mortuus ē. Anno ab
 urbe condita. dccc. viii. Nero Cæsar ab augusto quinto principatū adeptus est: māsītq;
 in eo annis non plenis. xiiii. Gaii caligulæ auunculi sui erga omnia uicia ac scelera secta
 tor: imo transgressor: petulātiā: libidinē: luxuriā: auaritiā: crudelitatem nullo non
 scelere exercuit: siquidem percitus petulantia omnia pene Italiæ ac Græciæ theatra per
 lustrans: assumpto ēt uarii uestitus dedecore: ceritos: cytharistas: tragædos & aurigas
 sæpe sibi superasse uisus est. Libidinibus porro tantis exagitatus est: ut ne a matre quæ
 uel sorore uel ulla consanguinitatis reuerentia abstinuisset referatur: uirum in uxorem
 duxerit: ipse a uiro ut uxor acceptus sit. Luxuriæ uero tā effrenatæ fuit: ut retibus aure
 is piscaretur: quæ purpureis funibus extrahebantur: frigidis & calidis lauaretur unguē
 tis. Qui etiam nunq̄ minus. M. carucis confecisse iter tradit. Deniq; urbis Romæ icē
 dium uoluptatis suæ spectaculū fecit. Per sex enim dies septemq; noctes ardens ciuitas
 regios pauit aspectus. Horrea quadro structa lapide magnæq; illæ ueterū isulæ: quas di
 scurrens adire flāma non potuit: magnis machinis quondam ad extrema bella præpa
 ratis labefactatæ atq; inflāmatæ sunt: ad monumētōrū bustorūq; diuersoria infelici plæ
 be compulsæ. Quod ipse ex altissima illa meconatiana turre prospectās: lætusq; flāmæ
 ut aiebat pulchritudine: tragico habitu Iliadē decantabat. Auaritiæ autem tā præruptæ
 exitit: ut post hoc icēdium urbis: quā se Augustus ex lateritia marmoream reddidisse ia
 ctauerat: neminē ad reliq;as res uistarū adire permiserit: cūcta quæ flāmæ quoquo mo
 do superfuerāt: ipse abstulit. Cēties cētena millia sestertiū ad annuā impensā a senatu
 sibi conferri impauit: plurimos senatorum nulla extāte causa bonis priuauit: negotiato
 rū oīum sub una die: tormentis quoq; adhibitis omnem penitus censum absterlit.

Nero hic primus persecutus ē christianos: quæ et apostolos Petrū & Paulū occidit. Ca. V.

Rudelitatis autem rabie ita efferatus ē: ut plurimā senatus partem iterfecerit
 equestrē ordnē pene destituerit: sed ne parricidiis quidē abstinuit: matrē: fra
 trē: sororē: uxorē cæterosq; cognatos & ppinquos sine hæsitatione prostrauit
 Auxit hæc molē facinorū eius temeritas impietatis in deum: nā primus Romæ christia
 nos suppliciis & mortib; affecit: ac p oēs puincias pari persecutiōe excruciarī imperauit:
 ipsūq; nomē extirpare conatus beatissimos christi apostolos Petrū cruce: Paulū gladio
 occidit. Mox aceruatim miserā ciuitatē obortæ undiq; clades oppressere: nā subsequē
 te autūno tāta urbi pestilētia increbuit: ut. xxx. M. funerū i rationē libitinæ uenirēt. Bri
 tānica deinde clades euestigio accidit: qua duo præcipua oppida magna ciuū sociorūq;
 clade & cæde direpta sunt. Præterea i oriētē magnis Armeniæ puiciis amissis Romæ
 legiōes sub iugū Parthicū missæ: ægreq; Syria retenta ē. In Asia tres urbes: hoc ē Lao
 dicea Hierapolis: Colossæ terremotu cōciderūt. At uero Nero postq; Galbā i Hispania i
 peratorē creatū ab exercitu cognouit: totus aīo ac spe cōcidit. Cūq; incredibilia perturbā
 dæ: imo subruēdæ reipu. mala moliret: hostis a senatu pronunciat: ignominiosissime
 fugiēs ad quartū ab urbe lapidē sese iterfecit: atq; i eo oīs Cæsarū familia cōsumpta ē. An
 no ab urbe cōdita. dccc. xxii. Galba apud Hispanias usurpauit iperū. Qui ut Neronis
 mortē comperit: Romā uenit. Cūq; omni auaritia & sæuitia: legnitiāq; offēderet: Pifo
 nē sibi nobilem idustriūq; adolecētē i filiū atq; i regnū adoptauit: cū quo septimo mēse
 impii sui ab Othone iugulatus ē. Luit Roma cædibus principū excitatis ciuilib; bellis
 recentes christianæ religiōis iniurias: & signa legionū illa: quæ sub aduētū in urbē Petri
 apostoli diuinitus coercita: cōuelli nullo modo ad excitandū ciuile bellū ualuerāt: quod
 p Scribonianā parabat. Petro i urbe iterfecto: & christiāis pœnarū diuersitate lanatis:

toto se orbe soluerunt. De Hispania siquē ilico Galba surrexerat: quo mox presso: Otho Romae: Vitellius in germania: Vespasianus in Syria imperia simul atque arma rapuerunt. Pro bent sane ēt iūiti potentiā simul & clamētiam dei q̄ Xpianis tēporibus offendunt. q̄ta celeritate tantorū incendia belloꝝ & excitata sunt & repressa: cum antea & minimis causis magnae ac diutinae clades agerentur: & nunc maximi undiq; constrepētes magnorū malorum fragores minimo negotio sopirent. Iam. n. erat Romae: quīs persecutio ne uexante ecclesia: quae iudici oīum Christo ēt pro inimicis & persecutoribus supplicaret. Igitur Otho cū Galba & Pisone Romae interfectis: inter tumultus: caedesq; inuasisset impium: ac mox creatum impatorem in gallia per germanicas legiones Vitelliū cōperisset: bellū ciuile molitus p̄mum leuib; p̄liis: hoc ē uno apud alpes: alio circa Placētiam: tertio circa locum: quē Castoris uocant: contra Vitellianos duces congressus uictor extitisset: quarto apud Bebriacū proelio: cum animaduertisset suos uinci: mēse. iiii. q̄ imperare coeperat sese interfecit. Vitellius uictor Romam uenit: ubi cum multa crudeliter ac nequiter ageret: incredibili etiā uoracitatis appetitu hūanā uitā p̄bris aggrauaret: postq̄ de Vespasiano cōperit: primū deponere ē molit⁹ imperiū: postea a quibusdā animatus Sabinū Vespasiani fratrem nihil mali tunc suspicantē cū cæteris flauianis ī Capitolium cōpulis: succēsoq; tēplo: & mixta simul flāma ruinaq; oēs in unū pariter interitum ac tumultū dedit. Post deficiente in Vespasiani nomen exercitu suo destitutus: appropinquans iam hostibus trepidus: cum se in quandam cellulam proximam pallatio cōtrussisset: turpissime inde protractus: cū per uiam sacram nudus duceretur: passim cūctis simum in os ei⁹ coniectatib⁹ in forē deductus. viii. q̄ regnum præsumpserat mense apud Gemonias scalas minutissimorū ictuum crebris compunctionibus excarnificatus atq; inde unco tractus: & in Tyberim missus etiam cōmuni caruit sepultura. Multis autem & nefariis modis p̄ complures dies a Vespasianis militibus aduersum senatū populūq; romanūz indiscreta caede saeuitum est. Anno ab urbe cōdita. dcc. xxv. breui illa q̄dē: sed turbida tyrānoꝝ tempestate discussa: trāquilla sub Vespasiano duce serenitas rediit: nāq; ut paulo alti⁹ repetam: iudaei post passionem Xpi ī totū destituti gratia dei cū oībus undiq; malis circūuenirent: q̄dam in Carmellū mōtez seducti fortibus: quae portenderent: exortos a Iudaea duces rex potituros fore: bellū ad se trahentes ī rebellionē exarserūt. Extinctisq; romāis p̄sidiis: legatū quoq; Syriae suppetias ferentem: rapta aqua: & caelis copiis fugauerunt. Ad hos Vespasian⁹ a Nerōe missus Titū filiū suū maiore inter legatos habuit: nā multas & uarias legiōes secum in Syriam traiecit.

Hic dī ubi Hierosolyma euersa ē a Vespasiano & Tito iudaei capti uel interiecti sūt. Ca. VI.

Taq; cum iudaeos multis eorū oppidis captis ī urbem Hierosolymorū: p̄cipue ob diem festum aggregatos obsidiōe clausisset: cognita Nerōis morte hortatu plurimorū regum & ducūz: maxie Iosephi iudeorū ducis sententia: qui captus cū in uī cula coniceret: cōstātissime dixerat: sicut Suetonius refert: cōtinuo se ab eodem sed imperatore soluendū: īperium adeptus est: relictoq; in castris ad procurationēz obsidionis Hierosolymorū filio Tito per Alexandriam p̄fectus est Romā. S; cognita interfectione Vitellii: paulisp̄ Alexandriā substitit. Titus uero magna ac diuturna obsidione: iudaeos p̄mens machinis: cūctisq; bellicis molib⁹ nō sine suorum multo sanguine tadē muros ciuitatis irrupit. Sed ad expugnandā interiōre templi munitiōem: quā iclusa; multitudo sacerdotū ac p̄ncipū tuebatur: maiore uī & mora op⁹ fuit: Quod tñ postq̄ īptatez redactū ope & antiq̄tate suspexit: diu deliberauit: utrū tanq̄ icitamentūz hostiū icenderet: an ī testimoniū uictoriae reseruaret: sed ecclesia dei iam p̄ totum orbem uberrē germinante: hoc tanq̄ effectum ac uacūz: nullique usui bono commodūz arbitrio dei au

ferendus fuit. Itaque Titus imperator pronuntiatus ab exercitu templum in Hierosolymis icēdit ac diruit: quod a die conditiōis prima usque ad diē euersiois ultimā manserat annis. M. cii. Muros urbis uniuersos solo adæquauit. de. M. Iudæorum eo bello interfecta Cornelius: & Suetonius referunt. Iosephus uero Iudæus qui ei tūc bello præfuit: & apud Vespasianum propter prædictum imperium ueniā gratiāque meruerat: scribit undecies cētena. M. Iudæorum gladio & fame perisse: reliquias uero Iudæorum diuersis actas conditiōibus toto orbe dispersas: quarum numerus ad nonaginta. M. hominum fuisse narratur. Vespasianus autē & Titus impatores magnificus agentes de Iudæis triumphum: urbem ingressi sunt. Pulchrum & ignotum ante cunctis mortalibus inter. ccc. xx. triumphos quia conditiōne urbis usque in id tēps acti erant: hoc spectaculum fuit: patrem & filium uno triumphali curru uectos gloriosissimā ab his qui patrem & filium offenderant: uictoriā reportasse. Qui cōtinuo oībus bellis ac tumultibus domi forisque compēssis: pacē toti orbis pncipauerūt: & Ianū geminū obseratis cohiberi claustris: sextū demū ipsi post urbē conditaz censuerunt. Iure. n. idem honos ultioni passionis domini impēsus est: quod etiam natiuitati fuerat attribut⁹. Tūc deinde sine ullis belloꝝ tumultibus in imēsū respu. hūanapuehitur: siquē Achaia: Lytia: Rhod⁹: Bizatiū: Samos: Thracia: Cilicia: Cōmagenā: tūpmū redactæ in puicias: Romāis iudicibus: legibusque paruerūt. Nono atē impii eius āno tres ciuitates Cypri terramotu corruerūt: & Romæ magna pestilētia fuit. Vespasian⁹ autē in uilla ppria circa sabinos. ix. anno principatus sui profluuiō uentris mortuus est. Anno ab urbe condita. dcccxxxiiii. Titus: segregatis a numero principū Othone & Vitellio: ab Augusto octauus biennio post Vespasianum regnauit. Cuius tanta tranquillitas in imperio fuit: ut nullus omnino sanguinē in republica admistranda fuisse referatur. Et tamē tunc Rome orto repēte incēdio plurimæ ædes publicæ cōcrematae sunt abruptum tunc etiā Vesuuii montis uerticem magna pfudisse incendia ferunt: torrentibusque flāmarum uicina regionis cum urbibus hoibusque delesse. Titus cum ingēti omnium luētū in eadem uilla qua pater eius morbo absumptus est.

Domitianus hic secundā persecutionem fecit in Xpianos. Cap. VII.

ANno ab urbe condita. dccc. xxxxy. Domitianus Titi frater ab Augusto nonus fratri successit in regnū. Qui p annos. xv. ad hoc paulatī per omnes scelerum gradus creuit: ut cōfirmatissimā toto orbe Christi ecclesiā: datis ubique crudelissimæ psecutiōis edictis cōuellere auderet. Is in tantā supbiam prolapsus fuit: ut dominum ac deū sese uocari: scribi: colique iusserit: nobilissimos e senatu: inuidiæ simul ac pdae causa: alios palam interfecit: alios in exilium misit: ibique imperauit trucidari. Libidinis intēperantia quicquid cogitari potest: fecit: plurimas urbis ædes: destructis populi romāi: ppriis rebus extruxit. Bellum aduersum Germanos & Dacos p legatos gessit pari reipuerpnicie: euz & in urbe ipse senatum populūque laniaret: & foris malum circumactū exercitum assidua hostes cæde cōficerent: nam quanta fuerint Diurpanei Dacoꝝ regis euz Fusco duce proelia: quæque romanorum clades longo textu euoluerē: nisi Cornelius Tacitus: qui hanc historiā diligentissime cōtexuit: de reticēdo interfectoꝝ numero: & Salustius Crispus: & alios auctores quos plurimos sanxisse: & seipsum quod potissimum elegisse dixisset. Domitianus tamen prauissima elatus iactātia sub nomine supatoꝝ hostiū de extinctis legiōibus triumphauit. Idēque efferatus supbia: qua se deum coli uellet: persecutionem in Xpianos agi secundus a Nerone imperauit. Quo tempore etiam beatissimus Ioannes apostolus in Pathmo insula fuit: Inter Iudæos quoque acerbitate tormentoꝝ & crudelissimæ quæstiōis exgrigen⁹ Dauid: atque interfici pceptum est: dum pphætis sanctis & inuides: & credit: quali adhuc futurus esset ex semine Dauid: qui regnum posset adipisci.

Continuo tñ Domitian⁹ crudeliter in palatio a suis interfectus ē: cui⁹ cadauer populari sandapila per uespilioes exportatū atq; ignominiosissime sepultus ē. Anno ab urbe condita. decc. xlyi. q̄uis Eutropi⁹ .i. hunc eē annū scripserit: Nerua admoduz senex a Petro nio p̄fecto p̄torio & Parthēio spadōe interfectoꝝ Domitiāi impator. xii. ab Augusto creatus Traianuz in regnū adoptauit: p̄ quē reuera afflictæ reipu. diuina p̄uisio cōsuluit. Hic p̄mo edicto suo cunctos exules reuocauit: uñ & Ioānes apostol⁹ hac generali indulgētia liberat⁹ Ephesum rediit: emēsoq; āno imp̄ii sui: Nerua cōfectus morbo diem obiit.

Hic dicitur de Traiano.

Cap. VIII.

ANno ab urbe condita. decc. xlyii. Traian⁹ gener Hispanus. xiii. ab Augusto reip. gubernacula Nerua tradēte suscepit: ac p̄ ānos. xix. tenuit. Apud Agrippinā Galliaē urbem insignia sumens imperii: mox Germaniā trās Rhenū in p̄stinuz statum reduxit: trans Danubiū multas gentes subegit. Regiōes autē trans Euphratez & Tigrim sitas prouicias fecit. Seleuciā & Ctesiphontē & Babylonem occupauit. In p̄sequendis Xp̄ianis errore deceptus tertius a Nerone cum passim reptos cogi ad sacrificā dum idolis: ac detrectantes interfici p̄cepisset: plurimiq; interficerent: Plini⁹ secundi q̄ inter ceteros iudices persecutor datus erat: r̄latu admōit⁹: eos hoies p̄ter cōfessionē Christi hōestaq; cōuētacula: nihil cōtrariū romanis legibus facere: fiducia sane innocētis cōfessiōis nemini mortem grauē ac formidolosam uideri: rescriptis ilico leuioribus temperauit edictū. Verūtamen cōtinuo Romæ aurea domus a Nerone tot priuatis publicisq; rebus ip̄ensis cōdita repētino cōflagrauit incēdio: ut intelligeret missa etiā ab alio p̄secutio in ip̄is potissime monumētis: a quo p̄mū exorta eēt: atq; in ip̄o auctore p̄iri. Terræmotu. iiii. urbes Asiae subuersæ Helea: Myrma: Pythane: Cynie: & Græciae ciuitates duæ Pynthorium & Orthorium. Tres Galliaē ciuitates eodē terræmotu dirutæ. Pantheon Romæ fulmine cōcrematū. Terræmotus Antiochiam pene totā subruit ciuitatē Incredibili deinde motu sub uno tpe uideri: quasi rabie efferati per diuersas terrarū partes exarserūt: nā & p̄ totā Lybiā aduersus incolas atrocissima bella gesserūt: Quæ adeo tūc interfectis cultorib⁹ desolata ē: ut nisi postea Hadrian⁹ impator collectas illuc aliūde colonias deduxisset: uacua p̄itus terra abrafo habitatore māsisset. Aegyptū uero totaz & Cyrenē & Thebaidā cruētis seditiōib⁹ turbauerūt. In Alexādria autē cōmisso p̄lio uicti & attriti sunt. In Mesopotāmia quoq; rebellatib⁹ iussu impatoris bellū illatū ē. Itaq; multa. M. eorū uasta cæde deleta sunt. Sane Salaminā urbē Cypri: interfectis oib⁹ accolis deleuerunt. Traian⁹: ut qdā ferunt: ap̄ Seleuciā Isauriæ urbē p̄fluuiō uentris extinctus ē. Anno ab urbe condita. dccclxvii. Adrianus cōsobrinæ Traiāi filius. xiiii. ab Augusto p̄ncipatū adept⁹ uno & .xx. ānis impauit. Hic p̄ Quadratū discipulum apostolorū & Aristidem Atheniensem uirum fide & sapientia plenum: & per Serenum Granium legatū libris de crastina religiōe cōpositis instructus atq; eruditus p̄cepit per epistolam ad Minutium Fundanium p̄consulem Asiae datā: ut nemini liceret christianos sine obiectu criminis: aut p̄batiōe dānare. Idē quoq; cōtinuo pater patriæ in senatu ultra morē maiorum appellat⁹: & uxor eius Augusta. Hadrianus rēpublicā iustissimis legibus ordinauit: bellum cōtra Sauromatas gessit: & uicit. Iudæos sane perturbatione sceleꝝ suorū exagitados: & palestina prouinciam quōdāz suam depopulantes ultima cæde p̄domuit: ultusq; est Xp̄ianos: quos illi Cotheba duce: q; sibi aduersus Romāos non assentarent excruciabant. Præcepitq; ne cui Iudæo introeundi in Hierosolymaz esset licentia: Xp̄ianis tantum ciuitate permissa: quam ipse in optimum statum murorum extructione reparauit: & Aeliam uocari de prænomine suo præcepit.

Quartam hic persecutionem Xp̄ianorum ab Antonio factaz refert. Cap. IX.

Anno ab urbe condita. dccclxxxix. Antonius cognomento Pius. xiii. ab Augusto imperator creat⁹ cū liberis suis Aurelio & Lucio. xx. & nō plenis tribus annis rempublicā gubernauit: adeo trāquille & sancte: ut merito pi⁹: & pater patriæ nominatus sit. Huius tamen temporibus Valentinus Heresiarches: & Credo magister Martionis Romam uenerunt. Verum Iustinus philosophus librum pro Christiana religione compositum Antonio tradidit: benignumque eum erga Christianos homines fecit. Antonius ad duodecimum ab urbe lapidem morbo correptus interiit. Anno ab urbe cōdita. dcccxi. Marcus Antonius Verus. xiiii. ab Augusto regnum cū Aurelio Commodo fratre suscepit: mansitq; in eo annis. xiiii. Hi primi Rempublicam æquo iure tutati sunt: bellum deinde contra Parthos admirabili uirtute & felicitate gesserunt. Annus Antonius Verus ad id bellum profectus est. Vologesus enim rex Parthorum graui eruptione Armeniam & Cappadociam: Syriamque uastabat. Sed Antonius p̄ strenuissimos duces magnis rebus gestis Seleuciā Assyriæ urbē sup̄ ydaspem fluuiū litā cū. cccc. M. hominum cepit: & cū fratre de uictoria parthica triūphauit: ac nō multo post dū cū fr̄e in uehiculo sederet: casu morbi quē apoplexiā græci uocāt: suffocatus interiit: Quo defuncto Marcus Antoni⁹ solus reipublicæ p̄fuit: s; in dieb⁹ parthici belli p̄secutiōes Xp̄ianorū. iiii. iā post Neronē uice ī Asia & in gallia graues p̄cepto eius extiterūt: multiq; scōrū martyrio coronati sunt. Secuta ē lues plurimis īfusa puinciis: totāq; Italiā pestilētia tanta uastauit: ut passim uillæ agri atq; oppida sine cultore atq; habitatore deserta in ruinas siluasq; cōcesserint. Exercitū uero romanorū: cunctasq; legiōes p̄ lōginqua late hyberna dispositas ita cōsūptas ferūt: ut marcomānicū bellū: qd̄ cōtinuo exortū ē: nō nisi nouo delectu militū: quē triēnio iugiter ap̄ Carmotū Marc⁹ Antoni⁹ habuit: gestū fuisse referat. Hoc qd̄ bellū prouidentia dei administratū eē cū plurimis argumētis: tū p̄cipue epistola grauissimi ac modestissimi impatoris aptissime declaratū est: nā cū insurrexissent gētes imāitate barbaræ: multitudie innūerabiles: hoc ē Marcomanni: Qualli: Vuādali: Sarmatæ: Sueui: atq; oīs pene Germāia: & ī Qualloz usq; fines p̄gressus exercit⁹: circūuētusq; ab hostibus p̄ aquarū penuriā: potius sitis q̄ hostis piculum sustineret ad inuocationē noīs Christi quā subito magna fidei cōstātia qdā milites effusi in p̄ces palā fecerant: tanta uis pluuiæ effusa ē: ut Romanos qdem largissime ac sine iūria refecerit: barbaros aut̄ crebris fulminū ictibus p̄territos: p̄serti cū plurimi eorū occiderent: ī fugam coegerit. Quoꝝ terga Romani usq; ad internitionez cædentes gloriosissimā uictoriā: & oīb⁹ pene antiquorū titulis p̄ferēdam rudi puoq; militum nūero: sed potētissimo Xp̄i auxilio reportarunt. Extare et̄ ap̄d plerosq; dicunt litteræ impatoris Antōii: ubi iuocatōe noīs Xp̄i p̄ milites christianos & sitī illam expulsaz & collatā fatef fuisse uictoriā. Idēq; Antoni⁹ Cōmodum filiū suū assumpsit in regnū: p̄teriti et̄ t̄pis p̄ oēs puicias tributa donauit: oīaq; simul fiscaliū negociorū calūniosa monumenta congesta in foro iussit incēdi: seueriusq; leges nouis constitutiōibus temperauit Postremo in Panonia constitutus repentino morbo diem obiit.

Hic dicitur de flagitiis & malis quæ gessit Commodus. Cap. X.

Anno ab urbe condita. dccc. xxx. Luci⁹ Antonius Cōmodus. xy. ab Augusto patri successit in regnū: māsitq; in eo ānis. xiii. & aduersus germāos bellum feliciter gessit. Cæterū per oīa luxuriæ & obscenitatis dedecore deprauat⁹ gladiatoriis quoq; armis sæpissime in ludo depugnauit: & in amphitheatro feris sese obicit frequenter: interfecit etiā q̄ plurimos senatores: maxime quos animaduertit nobilitate industriaque excellere. Flagitia regis pœna urbis insequitur: nam fulmine Capitolium ictum: ex quo facta inflammatio Bibliothecam illam maiorum cura: studioque

compositam: ædesq; alias iuxta sitas rapaci turbine cōcremauit. Deinde aliud incēdium postea Romæ exortum: ædem Vestæ & pallatium: plurimamque urbis partē solo coæquauit. Commodus cunctis incōmodus in domo Vestiliani strangulatus interiisse fertur: hostis generis humani etiam uiuus iudicatus. Post hunc a senatu creatus est senex Aelius pertinax. xvi. ab Augusto qui. vi. mense q̄ regnare coeperat: Iuliāi iuris periti scelerē in pallatio occisus est. Iulianus interfecto Pertinace inuasit imperium. vi. mox a Se uero apud pontem Miluium bello ciuili uictus & interfectus est mense. vii. postq̄ coep̄rat imperare. Ita in Pertinacem & Iulianum unus annus consumptus est.

Quintam persecutionem hic dicit a Se uero factam.

Cap. XI.

Anno ab urbe cōdita. dcccc. xliiii. Seuerus genere Apher Tripolitanus ab oppido Leptis: qui se ex nomine impatoris quē occisum ultus fuerat: Pertinacez appellari uoluit. xvii. ab Augusto destitutū adept⁹ impiū. x. & .vi. ānis tēuit. Hic natura saeuus multis sæpe bellis laceffitus fortissime qdē rēpublicā: s; laboriosissime rexit. Pescēniū nigꝝ: q ab Aegypto & Syria ad tyrānidē aspirauerat: apud Cyzicuz uicit & interfecit. Iudæos & Samaritas rebellare conātes ferro cōpescuit. Parthos & Arabas Adiabenosq; supauit. Quinta post Neronē psecutiōe Xp̄ianos excruciauit: plurimiq; scōrū p diuersas puincias martyrio coronati sunt. Hāc pphanā in Xp̄ianos & ecclesiam dei præsumptionem Seueri cœlestis ultio e uestigio acta subsequit: nam cōtinuo raptur: uel poti⁹ retrahit in Galliā Seuerus e Syria ad tertiū ciuile bellū. Iā. n. unū Romæ aduersuz Iulianū: aliud in Syria cōtra Pescēniū gesserat: tertiū Dodiū albin⁹ Iuliāi iocidēdo Pertinace socius: q se in gallia Cæsare fecerat: suscitabat: cuius bello multū utrinq; romāi sanguinis fusum ē. Albinus tamē apud Lugdunū pressus & interfectus ē. Seuerus uictor i Britāniā defectu pene oīuz sociorū trahit: ubi magnis grauibusq; plis sæpe gestis recaptā ptē insulæ a cæteris indomitis gētibus uallo distinguendā putauit. Ita q; magnā fossam firmissimūq; uallū crebris insup turribus cōmunituz p. cxxxii. M. passuum a mari ad mare duxit. Ibiq; apud Eboracū oppiduz morbo obiit: relinquēs duos filios Bassianū & Getā. Quorū geta hostis public⁹ iudicatus iteriit. Bassianus uero Antonii cognoie assumpto regno potitus ē. Anno ab urbe cōdita. dcccc. lxxvii. Aureli⁹ Antonius Bassianus: idēq; Caracalla. xviii. ab Augusto pncipatū adeptus ē: māsitq; i eo annis nō plenis septē. Vixit uero p̄re aspior: oībus libidie intēperatior: q ēt nouercā suā Iuliam uxorē duxerit. Hic cōtra Parthos bellū molies iter Edesaz & Caras ab hostib⁹ circumuentus occisus est. Post hūc. xviii. ab Augusto Ophilus Macrinus: q pfectus p̄torio erat cū filio Diadumeno iuasit impium: sed emēso āno cōtinuo apud Archelaidem militari tumultu occisus ē. Anno ab urbe cōdita. dcccc. lxx. Marcus Aurelius Antonius. xx ab Augusto impiū adeptus tenuit ānis. iiii. Hic sacerdos Heliogaballi tēpli nullā sui nisi stuprorū & flagitiorū totiusq; obscœnitatis infamē satis mēoria reliqt. Tumultu at militari exorto Romæ cū m̄re interfectus est. Anno ab urbe cōdita. dcccc. lxxiiii. Aurelius Alexāder. xxi. ab Augusto senatus ac militū uoluntate impator creatus. xiii. ānis dign⁹ eqtatus p̄conio fuit. Cuius m̄r Mamea Xp̄iana Origenez psbyterū audire curauit: naz statū expeditiōe in Persas facta Xerxem regem eorū maxio bello uictor oppressit. Vlpiano usus aslesore summā sui moderationez Reipublicæ exhibuit: sed militari tumultu apud Magontiacum interfectus est.

De sexta persecutione a Maximino facta.

Cap. XII.

Anno ab urbe cōdita. dcccc. lxxxvii. Maximinus. xxii. ab Augusto nulla senatus uolūtate impator ab exercitu postq̄ bellū in Germāia psperere gesserat creatus psecutionē i Christiāos sext⁹ a Nerōe exercuit. Sed cōtinuo: hoc ē tertio q̄

regnabant āno a Pupieno Aquileiæ interfectus: & psecutionis & uitæ fine fecit. Qui maxie ppter Xpianā Alexādrī: cui successerat: & Mameæ matris eius familiā: psecutionem in sacerdotes & clericos. i. doctores: uel p̄cipue ppter Origenem p̄sbyterū miserat. Anno ab urbe cōdita. dcccc. lxxxxi. Gordianus uigesimal tertius ab Augusto impator creatus ē: mansitq; in eo annis septem: nam Pupienus interfecto Maximini: & frater eius Albinus: qui usurpauerat imperium: in pallatio mox interfecti sunt. Gordian⁹ admodū puer in orientē ad bellū parthicū profectus: sicut Eutropius scribit: Iani portas aperuit: quas utrū post Vespasianū & Titū aliq; clauserat: neminē sc̄t̄p̄fisse meminī: cū tamen eas ab ipso Vespasiano post annū aptas Cornelius Tacitus probet. Igitur Gordianus ingētibus proeliis aduersum parthos p̄spere gestis: suorum fraude haud longe a Cyrceso super Euphratem interfectus est.

Primum hic Philippus cū filio suo ambo christiani facti sunt. Capi. XIII.

ANno ab urbe cōdita. dccccxxxvii. Philippus: xxiiii. ab Augusto impator creatus Philippū filiū suū cōsortē regni fecit: mansitq; i eo ānis. vii. Hic p̄m⁹ imperatorū oīum xpianus fuit: ac post tertiu⁹ imp̄ii eius annū. M. a cōditione Romæ annus impletus ē. Ita ludis magnificis augustissimus oīum p̄teritorū hic natalis annus a Xpiano impatore celebratus est. Nec dubium ē qn Philippus hui⁹ tātæ deuotionis gratiā & honorē ad Xpm & ad ecclesiā reportarit: quādo uel ascensum fuisse ab eo Capitolium: imolataq; ex more hostias nullus auctor ostendit. Ambo tamen: quīs diuersis locis tumultu militari & Decii fraude interfecti sunt.

De septima persecutione facta a Decio.

Cap. XIII.

ANno ab urbe cōdita. M. iiii. Decius civilis belli incētor & refflor: occisis Philippis. xxv. ab Augusto iuasit impiū: tenuitq; ānis trib⁹. Idē cōtinuo in quo se ēt ob hoc Philippos interfecisse docuit: ad p̄sequēdos it̄ficiēdosq; Xpianos. vii. post Neronē feralia dispersit edicta: plurimosq; sc̄orū ad coronas Christi de suis cruciatibus misit. Idēq; filiū suū Cæsarē legit: cum quo simul continuo in medio barbarorū sinu interfectus ē: Anno ab urbe condita. M. vii. Gallus Hostilianus. xxvi. ab Augusto regnum adept⁹ uix duobus annis cū Volusiāo filio obtinuit. Exoritur ultio uiolati nominis Xpiani: & quaten⁹ ad p̄fligandas ecclesias edicta Decii cucurrerunt: eaten⁹ incredibiliū morborū pestis extendit: nam nulla fere prouincia Romana: nulla ciuitas: nulla domus fuit: quæ nō illa generali pestilentia correpta atq; uastata sit. Hac sola p̄nicie insignes Gallus & Volusianus: dū contra Aemilianū nouis rebus studentē bellū civile mouerunt: occisi sunt. Aemilian⁹ tamē tertio mēse inuasa tyrānidis extinctus est. Anno ab urbe cōdita. M. x. duo impatores. xxvii. post Augustū loco creati sunt. Valerian⁹ i Rhetia ab exercitu August⁹ est appellat⁹. Romæ autē a senatu Galen⁹ in regno ifeliciter ānis. xv. subliat⁹ respirāte paulisp̄ ab illa supra solitū: iugi & graui pestilētia: hūano generi puocat p̄na suā obliuiosa malitia. Impietas. n. flagella qdē excruciatā sentit: sed a quo flagellat⁹: obdurata nō sentit. Et ut de superiorib⁹ taceā: facta a Decio Xpianorū p̄secutiōe totū romanū impiū pestilētia magna uexauit. Mētita ē iniquitas sibi: prauo in p̄nicie suæ circūuēta iudicio: pestilētia cōis casus eē: accidētēq; ex morbis: mortē naturæ finē eē non p̄nā. Rurs⁹ igit atq; i breui irā dei sceleratis actiōibus puocat: excēpturus plagā: cui⁹ aliqñ memisse cogat.

De octaua p̄secutiōe facta a Valeriano. Capi. XV.

Valerianus siqdē mox: ut arripuit imperium: octaua sane Romæ persecutione uadigi per tormenta Christianos ad idolatriam: abnegantesque interfici iussit: fusō per omnem Romani regni latitudinem sanctorum sanguine. Valerian⁹ ilico nefarii auctor edicti a Sapore Persarum rege captus impator populi Romāi igno-

miniosissima apud Persas seruitute cōsenuit: hanc infamis officii: cōtinuā: donec uixit: damnationē sortitus: ut ipse accliuus humi regem sēper ascensurū in equū nō manu suā: sed dorso attolleret. Et Galenus qdem tam claro dei iudicio territ⁹ tāq̄ misero collegæ p̄motus exemplo: pacem ecclesiis trepida satisfactiōe restituit. Sed nō cōpensat iniuriæ ultionisq̄ mēsuram unius impii: quīs perpetua & supra modum abominanda captiuitas contra tot. M. excruciatā scōrū: iustorūq̄ sanguis ad deū clamans: in eadem sese terra ubi fusus est uindicari rogat. Non enim de solo cōstitutore præcepti iusto supplicii iudicio flagitabat: sed etiā executores: delatores: accusatores: spectatores: ac iudices: postremo qui iniustissimæ crudelitati uel tacita uolūtate assentiebātur: q̄a deus secretorū cognitor est: & quorū maximā p̄ omnes puincias pars hominum uersabatur: eadē ultionis plaga corripī iustū erat. Soluuntur repēte undiq̄ p̄missu dei ad hoc circūpositæ relictaq̄ gētes: laxatisq̄ habenis in omnes Romanorū fines inuehunt. Germani alpibus Rhētia totaq̄ Italia penetratis Rauēnam usq̄ pueniūt. Alemanni Gallias puagātes etiā ī Italiā transeunt. Græcia Macedonia Pontus & Asia Gothorū inundatione deletur: nā Dacia trans Danubium in perpetuum aufertur. Quadi & Sarmatæ Pānonias depopulātur. Germāi ultiores abrasa potiunt Hispania. Parthi Mesopotāmiā auferūt: Syriāq̄ corradūt. Extāt adhuc p̄ diuersas prouincias ī Magnæ urbiū ruinis parua & pauperes ædes: signa miseriæ: & nominū idicia seruantes: ex quibus nos quoq̄ ī Hispania Taraconem nostram cōsolationem miseriæ recentis ostendimus. Et ne quid forte romanī corporis ab hac dilaceratione cessaret: cōspirant intrinsecus tyrāni: cōsurgūt bella ciuilia: funditur ubiq̄ plurimus sanguis Romanorū: Romanis barbarisq̄ sæuientibus sed cito ira dei ī misericordiam uertitur: & cœptæ ultionis in maior forma q̄ pœna in mensuram plenitudinis reputatur. Igitur primus Genuus: qui purpuram impii sumpserat: apud Myrsam occidit. Posthumus in Gallia inuasit tyrānidem: multo quidem reipublicæ cōmodo: nam p̄ decem annos ingenti uirtute ac moderatione usus: & dominātes hostes expulit: & p̄ditas prouincias ī pristinā faciē reformauit: seditione tamē militum interfectus est. Aemilianus apud Magūntiam: cū res nouas moliret oppress⁹ est. Post mortem Posthumii Marius ibidem iuasit impium: sed cōtinuo interfectus est. Deinde Victorinus a Gallis ulro creatus: post paululū occisus ē. Huic successit Tetricus: q̄ tūc aquitanie præsidat⁹ ministrabat officii: multasq̄ seditiōes militū ptulit. At uero ī oriente per Odenatum quēdā collecta agresti manu: uicti repulsiq̄ Persæ: defensa Syria: recæpta Mesopotāmia est: & usq̄ ad Ctesiphōtem rustici Syria cum Odenato uicēdo uenerunt. Galenus autem cum rempublicā deseruisset: ac Mediolani libidinibus iserui ret: occisus est. Anno ab urbe cōdita. M. xxv. Claudius. xxviii. uoluntate senatus sumpsit iperiu: statimq̄ Gothos iā p̄ ānos. xv. Illyricum Macedoniāq̄ uastātes bello adortus: incredibili strage deleuit: cui a senatu clypeus aureus in curia: & in Capitolio statua æque aurea decreta est: sed continuo apud Syrmii prius q̄ ipiū expleret: morbo corrept⁹ iteriit. Claudius mortuo Quittillio fr̄ eius ab exercitu impator electus: uir qdē moderatiōis unicæ: & solus fratri præferēdus. xvii. ipii die interfectus est. Anno ab urbe cōdita M. xxvii. Aurelianus. xxix. ipiū adeptus qnq̄ ānis & .vi. mēsis tenuit: uir industria militari excellentissimus. Expeditiōe ī Danubiū suscæpta Gothos magnis plis strauit: ditio nēq̄ Romanā antiq̄s terminis statuit. Inde in orientem cōuersus Zenobiā: quæ occiso Odenato marito suo Syriā recæptā sibi uēdicabāt: proelii magis terror q̄ proelio ī ptatē redegit. Tertiū ī Gallia minime sufficiētē sustinerē seditiōes militū snoz: scribētēq̄ et: me eripe his inuicte malis: ac p̄ hoc proditorē exercitus sui sine labor supauit. Sic orientis & aquilonis receptor magna gloria triumphauit: urbē Romam muris firmiter cixit.

De. ix. persecutione per Aurelium in christianos facta.

Cap. XVI.

Nouissime cum persecutione aduersum christianos agi. ix. a Herone decerneret: fulmen ante eum magno pauore circumstantium ruit: ac non multo post in itinere occisus est. Anno ab urbe condita. M. xxxii. Tacitus. xxx. adeptus impium sexto mense occisus in Ponto est. Post quem Florianus partem regni in sorte ferens: tertio demum mense apud Tharsum interfectus est. Anno ab urbe condita. M. xxxiii. Probus. xxxi. regnum sortitus obtinuit annis. vi. & mensibus. iiii. Gallias iam dudum a barbaris occupatas per multa & graua proelia deletis tandem hostibus ad perfectum liberauit. Bella deinde ciuilia equidem plurimo sanguine duo gessit: unum in oriente: quo Saturninum tyrannide subnixus oppressit & cepit: aliud: quo Proculus & Bonosum apud Agrippinam magnis proeliis superatos interfecit. Ipse apud Syrmium in turre ferrata militari tumultu interfectus est. Anno ab urbe condita. M. xxxix. Carus Narbonensis. xxxii. suscepit imperium: ac biennio tenuit. Qui cum filios suos carinum & numerianum consortes regni efficeret bello parthico: postquam duas nobilissimas parthorum urbes Cothe & ctesiphontem cepit: super tigridem in castris fulmine ictus interiit. Numerianus: qui cum patre fuerat rediens fraude Apri soceri sui interfectus est. Anno ab urbe condita. M. xli. Dioclitianus. xxxiii. ab exercitu imperator electus annis uiginti fuit. Statimque potestatis copiam habuit: Apri interfectorem numeriani manu sua interfecit. Carinum deinde: quem charus Caesarem in delmatia reliquerat: flagitiose uiuentem: difficillimo bello & maximo labore superauit. Dehinc cum in gallia amandus & Aclianus collecta rusticorum manu: quos Vacaudas uocabant: pernitiosus tumultus excitauisset: Maximianum cognomen Herculi Caesaris fecit: misitque in gallias: qui facile agrestium hominum imperitiam & consulam manu militari uirtute contempsit. Deinde carausius quidam genere quidem infimus: sed consilio & manu promptus: cum ad obseruanda oceanii littora: quae tunc franci & Saxones infestabant positus: plus in perniciem quam in periculum reipublicae ageret: ereptam praedonibus praedam nulla ex parte restituendo dominis: sed sibi soli uendicando accedens suspitionem: quia ipsos quoque hostes ad incursum fines artificis negligentia permitteret: quam ob rem a maximiano iussus occidi: purpuram sumpsit: ac britannias occupauit. Igitur per omnes romani imperii fines subitaneae turbationum fragores concreperunt. Carausio rebellante in britania: Achilleo in aegypto: cum & aethiopia quinquegentiani infestarent: Narseus etiam rex persarum orientem bello premeret. Hoc periculo itaque Dioclitianus per motum maximianum Herculum ex caesare fecit Augustum. Constantium uero & maximianum Galerium Caesares legit. Constantius Herculi maximiani priuignam Theodoram accepit uxorem: ex qua sex filios fratres Constantini sustulit. Carausius Britannia sibi per. vii. annos fortissime uendicata ac retenta: tandem fraude Allecti socii sui interfectus est. Allectus postea ereptam Carausio insulam per triennium tenuit: quem Asclepiodorus praefectus praetorio oppressit: Britanniamque post decem annos recepit. Constantius uero Caesar in gallia primo proelio ab Alemannis profligato exercitu suo uix ipse surreptus est: secundo autem secuta est satis secunda uictoria: nam paucis horis. lx. M. alemannorum caesa referuntur. At Maximianus Augustus Quinquagentos in Africa perdomuit. Porro autem dioclitianus achilleum obsessum per octo menses apud Alexandriam cepit & interfecit. Sed immoderata uictoria usus Alexandriam direptioni dedit. Aegyptum totam perscriptionibus & caedibus foedauit. Praeterea Galerius Maximianus cum duobus iam proeliis aduersum Narseum conflisset: tertio inter Gallienum & Caras congressus & uictus amissis copiis ad Dioclitianum refugit. A quo arrogatissime exceptus est: ita ut per aliquot. M. passuum purpuratus ante uehiculum eius cucurrisset referat. Veritamen hac contumelia quasi cote usus est ad uirtutem: per quam detrita regii fastus

rubigine: aciem mentis expedit. Itaq; mox per Illiricum & Mœsiam undiq; copias contraxit: raptimq; in hostem reuersus Narseum magnis cōsiliis ac uiribus superauit. Extititq; Persarum copiis: ipsoq; Narseo in fugam acto: castra eius inuasit: uxores: sorores: liberosq; coepit: immēsa; uim gazæ Persicæ diripuit: captiuos q̄ plurimos Persarū nobiliū abduxit. Reuersus in Mesopotamiā a Dioclitiano plurio honore susceptus ē. Postea p̄ eodē duces strenue aduersus Carpos Basternasq; pugnatū ē. Sarmatas deīde uicerūt: quoꝝ copiosissimā captiuā multitudinē p̄ Romanorū finiū disperserūt præsidia.

Dioclitiani persecutio. x. loco post Neronem refertur.

Cap. XVII.

Nterea Dioclitianus in oriente: Maximianus Herculus in occidente uastari ecclesias: affligi interficiq; christianos decimo post Neronem loco præceperunt: quæ persecutio omnibus fere ante actis diuturnior atq; immanior fuit: nā per decem annos incendiis ecclesiarum: proscriptionibus innocentiū: cædibus martyꝝ incessabiliter acta est. Sequit̄ terræmotus in Syria: ex quo apud Tyrum & Sidonē passim labentibus tectis: multa. M. hominum prostrata sunt. Secundo persecutiōis anno Dioclitianus ab inuito exegit Maximiano: ut simul purpurā iperiuq; deponerent: ac iunioribus in rempublicā substitutis ipsi ī priuato ocio confenserent. Itaq; sub una die Dioclitianus apud Nicomediam: Maximianus apud Mediolanum potestatem imperii simul cultumq; posuerunt. Galerius & Cōstantius augusti primū Romanū imperiū in duas partes determinauerunt. Galerius Maximianus Illyricum Asya; & orientem. Cōstantius Italiam Aphricam & Gallias obtinuit. Sed Cōstantius uir trāquillissim⁹ Gallia tantum Hispaniaq; contentus Gallerio in cæteris partibus cessit. Galerius duos Cæsares legit: Maximum: quem in oriente constituit: & Seueꝝ: cui permisit Italiā: ipse in Illirico constitutus. Cōstantius uero Augustus summæ māsuētudinis & ciuilitatis in Britannia mortem obiit: q̄ Cōstantinum filium ex concubina Helena creatū imperatorem Galliarū reliquit. Anno ab urbe condita. M. lxi. Cōstantinus. xxxiiii. gubernacula imperii a Constantio patre suscepit: quæ uno & xxx. annis felicissime tenuit. Occurritur mihi subito & tripudiis quibusdā insultatur. Eia inquit: tandē in foueas nostras diu expectate uenisti: hic te decursurum opperiebamur: hic delapsus opprimimus: hic confusum tenemus. Sustinuimus te hastenus artificiose quoda; modo & calide fortuitas temporum mutationes christianorum ultionibus coaptantem. Interdū quidem uerisimilium specie permoti: utpote homines ignari diuinorum secretorum timore palluimus: sed nūc euacuauit Maximianus noster omnem scenam fabulæ tuæ: nostræque religionis antiquatæ columna inexpugnabilis fulsit. Per annos decem euersæ sunt ecclesiæ ur̄æ: ut tu fateris: dilacerati cruciatibus: exinaniti mortibus: toto orbe christiani. Tenemus euidentis testimonium tuum: nullam superiorem persecutionem adeo uel grauem uel diuturnam fuisse. Et tamen ecce inter tranquillissima temporū bona ipsorū quoq; imperatorū: qui ista fecerūt inusitata felicitas: nulla domi fames: nulla pestilentia: nullū foris bellū nisi uolūtariū: quo exerceri uires non periclitari queāt. Res præterea humano generi hucusq; incognita: multorū simul regū paties cōsortiū: & magna cōcordia: potestasq; cōmunis: alias nunq̄ nisi nūc in cōmune prospiciēs. Deīde etiā quod absq; ulla hastenus mortaliū noticia ē: imperatores illi maximi quippe & persecutores: honore deposito & assūpta gete priuati: quod beatissimū homines & sūmū; bonum uitæ bonæ iudicāt: & hoc tūc uelut præmiū loco auctores persecutiōis adepti sūt: quādo accensa persecutio medio sui tēpore toto orbe sæuiebat. An etiam hanc beatitudinē illis temporibus pœnaliter accidisse asseris: & nos hinc quoq; terrere moliris: qbus humiliter respōderi: me plurima cura pietatis accinctū cōmonere de ueris: nō terre de

falsis. Decē persecutiōes a Nerone usq; ad Maximianū ecclesia christi passa ē. Nouer ut ego dixi ultiones: ut ipsi non negant calamitates e uestigiis cōsecutæ sunt: nec in uerbo premor: uerum debitæ ultiones: an fortuitæ permutatiōes fuisse uideātur: quæ tñ meo suoq; testimonio clades fuerūt. In decima hæsitatū putāt miseri & cæci nō uidētes tanto eā ipsis fuisse grauiorē: quanto minus intellecta ē. Impius enim flagellatur: & nō sentit: quod cū expositū fuerit: inuiti licet propter ipsam rerum fidem fatebuntur: quia ex illa Maximianæ persecutiōis maxima punitione ista sunt uulnera: quibus etiam nunc isti dolent & intantum dolent: ut etiā clamēt: nosq; ad reclamādum laceſſāt sollicitos fieri: qualiter conticescā. In primo libello expositū a nobis ē: Pōpeium Trogū & Cornelium Tacitum cōmemorasse nō plene quidem: nostrum uero Moysen etiam ipsorū testimo nio fidelem fideliter sufficienterq; dixisse. Aegyptios & regem eorum cū populū dei ser uire intentū & paratū deo suo impediendæ deuotiōis instinctu: ad lutū paleasq; reuoca rēt. x. acerbissimis plagis fuisse uexatos. Deinde uolentia malorū edomitos nō solū coe gisse festinantem: sed etiā propriis suis argenteis & aureis uasis accumulauisse. Post ue ro oblitos plagæ suæ & cupidos prædæ indebitæ: inuidos etiam religionis alienæ dū in nocētes auide persequūtur: mari rubro ultimo recaptos oēs fūditus interisse. Quod ego nunc refero ac renuncio: & si forte fide non accēptatū: exitu tamen probādū: quia hæc in figuram nostri facta sunt.

Hic dicit q; popul⁹ dei cū i Aegypto affligit: decē plagis pculsa ē Aegypcus: & popul⁹ christianus dū. x. psecutiōib⁹ romanis affligit. x. plagas accēperūt. Cap. XVIII.

Terq; populus unius dei est: una populi utriusq; causa. Subdita fuit Israelitæz synagoga Aegyptiis. Subdita ē christianorum ecclesia Romāis. Persecuti sūt Aegyptii hebræos. Persecuti sunt Romani christianos. Decez ibi cōtradiçtio nes aduers⁹ Moysen. Hic decem edicta aduersus Christū. Diuersæ ibi plagæ Aegypti orū. Diuersæ hic calamitates romanorū: nam ut etiā iter ipsas se plagas inquantū tamē figura formæ cōparari potest cōferā: ibi prima habuit correptio sanguinē uulgo uel ma nasse de puteis uel in fluminibus cucurrisse. Hic priā sub Nerone exegit plaga: ut ubiq; morientiū sāguis uel morbis i urbe correptus: uel bellis i orbe profusus eēt. Ibi sequēs plaga prodidit perstreptentes: persultantesq; in penetrabilibus ranas inediæ propemodū causam habitatoribus atq; exilii fuisse. Hic sequens sub Domitiano pœna similiter ostē dit satellitū militūq; eius improbis effrenatisq; discursibus cruētissimi iussa p̄cipis exe quētū ad inopiā per omnes ciues romanos adactos exilioq; dispersos. Ibi tertia uexatio habuit scinifices musculas scilicet paruissimas ac sæuissimas: quæ mediis sæpe æstibus per loca squalida se coadunando & uibrando densatæ: nōnullo uolatu allabi solent: capil lisq; hominū ac pecudū setis cum urente morsu iterleri. Hic itidē tertia sub Traiano pla ga Iudæos excitauit: qui cum antea ubiq; dispersi: ita iam quasi non essent: q̄scerent: re pentino omnes calor̄ permoti in ipsos: inter quos erant: toto orbe sæuierunt absq; ma gnis multarū urbium ruinis: quas crebri terræmotus iisdem temporib⁹ subruerūt. Ibi i quarta plaga muscæ caninæ fuerunt: reuera alūnæ putredinis: uermiūq; matres. Hic itidem quarta sub Marco Antonio plaga lues plurimis infusa puinciis Italiā quoq; cuz urbe Roma uniuersa exercitūq; Romanū plonquinquos limites & diuersa hyberna di spersum i mortē dissolutum putredini simul ac uermibus dedit. Ibi quita correptio pe corū ac iumētorum repentino iterit expleta est. Hic similiter quinta ultione sub persecu tore. Seuero creberrimis ciuilibus bellis ppria uiscera & adiumenta reipublicæ: hoc est plæbs puinciæ & legiones militum cōminutæ sunt. Ibi sexta uexatio intulit uescicas ef feruescentes ulceraq; manantia. Hic æque sexta punitio: quæ post Maximini psecutio

nem fuit: q̄ specialiter episcopos clericos om̄ssa turba populari: hoc est ecclesiæ prima
tes trucidari īperauerat: itumescens crebro ira atq; iuidia nō p̄ uulgi cædem: sed per uul
nera mortefq; p̄cipum ac potentiū exaltata est. Ibi septima plaga numerat̄ coacto aei
grando p̄fusa: quæ hominibus iumentisq; ac satis exitio fuit. Hic similiter. vii. plaga sub
Gallo & Volufiano: q̄ persecutori Decio mox interfecto successerant plaga extitit: cor
rupto: aere pestis īfusa: quæ per omnia Romani regni ab oriente ī occidentem spatia cū
omne propemodum genus hominū & pecudum neci dedit: tum etiā corrupit lac⁹: īse
cit pabula tabo. Ibi octauā Aegypti contritionem fecere excitatæ undiq; locustæ tenen
tes ac terentes tegentesq; omnia. Hic. viii. æque subuersionem Romāi orbis excitatæ
ūdiq; ītulere gētes: quæ cædib⁹ atq; icēdiis cūctas puicias deleuerūt. Ibi nona turbatio
diuturnas & crassas ac pene tractabiles tenebras habuit: plus omnino piculi cōminata
q̄ fecit. Hic itidem. ix. correptio fuit: cum Aureliano p̄secutionē decernent diris turbini
bus terribile ac triste fulmen sub ipsius pedibus ruit: ostēdens: quid cū ultio talis exige
ret: tantus posset ultor: nisi & clæmens esset & patiens: quāq; ītra sex ab hic mēses succi
dui tres īperatores: hoc est Aurelianus Tacitus & Florian⁹ diuersis causis īterfecti sūt.
Ibi postremo. x. plaga: quæ & nouissima omniū fuit: īterfectio filioꝝ: quos primos qp̄
pe genuerant. Hic nihilominus. x. idest nouissima pœna omnium idoloꝝ perditio est:
quæ primitus facta in primis amabant. Ibi rex potentiam dei sensit: probauit: & timu
it: ac per hoc populum dei liberum abire permisit. Ibi nunq̄ populus dei postea ad
seruitutem retractus. Hic nunq̄ populus dei ad idolatriam coactus est. Ibi Aegyptio
rum uasa preciosa Hebræis tradita sunt. Hic in ecclesias christianorum præcipua pa
ganorum templa cesserunt. Sane illud ut dixi denunciandum puto: qa sicut Aegypti
is post has. x. plagas dimissos Hebræos persequi molientib⁹ irruit per supinductū ma
re æterna perditio: ita & nos libere qdē peregrinantes superuentura quandoq; persecu
tio gentiliū. manet: donec mare rubꝝ: hoc ē igneꝝ iudicii ipso domino nostro Iesu Chri
sto duce & iudice transeamus. Hi uero in quos Aegyptioꝝ forma transfund. ē. ad tem
pus potestate permilla sæuientes: grauissimis qdē permissu dei Christianos cruciatib⁹
persequunt. Verūtamē īidē omnes inimici christi cū rege suo antichristo accepto signo
ignis æterni: in quē magna impediēte caligine dū nō uidet: intrāt: perpetuā perditionē
immortalibus arsuris suppliciiis sortiētur. Igitur mortuo: ut dixi: Cōstantino in Britānia
Constantinus imperator ē creatus primus imperatorum christianus: excepto Philippo:
qui christianus annis admodū paucissimis ad hoc tantū cōstitutus fuisse mihi uisus ē
ut. M. Romæ ānus Christo potius: q̄ idolis dicaretur. A Cōstantio autē sēper oēs christi
ani imperatores usq; in hodiernū diē creati sunt: excepto Iuliāo: quē ip̄ia ut aiūt machi
nantē: exitialis uita deseruit. Hæc est lēta illoꝝ paganorū pœna: sed certa. Hinc sani īsa
niūt. Hinc non uulnerati cōpūguntur. Hinc ridētes gemūt. Hic uiuētes deficiūt. Hic se
creto excruciat̄ur: quos nemo persequitur. Hinc iā paucissimi remāserunt: qui nunq̄ ali
quo persequēte puniti sūt. Verūtamē qualis tūc persecutores illos: de quorū impunita
te nō solum gloriari: sed etiā insultare conant: finis mansit: expediam. Cōstantino ī gallis
strenuissime rēp. pcurāte p̄toriani milites Romæ Maxetiū filiū Herculiū: qui priuatus
in Lucania morabat: Augustū nuncupauerunt. Maximianus Herculiū iam ex Augu
sto priuatus: & adhuc publicus p̄secutor occasiōe filii sollicitatus: qui impium abiecerat
arripuit tyrānidē. Galerius Augustus Seueꝝ Cæsareꝝ aduersus Maxetiū Romæ mit
tit cū exercitu. Seuerus cū urbē obsideret militū suoz scelere desertus: & proditus: atq;
ex eo fugiēs: Rauēnæ interfectus ē. Herculiū p̄secutor: & ex Augusto tyrānus ōfirma
tum iam in imperio filiū ueste ac potestate regia spoliare conatus ē. Cōiuitis autē ac tu

multibus militū palā conterritus ī Galliā prouectus ē: ut Cōstātino genero atq; dolis iūctus auferret imperiū: sed per filiā deprehēsus & proditus: deide ī fugā uersus Massiliā oppressus & interfectus ē. Porro Galeri⁹ occiso Seuero Lyciniū īperatorē creauit. Cū q; persecutionē a Dioclitiano & Maximiano missa ipse atrocioribus edictis accumulauisset: ac postq; per annos. x. omni genere hoīum exhausit prouincias: putrefacto ītrorsū pectore: & uitalibus dissolutis: cū ultra horrorē humanæ miserīe etiā uermes eruēta ret: mediciq; ultra iā foetorē nō ferētes crebro iussu eius occiderent: a quodā medico cōstatiā ex desperatione sumēte īcrepitus: iram dei eē pōnā suā: atq; a medicis ideo nō posse curari: edictis late missis christianos de exiliis reuocauit. Ipse autē cruciatus nō sustinēs uim uitæ suæ attulit. Ita tūc respublica sub nouis. iiii. principibus fuit. Cōstātino & Maxentio filiis augustorū. Lycinio autē & Maximino hoībus nouis. Cōstātinus pacē ecclesiis post. x. annos: quæ a persecutoribus uexabatur: idulsit. Deide inter Cōstātinū & Maxentiū bellū ciuile exortū est. Maxentius sæpe multis proeliis fatigatus ad pōtē Miluiū ultimo uictus & interfectus ē. Maximinus persecutionis christianorū incētor: executorq; īfestissimus apud Tharsū: dū ciuile bellū cōtra Lyciniū dispōit: īterit. Lycinius repētina rabie suscitatus oēs christianos e palatio suo iussit expelli. Mox bellū inter Lyciniū ipsū & Cōstātinū efferbuit. Sed constantinus Lyciniū sororis suæ uix ī Pānonia p̄mū uicit: deide apud Ciualas oppressit. Vniuersa Græcia potitus Lyciniū crebris bellis terra mariq; asurgētē & repressū: tādē ad deditiōē coegit: sed Herculi maximiani soceri sui motus exemplo: ne itē depositā purpurā ī perniciē reip. sumeret: priuatū iussit occidi: cū oībus iā ministris nefariæ persecutiōis extinctis: hunc quoq; ī quātū exercere potuit: persecutionē: digna punitio flagitaret Cōstātini filii. Crispus & Cōstātin⁹ & Lycinius adolescēs lyciniū Augusti filius: Cōstātini autē ex sorore nepos cæsares sunt creati. His diebus Arrius Alexandriæ urbis presbyter a ueritate fidei catholicæ deuians: exitiale plurimis dogma constituit. Qui primū simul ut Alexandriæ uel notus uel notatus īter cōfusos uulgo sectatores īsectatoresq; factus ē: ab Alexandro eiusdē urbis tūc episcopo puls⁹ ecclesia ē. Cumq; hoīes: quos ī errorē seduxerat etiā ī seditionē excitaret apud Niceā urbem Bithyniæ cōuentus. cccxviii. episcopoz factus ē: p̄ quos Arrianum dogma exitiale & miserū est euidentissime deprehensū: palā p̄ditū ac reprobātū ē. Sed īter hęc latent causæ: cur uidicēz gladiū & destinātā in īpios punitiōē Cōstātinus īperator etiā ī pprios egit affectus: nā Crispū filiū suū & Lyciniū filiū sororis suæ interfecit. Præterea multas gētes diuersis proeliis subegit. Urbē noiē suo Romanorū regūz uel p̄mus uel solus īstituit. Quæ sola expers idoloz ad hoc breuissimo tēpore cōdita a christiano īperatore p̄uecta ē: ut sola Romæ tot sæculis miserisq; p̄uectæ: forma & potētia merito possit æquari. Tum deide primus Cōstātinus iusto ordine & pio uicē uertit edicto: si quidem statuit citra ullam hominum cædem paganorum templa claudi.

Hic Constantinus imperator iubet templa claudi.

Cap. XIX.

Mox Gothorū fortissimas & copiosissimas gentes in ipso barbarici soli sinu: hoc ē ī Sarmatarū regione deleuit. Calochez quēdā ī Cypro aspirātēz nouis reb⁹ oppressit. Tricēnalib⁹ suis Delmatiū Cæsare legit. Cūq; bellū ī Persas moliretur ī uilla publica iuxta Nicomediā: dispositā bene rēpublicā filiis tradens: diē obiit. Anno ab urbe cōdita. M. lxxxii. Cōstātinus. xxxv. cū Cōstantio & Cōstante fratrib⁹ suis adept⁹ īpiūz. xxiiii. ānis tenuit. Fuit at̄ īter successores Cōstantini & Delmati⁹ cæsar fratris filius: sed cōtinuo militari factiōe decerptus ē. Interea maligna semp aduersus deum uerū īsectatio diaboli: quæ ab initio mūdi usq; ad nunc: a sincero tramite fidei religionisq; īfusis errorū nebulis: lubrica hominūz corda pturbat: postq; christiāis impatorib⁹

summā regiae potestatis in meliora uertentibus ecclesiā Xpi zelo idolatriæ psequi destitit aliud machinamentū: quo p eosdē xpianos impatores xpi ecclesiam uexaret: uenit. Fit igitur Arrio noui erroris auctori ceterisque discipulis ipsius ad familiaritatē Cōstantii impatoris p̄mptus aditus & facilis uia. Suadet Constantio: ut quosdam in deo gradus credat & q̄ per ianuā ab errore idolatriæ fuerat egressus: reuersus in sinū eiusdē in deo deos q̄rit & tanq̄ p pseudotyphum inducit. Peruerso igitur zelo p̄tās armat illusa: & sub noīe pietatis uis p̄secutiōis agitat. De noui noīs electiōe cōtendit: ut Arrianorum potius ecclesiæ q̄ catholicorum sint. Sequitur terræmotus horribilis: qui plurimas orientis urbes solo strauit. Cōstantius dū Constantē fratrem bello infectat: incauta petulātia piculis sese offerens a ducibus eius occisus ē. Cōstantius aduersus Persas & Sapore: q̄ Mesopotamiā uastauerāt: noue p̄liis pax prospere decertauit. Seditiōe nouissime atq̄ intēperantia militū nocte adoriri pugnā coactus: patratā pene uictoriam insup̄ uictus amisit. Postq̄ se Cōstantius intolerādis uitiis dedisset: ac p̄na puincialiū fauorem militū comparet. Magnentius dolis in oppido cui Helena nomen ē in proximo Hispaniæ interfectus ē. Magnentius. n. apud Augustodunū arripuit impiū: q̄ cōtinuo p̄ Galliā & Aphricā Italiamq̄ porrexit. In Illyrico autē Veteranionē ætate grāda uū impatorē sibi milites creauerunt: uix natura simplice: cūctisq̄ iocūdū: sed qui ne p̄ma q̄dē unq̄ litterarū elemēta didicisset. Itaq̄ cum p̄mas lras: lrasq̄ syllabas impator senex: iterdū iuitus meditaret: a Cōstantio q̄ tunc in Magnētium uitiōe fr̄is accēsus bellū parabat: dep̄dere iussus: impiū abiiciens: cū lris purpuras cōtentusq̄ priuatis feriis: palatium simul scholamque dimisit. Nepotianus deinde Romæ Cōstantini sororis filius: gladiatorum manu fractus iuasit imperiū: q̄ deinde cum improbus ac per hoc inuisus cunctis eēt: a Magnētianis ducibus opp̄ssus ē. Sequitur bellū illud horribile inter Cōstantium Magnētiumq̄ apud Nursiā urbē gestum: in quo multa romanorum uirium p̄fligatio etiā in posterū nocuit. Magnentius tamē uictus aufugit ac nō multo post apud Lugdunū propria se māu interfecit. Decētius quoq̄ fr̄ eiusdem quem Cæsare gallis p̄fecerat: apud Senonas laqueo uitā finiuit. Cōstantius cōtinuo Galium patruū filiū Cæsarem legit: quē rursus crudeliter ac tyrānice agētē paulo postq̄ creauerat: occidit. Siluanū quoq̄ p̄ Gallias rebus nouis inhiātē mature circūueniēdū opprimendūq̄ curauit. Igitur Siluāo interfecto Iulianū patruelē suū Galli fr̄em Cæsare creatū misit ad Gallias. Itaq̄ Iulianus Cæsare euersas opp̄ssasq̄ ab hostib⁹ gallias strenuissime in integrū restituit. Alemāorum paruis copiis magnam multitudinem fudit. Rheno germanos reuixit. His elatus successibus fastigium usurpauit Augusti: & mox Italiā Illiriūq̄ peruadens Cōstantium Parthiis p̄liis occupatū regni parte p̄uauit. Cōstantius Iuliani scelere compto: dimissa expeditiōe Parthorum: dum ad ciuile bellum reuertitur: in itinere inter Ciliciā Cappadociāq̄ defunctus est. Ita ille qui discissa pace: & unitate fidei catholicæ christiāos aduersus christiāos armās ciuili: ut ita dicam: bello: ecclesiæ membra dilacerauerat: totum inq̄retum tempus imperii sui: molestumq̄ spatium uitæ suæ bellis ciuilibus etiā per propinquos & cōsanguineos excitatis exercuit: exegit: expedit. Anno ab urbe condita. M. c. xvi. Iulian⁹ iādudū Cæsare: post autez. xxxvi. ab Augusto regno potius q̄ p̄tate infectatus: ut negaret fides Xpi: & idolorū cultus susciperetur: honorib⁹ magis prouocare: q̄ tormentis cogere studuit. Aperto tamen p̄cepit edicto: ne q̄s christianus docēdoꝝ liberaliū studiorum professor esset. Sed tamen sicut a maioribus nostris cōpertum habemus: oēs ubiq̄ propemodum p̄cepti conditiones amplexati: officium q̄ fidē deserere maluerūt. Iulianus at bellū aduersus parthos parans cum romanas uires cōtractas undiq̄ ad destinatā secū retraheret perditionem: christianorum sanguinē

nem diis suis uouit: palāpsecutus ecclesias si uictoriā potuisset adipisci: nā & amphitea-
 trū Hierosolymis extrui iussit: in quo reuersus a parthis epos: monachos: oēsque eius loci
 scōs: bestiis etiā arte s̄uioribus obiceret: spectaretque lanianos. Itaque postq̄ a Ctesiphō
 te castra mouit: dolo cuiusdam transfugæ in deserta perductus: cum uisitatis & ardore so-
 lis: atque insup labore harenarum confectus periret exercitus: imperator tanto rege peri-
 culo anxius: dum per uasta deserti incautius euagatur: ab obuiio quodam hostiuꝝ equi-
 te conto ictus interiit. Sic misericors deus impia consilia impii morte dissoluit. Anno ab
 urbe cōdita. M. lxxxvii. Iouinian⁹. xxxvii. imperator in summo rerum discrimine ab
 exercitu creatus: cum & locorum iniquitate captus: & hostibus circūseptus: nullā eua-
 dendi facultatem nancisceretur: foedus cum Sapore rege Persarum: & si parum putant
 dignum: satis tamen necessarium pepigit: quippe tutum & incolumē Romanum ex-
 ercitus non solum ab incurſu hostiuꝝ: uerum etiam a locorum periculo liberaret. Ni-
 sibiā oppidum & partem superioris Mesopotamiæ Persis concessit. Inde dum Illyricū
 rediens p̄ Galatiā iter agit: cū in cubiculū quoddā nouū se cubitum recēpisset: calore
 prunæ & nitore parietum nuper calce illitorū aggrauatus & suffocatus octauo demū
 mense q̄ imperare cōperat: uitā finiuit. Anno ab urbe cōdita. M. lxxxviii. Valentinia-
 nus. xxxviii. apud Niceā cōsensu militū impator creatus ē: māsitque i eo ānis. xi. q̄ cū Xpi
 anus itegra fide sacramentū militiæ gereret: & sub Iuliāo Augusto tribū⁹ scutarioruꝝ
 iussus ab impatore sacrilego aut imolare idolis: aut militia excedere: fideliter sciēs: & gra-
 uiora dei esse iudicia & meliora p̄missa: spōte discessit. Ita pua iteriecta mora: Iuliāo iter-
 fecto: ac mox Iouiniāo mortuo: qui p̄ Xpi noīe amiserat tribunatū: retribuente Xpo i
 locuz p̄secutoris sui accēpit impiū: q̄ postea fratrem suū Valenteꝝ p̄ticipem fecit impii:
 & Procopiū tyrānū pluresque postea satellites ei⁹ occidit. Terræmot⁹ p̄ totū terræ orbē
 factus: ita turbatum quoque pelagus excussit: ut per uicinas terrarum campestrium par-
 tes: refuso mari plurimæ insularum urbes cōcussæ & subrutæ periisse referant. Valēs ab
 Eudoxio episcopo Arriani dogmatis assertore: & baptizatus & p̄suasus in s̄uissimam
 hæresim declinauit: sed malignā insecutionem diu textit: nec uolūtati p̄tatem admiscuit:
 quoad uiuentis fratris auctoritate cōp̄ssus ē. Cōtemplabat. n. de eo q̄tā uī in ulciscen-
 da fide impator posset exercere: q̄ tātā cōstantiā p̄ retinenda quōdā miles habuiss̄. Ho-
 rum āno impii tertio Gratianus Valentinianī filius impator ē fact⁹. Eodeꝝ āno apud Atre-
 batas uera lana de nubibus pluuiæ mixta defluxit. Præterea Athanaricus rex gothorū
 Xpianos gente sua crudelissime p̄secutus plurimos barbarorū ob fidem interfectos ad
 coronā martyrii sublimauit: quorū tñ plurimi in romanū solum nō trepidi uelut ad ho-
 stes: sed certiq̄ ad fratres p̄ Xpi cōfessione fugerent. Valentinianus Saxonū gentem
 in oceani littoribus & paludibus in uis sitam uirtute atque agilitate terribilem: pericu-
 losam Romanis finibus: eruptionem magna mole meditantem in ipsis francorum fini-
 bus oppressit. Burgundionū quoque nouorum hostiuꝝ nouū nomen: qui plus q̄. lxxx.
 M. ut ferunt armatorū ripæ Rheni fluminis insederunt. Hos quondā subacta interior
 Germania a Druso & Tyberio adoptiuis filiis Cæsaris Augusti per castra dispositos aiūt
 in magnam coaluisse gentē: atque etiam ita nomen ex ope p̄sumpsisse: quia crebra per li-
 mitē habitacula cōstituta Burgos uulgo uocant: eorumque esse p̄ualidā & p̄niciosāz ma-
 num Gallia hodie quæ testes sunt: in q̄bus p̄sumpta possessiōe cōsistunt: quis p̄uidētia
 dei omnes Xpiani mō facti catholica fide: nostrisq̄ clericis q̄bus obedirent: recēptis blā-
 de māfuerit: innocenterque uiuant: nō quasi cū subiectis gallis: sed uere cum fratrib⁹ chri-
 stianis. Anno aut. xi. imperii sui: Valentinianus: cuꝝ Sarmatæ gentes sese p̄ Pannonias
 diffunderent: easque uastarent: bellū in eos parās: apud Brigitionē oppidum subita effu-

sione sanguinis: quod græce apoplexis uocat: suffocatus & mortuus est. Post quem Gratianus filius eius occidentis imperium tenuit. Valente patruo in orientis partibus constituto: Valentianum etiã fratrem suum primum admodum socium creauit impii. Anno ab urbe condita. M. c. xxviii. Valens. xxxix. imperium. iiii. annis Valentiniano mortuo tenuit: quod solus cum impie ageret: & posset erubescere: ilico uelut effrenata liber audacia legem dedit ut moachi. i. Christiani: quod ad unum fidei opere dimissa secularium regum multimoda actione se redegerat: ad militiam cogere. Vastas illas tunc Aegypti solitudines: harenasque diffusas: quas prope sitis ac sterilitatem periculosissimamque serpentum abundantiam conuersatio humana non nosset: magna habitantium monachorum multitudo conpleuerat. Hic tribuni & milites missi: quod sanctos ac ueros milites dei alio nomine persecutiois abstraherent: interfecerunt ibi agmina multa sanctorum: quae autem per diuersas ubique prouincias his similibusque iussis aduersus ecclesias catholicas: & rectae fidei populos gesta sint: satis significatum ipsa reticendi electione sufficiat. Interea in Africa partibus Firmus sese excitatis Maurorum gentibus regem constituens: Africae Mauritaniaque uastauit. Caesaream urbem nobilissimam Mauritaniae dolo captam: deinde caedibus incensissimisque completam barbaris in praedam dedit. Igitur comes Theodosius Theodosii quod post impio profuit praesens: a Valente missus effusas Maurorum gentes multis praesidiis fregit: ipsumque Firmum afflictum & oppressum coegit ad mortem. Post cum expientissima prudentia totam cum Mauritania Africae meliorem pristinis legibus reddidisset: instigante & obrepente inuidia iussus interfici: apud Carthaginem baptizari in remissionem peccatorum praecipit. At postquam sacram Christi quod quaesierat affectus est: post gloriosam saeculi uitam: etiam de uitae aeternitate securus percussori iugulum ultro praebuit. Gratianus interea imperator admodum iuuenis: cum inestimabilem multitudinem hostium romanis in fuscis finibus cerneret: fratrem Christi potentia longe impar militum numero sese in hostem dedit: & continuo apud Argemariam oppidum galliarum formidolosissimum bellum incredibili felicitate contexit: nam plus quam xxx. M. Alemanorum minimo romanorum detrimento in eo praesidio interfecta narratur. Tertio decimo autem anno impii Valentis: hoc est primo tempore postea quam Valens per totum orientem ecclesiarum lacerationes: sanctorumque sedes egerat: radix illa miseriae nostrarum copiosissimos simul fructices germinauit: siquidem genus Hunnorum diu inaccessis seclusa montibus repetita rabie percita exarsit in gothos: eosque sparsim conturbatos ab antiquis sedibus expulit. Gothi transito Danubio fugientes a Valente sine ulla foederis pacto suscepti: ne arma quodammodo tutius barbaris crederent: tradiderunt Romanis. Deinde propter intolerabilem avaritiam Maximi ducis: fame & iniuriis adacti in arma surgentes: uicto Valentis exercitu per Thraciam sese miscerent simul omnia caedibus: incensissimisque foedarunt. Valens egressus de Antiochia: cum ultima infelicis belli sorte traheretur: fera peccati maxima poenitentia stimulat: episcopus ceterosque sanctos reuocari de bellis impauit. Itaque xv. imperii sui anno lachrymabile illud bellum in Thracia cum gothis iam tunc exercitatioe uirium: rerumque abundantia instructissimis gessit. Vbi primo statim impetu gothorum perturbatae romanorum equitum turmae nuda peditum deseruere praesidia. Mox legiones peditum undique equitatu hostium circumiectae: ac primum nubibus sagittarum obrutae: deinde cum amentes metu sparsim per devia cogere: funditus caesa gladiis insequenti: cunctisque perierunt. Ipse imperator eum sagitta faucibus uersus: in fugam egressus: cuiusdam uillulae casae deportatus lateret: ab insequentibus hostibus deprehensus: subiectoque igne consumptus est: & quo magis testimonium poenitentiae eius & diuinae indignationis terribili posteris esset exemplum: comi caruit sepultura. Consolatur se & in hoc peruicacia miseriamque gentium: quia temporibus & regibus Christianis tanta simul congesta clades praesens reipublicae onerare ceruicem: euerse prouinciae: deletus exercitus: imperator: incensus. Magnam reuera hoc est ad nostrum dolorem magisque miserum quo magis nouum. Sed

quid hoc ad solationem proficit paganorum qui palam prouident: & in his quoque persecutorem ecclesiarum fuisse punitum: Vnus deus: nam fides tradidit: unam ecclesiam toto orbe diffudit: hanc aspexit: hanc diligit: hanc defendit. Quolibet se quisque nomine tegat: si huic non sociat alienus: si hanc impugnat inimicus est. Consolentur se gentes in quantum uolunt ludæorum hæreticorumque supplicis tamen & unum deum esse: & eundem personarum acceptorem non esse: uel ex hac potissimum Valerius extitit in probatione fateatur. Gothi autem per legatos supplices poposcerunt: ut illis: episcopi a quibus Christi fidei regulam discerent: mitterentur. Valens imperator exitiabili prauitate detentus doctores Arriani dogmatis misit. Gothi primæ fidei rudimentum quod acceperunt tenuerunt. Valens catholice fidei normam quam prius habuerat: derelinquens: peruerso Arrianorum dogmati sese illexit. Itaque iusto dei iudicio ipsi eum uiuum incenderunt: qui propter eum esset mortui uitio erroris arsurus. Anno ab urbe condita. M. c. xxii. Gratianus. xl. ab Augusto post mortem Valerius sex annis imperium tenuit: quousque iam dudum antea cum patruo Valente & cum Valentiniano fratre regnaret: quod cum afflictum ac pene collapsum reipublice. statum uideret: eademque prouisione qua quondam legerat Nerua Hispanum uirum Traianum: pro qua respublica reparata est: legit & ipse Theodosium æque Hispanum uirum: & restituendam reipublice. necessitate apud Syrmum purpuram induit: orientisque & Thraciæ simul profecit imperio hoc profectiore iudicio: quia cum in omnibus humanae uitæ uirtutibus iste par fuerit: in fidei sacro religionisque cultu sine ulla compatiōe precesit: siquidem ille persecutor: hic propagator ecclesie. Ita illi ne unus quod proprius filius quo successore gauderet: indultus est. Huius autem orienti simul atque occidendi per succiduas usque ad nunc generationes gloriosa propagatio dominatur.

Creatus imperator Theodosius a Gratiano Constantinopoli intrauit uictor. Cap. XX.

Taque Theodosius afflictam reipublice. ira dei: reparandam credidit misericordia illius: omnemque fiduciam sui ad opem Christi conferens maximas illas Scythicas gentes: formidatasque cunctis maioribus: Alexandro quoque illi magno: sicut Pompeius Corneliusque testati sunt: euitatas: nunc aut extincto romano exercitu: Romanis equis armisque instructissimas: hoc est Alanos: Hunnos & Gothos incunctanter aggressus magnis multisque preliis uicit. Urbem Constantinopoli uictor intrauit: & ne paruam romanam exercitus manum assidue bellando detereret: foedus cum Athanarico Gothorum rege percussit. Athanaricus autem continuo ut Constantinopoli uenit: die obiit. Vniuersæ Gothorum gentes rege defuncto aspicientes uirtutem benignitatemque Theodosii romam sese imperio dederunt. In his est diebus presæ: quod Iuliano interfecto: aliusque imperatoribus sæpe uictis: nunc etiam Valente in fugam acto recetissimæ uictoriae facietatem cruda insultatione ructabant: ultro Constantinopoli ad Theodosium misere legatos: pacem suppliciter postulantes: ictumque tunc foedus est: quo uniuersus orientis usque ad nunc tranquillissime fruit. Interea cum Theodosius in oriente subactis barbarorum gentibus: Thracias tandem ab hoste liberarum reddidisset: & Arcadium filium suum consortem fecisset imperii: Maximus uir quod strenuus & probus: atque Augusto dignus: nisi contra sacri fidei per tyrannidem emerisset: in Britannia iuuitus prope modum ab exercitu imperator creatus in Galliam transiit: ubi Gratianum Augustum subita incursione perterritum: atque in Italiam transire meditatem dolis circumuentum iter fecit: fratremque eius Valentinianum Augustum Italia expulit. Valentinianus in orientem refugiens. a Theodosio prius pietate susceptus: mox etiam imperio restitutus est. Cap. XXI.

Anno ab urbe condita. M. c. xxxviii. Theodosius. xli. interfecto a Maximo Gratiano imperium romam orbis obtinuit: mansitque in eo annis. xi. cum iam in orientis partibus. vi. annis Gratiano uiuente regnasset. Itaque iustis necessariisque causis ad bellum civile promotus: cum de duobus augustis fratribus: & ultione unius interfecti sanguis exigere: & restitutionem miseria alterius exultatis oraret: posuit in deo spem suam: sequens aduersus Maximum tyrannum sola fide maior: nam longe minor erat uniuersa apparatus bellici comparatione

pripuit. Agleia tunc maximus uictoriae suae spectator infederat. Andragatius uero comes eius summam belli admistrabat: quae cum largissimis militum copiis: ipsaque magna copiarum fortitudine precellente consilio oes incredibiliter alpium ac fluminum aditus comunisset: ineffabili iudicio dei: nauali expeditione dum incautum hostem praueuere & obruere parat: sponte eadem: quae obstruxerat claustra: deseruit. Ita Theodosius nemine sentiente: ut non dicam repugnante: uacuas transmisit alpes atque Aquileiam improuise adueniens hostem illum magnam Maximum trucidare & ab immanissimis quoque germanorum gentibus tributa ac stipendia solo terrore nois exigente sine dolo & controuersia clausit: cepit & occidit. Valentinianus recepta Italia potitus impio est. Andragatius comes cognita Maximi nece precipitem sese e nauibus in undas dedit ac suffocatus est. Theodosius incruentam uictoriam deo procurante suscepit. Ecce regibus & temporibus Christianis qualiter bella ciuilia cum uitari nequeunt: transigunt. Ad uictoriam peruentum est: irrupta est ciuitas: correptus tyrannus: & hoc parum est. Ecce a parte alia uictus hostilis exercitus atque ipso tyranno truculentior comes tyranni ad mortem coactus tantae dissolutae elusaeque insidiae: tanti apparatus exinaniti sunt: & tamen nullus dolosus struxit: nullus aciem disposuit: postremo nullus. scilicet gladium de uagina extulit. Formidolosissimum bellum sine sanguine usque ad uictoriam: & in uictoria duorum morte confectum est. Et ne hoc quoscumque casu factum putet: quo magis potentia dei qua dispensant: & iudicant uniuersa propalato sui testimonio declarat: obstrepentium mentes uel ad confusionem uel ad fidem cogar: dico rem ignotam omnibus & omnibus notam. Post hoc bellum quo Maximus interfectus est multa utique sicut oes recognoscimus: Theodosiumque filium eius Honorium usque ad nunc externa bella & ciuilia consecuta sunt: & tamen omnia pene usque in hodiernum diem eadem cum fructu simplicis sanctaeque uictoriae: uel nullo uel minimo sanguine conuerunt. Igitur Valentinianus iunior regno restitutus extincto Maximo: eiusque filio uictore: quem impatoris gallicus Maximus relinquens profecerat: ipse in Galliam transiuit: ubi cum tranquilla re publica in pace ageret: apud Viennam dolo Arbogastis comitis sui: ut ferunt: strangulatus: atque ut uoluntariam sibi consciuisse mortem putaretur: laqueo suspensus est.

Arbogastes Valentiniano impatore occiso statim Eugenum tyrannum fecit impatorem. Ca. XXII.

In ortu Valentiniano Augusto Arbogastes Eugenum tyrannum mox creare ausus est legitque homines: cui titulum impatoris imponeret: ipse actus impius uir barbarus a consilio: manu: audacia: potentiaque nimis: contraxitque undique innumeras inuictasque copias uel Romanorum perfidiis uel auxiliis barbarorum: alibi potestate: alibi cognatione subnixus. Historia nota est oculis plurimorum quae melius quam spectare nouerunt. Dilatari non opus est uerbis: potentia dei non fiducia hominis uictorem semper extitisse Theodosium. Arbogastes iste precipuum in utroque documentum est: qui & tunc cum Theodosio paruit: tantis instructus perfidiis Maximum ipse minimis cepit: & nunc cum aduersus eundem Theodosium collectis gallicorum Francorumque uiribus exundauit: nixus est precipuo cultu idolorum: magna tamen facilitate succubuit. Eugeni atque Arbogastes instructas acies capis expedierant: arcta alpium latera atque inuitabiles transitus: promissis callide insidiis occuparunt: ut et si numero ac uiribus impares forent: sola tamen belli dispositione uictores. At uero Theodosius in summis alpibus constitutus expers cibi: ac somni sciens quod destitutus suis: nesciens quod clausus alienis: dominum Christum solus solum quod posset omnia: corpe humi fusus: mente caelo fixus orabat. Dehinc postquam in somnum noctemque praecum continuatione transegit: & testes prope modum quas in praecium perfidii coelestis appoderat lachrymarum lacunas reliquit fiducialiter arma corripuit solus. Sciens uero se esse non solum signo crucis tuendum: sed & uictoriam adeptum: signo crucis se munies signum uictoriae dedit: ac se in bellum: et si nemo sequeretur: uictor futurus imisit. Prima salutis uia extitit. Arbitrio hostilium praecipuum comes: qui cum igna impatore circumpositis excepit.

set insidiis: cōuersus ad reuerentiā p̄sentis Augusti nō solū periculo liberauit: ueꝛ etiam instruxit auxilio. At ubi ad cōtigua imiscendæ pugnæ spatia peruentū est: cōtinuo magnus ille & ineffabilis turbo uentorū in ora hostiū ruit. Ferebant per aerē spicula n̄rorū atq; ultra mensurā hūani iactū per magnū inane portata: nunq̄ propemodū cadere p̄usq̄ impingerēt sinebant. Porro turbo aut cōtinuus ora pectoraq; hostiū nūc illis grauius scutis euerberabat: nunc imp̄ssis p̄tinaciter obstructa claudebat: nūc auulsis uolēter destituta nudabat: nunc oppositis iugiter in terga trudebat: tela etiā quæ ipsi uehemēter intorserant: excepta uentis ip̄etu supinata: ac retrorsum coacta ip̄os ifeliciter cōfigebāt. Prospexit sibi humanæ conscientiæ pauor: nam continuo sese parua suorum manu fusā uictori Theodosio hostilis strauit exercitus.

Eugenius tyrannus captus est & occisus.

Cap. XXIII.

Eugenius captus atq; interfectus est. Arbogastes sua se manu p̄culit. Ita & hic duorū sanguine bellū ciuile restinctū ē absq; illis. x. M. Gothorū: quos p̄missos a Theodosio Arbogastes deesse funditū fertur: quos utiq; p̄didisse lucrē: & uin ci uincere fuit. Nō insulto obtrectatoribus nostris. Vnum aliquod ab initio urbis conditæ bellum p̄ferant tam pia necessitate susceptū: tā diuina felicitate cōfectū: tā clāmētī benignitate sopitū: ubi nec pugna grauē cadē: nec uictoria cruentā exegerit ultionem: & fortasse cōcedā: ut nō hæc fidei christiani ducis cōcessa uideant: quis ego hoc testimonio nō laborē: q̄n̄ unus ex ip̄is poeta q̄dem eximius: sed paganus puicacissimus huiusmodi uersib; & deo & hoī testimoniū tulit: q̄bus ait. O nimium dilecte deo: tibi militat æther. Et cōiurati ueniunt ad classica uēti. Ita coelitus iudicatū est inter ptē etiā sine p̄sidio hoīuz de solo deo hūiliter sp̄antē: & ptē arrogatissime de uirib; suis: & de idolis p̄sumētē. Theodosius at cōposita, tranquillaq; repub. ap̄d Mediolanū cōstitut; diez obiit.

Arcadius & Honorius regnum imp̄i Romāi suscep̄rūt. Cap. XXIII.

Nno ab urbe condita. M. c. xlix. Arcadius Augustus: cui nūc filius Theodosi orientē regit: & Honorius Augustus frater eius: cui nūc respu. innitit. xlii. loco cōe impiū: diuisis tm̄ sedibus tener cœperūt: uixitq; Arcadi; post patris excessum ānis. xii. imperiūq; summā Theodosio filio suo paruo admodū moriens tradidit. Interea Gildo comes q̄ in initio regni eorū Aphricā p̄erat: simul ut defunctum Theodosium cōperit: siue ut qdā ferunt: quadā p̄mot; inuidia Aphricā orientalis imp̄i ptib; iūgere molitus ē: siue ut alia tradit op̄io: mīmā in puulis spem fore arbitratus: p̄sertim cuz absq; his nō facile atēa qlq; pusillus in impio relict; ad maturitatē uirilis ætatis euaserit: istiq; ppemodū soli inuēiant: quos ob gratiam patris ac suā fidez & diuisos & destitutos Xpi tutelap̄uexerit. Aphricā excerpta a societate reipu. sibi usurpare ausus ē gentili magis licentia cōtentus: q̄ ambitu regiæ affectiōis inflatus. Huic Mascezel frater fuit q̄ no uarū reꝛ molitiōes in fratre phorrescens cū filiis adolescētib; in Italiā rediit. Gildo & absentia fratris & p̄ntiā filiorū eius suspectā h̄ns: adolescētes dolo circūuentos interfecit. Ad hūc iā ut hostē bello insequēdū Mascezel frater missus ē: quē idoneuz p̄curadæ rei pub. for̄ ppriæ orbitatis recēs dolor pollicebat. Igit; Mascezel iā ide a Theodosio sciēs: q̄ tū i reb; despatissimis orō hoīs p̄fidē Xpi a clāmētia dei ip̄etraret: caprariā isulā adiit un̄ secū scōs seruos dei aliquot p̄motus p̄cibus suis sūpsit: cū his orōnibus ieiuniis: psalms dies & noctes otinuās sine bello uictoriā meruit: ac sine cæde uidiētā. Ardalis fluminis nomen est: qd̄ fluit iter Thebastē & Metriderā ciuitates: ubi cū parua māu: hoc est cū. v. M. ut aiunt: militū cōtra. lxx. M. hostiū castrametatus: cū interiecta mora excede re loco: oppositasq; p̄iacentis uallis āgustias trāsgredi uellet: intercurrente nocte beatus Ambro. ep̄iscopū Mediolani paulo añ defunctū per somniū sibi uidere uisus est: signifi

cātē manu & ipacto ad humū ter baculo dicētē. hic. hic. hic. Quod ille prudenti cōie-
ctura intellexit: merito annūciantis fidē uictoriā: uerbo locum: numero diē significari.
Substitit ac tertio demū die: post noctez orationibus hymnisq; peruigilem: mūtus ipsis
coelestium sacramentoz mysteriis: in hostē circūfusū processit. Et cū ad eos qui primi
ocurrerant pia pacis uerba iactaret: signiferū quēdā insolēter obfistētē: iam iāq; pugnā
excitatē: gladio percussit in brachio: eūq; manu debilē ipso uulnere coegit pronū inclina-
re uexillum. Quo uiso reliquæ cohortes deditionē iā fieri priorz æstimātes: certatī sese
ad Mascezelē signis tradidere cōuersis. Barbari: quoz magnā multitudinē Gildo ad bel-
lū deduxerat defectu militum destituti in diuersa fugerunt.

Gildo occisus est.

Cap. XXV.

Gildo & ipse fugā molitus: arrepta nauis: ut in altum prouect⁹: ac deinde reuoca-
tus in Africā est: post aliquot dies strāgulatus interiit. Periclitaremur sub tā
torum miraculorum relatu: quasi præsumpta mētiēdi ipudētia: si adhuc uocez
nostrā: cōsciētia eoz: qui interfuere: nō præcurreret. Nullæ aguntur insidiæ: nulla corru-
ptio & .lxx. M. hostium uincunt. Pene sine pugna fuit uictus ad tēpus: ne plus audeat
uictor iratus. Trāsportatur ī diuersum locum: ut nesciatur a fratre occidi: quo uidicētur
occisi. Sane idē Mascezel elatus reruz secundaz insolētia: posthabito sanctoruz confor-
tio cum quibus ātea deo militās uicerat: etiā ecclesiā temerare ausus ē: atq; ex ea quosdā
nō dubitauit extrahere. Secuta est poena sacrilegum: nam iisdē superstitibus atq; insul-
tantibus: quos ab ecclesia ad poenā protraxerat: post aliquātū tēpus solus ipse punit⁹ ē:
probauitq; in se uno ad utrūq; semp diuinū uigilare iudiciū: quādo & cū spauit adiutus
& cū cōtēpsit: occisus ē. Interea cū a Theodosio iperatoī seniorre singulis potissimis īfan-
tuz cura & disciplina utriusq; palatii omīssa eēt: hoc est Rufino oriētalis aulæ: Stiliconi
occidentalis impiū: quid uterq; egerit: quid ue agere conatus sit: exitus utriusq; docuit cū
alius sibi: alius filio suo affectans regale fastigiuz: ut reb⁹ repēte turbatis: necessitas reipu-
bilcæ: scelus ambitus tegeret: gentes barbaras ille immisit: hic fouit. Taceo de Halarico
rege cū Gothis suis sæpe uicto: sæpe cōcluso: sēperq; dimisso. Taceo de īfelicib⁹ illis apd
Polentiam gestis cū barbaro & pagano duce: hoc est Sauli cui sūma belli cōmissa ē: cu-
ius improbitate reuerēdissimi dies: & sanctuz pasca uiolatū ē: cædentiq; hosti pp religio-
nem: ut pugnaret exortū ē: cū qdez ostendente ī breui iudicio dei: & qd fauor eius pos-
set: & qd ultio diuina exigeret: pugnantēs uicimus: uictores uicti sumus. Taceo de ipso
ruz inter se barbaroz crebris dilacerationibus: cum se iuicez Gothoz cunei duo: deīde
Halani atq; Hunni uariis cædibus populabantur.

Rhedagaisus hostis Italiam intrauit: & occisus est cum gēte sua. Cap. XXVI.

RHedagaisus oīum antiquoz p̄sentūq; hostiū lōge īmanissimus repentino īpe-
tu totā inundauit Italiā: naz fuisse ī populo ei⁹ pl⁹ q̄. cc. M. gothoz ferūt. Hic
supra hāc incredibilē multitudinē indomitāq; uirtutē pagan⁹ & Scytha erat:
qut mos ē barbaris huiusmōi gētibus omnē Romani generi sanguinem diis suis pro-
pinare deuouerat. Hoc igit Romanis arcibus īminēte sit oīum paganoz ī urbe cōcur-
sus clamātū: hostez esse cuz utiq; uiriū copia tuz maxie p̄sidio deoz uicēdū: potētez ur-
bez at ideo destitutā & mature piturā: qa deos & sacra pdiderit: magnis q̄relis ubiq; agi-
tur: & cōtinuo de repetendis sacris: celebrādisq; tractat. Feruēt tota urbe blasphemiaz.
uulgo uom̄ christi tanq̄ lues aliq̄ p̄sentūz tempoz p̄bris īgrauat. Itaq; īeffabili iudicio
deī factū est: ut qm̄ ī pmixto populo piis gratia īpiis poena debebat: oportebatq; p̄mit-
ti hostes: qui īsuasibilem in plurimis: & cōtradicentem ciuitatem seuerioribus solitos
flagris coarguerent: nō tamen eos q̄ indiscrete: cūctos ītempata cæde delerēt: duo tunc

populi Gothorum cum duobus potentissimis regibus suis per Romanas puicas baccharent: quorum unus christianus priorque Romano populo: & ut res docuit: timore dei mitis in caede: alius paganus barbarus & uere Scythae: quae non tantum gloria: aut praedam: quantum in exatura bili crudelitate ipsa caedam amaret in caede: & hic iam receptus sinu Italiae Romae & proximo tremente terror quassabat. Itaque si huic ultionis potestas premitteret: quae Romani ob hoc precipue timendum arbitrabant: quia fauores deorum sacrificiorum obsequis iuitaret: & imoderatio caede sine fructu emendationis arsisset: & error nouissimus peior procreuisset: quod quidem in pagani & idolatrae manus incidisse non solum paganis residuis de restaurando cultu idolorum esse indubitata: sed & christianis piculosa persuasio: cum & hi pro iudicio terrerent: & illi confirmarent exemplo. Quamobrem iustus dispensato humani generis deus proire paganum hostem uoluit: & christianorum praualere permisit: ut pagani blasphemantesque Romani & illo confunderentur perditio: & hoc punirentur in iusto: maxime cum imperatoris Honorii admiranda in rege cointentia & sanctissima fides non parum diuinae misericordiae mereret. Conceduntur quidem aduersus immanissimum illum hostem Rhedagaisum aliorum hostium turmae cum copiis suis: inclinant ad auxilium eorum animi. Adsunt Vldinus & Sarus Hunorum & Gothorum duces praesidio romanorum: sed non finit deus rem potentiae suae uirtute hominum & maxime hostium uideri. Cointentum diuinitus Rhedagaisum in Fesulanos montes coegit: eiusque secundum eos quae parcissime referunt. cc. M. hominum in opum consilium & cibi in arido & aspo motus iugo: ut gēte undique timore concludit: agminaque quibus dudum angusta uidebat Italia latendi spe in unum ac paruū uerticē trudit. Quid multis morer? Non disposita in bellum acies fuit: non furor timorque in certa pugnae praetulit: non caedes acta: non sanguis effusus est: quod felicitati postremo loco deputari solet: data pugnae euentu composita uictoriae: edentibus bibentibus ludentibusque nostris tantum illi tantumque imanes hostes esurietes & sitiētes languētesque confecti sunt. Pax hoc est: nisi captum & cathenatum ac subiugatum sciant: quae timere Romani: illumque idolatram suum: cuius sacrificia se magis pertimescere quam arma fingebant: sine proelio uictum ac uictum sub iugo cathenisque despiciant. Igitur rex Rhedagaisus solus spem fugae sumens clam suum deseruit: atque in nostros incidit: a quibus captus & paulisper retentus ac deinde interfectus est. Tanta uero multitudo captiuorum Gothorum fuisse fertur: ut uilissimarum pecudum modo singulis aureis passim greges hominum uederent. Sed nihil superesse deus de eodem populo finit: nam ilico cunctis quae emebant morientibus: quod improbi emptores eorum non impederunt turpiter precii: expederunt misericorditer sepulturis. Igitur ingrata Roma: quae sicut nunc sensit non ad remittendam sed ad reprimendam idolatrae praesumptionem: iudicis dei obliquam misericordiam: ita continuo propter uiuorum mortuorumque scorum pia recordatione dei iram passuram plenam: si forte confusa poeniteat: & per experientiam fidem discat: ab incursu Halarici regis & hostis: sed christiana: aliquotulo ad tempus spacio: differtur.

Stilico uoluit usurpare imperium Romanum pro filio.

Cap. XXVII.

Nterea comes Stilico Vuadalorum ibellis auarae perfidae & dolosae gentis genere aeditus: paruipedens quae sub imperatore imperabat: Eucherium filium suum: sicut a plerisque tradit: iam inde christianorum persecutione a puero priuatoque medietatem in imperio quoquo modo substituere nitebat. Quamobrem Halaricum cum tantumque Gothorum gentem pro pace optata & quibuscumque sedibus suppliciter ac simpliciter orante: occulto foedere fouens: publice autem & belli & pacis copia negata ad tenendam terrendamque reipublicae reseruauit. Praeterea gentes alias copiis uiribusque intolerabiles: quibus nunc Galliarum Hispaniarumque provinciae praemuntur: hoc est Halanorum Sueuorum Vuadalorum ipsorumque simul motu impulsorum Burgundionum ultro in arma sollicitas: deterso semel Romani nominis metu: suscitauit: eas interim ripas Rheni quaterere: & pulsare gallias uoluit: sperans miser sub hac necessitatis cir-

cūstātia: q̄a & extorquere īperiuꝝ genero posset ī filiū: & gētes barbarā tā facile cōprimi q̄ cōmoueri ualerēt. Itaq; ubi īperatori Honorio exercituiq; romano hęc tātoꝝ scelegꝝ scena patefacta est: cōmoto iustissime exercitu occisus est Stilico: qui ut unuz puerum purpurā idueret: totius generis humani sanguinem dedit. Occis⁹ est & Eucherius: q̄ ad cōciliādū sibi fauorē paganorū restitutōe tēploꝝ & euerfione ecclesiāꝝ: ibuturū se regi primordia minabatur: pauciq; cū iisdē satellites tantarum mollitionum puniti sunt. Ita minimo negotio paucorumque pœna ecclesiā christicum imperatore religioso & liberatæ sunt & uindicatæ. Itaque post hęc tanta augmenta blasphemiarum: nullam que puram ultima illa diuque suspensa urbem pœna consequitur.

Halaricus urbem expugnauit Romam: & deprædatus est. Cap. XXVIII.

Dest Halaricus: trepidā Romā obsedit: turbat irrūpit. Dato tamen præcepto prius: ut si q̄ in sancta loca præcipueq; ī sanctoꝝ apostoloꝝ Petri & Pauli basilicas cofugissent: hos in primis iuiolatos securosq; eē sinerēt. Tū deide inq̄tū possent prædæ ihiātes a sanguine temperarent: accidit quoq; quo magis illa urbis irrūptio idignatione dei acta: q̄ hostis fortitudie pbaret. ut. b. Inno. Romanæ ecclesiā episcopus: tanq̄ iustus Loth subtractus a Sodomis occulta prouidentia dei apud Rauennam tunc positus peccatoris populi non uideret excidium. Discurrentibus itaq; per urbem barbaris forte unus Gothoꝝ idemque potens & Christianus sacram deo uirginem iam ætate prouectam in quadam ecclesiā domo repperit. Cumq; ab ea aurum argentumque honeste exposceret: illa fidei constantia esse apud se plurimum & mox proferendum spopondit: ac protulit. Dumque expositis opibus attonitum barbarum magnitudine & pondere ac pulchritudine: ignota & uasorum qualitate: uideret: uirgo christi ad barbarum ait. Hęc Petri Apostoli sacra ministeria sunt. Præsūme si audes de facto tu uideris. Ego quia defendē nequeo: contendere non audeo. Barbarus uero ad reuerentiam religionis timore dei & fide uirginis motus ad Halaricum hęc per nunciū rettulit: qui continuo reportari ad apostoli Basilicam uniuersa: ut erant uasa: imperauit: uirginem etiam simulque omnes qui se adiūgerent christianos: eodēq; cum defensione deduci. Ea domus sanctis sedibus longo ut ferunt: & medio interiectu urbis aberat. Itaque magno spectaculo omnium disposita per singulos singula: & super capita lata palam aurea atq; argentea uasa portātur: exertis undiq; ad defensionem gladiis pia pōpa munit. Hymnus deo romāis barbarisq; cōcinentibus publice canit. Personat late ī excidio urbis salutis turba: oēs q; etiā ī abditis latētes iuitat: ac pullat: cōcurrūt undiq; ad uasa Petri: uasa christi: plurimi etiā pagani christianis p̄fessioe si nō fide admiscēt & per hoc tamē ad tēpus: quo magis cōfundant: euadūt. Quanto copiosius aggregantur romani cōfugiētes: tanto auidius circūfunduntur barbari defensores. O sacra & īefabilis diuini iudicii discretio. O factū istud & salutare flumē: quod p̄ arua exortū dum beato aluo ī sanctoꝝ sedes tendit: oberrātes: picilitatesq; aīas ī sinū pia rapacitate peruexit. O præclara illa christianæ militiæ tuba: quæ generaliter cūctos dulcissimo ad uitam modulamine iuitans: quos ad salutē īobediētes nō suscitauit: īexcusabiles reliqt ad mortē. Mysteriū hoc quod ī transferendis uasis: dicendis hymnis: ducēdis populis fuit: tāq; magnū cribꝝ fuisse arbitror: p̄ quod ex cōgregatiōe populi romāi tanq; ex magna massa frumenti: per oīa ex uniuerso ābitu ciuitatis latebrāꝝ foramina effluxere grana uiua siue occasione siue ueritate cōmotā: oīa tamē de præsentē salute credentia ex horreo dominicæ præparatiōis accepta sūt. Reliqua uero sicut stercora: & uelut paleæ ipsa uel icredulitate uel īobediētia præiudicata ad exterminiū atq; icēdiū remāserūt: q̄s hęc ppendere plenis miraculis: q̄s prædicare dignis laudib⁹ queat? Tertia die barbari q̄ ingressi ur-

bē fuerāt: spōte discedunt: factō q̄dē aliquātarūz ædiū incendio: sed ne tāto qdē q̄tū. dcc. cōditionis eius āno casus effecerat. Nā si exhibitā Neronis īperatoris sui spectaculis in flāmationē recēseā: pculdubio nulla cōparatiōe æquiperabit secūdū id: quod excitaue- rat lasciuia p̄cipis: hoc quod nūc contulit ira uictoris. Nec; uero Galloꝝ meminisse in huiusmodi collatiōe debeo: quā cōtinue pene per āni spatiū icensæ urbis attritos cīeres possederūt. Et ne q̄ forte dubitaret ad correptiōez superbæ lasciuæ: & blasphemæ ci- uitatis hostibus fuisse p̄missū: eodē tēpore clarissima urbis loca fulminibus diruta sunt quæ ī flāmari ab hostibus nequiuērūt. Anno itaq; ab urbe cōdita. M. c. lxxiiii. irruptio urbis p̄ Halaricū facta ē: cuius rei quīs recens memoria sit: tamē si quis ipsius populi ro- mani & multitudinē uideat & uocē audiat: nihil factū: sicut ēt ipsi fatētur: arbitrabitur nisi aliquantis adhuc existentib; ex incendio ruinis forte doceat. In ea irruptiōe Placidia Theodosii p̄cipis filia: Arcadii & Honorii īpatoꝝ soror: ab Attahulfo Halarici p̄pin- quo capta ē atq; ī uxore assūpta: q̄si eā diuino iudicio uelut speciale pign; obfidē Roma tradiderit: ita iūcta barbari potētissimi regis cōiugio multo reipu. cōmodo fuit. Interea ante biēniū romanæ irruptionis excitatā p̄ Stiliconē gētes Halanoꝝ: ut dixi: Suetooꝝ: Vuandaloꝝ: multaq; cū his aliæ Francos p̄terrūt: Rhenum trāseūt: Gallias iuadūt: di- rectoq; īpetu Pyreneū usq; pueniunt: cui; obice ad tēp; repulsæ per circūiacētes puin- cias refundunt. His p̄ gallias bacchātibus apud Britānias Gratianus municeps eiusde; īsula tyrānus creat: & occidit. Huius loco Cōstantinus ex infima militia p̄pter solam sp̄- nois sine merito uirtutis elligit: q̄ cōtinuo ut iuasit īperiū ī gallias trāsiit. Ibi sæpe a barba- ris icertis foederibus illusus detrimēto magis reipu. fuit. Misit uero ī Hispanias iudices quos cū puinciae obediēter accēpissent: duo fratres iuuenes nobiles & locupletes Didy- mus & Verianianus nō assūpsere: ne aduersus tyrānū qdē tyrānidē: sed īpatori iusto aduersus tyrannū & barbaros tueri sese patriaq; suaz moliti sunt. Quod ipso gestæ rei ordine patuit: nā tyrānidē nemo: nisi celeriter maturatā secreto iuadit: & publice arma: cuius sūma ē: assūpto diademate ac purpura uideri ante q̄ sciri. Hi uero plurimo tēpore seruulos tātū suos ex p̄p̄riis p̄sidiis colligētes ac uernacula alentes sūptibus: nec dissi- mulato p̄posito absq; cuiusq; īq̄etudine ad Pyrenei claustra tēdebāt. Aduersus hos Cō- stantinus Cōstātē filiū suū: p̄hōdolor: ex monacho cæsare factū cū barbaris q̄bulda; qui quōdā in foedus recēpti atq; ī militiā allecti Honoriaci uocabātur: in Hispanias mi- sit. Hinc ap̄d Hispanias prima mali labes: nam interfectis illis fratribus q̄ tutari priuato p̄sidiō pyrenei alpes moliebātur: his barbaris quasi in preciū uictoriæ primum p̄- dandi in Palatinis campis licentia data: dehinc supradicti montis claustrorūq; eius cura permissa ē: remota rusticanorū fideli & utili custodia. Igitur Honoriaci imbuti p̄da & illecti abundātia: quo magis scelus īpunitū foret: atq; ipsis sceleris plus liceret: p̄dita Py- renei custodia claustrisq; patefactis cūctas gētes: quæ per gallias uagabantur: hispania- rum p̄uiciis immittūt: idēmq; ipsi adiuguntur: ubi actis aliq̄diu magnis cruētisq; di- scursibus post graues rerum atq; hominum uastationes: quarum ipsos quoq; mō p̄- nitet: habita sorte: & distributa usq; ad nunc possessione consistūt. Multa nunc mihi de huiusmodi rebus facultas loquendi foret: si nō secūdū oēs homines apud uniuscuiusq; mentē cōsciētia secreta loqueretur. Irruptæ sunt hispaniæ: cædes: uastatiōesq; passæ sūt nihil quidē nouū: hoc enim nūc per biēniūz illud: quo hostilis gladius sæuit: sustinere a barbaris: quod per. cc. quondam annos passæ fuerant a Romanis: quod etiā sub īpe- ratore Galeno per annos propemodū. xii. germanis euertētibus excæperunt. Verūtū- quis nō se: qui sui suorūq; actūū uel etiā cogitationum conscius iudicia dei metuit iuste omnia passum: uel etiā parua sustinuisse fateatur: aut quis se non intelligit deūq; nō me

tuit: quomodo nō iuste ista & quidē parua sustinuit: Quæ cū ita sint: illud tātū clemētia dei eadē pietate qua dudū prædixerat: procurauit: ut secūdū euāgelium suū: quo icēlabiliter cōmonebat: cū uos psecuti fuerint in una ciuitate: fugite in aliā: quisq; egrediēf quo abire uellet ipsis barbaris mercenariis ministris ac defensoribus uterēf. Hoc tunc ipsi ultro offerebant. Et qui auferre omnia interfectis omnibus poterant: particulā stipendii ob mercedē seruitii sui & transuecti oneris flagitabāt: & hoc quidē a plurimis factum ē. Qui autem nō crediderunt euangelio dei quasi contumaces: uel si etiā nō audierunt: dupliciter contumaces non dederunt locum iræ: iuste superueniente ira comprehensi & oppressi sunt: q̄q; & post hoc quoq; continuo barbari execrati: gladios suos ad aratra cōuersi sūt: residuosq; romanos ut socios modo & amicos fouent: ut inueniantur iam inter eos quidam romani: qui malint inter barbaros pauperem libertatē: q̄ iter Romanos tributariam sollicitudinem sustinere: q̄q; si ob hoc solum barbari Romanis finibus immissi forent: quod uulgo p orientem & occidentem ecclesiæ christi Hunnis Sueuis: Vuādalis & Burgundionib; diuersisq; & inumeris credentium populis replentur: laudanda & attollēda misericordia dei uideretur: quādoq; & si cū labefactiōe nostri tantæ gētes agnitiōe ueritatis accipent quā iueniūt utiq; nisi hac occasiōe nō possēt. Quid enim dāni ē christiano ad uitā æternā inhiāti huic sæculo quolibet tēporē & quoquo pacto abstrahi: quid autē lucri est pagano in medio christianorū aduersus fidei obdurato si paulo diutius diē protrahat quandoq; moritur: cui desperata cōuersio est: Et quia ineffabilia sunt iudicia dei: quæ nec scire oīa nec explicare: quæ scimus: possumus: breuiter expresseim correctionē iudicis dei: quoquo pacto accidat iuste sustinere: qui sciūt: iuste sustinere q; nesciūt. Anno ab urbe cōdita. M. clxxv. Honorio impator uidēs tot oppositis tyrānis nihil aduersū barbaros agi posse: ipsos prius tyrānos deleri iubet. Cōstantio comiti huius sūma belli cōmissa ē. Sensit tūc demū resp. & quā utilitatē i romano tādē duce recæperit: & quā eaten; pnicie p lōga tēpora barbaris comitib; subiecta tolerarit. Honorio rēpublicā Cōstantio cōmittit: & exticti sunt oēs tyrāni. Cap. XXIX.

Gis Constantius comes i Galliaz cū exercitu puectus Cōstantinū iperatorem apud Arelatū ciuitatē clausit: cepit & occidit. Iam hinc ut de cathalago tyrannorū q̄ breuissime loquar: Cōstātē filiū Cōstātini Gerōtius comes suus uir nequā magis q̄ pbus apud Viēnā iterfecit: atq; in eius locū Maximū quēdam substituit. Ipse uero Gerōtius a suis militibus occisus ē. Maximus exutus purpura: destitutusq; a militibus Gallicanis: q; in Aphricā traiecti: de idē i Italiā reuocati sunt: nūc inter barbaros in Hispania egens exulat. Ionius postea uir Galliaz nobilissimus in tyrānidē mox ut affurrexit: cæcidit. Sebastian; frater eiusdē hoc solū ut tyrānus moriret: ellegit: naz continuo ut ē creatus: occisus ē. Quid de ifelicissimo Attalo loquar: cui occidi iter tyrannos honor & mori luerū fuit: In hoc Halaricus ipatore facto iterfecto refecto ac defecto: citiusq; his oībus actis pene q̄ dictis minimū risit: & ludum spectauit iperii. Nec mirum si iure hac pompa miser lusus est: cuius ille umbratilis consul Tertulus ausus est in curia dicere: loquar uobis patres conscripti cōsul & pontifex: quorum alterum spero: sperans ab eo q; nō habebat spem: & maledictus utiq; q; spem suā posuerat in homine. Attalus itaq; tanq; inane imperii simulac; cū Gothis usq; ad Hispanias portatus est: unde discedens nauis: incerta moliens in mari captus: ad Constantium comitem deductus: de idē imperatori Honorio exhibit; truncata manu uitæ relictus ē. Heraclianus iterea Aphricæ comes missus: cum idem Attalus umbrā gestaret imperii: Aphricā strenue aduersū iudices ab eo missos tutatus: consulatum assecutus est: quo elatus supercilio Sabinum domesticum suum uirum ingenio callidū: industriaq; solertem & sapientem nominan-

dum: si animi vires tranquillis studiis accommodauisset: generum allegit: cum quo quorumdam periculorum suspitiones dum patitur: fecit: atque aliquodiu Africana annona extra ordinem detenta ipse tandem cum imensa certe temporibus nostris satis incredibili classe nauium Romam contendit: nam habuisse tunc. iiii. M. lxx. naues dicitur: quem numerum ne apud Xerxen quidem preclarum illum Persarum regem: nec Alexandrum magnum: uel quendam alium regum fuisse historiae ferunt. Is simul ut cum agmine militum ad urbem pergens litoribus egressus est: occursum Comitis Marini territus: & in fugam uersus arrepta nauis solus Carthaginem rediit: atque ibi continuo militari manu interfectus est. Sabinus gener eius Constantinopolim fugit: unde post aliquantum temporis retractus exilioque damnatus est. Hunc omnem catalogum ut dixi: uel manifestorum tyrannorum uel inobedientium ducum optima Honorius imperator religione & felicitate meruit: merito sane quia in his diebus precipiente Honorio & adiuuante Constantio pax & unitas per uniuersam Africam ecclesiae catholicae reddita est: & corpus christi: quod nos sumus grata discessione sanatum est: imposita executione sancti praecipi Marcellino tribuno uiro in primis prudenti & industrio: omniumque bonorum studio appetentissimo: quem Marinus comes apud Carthaginem incertum zelo stimulatus: an auro corruptus occidit: qui continuo reuocatus ex Africa factusque priuatus uel ad poenam uel ad poenitentiam conscientiae suae dimissus est. Anno ab urbe condita. M. c. lxxviii. Constantius Comes apud Arelatum Galliae urbem consistens magna rege gerenda industria gothos a Narbona expulit: atque abire in Hispaniam coegit interdicto praecipue: atque intercluso omni conatu nauium & peregrinorum usu commercio gothorum. Tunc populis Atthaulfo rex perat: qui post irruptionem urbis ac mortem Halarici Placidiae: ut dixi: captiua sorore imperatoris in uxorem assumpta: Halarico in regnum successerat. Is ut supra auditum atque ultimo exitu eius probatum est: satis studiose sectator pacis: militare fideliter Honorio imperatori: ac defendenda romanae republicae impendere vires gothorum vires praepitauit: nam ego quoque ipse uirum quendam Narbonensem illustrem sub Theodosio militiae: etiam religiosum prudentemque & grauem apud Bethleem oppidum Palaestinae: beatissimo Hieronymo presbytero referente: audiui se familiarissimum Atthaulfo apud Narbonam fuisse: ac de eo saepe sub testificatione didicisse: quod ille cum esset animo: uiribus ingenioque nimis referre solitus esset se: in primis ardentem inhiare: ut oblitterato romano nomine: romanum omnem solum Gothorum imperium & faceret & uocaret: essetque: ut uulgariter loquar Gothia: quae Romania fuisset: fieret nunc Atthaulfus: quod quodam Caesar Augustus. At ubi multa experientia probauisset: neque gothos ullo modo parere legibus posse propter effrenatam barbariem: neque reipublicae interdicere leges oportere: sine quibus respublica non est respublica. elegisse se salutem: ut gloriam sibi de restituendo in integrum augendoque romano nomine gothorum uiribus quaereret: habereturque apud posteros romanae restitutionis auctor: postquam esse non poterat imitator. Ob hoc abstinere a bello: ob hoc inhiare paci nitebatur: praecipue Placidiae uxoris suae: foeminae sane ingenio acerrimae: & religionis satis probatae: ad omnia bonarum ordinationum opera persuasum & consilio temperatum. Cumque eidem paci petenda atque offerenda studiosissime insisteret apud Barchilonem Hispaniae urbes dolo suorum: ut fertur occisus est. Post hunc Segericus rex a gothis creatus cum itidem iudicio dei ad pacem pronus esset: nihilominus a suis interfectus est. Deinde Vallia successit in regnum ad hoc electus a gothis: ut pacem infringeret: ad hoc ordinatus a deo: ut pacem confirmaret. Hic igitur territus maxime iudicio dei: quia cum magna superiore ab hinc anno gothorum manus instructa armis nauigiisque transire in Africam moliret: in. xii. M. passuum Gaditani freti tempestate correpta miserabili exitu perierat: memor etiam illius acceptae sub Halarico cladis cum gothi in Siciliam transire conati in conspectu suorum miserabiliter arrepti & demersi sunt

pacē opti mā cū Honorio impatore datis lectissimis obsidibus pepigit. Placidia impato-
ris sororē honorifice apud se hōestēq; habitā fratri reddidit. Romae securitati piculuz
suū obrulit: ut aduersuz ceteras gentes: quae p Hispanias confedissent: sibi pugnaret: &
romanis uinceret: quis Halanorū ceteri: Vadalorū Sueuorūq; reges eodē nobiscū placi-
to despecti forent: mādātes impatori Honorio. Tu cū oibus pacē habe: oiumq; obsides
accipe: nos nobiscū cōfligimus: nobis perimus: tibi uincimur: immortalis uero quāstus
erit reipu. tua: si utriq; peream⁹. Quis hāc crederet: nisi res doceret? Itaq; nūc quotti-
die apud Hispanias geri bella gentiū: & agi strages ex alterutro barbarorū crebris certis-
q; nūciis discimus: p̄cipue Valliā Gothorū regē insistere patrādā paci ferunt: ex quo cū
cōcesserim: ut licēter xp̄iana tpa rephendant: siqd cōditiōe mūdi usq; ad nūc simili factū
felicitate doceat. Māifestauimus: ut arbitror: atq; oñdim⁹ nō magis uerbo p̄ene q̄ digi-
to inūera bella sopita: pl̄imos extictos tyrānos: op̄llas: coāguistatasq; addictasq;: exinani-
tasq; imāstias gētes mīmo sāguie: n̄lo certamē ac p̄ene sic cāde. Superst ut obtrectato-
res n̄ros molitionū suay p̄cēniteat: ueritatiq; erubescāt. Deū uey & solū q̄ pōt omnia
credant: timeāt: diligant: sequantur: cuius omnia: & quae mala putāt bona esse: didicerūt
Explicui: adiuuāte X̄p̄o secundū tuū p̄ceptū beatissime pater Augustine ab initio mū-
di usq; in p̄ntem diē: hoc est p̄ annos qnq; M. de. xyiii. punitiōes & cupiditates hoīum
peccatorū: conflictatiōes saeculi & iudicia dei: q̄ breuissime & q̄ simplicissime potui: chri-
stianis tñ t̄pibus propter p̄ntem magis X̄pi gratiā ab illa incredulitatis confusiōe discre-
tis. Ita iā ego certo & solo: quē concupiscere debui: obediētiae meae fructu fruor: de qua
litate aut opuseulorū tu uideris: q̄ p̄cepisti tibi adiudicāda: si aedas: p̄ te iudicata: si deleas.

Finis. Laus deo.

Vt ipse titulus margine in primo docet.

Orosio nomen mihi est.

Librariorum quicquid erroris fuit.

Exemit Aeneas mihi.

Quod si situm orbis: si quae nostra ad tempora.

Ab orbis ipsa origine.

Quisq; tumultus: bellaque & caedes uelit.

Cladesque nosse: me legat.

Pauli Orosii uiri praclarissimi historiarum opus absolutū est: q̄ diligētissime emēdatuz
Impressum Venetiis per magistrū Christoforum de Pēsis: de Madello opa & impensis
Octauiani Scoti. Anno ab incarnatiōe dñi. M. cccc. lxxxix. xy. kalēdas augustas.

REGISTRVM.

a	d	g	k
Prima alba	fratrum	mene Pa	Quibus
Ego initium	Sufficerent	maxime	Porum
Aegypti	zopirionis	sii consulis	sitque hoc
b	e	h	l
sequi ausi	tilia uirgo	apud	miniosissima
Marpesia	filiis gladio	us dicam	rubigine
Anno ante	mo Calatinus	ecclesia	nem fuit
c	f	i	m
spiciendi	tus belli	partibus	cantem
ex utraque	one consulibus	etoritate	constantia
rit postquam	ca potuisset	magna	tuit

TABVLA PRIMI LIBRI.

In fronte Præfatio operis. Ad Aurelium Augustinum.	Capi. i.
De miseria hominum per peccatum ab initio.	Capi. ii.
Maiores nostri in tres partes mundum diuifisse.	Capi. iii.
Hic ponitur diluuii uindicta.	Capi. iiii.
Primus Ninus rex Assyriorum.	Capi. v.
Quod ignis de cœlo descendit in Pentapolim.	Capi. vi.
Vbi Româi nihil mali se passos eẽ dixerũt: si circũs illis redderet.	Capi. vii.
Vbi diluuium sæuum actum est.	Capi. viii.
De fame quæ fuit in Aegypto.	Capi. ix.
De Amphitrione: Deucalione & Libero.	Capi. x.
Hic dicitur q̄ populus dei in Aegypto afflictuſ est: & .x. plagis percussa est Aegyptus.	Capi. xi.
De duobus fratrum filiis.	Capi. xii.
De regno Assyrioz: qđ p̄ q̄nquagita reges p̄p̄modũ actum est.	Capi. xiii.
De certamine inter Cretenses & Athenienses.	Capi. xiiii.
Vbi Vesores rex Aegypti Meridiem & Septentrionem uendicare sibi uoluit.	Capi. xv.
Vbi Amazones arma sumptserunt.	Capi. xvi.
Hic d̄r de Gothis: quos Alexander & Cæsar eẽ euitãdos iudicarũt.	Capi. xvii.
De raptu Helenæ & coniuratione Græcorum.	Capi. xviii.
Aenæ in Italiam aduentus.	Capi. xix.
De Sardanapalo rege Assyriorum nouissimo.	Capi. xx.
Quod Phalaris Siculus tyrannidem arripuit.	Capi. xxi.
De bello Peloponnesium & Atheniensium.	

Tabula Secundi Libri.

Ipius libri Præfatio.	Capi. i.
De Nino rege Assyriorum occiso.	Capi. ii.
Quando Babylon cecidit: & Roma surrexit.	Capi. iii.
De Babylone & Roma.	Capi. iiii.
Vrbs Roma in Italia condita.	Capi. v.
De obitu Bruti Aruntis & Fabioz: & de obsidione Porsenæ.	Capi. vi.
De regno Persarum: & Cyro rege.	Capi. vii.
Cytus Seyrhis bellum intulit: & a Thomyri regina quæ tunc eis præerat uictus & occisus est.	Capi. viii.
Darius post aliquatũ tẽporis occiso Cyro rege regnum suscepit.	Capi. ix.
Xerxes Dario in regnum patris successit.	Capi. x.
Xerxes rex a suis occisus est.	Capi. xi.
Quod grauis pestilentia Romam inuasit.	Capi. xii.
Post pestilentia multa & grauia bella sustinuerunt Romani.	Capi. xiii.
Quod Sicilia semper fuit nutrix tyrannorum.	Capi. xiiii.
Discordia Atheniensium & bella grauia.	Capi. xv.
Per concordia res minimas crescere: & per discordia labi maximas.	Capi. xvi.
De bellis Romanorum.	Capi. xvii.

TABVLA
Tabula Tertii Libri.

Eiusdem Libri Præfatio.

Quomodo galli Romam incenderunt.

Terræmotus in Achaia aliquando factus.

Quando Roma graui pestilentia laborauit.

Marcus Curtius se præcipitio dedit.

Vbi regnum macedonicum; & ubi natus est Alexander.

Artaxerxes Iudæos captiuos ducit.

Initium belli punici.

Quod romani latinis bellum intulerunt.

Scelus matronarum romanarum.

Alexander rex a Lucanis uictus & occisus est.

De regno Philippi patris Alexandri regis Macedoniae.

De ciuitate Bizantii: quæ Constantinopolis dicta est.

Græcia libertatem suam amisit.

Alexander successit Philippo in regnum.

Initium regni Alexandri magni.

Alexander Darium uicit.

Indiam ingressus est Alexander.

Oës puiciæ in Babylonia territæ ad Alexandræ legatos pacem petentes miserunt.

Papyrius cõsul cõtẽptis auguriis magnam consecutus est uictoriã.

Mortuo Alexandro duces eius mutuis se bellis consumpserunt.

Tabula Quarti Libri.

Ipsius libri Præfatio.

De Pyrrho rege: qui multa bella intulit romanis.

Romanorum miseria nullis cessat induciis.

Comperta morte Pyrrhi: Tarentini noua arma sollicitant.

Obscena & dira prodigia uisa sunt Romæ.

Inter multa prodigia: sanguis: terra: lac uisum est manare de coelo.

Bella punica successerunt.

Quod romani Siculos & Pœnos uicerunt: & Regulus haud procula

flumine Bagrada Serpentem nimiae magnitudinis interfecit.

Quod carthaginenses deuicti pacem a romanis petierunt: nec impetrauerunt.

Carthaginenses Romam mittunt: & pacem petunt: conditionibusque

ante propositis consequuntur.

Galli cisalpini noui hostes bellum romanis intulerunt.

Post primũ puicũ bellũ Roma uno anno post quãdringetos annos quieuit.

Legati romanorum ab Illyriis interfecti sunt: pro quibus atrocissimũ bellũ gestũ est.

Hannibal impator Pœnorum inimicitias fecit cum Romanis.

Multa prodigia uisa sunt in coelo.

Apud Cannas pugnatum est cum Hannibale: & uicti sunt romani.

Hannibal usque ad Anienem flumen deuenit tertio lapide ab urbe Roma.

Scipio in Hispania imperium proconsulare sortitus est.

Hannibal reuersus est: ut festis carthaginensibus subueniret.

Secundũ punicum bellũ finitum est: & Macedonicum successit.

Bella in Hispania gesta.

Capi. i.

Capi. ii.

Capi. iii.

Capi.iiii.

Capi. v.

Capi. vi.

Capi. vii.

Capi. viii.

Capi. ix.

Capi. x.

Capi. xi.

Capi. xii.

Capi. xiii.

Capi. xiiii.

Capi. xv.

Capi. xvi.

Capi. xvii.

Capi. xviii.

Capi. xix.

Capi. xx.

Capi. xxi.

Capi. i.

Capi. ii.

Capi. iii.

Capi.iiii.

Capi. v.

Capi. vi.

Capi. viii.

Capi. viii.

Capi. ix.

Capi. x.

Capi. xi.

Capi. xii.

Capi. xiii.

Capi. xiiii.

Capi. xv.

Capi. xvi.

Capi. xvii.

Capi. xviii.

Capi. xix.

Capi. xx.

TABVLA.

Iterum bellum terribile ortum est in Hispania.	Capi. xxi.
Tertium bellum punicum actum est.	Capi. xxij.
Tabula Quinti Libri.	
Eiusdem libri præfatio.	
Per fidem Xpianam ubiq; securum esse peregrinum.	Capi. i.
Iterum bella grauia surrexisse in Hispania.	Capi. ii.
Quod falsa numina sibi usurparunt Romani.	Capi. iii.
In urbe Roma puerum natum nouum monstrum; & in Sicilia mon- tem Aetnam uastos ignes eructasse.	Capi. iiii.
Scipio consul creatus Numantiam deleuit.	Capi. v.
Deleta Numantia; cæteras gentes pacem petiisse.	Capi. vi.
In urbe ortam seditionem grauem; & in Sicilia seruilẽ contagionem.	Capi. vii.
Attalum regem Asia: Asiam testamento reliquisse Romanis.	Capi. viii.
Iterum Aetnam uasto tremore exundasse globis igneis.	Capi. ix.
Vbi in Aphrica a bellorum excidiis cessatum est: horribilẽ & inusitataz perditionem locustarum secutam.	Capi. x.
Post euersam Carthaginem iterum iussu est eam restitui.	Capi. xi.
Aetnam ultra solitum exarsisse.	Capi. xii.
Gallia Fabio uicti penes Rhodanum; & a Mario circa alpes.	Capi. xiii.
Iugurthæ Numidaz regi bellum consensu romani populi infertur.	Capi. xiiii.
Multas gentes in unũ conspirasse: ut romanum nomen delerent.	Capi. xv.
Post triumphum Marii incredibile facinus & nunquam antea Roma nis cognitum perpetratum fuisse.	Cap. xvi.
Moxtam urbem prodigia terruerunt.	Capi. xvii.
Bellum Mithridaticum & bella ciuilia coepere pene simul.	Capi. xviii.
Sylla urbem intrauit: multosque interfecit; & proscripsit.	Capi. xix.
Sylla dictaturam adeptus est.	Capi. xx.
Post bella ciuilia: sonantibus undique belloruz fragoribus quattuor bel- la exutrexisse.	Capi. xxi.
De bello macedonico.	Capi. xxii.
De suscepto bello orientis.	Capi. xxiii.
Gladiatores Capuz a ludo Gnei Lentuli diffugisse.	Capi. xxiiii.
Tabula Sexti Libri.	
Ipsius libri Præfatio.	
Quomodo deus ex nihilo fecit impiũ romanũ: idest ex pastoribus.	Capi. i.
De Mithridate Rege Ponti atque Armenia.	Capi. ii.
Catilina de Incesto accusatus.	Capi. iii.
Quomodo pirata per omnia maria se diffuderunt.	Capi. iiii.
De fine seu exitu Mithridatis.	Capi. v.
Pompeius post obitum Mithridatis multa bella fecit in oriente.	Capi. vi.
Cæsaris uictoria de Heluetiorum gente & Gallorum.	Capi. vii.
Qualiter Cæsar Gallias subiecit; & transiuit in Britanniam.	Capi. viii.
Reuerso Cæsare a Britania iterũ Galli rebellarunt; & uicti sunt.	Capi. ix.
Quomodo Galli exhausti; & domiti sunt.	Capi. x.
Victorem a Gallia Cæsarem ciuilia bella secuti sunt; & Crassus consul p- uinciam fortitus est in Parthos.	Capi. xi.

TABVLA.

Narrat qualiter Romāus exercit⁹ ut ocean⁹ crescit & minuit.	Capi.	xii.
De bello ciuili inter Cæsare & Pōpeiū: & de incendio urbis.	Capi.	xiii.
Potentibus Alexandrinis regem reddidit Cæsar.	Capi.	xiiii.
Qualiter in curia a senatu interfectus sit Cæsar.	Capi.	xy.
De potentia & uirtute Cæsaris.	Capi.	xyi.
De Antonio uicto & mortuo.	Capi.	xyii.
Hic Cæsar imperator primum Augustus est salutatus.	Capi.	xviii.
De restauratione seruorum dominis.	Capi.	xix.
Quando Cæsar in Hispania uti gentes legibus suis prohibens Iani portas aperuit.	Capi.	xx.

Tabula Septimi Libri.

Eiusdem Libri Præfatio.

Quomodo Roma graui incendio uastata est.	Capi.	i.
Qualiter Tyberius Cæsar rettulit ad senatū ut Xps Deus haberet.	Capi.	ii.
Vbi Dominus passus est: & q̄ terræmotus factus sit per orbem.	Capi.	iii.
Quando p̄mū uenit Romā beatus Petr⁹ apostol⁹ sub Claudio.	Capi.	iiii.
Nero p̄mus p̄secutus ē xp̄ianos: q̄ etiā ap̄los Petrū & Paulū occidit.	Capi.	y.
Qualiter Hierosolyma euerſa est a Vespasiano & Tito: & Iudæi capti uel interfecti sunt.	Capi.	vi.
Domitianus secundam p̄secutionem fecit in christianos.	Capi.	vii.
Hic dicitur de Traiano.	Capi.	viii.
Quartam p̄secutionem christianorum ab Antonio factam refert.	Capi.	ix.
De flagitiis & malis quæ gessit Commodus.	Capi.	x.
Quiutam p̄secutionem dicit a Seuero factam.	Capi.	xi.
De sexta p̄secutione a Maximiano facta.	Capi.	xii.
Primus Philippus cum filio suo ambo xp̄iani facti sunt.	Capi.	xiii.
De septima p̄secutione facta a Decio.	Capi.	xiiii.
De octaua p̄secutione facta a Valeriano.	Capi.	xv.
De nona p̄secutione facta ab Aureliano.	Capi.	xvi.
Dioclitiani p̄secutio. x. loco post Neronem refertur.	Capi.	xyii.
Hic dr̄: q̄ ppl̄s dei cū in Aegypto affligit. x. plagis p̄cussa ē Aegyp̄t⁹: & ppl̄s xp̄ian⁹ dū. x. p̄secutōib⁹ romāis affligit. x. plagas accæperūt.	Capi.	xviii.
Hic Constantinus imperator iubet templa claudi.	Capi.	xix.
Creat⁹ impator Theodosi⁹ a Gratião Cōstātinopoliz intrauit uictor.	Capi.	xx.
Valentinianus in orientem refugiēs: a Theodosio paterna pietate susce- ptus: mox etiam imperio restitutus est.	Capi.	xxi.
Arbogastes Valentiniano imperatore occiso: statim Eugenium tyran- num fecit imperatorem.	Capi.	xxii.
Eugenius tyrannus captus est: & occisus.	Capi.	xxiii.
Arcadius & Honorius regnum imp̄ii romani susceperunt.	Capi.	xxiiii.
Gildo occisus est.	Capi.	xxv.
Rhedagaisus hostis Italiā intrauit: & occisus ē cū gente sua.	Capi.	xxvi.
Stilico uoluit usurpare imperium Romanum pro filio.	Capi.	xxvii.
Halaricus urbem expugnauit Romam: & deprædatus est.	Capi.	xxviii.
Honorius Rēpu. Cōstatio cōmittit: & extincti sunt oēs tyranni.	Capi.	xxix.

FINIS TABVLAE.

Drösel

